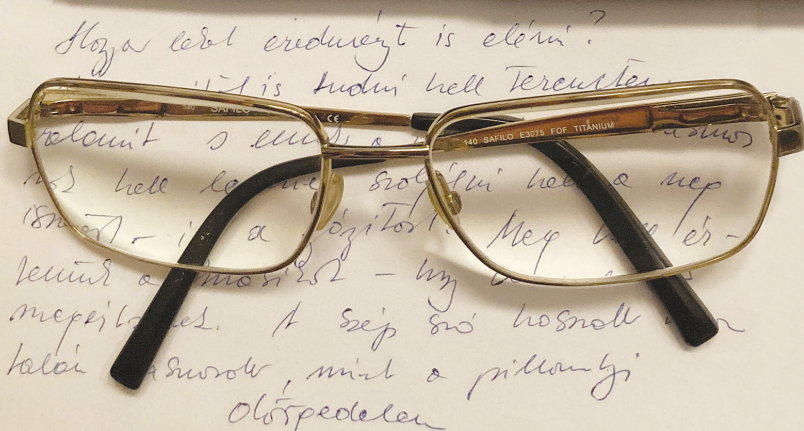

A close-up, horizontal view of a black fountain pen. The pen has a sleek, cylindrical design with a silver-colored clip attached to the back. The nib is visible on the left side, and the overall appearance is that of a high-quality, professional writing instrument.

Ennek az épületnek a föld-
szintjén kezdett el dolgozni
Dr. Furka István 1958-ban.

Furka István
RÁADÁS

Furka István RÁADÁS

A kötet anyagát összeállította és szerkesztette:
PROF. DR. MIKÓ IRÉN

Debreceni Egyetemi Kiadó
Debrecen University Press
2025

A kötet a Szerző Feleségének és Andrea lányának
támogatásával készült

Lektorálta:

PROF. DR. BITSKEY ISTVÁN
akadémikus

PROF. DR. SÁPY PÉTER
az orvostudomány doktora

A hátsó borítón található grafika László Ákos, Debrecen város
„Pro Urbe”-díjas grafikusművésze az alkotása, mellyel tiszte-
lete jeléül köszöntötte korábban Furka István Professzor Urat, aki
ennek az épületnek a földszintjén, a Sebészeti Műtéttani Intézet-
ben kezdett el dolgozni 1958-tól.

© Prof. Dr. Mikó Irén, 2022, 2025

© Debreceni Egyetemi Kiadó, 2022, 2025

ISBN 978 963 615 289 5

Kiadta a Debreceni Egyetemi Kiadó – dupress.unideb.hu

Felelős kiadó: Karácsony Gyöngyi

Tipográfia, tördelés, borító: Juhászné Marosi Edit

Nyomdai munkálatok: Kapitális Nyomda, Debrecen

Prof. dr. Furka István
egyetemi tanár

a könyv tervezett megjelenésének évében – orvosdoktorrá avatását követően – a 62. oktató, kutató, gyógyítói tanévét kezdte el. Az egyetemi éveket is beszámítva ez 68 év. Ennyi időn keresztül szolgálta hűségese odaadással szeretett Alma Materét. Sajnos a Sors 2021. október 12-én közbeszólt, így az eredetileg gondolt könyvcím, a „Ráadás”, a „Végző búcsúzás” résszel bővült.

Prof. dr. Mikó Irén
egyetemi tanár

a Szerzőnek 47 évig hű társa, alkotótársa. A „Ráadás” kéziratát Ő szerkesztette. Szeretett társának emléket állítva, emléket őrizve állította össze a „Végző búcsúzást”.

Juhászné Marosi Edit
szerkesztő,

aki a Szerző ezen utolsó kötetének formába öntését most is odaadással és szeretettel végezte.

Gavallérné Császár Veronika
titkárnő,

aki a „Ráadás” gondolatainak, történeteinek betűbe formálását végezte.

Szilágyiné Kajtácsi Szilvia
személyi titkárnő,

aki a Szerző mellett több mint 20 évet dolgozott. A „Végző búcsúzás” fejezet gyászbeszédeit, az együtttérző posztai és elektronikus levelek gondolatait rendezte össze gondos ráfigyeléssel és szeretettel, mint ahogy munkáját mindig is végezte Furka István Professzor Úr mellett.

Ráadás

Ráadás

BEVEZETŐ GONDOLATOK

A csend magányában megfogalmazódott gondolataim úgy érzem, ismét papírra kíváncznak, már csak azért is, hogy meg kell osztanom valakivel az érzéseimet, hát kivel, hacsak nem a Kedves Olvasóval.

A mai világot finoman szólva hihetetlen és megszámlálhatatlan jelzővel lehet illetni.

Kedélyes és szellemes, mogorva és barátságtalan, szeretetre méltó és átkozott, igazatmondó és gonosz hazugságokkal teli. Szép arcú és báránybőrbe bújt rókaképű. A csillogás lehullása után bűzlő rohadék.

Ki-ki maga választhatja meg a jelzőket.

Nem valami csupa vidámság e néhány sor, de hát ilyen a világ.

Nagy gondban vagyok – mint az az ifjú, aki a Kívántat, nem tudja, hogy hogyan hódítsa meg – nekem sincs biztos módszerem, hogy a Kedves Olvasót e könyv lapozgatására biztassam, így csak azt mondom, vágjon bele, hátha megéri.

Talán lesznek olyan gondolatok, amelyek emlékeket, érzelmeket váltanak ki, vagy amelyek továbbgondolkozást sugallnak, vagy amelyeket el lehet fogadni, vagy vitatkozni kell a lényegéről, vagy derülni lehet rajtuk, vagy megjegyezni, hogy Jaj Istenem, de balga...

A Kedves Olvasót biztatom, hogy vegye kézbe ezt a könyvet és mondjon véleményt róla, ha ezt pedig velem megosztaná, külön megköszöném.

Én most leülök a kedvenc fotelembre, egy kortyot iszom az egészségükre, egészségedre, a gondolatban még koccintunk is egyet.

Azzal még tartozom, hogy ennek a nyolcadik kötetnek miért „Ráadás” a címe. Akárhány írásom látott napvilágot, egyik visszatérő kérdés mindig az volt, hogy miért nem írok még, várjuk a következőt.

Várjuk a következőt, várjuk a következőt. Az íráshoz idő is, meg hangulat is kell, egyszerűen össze kell jönni a dolgoknak.

Egy-egy jól sikerült előadás után valahogy a nézők kikövetelik a ráadást. Akkor hát most ez a könyv ilyen.

A sok (jó) vélemény után így a továbbiaknak a címe csakis a „Ráadás” lehet. Nohát ezért ez a cím, bár kétségeim mindig akadnak... a ráadás minősége vajh hogy sikerül, hogy sikerült.

A kocka el van vetve.

Az igazsághoz tartozik még az, hogy a művészek, előadók a ráadást előre elkészítik, megtanulják, próbálják, én pedig még egy sort sem írtam a ráadásból. Akkor lehet-e ezt ráadásnak nevezni?

Nem vajúdok tovább – „Ráadás” a címe és kész. Ez egy ilyen ráadás, amelyből még egy sor sem született meg.

2019 decemberében

a Szerző

A lepedő

Ez egy nélkülözhetetlen darab a mindennapokban. Nem gondolkunk rá, de ott van. Igaz, nem sokat írtak még róla, pedig megérdemelné.

Arany János *Ágnes asszony* című balladájában írta, „Ágnes asszony a patakban / Fehér lepedőjét mossa; / Fehér leplét, véres leplét / A futó hab elkapdossa.”

Lefekvéskor felhajtod a takaródat és ott van a lepedő. Tiszta fehér, vagy esetleg színes, ott kell, hogy simuljon hívogatólag. A gyűrött vagy netalántán illetlen folt van rajta, rögtön észleled, tiltakozol, de ha szép sima és tiszta, elsiklasz felette, észre sem veszed, pedig észrevétlenül a jó közérzetedhez ez is hozzátartozik.

A modern világ szállodai vendéglátásához a műszalakkal átszőtt lepedők is szomorúságomra hozzátartoznak. Nem mindig kellemesek -ha egy kicsit jobban meleg van-, nem szívja fel a finom testnedvességet és nem tudod, hogy miért nem aludtál jól. Ha az ágybetét is „műanyag”, jaj nem is folytatom tovább...

Sokféle volt szerencsém megfordulni a világban, volt egy-két igazi műszivaccsal kitömött párnát is kifogni, bizony nem volt pihentető az alvásom.

Egyszer egy hazai vidéki szálloda, az igazi csodálatos műszivaccsal kitömött párna volt az ágyamnál.

– Tollpárnát kérek helyette – mondtam határozottan.

A szállodai alkalmazott nyomatékosan felhívta rá a figyelmemet, kicsit kioktatón, ha nem tudnám, a tollpárna allergiát okoz az egészségvédelem miatt nincs az egész házban tollpárna.

– Ragaszkodnék hozzá – és elmentem a kongresszusra.

- Láss csodát, este volt tollpárna.
– Hogy sikerült?
– Nagyanyámnál csak tollpárna van!
– Nem allergiás? – kérdeztem.
– Nem, jó egészségnek örvend.

A lepedő az egészségügyben is igen fontos szerepet tölt be. Nemcsak a fekvőalkalmatosságokon, hanem a műtétéknél is lényeges, steril lepedővel takarjuk le az operáló műszeres asztalt, de a testrészek elkülönítésénél is szükséges.

Súlyos mozgásképtelen beteg ágyában a lepedő döntő jelentőségű, hogy sima és gyűrődésmentes legyen. Rendkívül kínos egy-egy lepedőráncon órákon át feküdni.

Milyen régen volt, amikor falusi orvost helyettesítettem és bizony sok alkalommal a háznál aludtam – finom jó szalmazsákon lévő puha vászonlepedőn.

Szívesen megkérdezném a most huszonéveseket, tudják-e mi az a szalmazsák. Lehet, hogy meglepődnék a válaszokon.

Szólás-mondások tartalma is lehet a lepedő. „Úgy tekintek rád, mint egy véres lepedőre” vagy „Ráhúzzák a vizes lepedőt”. Nem éppen kellemes lepedő-jelzők.

A lepedő egyszer-egyszer nem az alváshoz szükséges szerepet tölt be. Kellemes zuhanyzás vagy fürdőzés után magadra borítod és az ágy felé tartasz... a továbbiakat már az Olvasó elképzelésére bízom.

Több alkalommal a törülközőt is helyettesíti. Ugye a magamfajtnak a derékbőrsége meghaladja a százat, így ha előreteszed a törülközőt a hátsó marad ki, ha meg hátrateszed, elől leszel hiányosan öltözött. A lepedő ezt áthidalja, mint ahogy azon is segít, hogy ne kelljen a homokos strandon csak úgy lefeküdni, leülni.

Régen egyes népeknél különös jelentőséget tulajdonítottak a nászéjszaka utáni bölcsek által vizsgált nászágyanak. A lepedőn lévő néhány vércseppszerű maradvány az ara abszolút érintetlenséget bizonyította. A mai fiatalokra gondolva érthető, hogy ez a szokás teljesen kiment a divatból.

Egyik régvolt falusi orvosi helyettesítésem alatt mesélték az alábbi történetet, amiért hát ugye nem vállalhatok felelősséget.

Mariska, a kikapós és ugyancsak adakozó leánynak egyszerű emlékezési zavarai is voltak. Eljött a leánykérés, majd a lakodalom ideje. Az anyja is tudta Mariska viselt dolgait, de azt is tudta, hogy nem kerülhetik el a nászéjszaka utáni vizsgálódást.

– Most mit csináljunk, Anyám? – kérdezte reszkető hangon Mariska.

– Elmész a boltba, veszel egy kis piros festéket és egy kicsit majd kilocsolsz a lepedőn.

A bolt messze volt, Mariska emlékezőtehetsége pedig rövid, elfelejtette a festék színét és zöldet vett.

Minden rendben volt, megtörtént, aminek meg kellett és következett a falu bölcs öregasszonyai szerinti szemle.

– Hát zöld, jaj, hát zöld, Úristen, mi történt, hogy zöld? – kérdik.

– Mit csodálkoznak – mondta a dédnagymama, olyan nagy volt a bot, hogy az epe is kiszakadt.

A következő lepedővel való történet nem vidéken fogant. A női munkatársak között, ha a munkamenet megengedte, bizony a pletyka, de a kíváncsiság átadása, a tapasztalatcsere, úgy is lehet fogalmazni, hogy igen heves, de egyszerű-szerű hatékony is volt.

Névváltoztatás mellett Adélka elmeséli, hogy csoda mágneses lepedőt lehet venni a klinika előtti kisboltban, ami igen jó hatású még a leírás szerint is a házasséltre.

– Alig lehet bírni Miskával! – így Adél.

- Adél, tényleg?
- Tényleg.
- Mondjad már, tényleg?
- Tényleg nem bírok az új lepedő óta. Azóta szegény nem tud aludni.

Ugye milyen fontos kellék a lepedő?

A telefon

Nejem, aki 46 év óta hű és szerető társam, combcsonttörés utáni nyűgét kívántam enyhíteni kórházi ágyán egy hosszabb telefonbeszélgetéssel úgy, hogy kedvenc fotelemben ülve beszámolni kívántam megnyugtatóképpen az itthon történetekről gyógyulását elősegítendő.

A gombok lenyomása előtt megszólalt a telefonom, ismeretlen hívót jelezve.

Vajh, ki lehet ez?

Sokakkal ellentétben fogadom az ilyen hívásokat is, mert nem tudhatom, hogy valaki ismerős, osztálytárs vagy az aki, csak engem akar, hogy segítsék neki, vagy beszélni szeretne velem, tanácsot kérne, vagy egyáltalán ki az.

Így éjjel-nappal be van kapcsolva a készülékem, már csak orvosi esküm folyománya kapcsán is.

– Igen, tessék?

Nem értettem jól az illető nevét, recsegett a készülék is.

– Mondja még egyszer, kivel beszélek, mert nem értettem jól.

Pici szünet.

– Dr. Kárpáti Judit vagyok.

– Igen, én Furka István. – Megtörtént a kölcsönös bemutatkozás.

– Emlékszik-e még Professzor Úr évfolyamtársára, G. M.-re (ki mondta a nevét)?

– Hogyne emlékeznék: alacsony, tömzsi, szőke nő volt, a 4. csoport tagja. Szolnok melletti kis településről jött, de a falu nevére már nem emlékszem. Nem volt itt a gyémántdiploma osztásakor.

- Nem is lehetett – meghalt szegény.
- Döbbenet hallom, hogy ismét kevesebben lettünk.
- Ocsúdásomból eszmélve:
- Mondja, mi történt?
- Nem most halt meg, hanem évekkal ezelőtt. – Újabb döbbenet.
- Nem tudtam értesíteni senkit az évfolyamtársai közül, mert én nem ismerek senkit sem. – Ismét egy döbbenet részemről.
- Honnan halászott ki engem?
- A tudakozóban megadtak egy számot, azt felhívtam, de az szerencsére a lányuk száma volt, és Ő adta meg a Professzor Úr számát, így tudtam telefonálni.

Most találtam meg az iratainak egy részét és az Ön neve úgy szerepel, mint Prof. Dr. Furka István, Debrecen, de egyéb megjegyzés nem volt mellette. Gondoltam megpróbálom, hogy elmondjam, hogy... lehet, hogy mondott valamit, valahogy egy pillanatnyi zár csapott rám, s ezért nem fogtam fel, hogy mit is mondott a hölgy.

Csönd.

- Halló, itt tetszik lenni?
- Igen-igen, valami zavar támadt, nem is hallottam, mit is mondott?
- Az utóbbi évekre magamhoz vettem.
- Igen nemes cselekedet – a volt szót már nem tudtam kimondani, mert szavamba vágva mondta, hogy testileg jól volt, de teljes emlékezetkiesés mellett teljes elbutulás lett úrrá rajta.
- Jaj, szegény!
- Gondolatkeltő csönd támadt.

- Nem zavarom Professzor Urat?
- Nem, nem, miért is zavarna, csak tudja, ha elmegy így közülünk valaki, az bizony, bizony, hogy is mondjam..., mit is mondjak... mondtam kissé bizonytalanul, zavartan..., hát megviseli az embert.

– Tudjuk, hogy ez a világ rendje... ha jöttünk, mennünk is kell.
– Kis szünetet tartva: – Nem mindegy hogy hogyan történik mindez.

Ilyen szörnyű elmesélés még némi biztatást is jelentett úgy érzem.

Mások is megerősítettek abban, hogy tiszta a fejed, vág az eszed, hogy friss az agyad, visszaemlékezel sokszor a kelleténél is többre – ilyen és ehhez hasonlókat mondanak, mondtak.

Reménykeltő megjegyzések ezek a jövőre nézve az elbutulással szemben.

Kellemesnek tűnt a hölgy hangja.

– Kit kell tisztelnem Kegyedben? Ha jól értettem, dr. Kárpáti Judit, ön orvos?

– Nem-nem. Nem vagyok orvos.

– Akkor hát...?

– Az Országos Rabbiképzőben dolgozom.

Újabb döbbenet részemről: nő is, doktor is, rabbiképző, hogy jön ez így össze?

– Ott tanítok – ez újabb meglepetés számomra, lehet, hogy csak nekem.

– Bocsásson meg kíváncsiságom miatt, mi a végzettsége?

– Okleveles vegyész vagyok!

Újabb döbbenet részemről.

Nő, doktor, vegyész, rabbiképző, tanítás! – Úristen, mi jöhet még?

– Mit tanít?

– A júdaisztika tanára vagyok.

– Igen-igen – valószínűleg érezte, hogy többet várnék még.

– A Liturgia Tanszéken egyetemi docens vagyok, szakfelelős, tanszékvezető, PhD-fokozattal.

Ismét egy meglepetés.

– Ha valaki docensi rangig vitte, az nagyon dicséretes. Gratulálok hölgyem!

– Köszönöm!

– Ha szabadna megkérdezni, mi volt a PhD-értekezésének tárgya vagy címe?

– A zsidó-arab koegzisztencia kultúraszociológiai és vallástörténeti dimenziói.

Hirtelen nem is tudtam, hogy hova tegyem mindezt.

– Nyilván komoly elemzések szükségeltettek.

Igen, ez egy nagyon bonyolult kérdéscsoport.

Ez egy különleges nő – így magamban.

– Említette, hogy júdaisztika tanár.

– Igen-igen tanítok még modern héber nyelvet – zsidónyelvek történetét, természetesen angolul is.

De sok minden fortyog bennem az elmondottakkal kapcsolatosan úgy, mint ahogy a varjak az időjárás-változás alkalmával kavarnak.

Sok mindenre várnék választ, de legfőképpen arra:

Ki is vagy te, dr. Kárpáti Judit?

Egy csésze fekete mellett

Valamikor igazán forrón szerettem a feketét, ma inkább kissé hűltebben, úgy, mint annak idején a hevességem is lejjebb adott a tűzéből, parázs lett, de még mindig igazi izzó.

A kávé finom illata kellemes érzeteket kelthet, esetleg idézve a múltat, a jelen történésén eltöprenghet az ember, mérlegelhet, a jövő néha bizonytalan képzeteket adhat. Egy szóval, az igazi kávézás egy csepp szép élmény, pihenéssel, egyszer-egyszer gondolatokkal fűszerezve.

Más az érzés, ha egyedül emeled a csészét, megint más, ha a pároddal, és különbözik, ha többen hódoltok egyszerre a kávéivás – mondhatni – szenvedélyének.

Szokásossá vált, hogy meghívsz valakit egy kávéra, mert el akarsz intézni, érni valamit, meg akarsz tudni ezt vagy azt, vagy az igazi kávé illata segíthet szépet tenni a gyengébb nemnek.

E könyvem egyik írásában egy telefonon keresztüli ismeretséget öntöttem sorokba. Ámulat és döbbenet jellemezte részemről az akkor hallottakat és melyet nejem is megerősített.

Ez egy különleges nő, volt az összegzésem. Meg kellene ismerni személyesen is.

Megadta a számát, felhívtam.

– Mikor jön Debrecenbe?

– Nem tudom, miért kérdi?

– Meg szeretném hívni egy kávéra vagy egy italra, nem is tudom, hogy kegyedet mire lehet, mert személyesen szeretnék be-

szélgetni azokról a különlegességekről, amellyel foglalkozik. Ugye, személyesen az más? – Remélem, egyetért velem.

– Igen-igen...

– Gondolom, nem utasít vissza, tolakodásnak sem veszi.

– Nem-nem... Jó. – Egyeztetünk.

– Köszönöm. Kezét csókolom.

Most jön a modern kémkedés. Leírod, hogy mi érdekel. Rákatintasz és minden – ha nem is minden titkod – egyszerre úgy megjelenik, akár akarod, akár nem, és nem is tudsz róla.

Elgondolkodtam, milyen eljárás ez? Igen, milyen?

Tudom én, hogy hihetetlen adat mennyiséget megtudsz a világhálón pillanatokon belül, igen, ez a modern, ez a haladás. Talán nem mindent szeretnél közölni a nagyvilággal, főképpen nem azt, amit az adatokból kikövetkeztethetnek. Hátha, nem is így van. Hamis a következtetés. Fűszerezve egy kis rosszindulattal.

Áldás és átok is ez bizonyos értelemben.

Lássuk csak, miben akarom kifaggatni a hölgyet.

Nem tudok szabadulni attól a benyomásomtól, kétkedésemtől, azaz abból az egész mindenségből, ami körülengi őt: nő, vegyész, doktor, rabbiképzőben tanít, egyetemi docens, tanszékvezető PhD fokozattal, júdaisztikai szakértő, modern héber nyelv, közel-keleti összeütközés.

Ehhez hozzájön még, hogy nem ismer az évfolyamtársaim közül senkit. N. M. évfolyamtársnőm évekkal ezelőtt meghalt, hogy alakult ki ez az egész?

Egy szóval furdal a kíváncsiság: miért keresett pont engem? Mondd, miért?

Köszöntés

MIT JELENTENEK A BETŰK A NEVÉBEN?

R – Remek ember

Ő – Őszinte és öntudatos

T – Tehetséges

H – Humánus

E – Eredményes utat járt be

R – Részvétele a munkában nagyszerű

Z – Zavaró ármánykodáson uralkodni tudott

S – Sietett segíteni a rászorulókon

É – Érdemei a kutatásban megszívelendők

B – Becsületessége példamutató

E – Emberségét sokan megtapasztalták

T – Tudását önzetlenül osztotta másokkal

P – Párjával együtt, a Család mindenekfelett

R – Ragaszkodik a barátaihoz is

O – Oltalmazza, őrzi bel- és külföldi kapcsolatait

F – Felejthetetlen barátságával ajándékozott meg engem
évtizedeken keresztül

Isten éltesse!

Pécs, 2017. – Prof. Dr. Róth Erzsébet köszöntésére

Hajnali jó éjt

Az álommal foglalkozó szakemberek nagyon sok mindent fedtek e titokzatos folyamatról, de van még a mai napig is megoldatlan feladat, nem is kevés.

Tisztázták az alvás szakaszait, melyik a pihentető, melyik a felületes, egyes alkalmakkor miért álmodunk, a valószínűtlen jeleknek mit jelenthetnek, amit az álomfejtők igyekeznek megmagyarázni, egyszer-egyszer félremagyarázni, a különleges jeleknek értelmezést adni, hogy például elhunyt szeretteinknek az álmokban való megjelenése különleges kapcsolatfelvételt jelenthet, üzenve, hogy a valóságos cselekedeteink rossz vagy jó irányt mutatnak-e.

Kiderítették a kutatók, hogy az alvás alatt milyen különleges hullámok jelentkezhetnek, jelenhetnek meg agyunk egyes területeiről, például alvás alatt egyes agyrészek nagyobb aktivitást mutatnak, mint ébrenlétkor – mások pedig úgymond olyanok, mintha teljesen érzéketlenek lennének.

Próbáltam utánanézni egyes onirologia (alvástudomány) tanulmányok elolvasásával, hogy feltegyek egy egyszerű kérdést, hogy is van ez a folyamat? – de beláttam, hogy oly sok új ismeret került a felszínre, oly sok új adatot kellene megtanulnom csak az alvás életjelenségeinek elsajátításával is, hogy feladtam – bár ez úgymond nem sajátom, amit mások is megerősítenek.

Inkább álmodozom!

Álmodj szépet és jót! Nagyszerű kívánságnak látom ezt. Álmodj a szép, tartalmas emberi kapcsolatokról! A mások iránti jószág gyakorlásáról!

És mi van ebben az értékvesztett, gonosz világban?

Ragadd meg a hatalmat! Tied legyen az utolsó szó! Csak az az egyedüli üdvözítő, amit te mondasz! – Hogy fetreng a másik temitad? – Ő rajta kívül más? – Kit érdekel ez?

Ugye nem ez a mások iránti jószág és emberi kapcsolat? Ugye nem? Kiáltva szeretném mondani, hogy NEM – NEM – NEM!

Szerencsére a világ rendesebbik fele nem ilyen. Nem ilyen, mert meglátja a másik szűkölködését, bajban levőségét és igyekszik a maga módján segíteni.

Legyen pihentető az álmod! Ez is egy nagyszerű kívánság. Lótunk-futunk, erőn felül igyekszünk, és alig vesszük figyelembe fáradságunkat, sokszor visszaélünk testünk fizikai teljesítőképességével. Igen, nem vesszük figyelembe, hajszojzuk magunkat vagy mások bennünket.

Belefáradunk az ismétlődő terhek egyhangúságába, a modern tudomány megtalálta rá a szakkifejezést, – burn out – ami kiégést jelent.

Kinek jó ez az érzelem nélküli, emberekkel való foglalkozás – a kis mosoly nélküli felszojgálás vagy a mogorva ügyintézés? Vagy mi a panasza? – A doktor aznapi ötvenedik hideg kérdése.

Sajnos tudjuk, hogy nagyjából így van, de teszünk-e ellene valamit?

Én is, mint öreg, csak morgok és morgok, hogy mit tegyünk? Tudjuk, hogy mit kellene, de nem tesszük. Igen, nem. De miért nem?

Az alvás a beteg ember számára igen jó hatású, valahogy nyugodtabbak lesznek a szövetek, szervek, több erő fordítódik a gyógyulásra. Egy rövid időre így kikapcsol a külvilág nem mindig megnyugtató inger özöne. Nem töprengünk azon, hogy mindjárt jön a fájdalommal járó, de nélkülözhetetlen utókezelés. Nem gyö-

tör, hogy – Jaj, Istenem, milyen hosszú ideje fekszem ezen a kórházi ágyon, még mindig csövek állnak ki belőlem, milyen lesz az új laboreredmény, látogatnak-e majd?

Vágyakozom – vágyakozom! S egy rejtett könnycsepp láthatatlanul is megjelenik.... felítatom a papír zsebkendővel.

Van olyan betegségcsoport, amelynél – igaz, különleges okok miatt –, de altatással is igyekeznek valahogy egyensúlyba hozni a beteget, ami persze csak részben van így, mert csak az ingereket igyekeznek kikapcsolni.

Vannak, akik sajnos elváltozások miatt sohasem ébrednek fel, de vannak, remélhetőleg többségben, akik mesterséges mély álmukból magukhoz térnek.

Nem is merek belegondolni, hogy egy baleset során, aki több családtagját is elveszített, maga is sérült, hogyan tisztul ki e rideg, szívszorító valóságra.

Csak magam elé bámulok összezilált gondolatokkal. Az élet szépsége mellett egyszer-egyszer bizony a kegyetlen valóság is megjelenik.

Vannak rosszszívűk is. Járják a doktorokat altatópiruláért. Elaltató és átaltató szereket írnak fel ilyenkor. Ha időben nem veszi be a páciens, akkor, jaj – elszabadul – nem is tudom, hogy mi. Nem kecsegtet jóval az éjszaka ilyenkor.

Talán a rossz alvókhoz is besorolhatók azok, akik elalszanak viszonylag hamar és valahogy felébrednek és ismét álomba szenderülni bizony nehéz nekik.

Évtizedekkel ezelőtt falusi orvost helyettesítő korszakomban hallottam az akkori öregektől, hogy „Adj Isten, használják az éccakai nyugodalom.”

Ahogy mondani szokás fiatalkoromban kitűnő alvó voltam, még akkor is, ha nem egyedül aludtam (Kedves Olvasó elárulná, hogy most mire gondol...?).

Egy szóval kitűnő alvó voltam, de túl a nyolcadik X-en a legjobb indulattal sem mondható el ez. Ha majd a Kedves Olvasó belép az úgynevezett szép korba, gondoljon vissza, hogy e sorok írója hogyan küzdött a jó alvásért, azaz a pihenésért.

Az egész napi tevékenység után a nap végére jóleső fáradtság vesz erőt rajtam. Persze ehhez hozzájárul a nem mindig null-kalóriás vacsora is. Szemem – mondjuk úgy, hogy – elfáradt olyan este tíz körül, még ha érdekes volt a tv műsor, akkor is elaludtam. Nagy áldás, hogy a modern készülékek bizonyos idő után maguktól ki-
kapcsolnak.

Jaj, de jót szundítottam – mennyi az idő, érdeklődően fordulok a világító órámhoz? Tizenegy után van és éjfél előtt. Morogtam egy kicsit. Na, mindegy megnézem az éjféli híradót és majd megpróbálok elaludni.

Jó éjt! Mondja a bemondó a hírek végén. Jó éjt! Ismétlem magamnak, lámpa le, igyekszem jól elhelyezkedni, de nem jön álom a szememre. Forgolódok, morgok. Az óra mindjárt egyet mutat, újabb próbálkozás, nem megy a dolog.

Na, majd egy kis tévézés rásegít. Maradék műsorok különböző csatornákon – a II. világháborún át a megcsalt szeretőkig – rég-rég lejátszott focimeccsektől a hogyan főzzük ezt meg azt – ragadozó állatok. Egy másik csatornán, 12 éven aluliaknak nem ajánljuk éjjel kettőkor – csak nem tudok elaludni.

Eszembe jutnak a holnapi, azaz dehogy a holnapi, a mai feladatok is, csak nem jön álom a szememre.

Ismét tévé. Csinibaba című film utolsó kockái, még egy-két katintás a távirányítón, újabb, számomra értelmetlen filmrészletek.

Tévé ki, elgyötört az éjszaka, tényleg elfáradtam. Hajnalodik. mi következhet ezek után? Mi más, mint a

HAJNALI JÓ ÉJT!

„Ki mit kapott, azzal érje meg”. – Tartalmas reggeli köszöntés volt, melyet szintén fiatalkori orvosi helyettesítésem során hallottam idősebb betegeimtől, amit különösen most értékelek.

Egy nyugodt, átaludt, pihentető éjszaka igazán nagy kincs.

Öregkori ébredés

Milyen az öregkori ébredés? Úgy lehet választ kapni, ha vissza-idézzük a fiatalkorit.

Jajj, de sokféle volt.

A kollégiumi reggeli ébredések – Istenem hányan is laktunk egy szobában? – hagyd már abba, még álmos vagyok, szólt az egyik szobatárs. Ne csörömpölj – ne tedd ezt, ne tedd azt – végül aztán mindenki valahogy magához tért.

Mi a fenének kezdi a Prof reggel 8-kor ezt az előadást? Nem tud aludni? Egy szép kis csinibaba biztos el tudná altatni.

Ki nem mondott, rejtett vágy az egyik társunk részéről, vagy talán az enyém?

Érdekes gyűjtemény lenne a kollégiumi szobatársak reggeli megjegyzéseiből.

Ki-ki indul a maga útján, még az előbb morgolódo magára húzza a takarót, befordul...

Ahogy mondtam, fiatalkoromban sokféle ébredésben volt részem.

Otthon a vacsoránál mondtam, hogy szétnézek a barátoknál.

– Eredj fiam – mondta Édesapám – vigyázz magadra! Mély, bar-na szemében, ahogy rám nézett, az ifjúsága egy-egy csodálatának része felmerengett.

– Mikor érsz haza? – így az örökké aggódó Édesanyám.

– Nem tudom – válasz nélküli csend honolt.

Tényleg nem tudtam, igyekeztem úgy hazaérni, függetlenül attól, hogy mit mutatott az óra, hogy nagyon csendben legyenek, szín-

te besurrantam az ágyamba. Volt úgy többször, hogy aznap kétszer ébredtem.

A katonaságnál se volt mindennapi az ébredés, az ébresztés.

– Térjen magához katona! – így az altiszt.

– Maga díjazott lajhár, megolvad magában a káposztalé, gyereünk már, nem a kuplerájban alszik. – Most csak a nagyon válogatott, nyomdafestéket is tűrő biztatásokat soroltam fel.

Meglett koromban szeretett társam egyenletes szuszogását hallva és rápillantva, finom simogatás mellett egy csodálatos monológ igazán jól indította a napot – bírtad a tempót, elviselhetted az esetleges gyűrődést és vártad az esti találkozást.

Hálát adok a Magasságosnak ezekért a csodálatos évtizedeken át tartó ébredésekért!

Pereg az életed órája, kopik a tested, itt fáj, ott fáj, amott fáj, rozogává válsz, nehezen viseled az időjárás változásait, már nem vagy fürge. Nyújtózkodjunk még egy kicsit, és a kis lustaságodból társad friss kávé illattal billent a reggeli valóságra.

A jó Isten adagolja az időt, az évek gyarapodnak, de a testi gondok is. Az éjszaka már nem olyan, forgolódsz, fent vagy, aludnál, de nem tudsz, végre valahogy beletörődik a tested az álomba.

Ezek után milyen az ébredés?

Alvópózod talán nem az ideális, de elég, hogy a kert felől a madarak csiripelése érjen el a füledhez. Első eszmélés – igen, élek. – Majd ólompilláid szűk résnyire nyílnak, majd egésze.

Ha kint szürkéség van, nem igazán izzítja a lelked, tested.

Ha süt a nap, reménytelte válsz, bár még nincs kedved mozogni. Ne zavarjon semmi, ehhez van kedvem, de hív a természet, recseg a bokám, a térdem, meg kell mozdulnom. Üzemanyag gyanánt szerető társam a szokásos kávéval támogat.

Hogy aludtál?

Megannyi lehetséges válaszból mit mondjak? Mit? Az érzés, és amit mondanál, kettéválik.

Hála Istennek, felébredtünk.

Nem ezzel kellett volna kezdeni a napot?

Te kis huncut!

Nem tagadom, fiatalkoromban bizony jó néhányszor – nemcsak a hátam mögött –, hanem a szemembe is mondták a szebbik nem képviselői: Te kis huncut – hangsúlyozva, szótagolva, lassan, mély értelmet adva, hogy... Te ... kis ... huncut!

Istenem, de szép volt! Most nem a nehéz dolgokra szeretnék emlékezni, hanem a boldog, szép, érzelmes, szóval vissza nem térő, tartalmas, vidám, felelősség terhét talán még nem érző időszakra.

Maradandóan vésődtek életem kövébe a csodálatos idők, napok, órák, szép történetek, küzdelmek, sokat mondó szerelmek, mélybe húzó csalódások, a sok kitartó tanulás, küzdés is, egy szóval az ifjúságom.

A szép kék, barna, talán a zöld szemek sokat eláruló pillantásai, az ajkak egyedi ívei, egyszerre emlékezek mindenre...

Bolond érzelmi tolulás...

Hogy miért fogott el ez a hangulat – magam sem tudom – talán azért, hogy ránéztem ráncos, petyhüdt, barna foltokkal tarkított kézfejemre emlékeztetve az ismeretlen idejű és dátumú elmúlásra? Nem tudom.

Életem, szép fiatalkori szakaszaira emlékezve talán enyhíti a nem kívánt, de sajnos meglévő testi gyötrődéseimet. Valahogy ez most olyan jó érzéssel tölt el, különleges fájdalomcsillapító.

Hogy ez a 85 valamikor a 20. táján huncut volt-e? Nem tudom. Ha az volt, hát az volt!

Nem tudnám most megfogalmazni, hogy miért kaptam a huncut jelzést. Talán a „mi van a kezeden?” kérdés – s máris a kezembe volt a keze. „Az a csúnya bogár most aztán sáladra szállt?” – s máris érinthettem a nyakát.

Bocsánatos, könnyű kis praktikák.

Nem úgy volt, mint most a tangák és a monokinik korlátok nélküli korszakában, meztelen világában. Akkor egy-egy lazább, fürdőruhát viselő, újságban megjelent szép nő képeinek birtoklása – nagy szó volt.

Persze vonzódtunk a szebbik nemhez, fiatalok voltunk – egészségesek – a kíváncsikat nem úgy mondtuk, hogy „dúl bennünk a tesztoszteron”. Szerettük a tiltott gyümölcsöt, nehéz volt hozzájutni, de aztán leszakítottuk. Ezért aztán egyes nagymellénnyel rendelkező fiú a valótlan álmokat tényként adta elő – s tudtuk, hogy nála a nullából is le kell vonni. Még lenge álmaiban sem jelent meg a kívánt kis hölgy.

Serdülőkoromban a „Pityu, Te kis huncut”-ot kifejezetten utáltam, különösen a Pityut. Van nekem becsületes keresztnevem: István. A „Te kis huncut”-ot sem szívleltem, de valahogy az még elment. A Pista becézésért sem lelkesedem ma sem, magam sem tudom megmondani, hogy miért. Van úgy, hogy magyarázat nélkül nem szeretek valamit és kész.

Az István már az más kategória.

– Tudod, István – mondta öblös, mély, szenvedélyes hangján a neves színészbarátom, a kishutai házának hegyfelőli oldalán rotyogó bogrács mellett, közeledve lassan az esti alkony is –, hogy bizony nehéz időszakok voltak életemben, amikor le voltunk tiltva több színészbarátommal együtt és vasat hordtunk Csepelen. Nem

a fizikai munka viselt meg, nem..., nem..., hanem az a... kitaszítottság érzés.

Koccintottunk egyet a nehéz tokaji furminttal.

– A kitaszítottság megélése... az a szörnyű...

Megkavarta a bográcsban fővő finom pörköltet (kitűnően főzött), egy kis fát tett a tűzre, majd visszaült a helyére.

Gondolkodtató, jótékony, idő nélküli csend keletkezett.

– Megengedte a jó Isten – törte meg a hallgatást, hogy visszatérhettem a deszkákra, és Debrecen pedig befogadott.

Az életutak kifürkészhetetlenek.

– Teveled is egy éjszakai vonaton hozott össze a sors. Valami tudományos összejövételen voltál Pesten, én meg egy forgatásról igyekeztem haza.

– A késő esti személyvonaton véletlenül egy fülkébe szálltunk.

– Van itt egy szabad hely? – udvarias kérdés részemről.

– Igen – igaz, hogy csak ketten voltunk a fülkében. Kölcsönös bemutatkozás:

– Furka István vagyok.

– Én meg Gerbár Tibor.

A vasúti, gyenge fényű sárgás világítás mellett kicsit lassan indult a beszélgetés.

Azonban ma is kristálytisztán emlékszem egyes részletekre – talán ez is megérne egy kis írást.

Ez az éjszakai személyvonat monoton kattogása vitt egy mély emberi csodálatos barátság felé, amelyről elmondható, hogy még a síron túl is, azaz ma is tart.

Olyannyira belemelegedtünk a beszélgetésbe, hogy a jegyvizsgáló szólt:

– Maguk nem Debrecenbe jöttek volna?

– Dehogynem.

– Mindjárt itt a Csapókerti állomás, Nyíregyháza felé ez az utolsó, Debrecenben lévő megálló. Tessék leszállni!

Hát, így indult ez a barátság.

Most tényleg megérdemlem a „Te kis huncut” jelzőt, mert egy kicsit huncutul számot adtam egy szép tartalmas emberi barátság kezdetéről.

A fürdőben, a medencében lévő hölgyekkel, ha meg akartunk ismerkedni, hát véletlenül arra esett a labda, arra ment a spriccelés és a bocsánatkérés máris jelentette az ürügyet a cél érdekében.

Az is egy kis huncutság volt, hogy ha meg akartam ismerkedni a kiszemelt kis hölgygel, akkor odamentünk Lehel barátommal és: „Engedje meg, hogy bemutassam a barátomat – de én még magát sem ismerem – nem baj, máris ismeri a barátomat, Ő meg most bemutat engem.” Általában eredményes akció volt, bár alkalmasint a „Maguk szemtelenek” jelzőt is megkaptuk.

Az is egy kis huncutság volt, ha egy család nem szívelte például a fiút, de a kislány igen, akkor a kedvelt fiú hívta moziba a kislányt és a bejáratú ajtóban ugyebár a két fiú jegyet cserélt. Aznap aztán egy kicsit bonyolulttá vált a hazakísérés.

Az is egy kis huncutság volt, hogy az iskola hátsó kerítésén átrúgtuk a labdát a szomszédhoz, hogy az ott lakó tornatanárnő csodálatos alakját megpillanthassuk.

Fiatalság, bolondság.

Te kis huncut – ma már alig hallom az idegen kifejezésektől hemzseggő magyar beszédben.

Ha meghallanám valami csoda folytán, az egy varázslatos álom lenne, mert akkor ismét fiatal lennék annak minden gyönyörűségével!

Levél Dr. Veres János fiának, Veres Miklósnak

Kedves Miklós!

Ebben a helyzetben megszólalni is nehéz, nemhogy még az elcsé-
pelt „Vigasztalódást kívánok”-ot is megindulás nélkül kiejteni sem
könnyű.

Az ész mondatja, ez a dolgok rendje, de az érzelem lázad, hábo-
rog: miért most és miért így?

Ez örökké megválaszolatlan kétség marad.

Hiába a sok segítő kéz – de ezt Neked kell végigszenvedned,
amihez a Te bölcsességed, hihetetlen belső erő adhat segítséget.

A zeneszerzőnek a zene, az írónak a toll ad menekvést; vedd elő
az ecsetedet – tedd a szívedet a vászonra! Higgy nekem, az idő-
sebbnek.

Miklós kedves, most gondolatban némán megszorítom a Te ke-
zedet – ha ott lennék, sem tudnék másképp tenni.

Debrecen, 2018. január 4.

Szeretettel:

István

Lovak után kutyaabaja

Fehér Professzor Úr, azaz Dezső bátyám, aki testvérévé fogadott, a ma élő állatorvosok közül az egyik legidősebb, készül a gránit-diplomájának átvételére. Kettő híján 100 éves, korához képest fizikailag jó, szellemileg viszont kitűnő egészségnek örvend, esze, mint a borotva.

Órákat telefonálunk egymással elrendezve a világ sorsát így vagy úgy. Visszaemlékezünk a múltra is – van mire –, hisz mindketten szép kort, ő 98-at én meg 85-öt éltünk meg e földi létben.

Hol álomszép, hol pedig ólomsúlyú történeteket idézünk, emlegetünk.

Dezső bátyám évtizedeken át irányította a lóversenypályát és a lovassportot, annak szépségével, eredményeivel, nyűgével, gondjaival, bajaival.

Megadatott, hogy nemcsak a szenvedély hajtotta hazai neves emberekkel is találkozott, hanem külföldi útjai során az ott élő lovakkal különböző módon foglalkozó, lovakat tenyésztő, versenyzistállókat fenntartókkal került kapcsolatba. Találkozott aktuális elitekkel, neves miniszterekkel, államelnökökkel, különleges emberekkel, így a jelenlegi angol királynővel is.

Irigylésre méltó élettapasztalat halmozódott fel benne.

Ahhoz, hogy a lóverseny, egyszer-egyszer kényes ügye a korak megfelelően, magas színvonalon, korrekten menjen nemcsak a főnökek, hanem a vezető beosztottaknak, munkatársaknak is hasonló magas követelményeknek kellett, hogy megfeleljenek. A kiválasztás nagyban körültekintő munkát követelt.

Ennek kapcsán került Dr. Fehér Dezső vezérigazgató Úr látóterébe Dr. Prutkay János kissé hányatott sorsú fiatal, egyetemet végzett közgazdász. A kiválasztás szinte tökéletesre sikerült úgy, hogy 27 évig volt Fehér Dezső vezérigazgató Úr munkatársa, majd helyettese.

Megbízta egymásban. A kezdeti munkakapcsolat az idők folyamán igaz barátsággá nemesült.

A fiatal gondoskodása ma is élő, minden este 9-kor történő telefonhívásban válik valósággá:

– Hogy telt a napod, Dezső Bátyám? – kérdéssel.

Az öregeknek sokszor egy kis jó szó is elég.

Jánossal Dezső Bátyám egyik születésnapján ismerkedtem meg személyesen, amelyet az *Ezüst ponty* című budai, jobb napokat látott kis kocsmahivatalban (sajátos elnevezésem a kocsmahivatal) külön kis zöld ablakkeretű, kerthelyiség-szerű részében rendeztek meg.

Kezdetben az ilyenkor szokásos, általános, sokat nem mondó beszélgetések, majd köszöntések, koccintások következtek. Két fogás között:

– Hova való is vagy? – kérdéssel leptem meg a majdnem velem szemben ülőt.

– Berettyóújfaluba, tudnod kell, hogy az Hajdú-Bihar megyében van.

– Hogy a fenébe ne tudnám? – máris más mederben folyt a társalgás.

Kedves, szimpatikus ember ez a már nyugdíjas korú úr, amely a kellemes benyomást, Dezső Bátyám elmondása alapján, több alkalommal is táplálta.

Kikísért az autójáig.

– Jó utat, kedves Bátyám!

Hm. Tartja ez az úr a régi szokásokat is?

Gyermekei, unokái irigylésre méltóan rendesek, felesége eltávó-
zása óta egyedül él, nem akar a gyerekei terhére lenni. Dezső Bácsi
az idők folyamán csepegtetve bemutatta így Dr. Prutkayt.

– Gondja van Jánosnak, elpusztult a kutyája.

Jajjaj, ez nagy gond, baráti és ismeretségi körömből tudom,
hogy ez valóban egyszer-egyszer nagy megrázkódtatást jelenthet.

– Talán majd tud venni egyet – szólta a megnyugtató.

Az idő múlásával meglett az új kutya, és egyre többet beszélget-
tünk telefonon is.

A mindennapos kutyasétáltatás jó program, mozgást, levegő-
zést is biztosít.

Ritka alkalom, hogy Dezső Bátyám hívjon:

– János a baleseti sebészetben fekszik, darabos bokatoréssal –
megoperálták – a lehetőségekhez képest jól van.

– A fenébe! Hát mi történt?

A telefonokból lassan összeáll a kép.

A szokásos kutyasétáltatás az új kutyával, és a park szélén lévő
ugyancsak sétáltatott nagytestű, izmos állattal valami nézetelté-
rése támadt a János kutyájának, összeugrottak, összemarakodtak.
Összegubancolódtak a pórázok. A nagytestű kutya úgy megrán-
totta a János lábai közé szorult pórázt, hogy ő egyensúlyát veszítve
a bokájára esett, testével rázuhant, eltört.

– Nagy reccsenést hallottam, és iszonyú fájdalmat éreztem, a
kutyák hangosan tovább marakodtak – mentők – baleseti sebészet
– műtő – most már jobban vagyok – nincs sebváladék, hál' Isten-
nek – s hamarosan hazaengednek – összegeezhető János elmon-
dása.

Haza, a fiamékhoz.

Hosszú, lovakkal töltött évtizedek után a kutyák kerültek az
előtérbe, ezért adtam címnek azt, hogy „Lovak után kutyabaja”.

Viszont hibás a cím, helyesen így hangzik:
Lovak után kutya a baja.
Ugye, milyen kifejező és finom a magyar nyelv?

Felhők

Ahogy korosodom, egyre jobban figyelek – sokszor szinte betegesen – a meteorológiai jelentésekre, hogy milyen idő lesz, milyen front jön – mire lehet számítani, azaz mi fájhat majd, milyen gyógyszereket kell esetleg előkészíteni. A hírekben is taglalják, hogy hidegfront vagy melegfront hatás van, így az érzékenyeknél izomfájdalmak, vérnyomásgondok, fejfájás, ízületi bajok jelentkezhetnek. Egy szóval készülj a rosszra – ami többnyire úgys bekövetkezik.

Ha valaki nekem húsz évvel ezelőtt azt mondja, hogy... valószínű, egy „dehogy”-gyal vagy „ugyan már”-ral elintéztem volna a dolgot. De ma? Fontos lett számomra az időjárás-jelentés.

Édesapám! – nyugodj békében – utólag is nagyon kérem a bocsánatodat, hogy annak idején, amikor azt mondtad, hogy „Fiam, időjárás-változás lesz” nem vettelek komolyan – egy laza „miért”-tel vagy „miből gondolod”-dal elsiklottam, holott igyekeztél mondani: fáj a térded, derekad, érzed a fejed, gyenge vagy.

Honnan tudtad? Honnan?

Így én is most honnan tudom, hogy változás lesz?

Édesapám, ugye megbocsátasz nekem? Ugye meg?

Elhasználódott, rozogává vált a tested, ahogy mondják, megetté az idő. Igen, megetté. Ebben a sanyarú helyzetben, ha sürgét a természet, a paszulyodat is (egyes vidékeken így hívják, nem pedig hímtagnak) alig találod, nemhogy másnak kezébe adnád egy kis finom játszadozásra...

Az emlékek azért nem kopnak meg... élnek még, ha halványan is.

A tévében egyszer-egyszer beküldött képekkel is igyekeznek alátámasztani a meteorológusok a mondandójukat.

Egy alkalommal azt bizonygatta az egyik kedvenc időjárás-fiú, hogy a beküldött tájon a felhők emlőszerűek és ezt mammáliának nevezi a szakma. Jól megnéztem, sőt vissza is néztem, valóban hasonlóak voltak a rajzolatok, bár nem emberi léptékűnek tűntek, meg hát négyen voltak.

Jó, ilyen csekélységen ne akadjunk fent – mammáliák és kész, el van intézve.

Valami megmozdult bennem a felhők iránt, gyerünk, nézzük meg az eget. Vágyat éreztem, hogy ki a teraszra, ahova nagyon is szeretek kimenni, kiülni. Ragyogó napfény volt tiszta égbolttal. Na, most nem nézek fellegeket, majd máskor.

– Kész az ebéd – hívott nejem.

Mindkettőnk emerituszi ideje lehetőséget ad az étkezések pontos, azonos időbeliségére.

Zöldbableves, sült oldalas petrezselymes tejfeles burgonyával, mindkettő igen kedvemre való.

Miért zöldbableves, mikor a babok zsenge teste sárga – akadékoskodtam.

A kérdés esetleges megválaszolását az ínycsiklandozó látvány meg az utánózhatatlan sült oldalas illata máris elnyomta.

A finom ebéd utáni lepihenési vágy is pillanatnyilag eloszlatta a felhők iránti kíváncsiságomat.

Ébredés után kinézve az ablakon – felhők az égen. Uzsgyi, ki a teraszra, a kedvenc székem is szinte hívott.

A szomszéd villa felett jó magasan szép, hófehér, gömbölyű, nagy kiterjedésű, labdaszerű, szép felhőforma, olyan, amilyeneket

a festményeken lehet látni. Hogy egy kis pamacs leszakadt a nagyról – elbitangolt a nyájtól a kis hamis.

Messze, ameddig ellátok, igen hosszú, fehér felhő úszik sötét foltokkal, távolodik – menj Isten hírével.

Milyen fura dolog lett ez a hirtelen felhők utáni érdeklődés! Hogy hogyan jött? Nem is tudom rá a választ. Jött. Különben is. Meg kell mindent magyarázni?

Mi lenne, ha a fejem feletti felhő felkapna, és azt mondaná: Hová vigyelek térben és időben, akár még vissza is?

Úgy érzem, hirtelen nagyon sok vágyam lenne.

Például ez: fiatal medikusként elkapna és a berettyóújfalui vasútállomásig repítene, ahol a bukaresti nemzetközi gyorsra várakoztunk, hogy először kilépjünk országhatáron kívülre – nyári kórházi gyakorlatra Kolozsvárra. Tíz medika, kilenc orvos, egy docens.

Át a határon, az első megállónál idegen feliratok, egyszer-egyszer magyarul is, románul is beszéltek. De nagyon sokan magyarul is, olyan különleges érzés volt ez, hogy ez magyar vagy román, vagy mi?

Úgy sikerült szervezni a dolgot, hogy egyik társam, akivel együtt jártam – ma barátnőnek mondanánk – együtt utaztunk. Kolozsváron városnézés, Mátyás szobor, Mátyás szülőháza, a Szamos partja, Házsongárdi temető, együtt néztük a hírességek nyughelyét, na nemcsak azért mentünk oda, hanem ott csendesen együtt lehettünk.

Kirándulás a Tordai-hasadékhöz – hatalmas sziklafalak – rohanó patak – félelmetes függőhíd felette. Alföldi gyerekeknek ez lenyűgöző volt.

A Sebészeti Klinikára kaptam beosztást, ahol nagyon jól éreztem magam. Tóth Misi asszisztens, azaz tanársegéd volt a vezetőm, igazi magyar ember. Sokat tanultam tőle.

Egyik délután éppen befejeztem a rám bízott feladatokat, légyottra indultam, a professzor ajtaja előtt vezetett el az utam, aki éppen akkor lépett ki a szobájából.

– Kedves fiatal barátom, kedves kollega úr! – Hibátlan magyarsággal mondta, majd folytatta:

– Jönne nekem asszisztálni egy vakbélműtéthez?

– Természetesen, Professzor Úr.

Vissza az öltözőbe, ruhacsere, a műtő előterében a több nyelven beszélő professzor kifejtette, hogy a vakbélgyulladás kifejezés helytelen, – bár a hétköznapiakban ezt használják. A vakbélen lévő féregnyúlvány-gyulladás a bűnös a fájdalmakért, és ha nem operálják meg, bizony az többnyire végzetes lehet.

Beöltözés, a professzor még egy pillantást vetett a beteg röntgenképére, rajta a neve: Farkas Piroska.

Tóth Misi, aki aznap ügyeletes volt, az első asszisztens, én pedig a második. Elindult a műtét. Pattanásig feszült féregnyúlvány.

– Óvatosan kell végig kifejtetni, nehogy szétpukkanjon, mert az végzetes bajt okozhat – így a Professzor Úr.

Milliméterről milliméterre fejtette ki csodálatos technikával egészen a máj alsó részéig a féregnyúlványt. Még egy metszés meghosszabbítás is benne volt a műtétben.

Megindított a professzor technikája, a légkör, meg ez az egész.

Istenem! Nekem ezzel kell foglalkoznom! Ez csodálatos!

Megérintett valami, és ez úgy érzem, hogy életemen keresztül eddig végig kísért – és míg élek, továbbra is velem lesz.

De jó volt visszaemlékezni! Igen, mintha éppen most történt volna mindez.

A légyott elmaradt, este háromnegyed nyolc volt, amikor kiléptem a klinika kapuján.

Egyszer ezt az élményemet az egyik bélsebészetről szóló műtéti előadásom alkalmával is elmondtam – a végén nagy taps volt a jaltmam.

Kolozsvár után Bukarestbe vitt az „emlékezetfelhő”. Nagy hatalmas épület, a Casa de Scinteia, két klinika, szívsebészet és urológia egy épületben. Még egy kirándulást is szerveztek innen: a Sinaiai királyi kastélyhoz. Pompája káprázatos, soha hasonló még nem láttam. Egy kis gyalogtúrát is beiktattak a hegygerincen. Egy ismeretlen katona sírja mellett vitt el az út, és a teste közepén húzódott az ezeréves határ, ahogy mondta az idegenvezető. Vajon a szíve hova kerülhetett?

Bukarest után, irány a tenger. Vagonokban utaztunk és laktunk is. A konstancai érkezés után késődélután kitolták a kis szerelvényt egy tengerparti falu melletti vágányra, szinte kőhajításnyira a tengertől. Az eddigi olvasmányaimban lévő tenger immár valóság lett. Mezítláb a vízben, a part szélén, tényleg sós, a végtelen messzeség látványa, és az élmény szinte bénítólag hatott.

Hajnalban nézzük meg a napfeljöttét – tanácsolták. Ez is különleges lehet. Pokrócba takarózva, kissé fázva a homokban ülve egyszer csak az ég alja világosodni kezdett, egyre gyakrabban, majd a nap korongja is sárgás-vörösen és izzóan egyre magasabbra kúszik, nézni lehetett a napot, fantasztikus volt. Valaki hangosan mondta, mindjárt letelik a hét perc, s a nap fényes lett, már nem lehetett nézni, hamar kezdett melegedni, ennyi idő kellett, hogy a sugárzás elérje a földet.

Megismételhetetlen élmény volt!

Konstancából csak annyi maradt, hogy a kikötőben egy nagy hatalmas öreg épület volt, s az alját nyaldosta a tenger, azt mondták, ez volt a kaszinó.

Kézen fogva mentünk fürödni a tengerbe, amiből az évek folyamán frigy lett, amely aztán szét is tört.

Vajon az én kezem hűlt-e ki hamarabb, vagy az övé, vagy mindkettőnké? – a játékony égi por mindezt mindörökre befedte.

Az „emlékezetfelhő” visszarepített egy hosszú vonatút után Berettyóújfaluiig. De jó volt már itthon lenni!

– Üdvözlöm az Elvtársakat itthon! – szólta a párttitkár köszöntője.

– Ez volt egyetemünk első külföldre szervezett nyári kórházi gyakorlata.

Akkor nem gondoltam, hogy évekkel később én leszek az, aki majd tíz éven keresztül szervezem majd és felelős leszek a külföldön töltött nyári gyakorlatokért.

Ültem a teraszon, bámultam a semmibe, vagy a múltba?

Enyhe szellő támadt, talán lassan az „emlékezetfelhők” is eloszlottak. Visszatértem a hosszú „régutam”-ból.

A késő délutáni híradó végének záró zenei akkordja is visszaráncolt a valóba.

Időjárás-jelentés következett. Az egyik képernyőről ismert hosszú meteorológus fiú magyarázta a következő napokra vonatkozó légkör eseményeit és most is azzal zárta, mint mindig mondandóját: „Felhőtlen időtöltést kívánok!”

Mit is mondott? Felhőtlen időtöltés?

Akkor ez most a részemről hogyan is van?

Születésnapra

Már csak négy kell és itt a száz,
Tiszteljen Téged e tisztos ház.
Sokáig voltál a „Lovak Ura”,
Gyógykással várt Téged a póni meg a mura.
Rettegett Téged a gaz meg a csaló,
Védettséget kapott az igaz való.
Sebészként kezdted forgatni a szikét,
Gazemberek törték meg az élet.
Rossz életet szántak azok Neked,
De a gondviselés pajzsot nyújtott érted.
Próbálták megtörni az Éned,
De közbejöttek a csodálatos gének.
Ezzel lett a tudományos rangod,
A Kincsemmel pedig irodalmi hangod.
A világba a lovak repítettek,
Tenyeredből pedig közben sokan ettek.
Jóság, igazság jellemezte utad,
Mely példaként másoknak is mutat.
Magdi, s az Égiek óvnak fenn a vártán.
E sorokat szívből jegyzi: Öcséd, István.

Debrecen, 2018. július 15.

Prof. Dr. Fehér Dezső köszöntése

Levél Dr. Szmolenszky Tamásné Prof. Dr. Róth Erzsébetnek

Jött a hír, a megrendülés néma percei után úgy éreztem, hogy írnom kell...

Kedves Erzsikén!

A szó kevés, az igazi érzést meg leírni talán lehetetlen. Az egyik legkegyetlenebb, de ki nem kerülhető ránk rótt szörnyűség szereteteink elkísérése, elengedése.

Nincs mit tenni?! Nincs...

Lehet-e mérséklés a megmásíthatatlanban? Van-e enyhületet adó valami?

Most úgy érzi az ember, hogy nincs!

Az örök kétkedőnek mégis megvillan az a ki nem mondott, óhajtott segítségvárás, amit az égiek vezérelnak, az a kívánt szó: szeretet.

Igen a szeretet, mellyel Téged vettünk körül, a szeretet amellyel segíteni kívántunk szörnyű, de tudtuk reménytelen küzdelmedben, a szeretet mellyel büszkén tekintettél családotra, szeretet amely tudományos csatározásokban fogtatók biztatva egymás kezét, a szeretet amikor bódítóan átöleltétek egymást, és most az emlékező szeretet van a soron.

Kedves Tamás!

Úgy hiszem az örök nyugalmat ez a szeretet őrzi, amíg mi vagyunk.

Debrecen, 2018. október 12.

Szeretettel:

István

Levél Dr. Szabóné Dr. Benyeda Zsófiának

Mélyen Tisztelt Igazgatónő! Kedves Zsófi!

A legutóbbi találkozásunkkor felhatalmazását adta, hogy így szólíthatom. Mindenekelőtt igen köszönöm, hogy meghívott a laboradasi ünnepségre; megtiszteltetésnek veszem. Az futott át rajtam, hogy nem kell menni a Szilícium-völgybe – a mi Dél-Alföldi tájunk is csodálatos. Nagyszerű dolgot alkottak eddig is. Ennek a további erkölcsi: folytatás következik.

Elmentünk volna személyesen, hogy gratuláljunk, de az éppen időben összeesik házassági évfordulónkkal, így ottlétünket felülírja – így kérném szíves megértésüket.

Nem tudom, hogy a Benyeda név mit jelent, de számomra az alábbiakat:

B – bölcsességet,
E – eredményességet,
NY – nyereséget,
E – emberközpontúságot,
D – diadalt,
A – a kellő alázattal

A legutóbbi ott-tartózkodásunkat megköszönő levélben azt írtam, hogy nagyon boldog lehet az az Apa, akinek a gyermeke az örökséget ily gyarapító-készséggel – eredményességgel veszi át – viszi tovább. Ma is ez a véleményem, hogy csodálom Magát, ezért is kedves Zsófi.

Ismételt gratuláció mellett,
Barátsággal köszönti Önt a keleti végekről:

Debrecen, 2018. december 4.

Furka István

Dezső bátyám születésnapjára

Tavaly is lett versike, meg egy kis óda,
Ezt is tedd majd oda be a sorba.
Mindjárt itt van ám a „Gránit”,
Az Igaz Hit visz ám odáig.
Teljes életet éltem,
A súlyoktól soha sem félttem.
Csodálatos társam volt Magda,
Aki a szívemet bearanyozta.
Most nehéz egyedül lenni,
A sok láthatatlant cipelni.
Erőt ad ott fent az Isten,
Meg a barátaim a Földön, itt lenn.
Az istálló, a ménes meg a lovak –
Nem kellett nekem soha a konyak.
Kecses ívű volt a Kincsem,
Le van írva benne minden.
Az én éltem úgy érzem teljes.
Így ez néhány István írta sor rólam
HELYES.

Debrecen, 2019. július 15.

Prof. Dr. Fehér Dezső köszöntése

Levél

Prof. Dr. Kappelmayer Jánosnak

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves János!

Belehasító érzés az édesanya elvesztése, még akkor is, ha orvosként is tudjuk, hogy ez az élet rendje. Igen, ha jöttünk – mennünk is kell.

Édesanyám már nagyon régen távozott – s ha rá gondolok, most is mardos belül valami...

Misz Marika fogalom volt az évfolyamon – mint ahogy Misz Tanárnő a gyógyításban is.

Kedves János!
Büszke lehetsz Édesanyádra! – Örülök, hogy ismerhettem.
Kísérje távozását megnyugvás, hogy csendes-békés legyen az örök álma.

Debrecen, 2019. november

Szeretettel:
István Bátyád

Gránitdiploma ürügyén

Szembe jő most Fehér Dezső,
Vitatlanul övé a kő.
Lósportunknak kovaköve,
Külhonban meg nagykövete.
Köszönetet mond a Mater Alma,
Sose volt ő a mostoha.
Fent vigyázza Szíve Párja,
Hogy ne görbüljön haja szála.
Talált testvér, rokon, barát
Hessegetik az út porát.
Vigyázó szem néz a házba,
Nem marad ki a Kuttyája.
Mind-mind, akik azon leszünk,
Hogy szebb legyen a mi életünk.
Benne legyen Dezső Bátyám,
Aki most a „Gránit” vártán.

Debrecen, 2020. április 27.

Prof. Dr. Fehér Dezső köszöntése

Kő Pál

Te is útra keltél, mint ahogy mindannyian ezt tesszük, ha eljő az idő. Neked szeretteid körében adatott ez meg, ahogy fiad nagy szeretettel közzétette.

Itt a földön ez volt az utolsó mozzanatod, de ott az ismeretlenben ez az első.

Hogy milyen volt? Jaj, nagyon szeretnénk tudni, de ez a soha válasz kategóriába tartozik.

Gazdag élet zárult, a hivatalos búcsún mind elmondják majd. De azt nem tudják, amikor Te meg én személyesen koccintottunk annak a pillanatnak a nagyszerűségét, különlegességét, egyediségét, igen, ott Hevesen, a kedves városodban, a házadban, a fészer alatt.

Igen, ez már emlék.

Igen, emlék – előtör a bensőm – igen.

Már soha többé nem koccintunk majd? Teszem fel a megválaszolhatatlan kérdést. Igen, nem, ez már csak emlék.

Hogy is volt?

Veres Jánosról, a róla elnevezett tőről – eljárásról, talán a legtöbbet idézett magyar orvostól írtam könyvet és Kő Pál készítette a majd később az Őt ábrázoló, Kapuváron felállított szobrát. Ennek a körülményeit is felderítettem, és ezt szerettem volna pontosítani Vele.

- Palikám! Mikor és hol?
- Hevesen. – Megadta a pontos időt és címet.

Művésszel – híres, elismert, közismert művésszel –találkozni, magába foglal mindig valami megmagyarázhatatlan különlegességet is.

Milyen a hangulata? Érte-e jó vagy rossz mostanság? Van-e benne valami kikíváncozó – akkor úgy kellek neki az én látogatásommal, mint a hátára a púp. Testileg jól van-e? Hallottam egészségi állapotáról csiripelni, ezt, meg azt. Egyetemi gondok – örömkö, vagy valami kis jelentéktelen, de számára kellemetlenség?

Szóval ülök az anyósülésen, István barátom megbízhatóan, remekül vezet, az út egyhangú, ennek ellenére sok minden kavarg bennem.

Heves. Megjöttünk.

– Isten hozott István! Ne féljete a kutyától, mert csak a csavargókat és a cigányokat nem szereti. Gyertek beljebb. Úgy gondolom, hogy itt a fészker alatt jó lesz beszélgetni. Az idő remek.

– Nagyszerű itt a szabadban – erősítem meg.

Mintha soha nem ismertük volna egymást, méregettük a másikat.

– Jól vagy?

– Orvosnak panaszkodjak?

– Innánk valamit?

– Jó, bemegegyek egy kis pálinkáért, az jó lesz?

– Persze-persze, ezt az üveget vidd be, nehogy hiány legyen majd a másik helyén.

Jót nevetünk.

A titkárnőm velem, hogy a találkozásra legyen lejegyezve minden. Míg a Művész Úr térül-fordul, ezt mondja nekem:

– Milyen kedves, közvetlen ember!

– Igen – erősítem meg én is.

Egyik kezében két cserépcsupor, meg egy kis stampedli, a másikon egy üveg pálinka.

– Szilva jó lesz?

– Hát persze.

Tölt a stampedlibe, meg a két csuporba teli. Az egyik csuprot felém nyújtja, majd hirtelen visszaveszi, belekóstol és visszanyújtja nekem, meglepődés az arckifejezésemen.

– Megkóstoltam, tudd meg, hogy nem akarlak megmérgezni. Így láttam az ősoktól.

Éreztem, hogy legurul a nyelőcsővem az ital.

A magamhoz térés pillanata után elmondtam a szoborállítás történetét, amit már le is írtam.

– Kell-e javítani, változtatni? – kérdeztem.

– Minden pontosan így volt – hagyta jóvá – sebészi és kutatói pontosság – tette hozzá.

– Várj csak, hozok valamit - és beszaladt a házba. Kihozott egy nagy vázlatot Veres János szoborról feljegyzésekkel.

– Ha csinálok ilyesmit, mindig csinálok egy vázlatot is.

Csodálkozva nézem, majd kiveszi a kezemből, a bal alsó sarkába írt valamit, majd felolvassa:

– Ezt a vázlatot Neked adom, az Isten áldjon meg, hogy Veres Jánosról írtál.

Egy kicsit elszoruló hangon:

– Köszönöm, köszönöm Palikám!

Ez a gesztus nagyon meglepett.

– Na, menjünk be a műterembe is egy kicsit. Utána menjünk ebédelni, mert éhes is vagyok.

„Civil ember” számára az ott látottak meglepetés.

– Az ott egy trónus, csináltattam egy művésszel, ülj bele, kényelmes.

– Igen, az.

– Ó, ne csodálkozz ezen a kalap és sapka gyűjteményen. Az egyik falon vagy harminc darab volt.

- Próbáld ezt fel! – felém nyújtott egy kalapot.
- Hm, jól áll Neked. Neked adom.
- Köszönöm, de a szalagjára írd rá, hogy az enyém.
- Rendben. Na! Menjünk a vendéglőbe, éhes vagyok.

A sok benyomás fűszerezte az ételt, csodálatos nap volt.

- Na! Legközelebb Debrecenben vagy Pesten?

Ez volt az utolsó kézfogásunk.

Születésnap i köszöntésre válasz

Tisztelt Jelenlévők!

Elfogultság nélkül nehéz megszólalni. Mindenekelőtt köszöntöm a megjelenteket, akik megtiszteltek jelenlétükkel.

A születésnap i ünneplésen először a köszönet hangja kell legyen az első.

Köszönöm szüleimnek, hogy felneveltek, istápoltak, támogattak, amíg lehetett. Életem nagy fájdalma, hogy nem örülhettem velük együtt eredményeimnek, sikereimnek, hamar eltávoztak a mindenélők útján. Köszönöm Nekik! Nyugodjanak békében!

Köszönöm hű társamnak, hogy mellettem állt és áll immár több évtizeden keresztül, ha csüggedtem, bátorított, ha örültem, velem vigadt, ha célt tűztem ki magam elé, kettőzött erővel állt mögém. – Nem is tudom, hogy honnan vette az erőt.

Zsuzsi festőművész – Londonban él – színei, alkotásai mindig örömet okoztak, Kriszta pedig gyógypedagógus, vak és sérült gyerekekkel foglalkozik kiemelt sikerrel, mérhetetlen nagy türelemmel. Andi lányunk sebész, onkológus, sugárterapeuta, PhD birtokában gyönyörű hivatásunk egy olyan darabját vállalta fel önként, amelyet csak kevesen tesznek. Máté és Ádám unokáim a jövőbe vetett hitemet erősítik.

Köszönöm Barátaimnak, Kollégáimnak, Munkatársaimnak, hogy mindig segítettek, támogattak.

Köszönöm Mindenkinek, akik itt vannak és megtiszteltek jelenlétükkel.

Köszönetet mondok az ellenem valóknak is – akik magasabb teljesítményre sarkalltak – igaz, nem ezt akarták.

Hogy milyen ember vagyok? Ezt nem nekem kell eldönteni.

Mint ahogy azt sem, hogy a háromszázvalahány tudományos közleményem, a könyveim, illetőleg könyvrészleteim, majd valamelyest értéket jelentenek a későbbiekben, vagy a feledés jótékony homálya fedí be őket.

Hogy milyen tanár vagyok, voltam? Ezt sem nekem kell eldönteni, hanem annak a sok száz magyar és angol nyelven tanuló hallgatónak.

Hogy milyen ember vagyok vagy voltam? Ezt sem én döntöm el, hanem barátaim, kollégáim, a szakma és a környezetem.

Hogy milyen főnök voltam, vagyok? Ezt sem én döntöm el, hanem a volt és a jelenlegi munkatársaim értékítéletére van bízva.

Igyekeztem mindig egyenes úton járni – maradni. Utam során voltak nagyon szép szakaszok –, de bizony, embert próbálók is!

Igyekeztem segíteni, ahogy tudtam, tudomásom szerint nem akadályoztam senkit.

Ha kellett kompromisszumokat kötöttem, de érzésem szerint nem tartozom a gumigerincűek közé, de a hosszú nyelvek kasztjába sem.

Életem folyamán cselekedeteimet vállalom, mert azok vállalhatók.

Igaz, testem már rozoga, kopott is, de úgy érzem, szellemem nem.

Életemben tettem, amit tettem, de azt igaz szívvel tettem.

Köszönöm a figyelmüket!

Elhangzott Prof. Dr. Furka Istvántól
a Kenézy Villában, a 80. születésnapján

Sorok a gránitdiplomához

A várva várt nap lassan eljő,
Legyen érte Isten áldott és dicső.
Kimondhatatlan nap ez nekem,
Mert bele van sűrítve az életem.
Volt benne küzdés, bánat, akarat,
Finom étkek és keserű falat.
Az állatorvoslás volt szívem álma,
Melyet segített akaratom és agyam vágya.
Fényes jövőt törtek ketté,
Mert nem léptem be azok közé.
A jó sorsom vitt a lovak közé,
Így emelkedhettem azok fölé.
A Kincsem a vezércsillagom lett,
Így életem felülemelkedhetett.
Hű társam lett szeretett Magda,
Aki életemet és szívemet bearanyozta.
Fentről vigyázza most lépteimet,
Hogy megkaphassam e „gránit követ”.
Azt hogy ezt megértem, hála az Istennek,
Meg a körülöttem lévő igaz embereknek.
István Öcsém jegyzé e sorokat,
Vezette őt a szeretet és a jó akarat.

Debrecen, 2020. szeptember 2.

Prof. Dr. Fehér Dezső köszöntése

Vélemény Dr. Takács E. Ildikó „Lélek-Camino” című könyvéről

Kötetét kézbe venni, beleolvasni nemcsak jó érzés, hanem a benne lévő versek rejtett, zárt mély emberi érzések kivonatai, elgondolkodtatnak, érzelmeket keltenek és több alkalommal az elmét is megdolgoztatják. A szavak ilyen módon történő összerakása különleges művészi véna. A vonalas rajzok úgy illenek a szöveghez, mint egy szép csokor virághoz tartozó zöld.

Vitéz docens úr sorai a tanulmányok zárt sorát már-már súrolják.

A könyv papír „ízét” és a külleme nőiességet és kellemet sugároz.

Istenem, ha én ilyen haikukat tudnék írni...

Debrecen, 2020. szeptember 4.

Prof. Dr. Furka István

Gratulálólevél

Vad Zsigmond Esperes Úrnak

Mélyen Tisztelt Esperes Úr!
Kedves Zsiga!

Nagyszerű volt a 30 év szolgálatának méltatása, dicsérete. A sok köszöntés – mi tagadás, hisz emberek vagyunk – nagyon jól eshetett. Nem mindig könnyű elraktározni az élményeket. Igen fontos dolog ez, hisz táplálkoznunk kell ebből a jövőre nézve is.

Nem akartam azonnal a köszöntőkhöz csatlakozni. magamból indultam ki (hogy helyes volt-e vagy sem, nem tudom), szeretem, ha leülednek a dolgok. Igen – szándékosan írtam, hogy leülednek. Egyesek habkönnyűnek bizonyulnak, mások pedig komoly, maradandóság jeleit viselik.

A házad alapja az Írásbeli Köszikla szerinti, a díszítő elemek olyan hasznosak, melyek egyben gyönyörködtetőek is.

Emberséged, ismeretanyagod, tapasztalatod, biblikus megnyilatkozásaid, családszereteted adják a papi énedet, amit igen sokan kedvelünk, tisztelünk, szeretünk.

Személy szerint nemcsak a barátságodat köszönöm, hanem a nehéz helyzetemben való eredményes, imádságos, önzetlen lelki támaszodat is.

Azt kívánom Családom nevében is, hogy hosszú, Isten által védett és vezetett, gazdag utad legyen.

Debrecen, 2020. szeptember 7.

Szeretettel:

István Bátyád

Köszönőlevél

Bényi Ildikó műsorvezetőnőnek

(MTVA Duna Televízió)

Kedves Ildikó!

Bár személyesen nem találkoztunk, de nagyrabecsülésem a kedves, tartalmas műsorvezetéséért.

Szeretném megköszönni, hogy számomra nagyon fontos és kedves barátunk, Tréfás György számait műsorára tűzte, amit a Baráti társaságunk minden egyes tagja nevében őszintén nyugtázom.

Gyuri művészetét igen nagyra értékeljük, mint ahogy emberségét is.

Számunkra távozása nagy veszteség, melyet némileg enyhít a modern technika által megőrzött művészete. Csodálatos hangjának zengése – e nehéz, vírus által alig elviselhető időben – erőt adhat a túlélésünkre is.

Tisztelt Hölgyem! Kedves Ildikó!

Mosolya – beszéde kellemes jelenség.

Debrecen, 2020. október 25.

Tisztelettel köszönti Önt:

Prof. Dr. Furka István

Gratulálólevél

Prof. Dr. Fekete Károly Püspök Úrnak

Mélyen Tisztelt Püspök Úr!
Kedves Karcsi!

A „Kétpercben” című nagyszerű könyvedet mindkettőnknek dedikálva nagyon köszönjük.

Olvasva a kétperceseket, igen csak gondolkodásra késztetőek a sorok, amellet hogy igen felemelőek is.

A Jó Isten nemcsak jó volt hozzád, hanem teremtő is, hogy erőt adott Neked, hogy megalkothattad e tömör, nagyszerű, Isten-hittel mélyen áthatott sorokat.

A nagyszerű gondolatoknak e könyv méltó külsője. Jó kézbe venni...

Azt kívánjuk, a továbbiakban is ilyen nagyszerű művek születésnek kezded alól.

E nagyon kegyetlen időkben legyen erőd tovább vinni azt a nagyszerű vonalat, amely eddig is jellemezte tevékenységedet, szolgálataidat, melyet a püspöki pályázatodban is jeleztél.

Isten segítségét, áldását kérve vezérelje további utadat is.

Debrecen, 2020. november 17.

Nagy szeretettel köszönt:

István Bátyád

Köszönőlevél

Dr. Szabó Józsefné tanárnőnek

Igen Tisztelt Tanárnő!
Kedves Sárika!

Kedvessége, hogy köszöntött magas kitüntetésem alkalmával, igen meghatott – nagyon köszönöm.

Szívet melengetően hatott rám, hogy a nagy lengyel író könyvének eszenciáját idézte: „Hiába az égés, a lett hamu elvész. - Elfújja a szél, míg a gyémánt maradandó.”

Sajnos az emberi marakodás, békétlenség, a másik becsapása, a mérhetetlen önzés, kegyetlenség mellett, ha felszínre kerül esetleges maradandóan valami érték, azt alig veszik észre – nem sikk.

Ismételten köszönöm kedves sorait, az Égiek vezéreljék nem mindig könnyű útját.

Debrecen, 2020. november 23.

Szeretettel:

Furka István

Levél

Bereczné Gazdag Mária tanárnőnek

Igen Tisztelt Asszonyom!
Kedves Marika!

Nejem tolmácsolásával megkaptam a gratulációját a magas kitüntetésemhez, amit ezúton tisztelettel megköszönök.

Az, hogy e rohanó, ármánykodással teli, gazember világban megemlékezett e tényről, számomra kiemelkedően fontos egy olyan embertől, aki a mindennapok nehézségei mellett odaadóan, nagy figyelemmel ápolta nagybeteg Édesapját.

Legyen erős a jövőben is, az igazság sokszor nagy erőfeszítést kíván.

Az út keskeny – nem érdemes letérni róla.

Debrecen, 2020. november 23.

Köszönti szeretettel:

Furka István

Levél Prof. Dr. Záborszky Zoltánné Professzorné Asszonynak

Klárikánk!

Tudtuk, ha jövünk, akkor majd távoznunk is kell. Jöttünk öröm, távozásunk szomorú bánat. A két pont között megismételhetetlen történesek sorozata van, amely sajátunk, s akivel ezt megosztom, boldogságnak, örömmek hívják, még akkor is, ha a ragyogást néha homályos foltok zavarják. Az ilyen életet gazdag életnek hívják.

Így élt Zoli Bátyám.

Boldog lehetsz, hogy életének tartalmas, alkotó részét együtt tölthettétek.

Ha az elmúlás feletti bánat gyötrődés is, ez adjon forrást, hogy ebből meríts erőt, segítve őt, hogy nyugodt, örök álma legyen.

Debrecen, 2021. január 6.

Szeretettel:

István

Levél Dr. Rátonyi Györgyné Dr. Takács Erzsébet Ildikó tanárnőnek

Szeretettel Ildikónak!

Ha eljő az idő, nagy ismeretlen útra kelünk, bár nem akarjuk, de ez a földi megváltoztathatatlan menetrend.

Az utolsó állomásra sokan eljönnek elkészönni, „Istenveled”-et mondani és biztosítani, hogy az itt maradt iszonyú terheket segítenek majd vinni.

A tovatűnő emlékvonat még friss emlékekkel, érzelmekkel teli.

Az együtt töltött csodálatos idő nagyszerűsége adja meg Számodra az örök nyugalmat.

2021. március hava

Szeretettel:

Furka István

Gratulálólevél Dr. Vad Zsigmond Lovagkereszttel kitüntetett Esperes Úrnak

Mélyen Tisztelt Esperes Úr!
Kedves Zsiga!

Az Istent odaadó, önzetlen, tiszta szívből jövő szolgálatodat a földiek is elismerték. Ebből az alkalomból családom nevében szeretettel köszöntelek.

Örömmel tölt el az, hogy az Égiek úgy vezérelték sorsodat, hogy megismerhettelek, emberségedet tapasztalhattam, nagy bajomban segítő kezedet foghattam. Igaz barátomnak tudhatlak.

Óvja Isten életedet, hogy a Belőled jövő sugárzást sokáig élvezhessük.

Debrecen, 2021. március idusán

Szeretettel:

István Bátyád

Legyen szép napod!

A pontos idő: 5 : 55. A „Hajnaltáj”-t hallották. Legyen szép napjuk!

Valahogy most egy kis kihagyás következik részemről, olyan ébredés utáni összevisszaság: tudod, hogy felébredtél, de mégse. Na, mindjárt magamhoz térek.

A szokásos kis sípolássorozat.

– Önök a Kossuth rádió műsorát hallgatják. Híreket mondunk.

Ennyi meg ennyi új fertőzött, kórházban ápolnak ennyit meg ennyit, gépi lélegeztetést kap ennyi meg ennyi, elhunyt ennyi meg ennyi.

Megremegek. Mint orvos előttem megjelennek a szkafanderben öltözött kollégáim és az intenzív osztály általam is ismert, semmihez sem hasonlítható látványa.

Legyen szép napod!

Még mondják a híreket, valahogy arra gondolok: a legfiatalabb elhunyt 28 éves volt. Istenem, előttem volt az élet. Nem élhetted meg a sikereidet, nem lángholhatott a másikkal, nem utáni olthatatlan, égető vágyad, a vele való együttlét gyönyöre. Nem lehetsz már a vidám társaságok jókedvének részese. Nem élvezheted a csodálatos ízeket...

És még sok mindent sorolhatnék, mint együttérző. Keserű a szám íze.

Legyen szép napod! – Fejen kólint ez a legyen szép napod. Hogy legyen, mikor a rozoga testem, néhány ízületem recseg-ropog. Elindulnék, de ez sem olyan könnyű.

Csöng a telefonom:

- Igen, én vagyok. – Tanácsot kér egy osztálytársam.
- Köszönöm. Legyen szép napod!
- Neked is!

Beletemetkezem az olvasásba. A karanténok története aktuális olvasmány.

A déli harangszó a televízióban:

- Hozom az ebédet – így nejem.

Muszáj meghallgatni a híreket, pár perc tömény kegyetlenség, szomorúság, baj. Az időjárás-jelentés sem valami biztató.

Mennyi szörnyűséget megélünk, megértünk. Mikor lesz jobb a világ?

Legyen szép napod! – Üres, semmitmondó általánosság lett. Mikor változik majd meg?

Mikor változik majd meg ez a cudar világ? Majd akkor, ha az egymás iránti tisztelettel, a szép, ízes beszéddel, barátsággal és szeretettel megtelik.

Akkor lesz majd szép napod!

2021. április havában

Furka István gondolata az elmúlásról

T_e elmentél
Mi még maradunk.
Hogy meddig?
Nem az akaratunk.

Menekülnénk a kintől, meg a bajtól
Izzó forróságtól meg a fagyott hótól.
Miért most és miért én?
Hisz más is van a földtekén!

Töredékek...

Apai, Nagyapai gondolatok elé

Ősi, emberi jellemből fakadó, gyermekei és unokái iránt mindig aggódó apa és nagyapa vetette papírra egy néhány sort

Tudományról

Hithez tudományt ragasszatok!

Egy emberi magatartásfajtáról, -formáról...

Képmutató, hazug, álságos, látszólagos, ezt kívánja a környezet.

Tanítványok – Mesterek

A tanító nem pénzzel fizetett jutalma lehet, ha tanítványai emlékezetében tovább él.

2014. szeptember 14-én

Végső búcsúzás

Gondolatok a „Végső búcsúzás” összeállításához

2021. október 12. szerda este, 22 óra 5 perc.

Férjem Furka István szíve e percben dobbant utoljára. Andi lányunk és az én karjaim között szeretett otthonában tért örök nyugalomra.

Elment a mindenélők útján..., ahogy Ő fogalmazta volna meg.

Könnycseppek gördültek ki az utolsó percekben az Ő és a mi szemünkből is.

Megköszöntük Neki azt a mérhetetlen jószágot, hatalmas szeretetet, amit Tőle kaptunk.

Megígértük Neki, hogy igyekszünk tovább vinni szellemiségét, emberségét, tanításait s legfőbbképpen szeretetét, a másokra való odafigyelését, önzetlen segítségét.

*Furka Andrea
lánya*

*Furka Istvánné Mikó Irén
felesége, társa*

Nekrológ

unideb.hu honlapján megjelent hír

PROF. DR. FURKA ISTVÁN (1935–2021)

Fájdalommal megtört szívvel tudatjuk, hogy életének 87. évében elhunyt Furka István professzor, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar Professor Emeritusa, a Sebészeti Intézet Sebészeti Műtéttani Tanszék közel 15 éven át volt egykori vezetője.

A kutató sebész professzor távozásával a magyar és a nemzetközi kutató sebészet többszörösen elismert képviselője ment el közülünk, akinek a Debreceni Egyetemhez fűződő kötődése példa nélküli: egyetlen munkahelyén, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karának Sebészeti Műtéttani Intézetében – egyetemi éveit is beleszámítva – több mint 65 évet dolgozott. Professzor Úr ez idő alatt komoly szakmai eredményeket mutatott fel, kitartó kutatómunkájával, szakmai tevékenységével végigjárta az egyetemi ranglétrát az intézetigazgató egyetemi tanárságig. Megkérdőjelezhetetlenül nagy tekintélyének kialakításához hozzájárult a 24 belföldi-külföldi tudományos és oktatói díj adományozása: ezek közül nemzetközi szinten is kiemelkedő a II. Sebészeti Világhét

Milánóban lépkutatásaiért odaítélt Ambrogino aranyérem, a Mikrosebészeti Kutató Világszövetség Sun Lee Díja, a belföldi szakmai díjak közül pedig többek között a Batthyány-Strattmann László-díj, a Debrecen város által adományozott Hatvani-díj, valamint a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, majd Tisztikeresztje kitüntetés. Nagy elismerést váltott ki a minimálisan invazív sebészeti beavatkozások, így a laparoszkópos és mikrosebészeti technikák oktatási módszerének megvalósítása (melyek országhatáron kívülről is vonzották az érdeklődőket), s a hallgatókkal való lelkiismeretes, odaadó foglalkozása. Büszke volt az elsők között kapott Petri Gábor-díjra, az Egynapos Sebészetért és a Magyar Sebészetért Emlékérem kitüntető címekre.

Furka professzor urat tudományos sikerein, szakmai munkáján túlmenően a művészetek iránti elkötelezettség is jellemezte. 1992-ben alapította a Sebészeti Műtéttani Tanszéken az Extra Képzőművészeti Galériát, s öt éven át szervezte a Művészetek a Műtéttanon elnevezésű művészeti hangversenysorozatot. Hét orvostörténeti, szépirodalmi könyv szerzője. Utolsó kötete a halála előtti napon jelent meg városunk Önkormányzatának támogatásával.

Szeretett otthonában időt tölteni számára oly kedves családtagjaival, szívesen főzött barátainak magyaros ételeket, vidám természetével környezetében jó kedvet teremtett. Hivatásának és családjának élt.

Mozgalmas életútja Gyulán kezdődött, 1935. május 15. napján. Egyetemi tanulmányait a Debreceni Orvostudományi Egyetemen végezte 1953–1959 között. 1958-ban gyakornoki kinevezést nyert a Kísérletes Sebészeti Intézet jogelődjébe, s végigjárva a ranglétrát, intézetigazgatói megbízását 1986-ban nyerte el, amelyet 2000. június 30-ig töltött be. Ezt követően egyetemi tanárként végzett oktató-, kutató- és szakmai munkát, nemcsak intézményünkben, hanem az MTA és különböző minisztériumok (ATET) megbízásai alapján is. 2003-tól a Mikrosebészeti Oktató és Gyakorló Központ szakmai igazgatója volt, 2005-től Emeritus Professor.

Urológiai szakvizsgája mellett laboratóriumi szakvizsgával is rendelkezett. Szakterülete volt az urogenitális apparátus – a hasi parenchymás szervek –, így különösen a lép sebészetének kutatása, emellett vizsgálta a különböző sebészi varróanyagok, szövetragasztó anyagok és a szervezet kölcsönhatásait is. Kiemelt szakterülete volt ezen felül a mikrosebészet is. 1988-ban megvédte akadémiai doktori disszertációját a „Segédanyagok felhasználásának lehetőségei az urogenitalis apparatus egyes sebészi beavatkozásaibanál” címen. Munkásságát 397 közlemény, illetve könyvrészlet, és mintegy 450 előadás jellemzi a magyar és angol nyelvű jegyzetek, illetve tankönyv mellett. Számos hazai és nemzetközi tudományos társaság tagja volt (többek között a Magyar Sebész Társaság, a Magyar Urológus Társaság, illetve az Európai- az Osztrák Kísérletes Sebész Társaság, Nemzetközi Kísérletes Mikrosebész Társaság), több nemzetközi folyóiratban végzett fontos szerkesztőbizottsági munkát vezető lektorként. Nagy szerepe volt az egyetemen folytatott állatkísérletek feltételrendszerének európai normák alapján történő megvalósításában, ezen a téren három ciklusban is elnöki szerepet töltött be az MTA Állatkísérleti Osztályközi Állandó Bizottságában is.

Mindig fontos feladatának tekintette a tudományos diákkörös hallgatókkal való foglalkozást. Témavezetésével csaknem 40 pályamunka készült, majdnem 10 éven keresztül volt a DOTE Tudományos Diákköri Tanács titkára. Diákköri tevékenységét 2009-ben Mestertanár Aranyéremmel ismerték el. Mindenkinnek mindig önzetlenül segített, sikereikben velük együtt örült.

Halálával pótolhatatlan űr keletkezett, nemcsak a családban, ahol csodálatos férj, apa és nagyapa volt, hanem a tudományos és az egyetemi életben egyaránt. Mélységes empátiája, humanista szelleme, szelídsége és szerénysége, a tudomány iránti alázata, betegcentrikussága, a hallgatók szeretete, innovatív gondolkodása a családban és az általa oktatott generációkban él tovább.

Hosszú, szép, termékeny élete volt. Emlékét, tanításait intézményünk nagy odaadással őrzi meg, s tisztelettel adja tovább a jövő sebész nemzedékeinek.

Furka István professzor urat a Debreceni Egyetem, az Általános Orvostudományi Kar és a Klinikai Központ saját halottjának tekinti.

*„Ama nemes harcot megharcoltam,
futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”
(Pál második levele Timóteushoz 4,7)*

A szerető Család és a Debreceni Egyetem
mély fájdalommal és megrendüléssel tudatja mindazokkal,
akik ismerték, tisztelték és szerették, hogy

PROF. DR. FURKA ISTVÁN

Batthyány-Strattmann díjas orvos,
a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje és Tisztikeresztje kitüntetés birtokosa,
a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar iskolateremtő Professor Emeritusa,
a Sebészeti Műtéttani Intézet egykori igazgatója,
számos hazai és nemzetközi oktatási, kutatási és szakmai díj kitüntetettje
életének 87. évében, 2021. október 12-én örökre eltávozott közülünk.

Bücsűztatására 2021. november 3-án, szerdán déli 12 órakor
református szertartás szerint kerül sor a Debreceni Köztemető 3-as számú ravatalozójában.

Prof. Dr. Furka Istvánt a Debreceni Egyetem, az Általános Orvostudományi Kar
és a Klinikai Központ saját halottjának tekinti.

Emlékét kegyelettel, tisztelettel és szeretettel mindörökké megőrizzük.

INTERNETEN ELÉRHETŐ HONLAPOK, MELYEKEN A MEGEMLÉKEZÉS MEGJELENT

<https://hirek.unideb.hu/hu/node/27164>

<https://klinikaikozpont.unideb.hu/>

[https://haon.hu/kozelet/helyi-kozelet/elhunyt-furka-istvan-5748902/
?utm_source=rss&utm_medium=referral&utm_campaign=
hiraggregator](https://haon.hu/kozelet/helyi-kozelet/elhunyt-furka-istvan-5748902/?utm_source=rss&utm_medium=referral&utm_campaign=hiraggregator)

[https://civishir.hu/helyben-jaro/2021/10/elhunyt-debrecen-hires-
professzora](https://civishir.hu/helyben-jaro/2021/10/elhunyt-debrecen-hires-professzora)

<https://www.facebook.com/debrecenuniversity/posts/4447656891923366>

[https://www.facebook.com/egeszsegkozpont.dekk.hu/posts/
5157906134226182](https://www.facebook.com/egeszsegkozpont.dekk.hu/posts/5157906134226182)

<http://www.mst.hu/hirek.aspx?nid=106391&cid=281#106391>

<https://weborvos.hu/hirek/prof-dr-furka-istvan-1935-2021-270076>

<http://www.dokinet.hu/hirek.aspx?nid=106391#106391>

[https://www.debreceninap.hu/egyetem/2021/10/19/elhunyt-a-debreceni-
egyetem-orvosprofesszora-a-sebészeti-intezet-sebészeti-mutettani-
tanszek-egykori-vezetoje/](https://www.debreceninap.hu/egyetem/2021/10/19/elhunyt-a-debreceni-egyetem-orvosprofesszora-a-sebészeti-intezet-sebészeti-mutettani-tanszek-egykori-vezetoje/)

<http://www.magyurorol.hu>

Temetési gyászszertartás

2021. november 3-án 12 órától
A Debreceni Köztemető 3. sz. ravatalozójában

Gyász zene – Albinoni: Adagio – a szertartás kezdetéig

1. Református szertartás szerinti gyász-istentisztelet, búcsúztatás
Vad Zsigmond, esperes-lelképásztor
2. Ima (katolikus)
Krakomperger Zoltán, általános püspöki helynök
3. Ima – Mi Atyánk, Áldás (református)
Vad Zsigmond, esperes-lelképásztor
4. Búcsú-beszéd
Prof. Mátyus László, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar dékánja
Záró ének

A sírnál

5. Református szertartás szerinti síri liturgia
Oláh István, lelkészi elnök
6. Búcsúbeszéd
Prof. Szabó Zoltán, a Debreceni Egyetem Klinikai Központjának elnöke
7. Búcsúbeszéd
Dr. Gyertyán István, az Állatkísérleti Tudományos Etikai Tanács (ÁTET) elnöke
8. Búcsúbeszéd
Dr. Lesznyák Tamás és Dr. Takács Erzsébet Ildikó, a régi műtéttanos munkatársak, kollégák nevében

Temetési gyászbeszéd

VAD ZSIGMOND

Esperes-lelkipásztor igehirdetése

Prof. Dr. Furka István 86 évét élt testvérünk temetésén

Énekek: 90,1 és 25,1

Előima

„Ó Isten, Te vagy én Istenem, hozzád
vágycoksom. Utánad szomjazik lelkem,
mint kiszikkadt, kopár, víztelen föld.
A Te szereteted az életnél is jobb,
ajkam Téged dicsőít.
Ha keseregne is szívem,
és sajogna is bensőm,
akkor is tudom, hogy
Te mindig velem vagy,
mert Te fogod jobb kezemet.
Tanácsoddal vezetsz engem,
és végül dicsőségedbe fogadsz.
Ha elenyészik is testem és szívem,
szívemnek kősziklája és öröksége
Te maradsz Istenem, örökké! Ámen.” (Zs 63.73)

*„Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet,
e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.”*

(1Kor 13,13)

Szerettünk koporsójánál fájdalomtól összetört szívvel megállva félelmet keltő ez a szó: **elmúlás**. Itt és most valóban szembesülünk az elmúlás valóságával. Minden elmúlik. De valahogyan az az érzésünk és az a tapasztalatunk, hogy az emberi élet múlik el a leggyorsabban. Túlél bennünket a környezetünk, kertünkben a fák, a virágok; túlélnek kedves tárgyaink, amelyekhez ragaszkodtunk, amelyek oly sok szép emléket hordoznak, és túlélnek a saját magunk által elkészített alkotásaink: könyvek, dolgozatok, tudományos publikációk. Akitől most búcsúzunk, Ő is szembesült az elmúlás fájdalmas valóságával, egyik írásában így fogalmazott. Idézem: „Visszanézek félutamról. Szerintem e gyönyörű népdal sora annyiban módosul, hogy én aligha beszélhetek nyolcvanon túl félutamról, de nagyon is valóságos, hogy a szememből a könny kicsordul. Igen, kicsordul, melynek egy része igazi örömkönnny, a másik pedig valójában fájdalmas. Fájdalmas azért, mert lassan, lassan itt kell hagyni e gyönyörű teremtet világot, szerettem eltehető közegét, barátaim nagyszerűségét és még sok mindent, amit más is igen sajnálna – hát még én, aki szeretem az élet minden percét. Ez az élet rendje. Tudomásul kell venni, ha bizony megvallva, nehéz is.” És egy más helyen leírja őszintén: „Jó lenne maradni, ameddig csak lehet.” Eddig lehetett!

Miközben szembesülünk az elmúlás hatalmas és megváltoztathatatlan valóságával megteszünk mindent annak érdekében, hogy rátaláljunk arra, ami nem múlik el, ami megmarad. Az elmúlással megpróbáljuk szembe állítani azt, ami maradandó. Mi az, ami megmarad? Mi marad meg elhunyt szerettetek életéből? Két részből áll a kérdésre adandó válasz. Vannak olyan dolgok, emlékek, szép élmények, alkotások, amelyek ideig-óráig megmaradnak, de vannak örökérvényű értékek, maradandó dolgok, drága kincsek.

Megmaradnak elhunyt Szerettetekről a szép emlékek úgy, mint jó férjről, hűséges társról, szerető édesapáról, nagyapáról, barátról, munkatársról, professzorról. Emlékek arról a nagyon gazdag, és

nagyon értékes életútáról, amely Gyulán 1935. május 15-én kezdődött, és Debrecenben 2021. október 12-én fejeződött be.

Emlékek a nehéz gyermekkorról

Édesanyja szeghalmi volt, édesapja gyulai hívő református családból származott. Kisgyermekként jött családjá Gyuláról Hajdúszoboszlóra. Édesapja hentes- és mészáros mester volt, s a gyulai finomságokat előállító kis húsüzemében a precíz, pontos, tiszta és lelkiismeretes munkát tapasztalta. A szülői házban munkaszeretet tanult, és onnan hozta magával az adott szó becsületének tisztelgésében tartását. Nagyon büszke volt édesapjára, és arra a kolbászreceptre is, amit tőle kapott, és családi titokként megőrzött, ez volt az a gyulai kolbász, amellyel édesapja a Párizsi Világkiállításon ezüstérmet nyert.

Emlékek tanulmányairól

Általános iskoláit Hajdúszoboszlón végezte a Gönczi Pál iskolában. Nehéz gyerekkora volt a háborús évek alatt. Édesapja amerikai fogságba került. A gimnázium első 3 osztályát a debreceni Református Gimnáziumban végezte, de Hajdúszoboszlón érettségizett. Középiskolai tanárai mindkét helyen komoly felkészültségükkel formálták és hatottak rá. Kitűnően érettségizett, így felvételi nélkül nyílt meg előtte a Debreceni Orvostudományi Egyetem kapuja, ahol híres professzorok vezették be a tudomány és a gyakorlat titkaiba. Orvostudományi diplomáját „summa cum laude” minősítéssel veheti át. A Debreceni Egyetem Sebészeti Műtéttani Intézetben – egyetlen munkahelyén, ahol egyetemi éveit is beszámítva 66 évet dolgozott – kutatással, és sebészeti műtéttani oktatással foglalkozott. Keményen megdolgozott mindenért. A maga korában ő volt az első legfiatalabb kandidátus.

A tanítás mellett 21 évig, másodállásban rohamkocsizott. Nagy árvizeknél parancsnok volt, súlyos balesetekhez, pl. vonatgázolásokhoz őt hívták. Így szerzett hatalmas eset-tapasztalatot a men-

tőknél. Az empiria tárháza volt számára az ott töltött évtizedek, ezért élethű előadásokat tudott tartani, amelyek a diákság nagy érdeklődését vívták ki. Óriási szeretet övezte. A hallgatókra nagyon figyelt, tanítványi köre széles volt. A tantárgyát az egyetemen „Furkológiá”-nak nevezték. A diákok ezzel is iránta való szeretetüket, megbecsülésüket fejezték ki. Sok oktatási és szakmai díjat kapott, de mindezek mellett nagyon büszke volt arra, hogy a Debreceni Orvostanhallgatók Egyesülete 2018-ban örökös tagsággal tüntette ki. Vállalta a tudományos ismeretterjesztő munkát is. Ízig-vérig tanár volt, szeretett és tudott magyarázni. Magával ragadó előadásokat tartott, telt ház volt előadásain, nála nem kellett katalógust olvasni.

Egyénisége, vonzó lelkisége és egyedi személyisége, pontossága, eleganciája hitelessé tették szavait, és megnyerte hallgatóit. Kedves családja, Irénke és Andrea így jellemezték: „Megelőzte korát. Szerette a modern dolgokat és használta is. Intézetét is így fejlesztette, maga tervezve a felújításokat. Logikus, ergonomikus térlátása volt. Haláláig helyt állt az akadémiai és egyetemi feladataiban.” Rendkívül sokoldalú ember volt: Szépen rajzolt, festett, a műtétani ábráit maga készítette.

Családi emlékek

Családszeretet határozta meg életét. Két házassága volt. Első házasságából született: Zsuzsa és Krisztina lánya, akikkel mindvégig jó, rendezett kapcsolata volt. Második feleségére Irénkére, tehetséges tanítványára 1973-ban figyelt fel a tanár úr, s 1974-ben már házasságot kötöttek. Egy hónap múlva, december 5-én ünnepelhették volna 47 házassági évfordulóikat közös gyermeketekkel, Andreával és a család többi tagjával együtt. De ez már nem adatott meg Neked hűséges feleségként, munka-, és professzortársként. Vagy ahogyan Ő fogalmazta: „hű alkotótársam”; „Büszke vagyok sikereire.”

Andrea lánya hitelesen jellemezte édesapját ezekkel a szavakkal: „úgy élt, úgy dolgozott, hogy a családi élet nem szenvedett csorbát. Szüleim szépen szerették egymást. Élménydús gyermek-kort varázsolt édesapám. Sokat utaztunk a családdal, amit előre megtervezett, átgondolt, hogy minél több szépet lássunk. De közben szeretett improvizálni. A Kishutai élmények is mélységesen összekötik családunkat.” Hányszor mondta rátok gondolva hálás szívvel: „Jó hátszázág nélkül nincs hadsereg!”

Értékes, felejthetetlen, drága emlékek, amelyek kitörülhetetlenül ott vannak szívetekben. De ezek az emlékek nem élnek örökké. Bár mi nagy előszeretettel vésetjük fel elhunyt kedveseink sírkövére: Emléke örökké él! Ha azonban őszinték vagyunk önmagunkhoz, akkor nagyon is jól tudjuk, hogy az emlékek csak addig élnek, amíg azok élnek, akik ismerték az elköltözöttet.

Mi az, ami megmarad?

Erre a kérdésre válaszol a vigasztalásotokra felolvasott igevers: *„Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.”* Bárcsak az emlékek mellett megmaradnának bennetek is ezek a lelki értékek, maradandó kincsek!

Hit

Szálnalmas dolog lenne hit nélkül megállni szeretettünk ravatalánál. Hit nélkül kilátástalan és értelmetlen az élet, s ez egyértelműen kiderül a halállal szembesülve. Miben vagy kiben hisztek? A halálban nem kell, hiszen a koporsónál, a nyitott sírnál látjuk, tapasztaljuk félelmetes erejét és hatalmát. Higgyetek a láthatatlan, de jelenlévő Istenben, aki az élet és halál ura, aki nem akarja a bűnös ember halálát, hanem azt akarja, hogy megtérjen és élete legyen. A hit alapjelentése: hűség és bizalom Istenhez/Istenben. Van-e ilyen hitetek? S ha igen, akkor megmarad-e ez a hit a szívetekben?

Akitől búcsúzzunk, **neki volt hite**. *Beszélgetés gondolataimmal* című írásában így fogalmaz: „Higgy és cselekedj! Csináld, amiben hiszel, és higgy abban, amit csinálsz! Higgy a szeretetben, szerelemben, munkában, az Istenben! Ne csak higgy, tégy is érte! Hit nélkül van-e szeretet, szerelem, munka, Isten? Tett nélkül igaz-e a szeretet, szerelem, munka, Isten? Mit ér a tett hit nélkül és a hit nélküli tett? Itt írom le az epitáfiumomat is:

»Hosszú utat tettem...
szomjúhozom...,
adj innom,
Ó Uram!«

Remény

Sokszor feleslegesen és hiábavaló módon reménykedik az ember. Bizonyára ti is reménykedtetek abban, hogy ő meggyógyul, és veletek maradhat. Nem vált valóra ez a reménység. Ne emberekben, ne földi dolgokban, történetekben és jó eseményekben reménykedjétek, hanem Isten ígéreteiben. Ez a keresztyén reménység, amelyet Isten adott nekünk Fiában, Jézus Krisztusban. Ez a reménység nem szégyenít meg. Sőt ez már bizonyosság, hogy a mi feltámadott Urunk velünk van, és örökké velünk marad úgy életünkben, mint halálunkban. Ő mondta tanítványainak, amikor elbúcsúzott tőlük: „*Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem. Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is.*” (Jn 14,1-3) Van-e ilyen reménységetek? S ha igen, megmarad-e ez a reménység bennetek?

Szeretet

Nem csak annyit ír igénk, hogy a szeretet megmarad, hanem hozzáteszi: *„ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.”* Miért a legnagyobb? Mert nélküle semmik vagyunk, mert *„a szeretet soha el nem fogy”*. Azért nem fogy el, mert a szeretet összeköti az időt az örökkévalósággal. Biztos vagyok abban, hogy megmarad bennetek a szeretet őfelé, aki elment. Ezért is nagyon nehéz és fájdalmas az elválás, mert betölti szíveteket a felé irányuló szeretet. A halálnak nincs akkora hatalma, hogy kivegye, kiölje szívetekből az elköltözött iránti szeretetet, még akkor sem képes erre, ha ő már test szerint nem lehet veletek e földi életben.

Ebben a vigasztaló Igében, amely Szentírás egyik leghíresebb és legszebb fejezetének, a Szeretet Himnuszának az utolsó verse, elsődlegesen az Isten szeretetéről van szó, ami örökre megmarad. *„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn 3,16) Ez a mi keresztyén hitünk és reménységünk alapja. Nem több, de nem is kevesebb!

Az Isten szeretete kiment a halálból, a végső reménytelenségből és a pusztulásból. Felemel, örökélettel ajándékoz meg. Ez a szeretet a világmindenség alapidallama, az ember életének alaphangja, s ez az alaphang maga a feltámadott Jézus Krisztus. Hangolódjunk rá erre az Alaphangra!

Elhunyt szerettetek számára is megmaradt a hit, a remény, és a szeretet. Földi életében ezért nem adott fel soha semmit. Bár neki már hitre és reménységre nincs szüksége, mert hite és reménysége beteljesedett a szemtől-szembelátás világában. De szüksége van a legnagyobbra, a szeretetre, amely megtart az örök életre az Isten országában, mert *„az Isten szeretet”*.

De nekünk, akik fájdalmas szívvel búcsúzunk, nekünk mindannyiunknak – kivétel nélkül – szükségünk van ezen a földön: a hitre, a reményre, a szeretetre. Ilyen lélekkel búcsúzzunk elköltözött Testvérünkötől. Ámen!

Utóima

Örökkévaló Isten, mennyei Édesatyánk!

Te adsz életet az embernek, és Te veszed azt vissza tőle, hogy azután felemeld a világoasságba, hogy megtisztítva és megújítva adhasd vissza, mint örök életünket. Kérünk, vigasztalj meg minket, vedd fel fájdalmunkat és vezess békességre, amelynek Te magad vagy a forrása.

Hálát adunk Neked elhunyt szeretttünk életéért. Köszönjük jószívű, önzetlen, segítőkész lényét, bölcs életfilozófiáját, szelídségét, a tudomány iránti alázatát. Hálát adunk mindazokért az ajándékokért, amelyeket rajta keresztül adtál nekünk. Neked köszönjük meg szeretetét, hitét, reménységét, kedvességét, tudását, humorát, egész életét. Áldunk Téged azért, mert ő is elmondhatja Pál apostol szavaival: *„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”* (2Tim 4,7)

Te tudod, hogy milyen nehéz az elválás, milyen nagy teher, súlyos megpróbáltatás számunkra a búcsúzás. Elköszönni e földön attól, akit szeretünk, aki bennünket is szeretett.

Köszönjük, hogy nem csupán szavakkal, hanem Önmagaddal, jelenléteddel akarsz és tudsz bennünket megvigasztalni. Köszönjük, hogy jelenléted mindannyiunk számára valóság lehet. Kérünk, adj vigasztalást, lelki megnyugvást és benned megtalált békességet mindannyiunknak. Különösen azokért imádkozunk, akiket legfájdalmasabban sebzett meg az ő halála.

Adj vigasztalást **feleségének**, aki 47 évi boldog, kiegyensúlyozott házasság, közös életút után kénytelen elköszönni férjétől, akivel együtt örültek, és együtt küzdöttek, és együtt mentek előre a próbatételeken át.

Vigasztald meg, Urunk, az elhunyt **3 gyermekét, lányait** párjukkal együtt, akik az édesapa iránti szeretettel, tisztelettel, hálával és köszönettel a szívükben emlékeznek és búcsúznak. Te karold fel, és Lelked által Te magad segítsd őket! Adj reménységet és erőt a **két fiú unokájának**, akik olyan nagy szeretettel ragaszkodtak a nagyapához, s akiket az elköltözött is nagyon szeretett.

Eléd visszük imádságban elhunyt szerettünk unokatestvéreit és az ő családjukat, keresztfiát családjával együtt. Töltsd be reménységgel a közeli és távoli rokonok szívét: a Furka, a Maróthy és a Mikó család tagjait!

Vigasztald meg középiskolai osztálytársait és egyetemi évfolyamtársait. A belőled áradó reménységgel töltsd be a Debreceni és Hajdúszoboszlói és Hegyközi barátait; kollegáit és munkatársait. Add vigasztalásodat az Országos, Akadémiai és helyi szakmai testületek tagjainak, akikkel hosszú időn át, hűségesen együtt munkálkodott. Töltsd be élő hittel és reménységgel bel- és külföldi tanítványainak szívét, szeretett Alma Máterét, a Nagytemplomi gyülekezet közösségét, ahová tartozott. S minden jó barátját és ismerőst, akik tisztelték és szeretették őt, gondviselő kegyelmedbe ajánljuk, hogy Te mutasd meg számukra a reménység, a vigasztalódás útját.

Add, hogy mindannyian képesek legyünk hittel túl látni koporsón, síron, halálon, és elmúláson. Add, hogyha majd a mi életünkben is elhangzik a te hívó szavad, ne találjon az bennünket felkészületlenül, hanem készek legyünk arra, hogy előtted megjelenjünk. Így erősítsd meg a gyászoló család és a gyászoló gyülekezet minden egyes tagját, s add meg nekünk, hogy hittel, Tőled kért és elfogadott reménységgel a szí-

vünkben tudjunk emlékezni, hálával visszafelé nézni, és hogy tudjunk reménységgel előre tekinteni az eljövendő világba. Feltámadott Urunk, Jézus Krisztus érdeméért kérünk, hallgass meg minket. Ámen!

PALÁNKI FERENC

**Debrecen-Nyíregyházi Megyépsüők Úr imája,
nevében az imát elmondta**

Krakomperger Zoltán, általános püspöki helynök

Ima (katolikus)

Jóságos mennyei Atyánk! A halál összetöri szívünket-lelkünket, mikor elragadja azt, akit szerettünk.

A gyász roskasztó terhének súlya alatt kérünk, Istenünk, vigasztalj meg minket, hogy ne úgy gyászoljunk, mint azok, akiknek nincs reményük!

Megvalljuk húsvéti hitünket, hogy Szent Fiad dicsőséges feltámadásában legyőzte a halált, és hangot adunk élő reménységünknek, hogy elhunyt István testvérünk, aki földi életében kereste szent arcodat, akit életednek részesévé tettél beléd vetett hite által, és Téged dicsőítve teljesítette orvosi hivatását, nem halt meg örökre, hanem immáron a Tiéd, Te pedig az övé lettél egy örök életen át.

Jó Atyánk, Istenünk! Azok a szeretetkötelékek, amelyeket Te, Ő és övéi fontak tartalmas családi életükben, a földi életből való távozása ellenére is Tebened egybekapcsolják őt és gyászoló szeretteit a szív és a lélek közösségében mindaddig, amíg újra nem találkoznak egymással a mennyei hazában, ahol „mi is dicsőségedben örökre részesülünk, amikor letörölsz szemünkről minden könnyet, és színről színre látunk téged, Istenünk. Hasonlók leszünk hozzád mindörökre, és szüntelenül dicsőítünk téged Krisztus Urunk által” (III. misekánon). Ámen.

PROF. DR. MÁTYUS LÁSZLÓ
a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar
Dékánjának búcsúbeszéde

Tisztelt Gyászoló Család, Kollégák, Barátok, Ismerősök!
Hölgyeim és Uraim!

Mélyszégyen megrendüléssel veszek búcsút a Debreceni Egyetem, az Általános Orvostudományi Kar nevében Dr. Furka István professzortól, a kiváló orvostól, a nemzetközileg elismert tudóstól, tanártól. Elhunytával fájdalmas veszteség érte szeretteit, egyetemünket, munkatársait, tanítványait, barátait és mindazokat, akik tisztelték és szerették. Halálával a hazai és nemzetközi sebészeti műtéttan kiemelkedő tagja távozott el közülünk.

Páratlanul gazdag életét két évvel ezelőtt, gyémánt diplomája adományozása alkalmából, ő maga így foglalta össze: „Végigjárta a nem mindig könnyű egyetemi ranglétrát az intézetigazgató egyetemi tanárságig. Az akadémiai doktori fokozatát díszíti 24 belföldi-külföldi tudományos díj. Ezek közül kiemelhető nemzetközi vonatkozásban is a II. Sebészi Világhétén Milánóban a lépkutatásaiért odaítélt Ambrogino aranyérem, a Mikrosebészeti Kutató Világszövetség Sun Lee díja, a belföldi szakmai díjak közül pedig a Batthyány Strattmann Díj, az elsőként kapott Petri Gábor Díj, és az Egynapos Sebészetért Emlékérem. A Veres János díj, az oktatótevékenységéért kapott Mestertanár Aranyérem, a Debrecen város által adományozott Hatvani-díj, munkássága elismeréseként a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje és Tisztikeresztje. Emeritus Professorként is mozgalmas életet élt, több országos szervezetnek aktív tagja, egy akadémiai osztályközi bizottságnak többször megválasztott elnöke. Az Amerikai Sebész Akadémia nívós lapjának sokat foglalkoztatott szerkesztő bizottsági tagja. Meghatározó egyénisége a magyar kutató sebészetnek is, több könyv szerzője.”

Amikor egy ilyen kiemelkedően sikeres tudóstól, embertől búcsúzunk, óhatatlanul erőt vesz rajtunk az érzés, hogy jó lenne utána csinálni. Vajon mi a titka, ha van egyáltalán. Mi lehetett az, ami végig vitte páratlan pályáján? Hat évvel ezelőtt, amikor 80. születésnapodon köszöntöttem, kerestem a titok nyitját. Biztos választ akkor sem kaptam, most is bizonytalan vagyok. Talán az emberi nyitottság, a befogadás képessége, legyen szó egy új gondolatról, vagy új emberekről. Ahogy engem is befogadtál köreidbe, az atyai barát féltő gondoskodásával követted utamat, bátorítottál. Sosem fogom elfelejteni, ahogy azokat a derűs beszélgetéseket sem, amelyeket egy-egy összejövetel során folytattunk.

Karunk emblematikus professzorától veszünk ma búcsút. Ismét szegényebbek lettünk, hiányzik egy igaz, hiteles ember, egy tudóstanárr, a kollégáit és hallgatóit tisztelő, becsülő pedagógus. Most a végső búcsú pillanatában gyászunk mélységét enyhítse az a tudat, hogy egyénisége, életének gazdag tanulsága örökre él bennünk, tisztelőinek szívében, emlékezetében.

Professzor Úr, István Bátyám, nyugodj békében!

PROF. DR. SZABÓ ZOLTÁN
a Debreceni Egyetem
Klinikai Központ Elnökének búcsúbeszéde

Tisztelt Gyászoló Család!
Tisztelt Gyászoló Gyülekezet!

Szomorú alkalomra gyűltünk össze, hiszen utolsó útjára kísérik tisztelt munkatársunkat, szeretett barátunkat, családtagunkat, sokunk példaképét, Furka István Professzor Urat. Csokorba kötjük ilyenkor a sok-sok emléket, hozzáadjuk iránta érzett szeretetünket, tiszteletünket, és ezekkel a gondolatokkal búcsúzunk tőle, lelkét Isten oltalmába ajánlva.

Nagy kihívás néhány percben összefoglalni egy olyan tartalmas életet, amellyel Furka Professzor Urat megajándékozta a sors. Munkájára, küzdelmeire, hivatásának örömteli pillanataira és megannyi buktatójára nehéz csupán néhány gondolat erejéig kitérni, a legfontosabbakat mégis ki kell, hogy emeljem, hangsúlyozva, hogy Professzor Úr távozásával a magyar és a nemzetközi kutatói és klinikai sebészeti grémium egy többszörösen elismert, köztisztelőben álló képviselője ment el közülünk.

Égészen 1935. május 15. napjáig kell visszalépnünk az időben, hiszen mozgalmas életútja ekkor kezdődött, Gyulán. Egyetemi tanulmányait a Debreceni Orvostudományi Egyetemen végezte 1953-1959 között. 1958-ban gyakornoki kinevezést nyert a Kísérletes Sebészeti Intézet jogelődjébe, s kitartó munkának köszönhetően intézetigazgatói megbízását 1986-ban nyerte el, amelyet 2000. június 30-ig töltött be. Ezt követően egyetemi tanárként végzett oktató-, kutató- és klinikai munkát, nemcsak intézményünkben, hanem számos esetben a Magyar Tudományos Akadémia és minisztériumok megbízásai alapján is. 2003-tól a Mikrosebészeti Oktató és Gyakorló Központ szakmai igazgatója volt, 2005-től a Debreceni Egyetem Emeritus Professzoraként tevékenykedett. Szorgalmáról s

a tudomány iránti őszinte elkötelezettségéről tanúskodik, hogy számos hazai és nemzetközi tudományos társaság tagja volt (többek között a Magyar Sebész Társaság, a Magyar Urológus Társaság, illetve az Európai- az Osztrák Kísérletes Sebész Társaság, Nemzetközi Kísérletes Mikrosebész Társaság), több nemzetközi folyóiratban vezető lektorként végzett szerkesztőbizottsági munkát.

A Debreceni Egyetemhez fűződő kötődése példa nélküli: egyetlen munkahelyén, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karának Sebészeti Műtéttani Intézetében – egyetemi éveit is beleszámítva – több mint 65 évet dolgozott.

Megbecsülésének ékes bizonyítéka 24 belföldi-külföldi tudományos és oktatói díj: ezek közül nemzetközi szinten is kiemelkedő a II. Sebészeti Világhétén Milánóban lépkutatásaiért odaítélt Ambrogino aranyérem, a Mikrosebészeti Kutató Világszövetség Sun Lee Díja, de megkérdőjelezhetetlenül nagy tekintélyének kialakításához hozzájárult a belföldi szakmai díjak elnyerése is, többek között a Batthyány-Strattmann László-díj, a Debrecen város által adományozott Hatvani-díj, a Magyar Érdemérem Lovagkeresztje, majd Tisztikeresztje, a Petri Gábor-díj és a Veres János Emlékérem.

Furka István Professor Úrnak kiemelkedő szerepe volt a Debreceni Egyetemen folytatott állatkísérletek feltételrendszerének európai normák alapján történő megvalósításában, s e szakterület iránti elkötelezettségét és elismertségét fémjelzi, hogy elnöki szerepet töltött be a Magyar Tudományos Akadémia Állatkísérleti Osztályközi Állandó Bizottságában.

A véletlen is közrejátszott abban, hogy a mikrosebészet különleges, szép világa is magával ragadott – mondta egyszer Professor Úr. A 60-as években az intézménybe érkezett első operáló mikroszkóp látványa lenyűgözte – innen már nem volt visszaút.

Saját megfogalmazása szerint is kiemelten azok a területek vonzották leginkább, melyek a betegágytól kiinduló klinikai vo-

natkozású kérdésekre igyekeztek választ adni. A holnap gyakorlatainak kutatása, ahogyan Ő mondta, végigkísérte munkásságát.

A klinikai mikrosebészet tudományterületén elért eredményei szakemberek generációinak mutattak és mutatnak példát arra, hogy a kitartó, tisztességes munka végül számos kiemelkedő eredményben és elismerésben gyümölcsozlik.

Kiemelendő, hogy kutatói és klinikai sikereiben jelentős támogatást nyújtott számára felesége és alkotótársa Mikó Irén Professzor Asszony, akivel közös tudományos eredményeik hazai és nemzetközi ismertségüket és elismertségüket tovább erősítették.

Professzor Urat tudományos sikerein, szakmai munkáján túlmenően a művészetek iránti elkötelezettség is jellemezte. 1992-ben alapította a Sebészeti Műtéttani Tanszéken az Extra Képzőművészeti Galériát, s öt éven át szervezte a Művészetek a Műtéttanon elnevezésű művészeti hangversenysorozatot. A kellemes estéket vidámsággal töltötte meg a Kollégák körében, sokszor pedig még a tantermi férőhelyek száma is kevésnek bizonyult az ilyen alkalomakkor.

A művészet iránti vonzalma egész életét végig kísérte, 7 orvos-történeti, szépirodalmi könyv szerzője volt. Utolsó kötete a halála előtti napon jelent meg városunk Önkormányzatának támogatásával.

Soha senkit nem hallottam nagyobb szeretettel beszélni kutatásairól, kísérleteiről, diákjaival kapcsolatos anekdotáiról, mint Professzor Urat. Született oktató és klinikus volt, akinek jókedve 21 év mentőszolgálati munka és a magának támasztott magas elvárásoknak megfelelés mellett is töretlennek mutatkozott.

Kutatói és klinikai tevékenysége mellett szeretett a hétköznapi örömeknek élni: családja körében finom ételeket főzni, gyermekeivel, unokáival tréfálkozni. Ez a szeretetteljes légkör jellemezte Professzor Úr munkán kívüli életét, melybe olykor munkatársai is betekintést nyerhettek – s őszinte megtiszteltetés számomra, hogy

jómagam is részese lehettem annak az idilli környezetnek, amelyet maga körül teremtett.

Tisztelt Professzor Úr! Kedves István bátyám!

Köszönöm a rengeteg tanítást, a barátságodat, a kedvességedet, folyton elismerő szavaidat és a sok szép emléket, amit Tőled kaptam, s mely által családtagnak érezhettem magam melletted. Köszönöm a megannyi élményt, amely által betekinthessem abba az értékekkel teli világba, amely Téged körülvelt.

A feleséged, gyermekeid, unokáid, barátaid, kollégáid, a Debreceni Egyetem és benne a Klinikai Központ munkatársai által Irántad táplált mérhetetlen szeretet, tisztelet és nagyrabecsülés kíséren téged utadon, mindörökké.

DR. GYERTYÁN ISTVÁN
az Állatkísérleti Tudományos Etikai Tanács
Elnöke gyászbeszéde

Tisztelt Gyászoló Gyülekezet!

Az Állatkísérleti Tudományos Etikai Tanács nevében veszek végső búcsút Furka István professzor úrtól, aki bizottságunk alapító tagja volt, és 18 éven át elnökhelyettese.

Bölcs, mértéktartó, kiegyensúlyozó elnökhelyettese volt a testületnek. Sokat lehetett tanulni tőle, számtalanszor vettük hasznát szakmai tapasztalatának. Ő azonban sokkal több volt, mint elnökhelyettes, a lelke volt a testületnek, igazi animátora az állatkísérleti kérelmek elbírálásán túlmutató közösségi érzés, együvé tartozási érzés kialakításának. Humorával, anekdotáival mindig vidám perceket csempészet az ülések fárasztó és sokszor monoton menetébe, az általa szervezett debreceni kihelyezett üléseink pedig már legendás fogalommal váltak.

Ha Furka professzorra gondolk, és ahogy emlékezni fogok rá, mindenekelőtt az a szó jut eszembe róla: ÉLET. Szolgált és védte az életet, ez volt a hivatása, erre tett esküt. Szerette az életet, mindenestül, a szeretet legátfogóbb értelmében, és ez a szeretet sugározta be emberi kapcsolatait is. És nem utolsó sorban, élvezte az életet, tanítani valóan élvezte, és gondot fordított rá, hogy ebből az élvezetből másoknak is, nekünk is jusson. Furka Istvántól magát az életet lehetett tanulni. Gourmet volt, a szó legnemesebb értelmében, a minőség megszállottja az élet minden aspektusában, legyen szó orvoslásról, tanításról, bírálatról, rendezvényszervezésről, ételekről, festményekről..., hogy csak néhányat említsek azon dolgok közül, melyekben volt szerencsénk megismerni sokoldalú tevékenységét bő két évtizedes együttműködésünk során. „Alkalmas” mondotta volt arra, ami minőségi volt.

A Professzor Úr 23 évet dolgozott az Állatkísérleti Tudományos Etikai Tanácsban. Akinek hivatása az élet védelme az tudja, hogy ehhez ma még állatkísérletek is szükségesek, melyek során ugyanakkor más életeket vagyunk kénytelenek feláldozni. De aki szereti az életet, az azon van, hogy ezen állati életeknek is – az adott kereteken belül – megadja a tisztességet. Furka István ragyogó példáját nyújtotta ennek a mentalitásnak, mellyel nagyban formálta az egész testület mentalitását. Fájdóan nélkülözni fogjuk szellemiségét, személyiségét, szellemességét és – nem utolsósorban – szeretetét.

István bátyám, tested nyugodjék békében, lelked azonban maradjon közöttünk, óvjon minket, tereljen minket és vidámitson minket!

**DR. LESZNYÁK TAMÁS és
DR. TAKÁCS ERZSÉBET LIDIKÓ
búcsúja a régi műtettanos munkatársak nevében**

Kedves Professzor Úr!

Utolsó napjaidban meglátogatva, még mindig tanítottál. Megtanítottál minket arra, hogy mindig brilliáns elméd és a szellemiséged képes uralkodni a már elmúlóban lévő megfáradt test fölött, újabb értékeket létrehozni, mérhetetlen szeretetet hagyni útravalóul itt maradó szeretteidnek, hozzátartozóidnak, barátaidnak.

Talán ennek is következménye, hogy távozásoddal, mely fizikai értelemben ugyan egy korszak lezárását jelenti, és szíveinket mérhetetlen fájdalommal tölti el, mégis azon elképesztően gazdag örökség jut elsősorban Rólad eszembe, melyet értékteremtő életeddel, szeretetteddel bennünk kialakítottál.

Sokszor jutnak eszembe az otthonodban tartott felejthetetlen összejövetelek, könyvfejezeteidnek színművészi szintű előadása, a Művészetek a Műtétanon felejthetetlen estéi.

Tudom, ma már az égi színpadon éneklitek barátoddal, Tréfás Gyurival, hogy „deres már a határ, Őszül a vén betyár”.

A Tamás által felsoroltak mellett, külön megköszönöm Neked Kedves Professzor Úr, szeretett Földim, hogy a versek iránti szeretettel inspiráltál a haiku verseskötetem összeállítására és megjelentetésére.

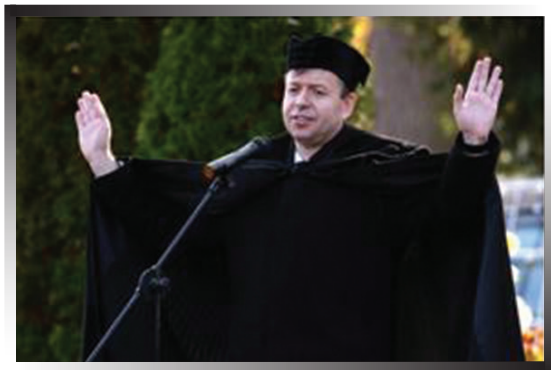
A 80-dik születésnapodra írt haikummal, e 17 szótagból álló, tömör, kötött, japán versformával emlékezem most Rád.

PÁLYÁD NAGYÍVŰ,
TUDÁSBAN MŰVÉSZETBEN
GAZDAG, ÉLETMŰ!

*

PÁLYÁD, NAGYÍVŰ
TUDÁSBAN MŰVÉSZETBEN,
GAZDAG ÉLETMŰ!

Búcsúszavak a gyászszalagokon

Családunk utolsó üzenetei

Köszönjük oltalmazó szeretetedet.
Mindig biztató mosolyod, gondolataid örökre velünk maradnak.
Bennünk élsz tovább. Nagyon szeretünk.
Ilcsid 5~, Andi, Ádi, Zoltán
Zsuzsa, Michael, Kriszta, Máté, Gábor

A Szeretet örökké él
Búcsúzunk: Zsuzsa, Kriszta, Máté, Michael és Gábor

Búcsúzik tőled Furka Mihály Miska öcséd
és családja Szentendréről és Budapestről

Fájó szívvel búcsúzik tőled
unokatestvéred Furka István és családja Szegedről

Fájó szívvel búcsúzik
a Japport Család Gyuláról

Fájó szívvel búcsúzik
a Maróthy család

Fájó szívvel búcsúzik
a Mosolygó család

MTA Tudományos Bizottságok utolsó üzenetei

Hálával és Tisztelettel búcsúzunk
MTA Agrártudományok Osztálya

Fájó szívvel búcsúzik egykori Elnökétől
az MTA Állatkísérleti Osztályközi Állandó Bizottsága

Fájdalommal búcsúznak
az Állatkísérleti Tudományos Etikai Tanács tagjai

Mély megrendüléssel búcsúznak
Debreceni Egyetem Munkahelyi Állatjóléti Bizottság és tagjai

Debreceni Egyetem, DE ÁOK, DE KK Klinikák, Intézetek, Tanszékek, Intézmények utolsó üzenetei

Emlékét kegyelettel megőrizzük
Debreceni Egyetem

Fájó szívvel búcsúzik
az ÁOK Kari Vezetése

Kegyelettel búcsúzunk
Az ÁOK Kari Tanácsa

Őszinte részvétellel búcsúzik
a Klinikai Központ Vezetősége

Fájdalmas szívvel búcsúzunk
DE Fogorvostudományi Kar

Búcsúzik
a Gyógyszerésztudományi Kar

Fájdalommal megtört szívvel búcsúznak
a Sebészeti Műtéttani Tanszék munkatársai
Emlékét szeretettel, tisztelettel őrizzük

Szomorú szívvel búcsúzik
a budapesti Kísérletes és Sebészeti Műtéttani Tanszék

Tisztelettel emlékezünk Professzor Úrra
a PTE ÁOK SOKI
Minden dolgozója nevében

Búcsúznak
a szegedi testvérintézet munkatársai

Fájó szívvel búcsúzunk! Petri Tanítványok
Baráti Köre Szeged

Megrendülten búcsúzik
a Multidiszciplináris Egynapos Sebészeti Társaság

Fájó szívvel búcsúznak
a Sebészeti Intézet dolgozói

Búcsúzik
a Kenézy Általános Sebészeti Osztály

Fájó szívvel búcsúznak
a Traumatológiai és Kézsebészeti Osztály dolgozói

Fájdalommal búcsúznak
a Traumatológia Tanszék dolgozói

Őszinte részvétellel búcsúznak
a Szülészeti Klinika dolgozói

Őszinte együttérzéssel búcsúznak
az Urológiai Klinika dolgozói

Fájó szívvel búcsúznak
a Kardiológiai Klinika

Fájdalommal búcsúznak
a Professzori Klub tagjai

Emléked szívünkben örökké él
Búcsúznak a Convention Budapest Kft. munkatársai

Fájó szívvel búcsúzunk
Debrecen Hospice Ház Alapítvány munkatársai

Tisztelettel búcsúznak
az MKB Bank Debreceni Fiókja

Munkatársak, Tanítványok, Kollégák, Osztálytársak, Barátok, Tisztelők, Jószo mszédok utolsó üzenetei

Emléked örökké őrizzük
Prof. Dr. Szabó Zoltán és családja

Fájó szívvel búcsúzik
a Lesznyák család

Emléked szívünkben megőrizzuk tisztelettel és szeretettel
Dr. Takács Ildikó és családja

Fájó szívvel búcsúzik
Szilágyiné Kajtácsi Szilvia és családja

Szomorú szívvel búcsúzik
a Szentkereszty család
Szívünkben tovább élsz

Fájdalommal búcsúzik
Dr. Deák Ádám és családja

Szívünkben tovább élsz, szomorú szívvel búcsúznak
a Ványolos család

Fájó szívvel búcsúzik
Robi és családja

Mély fájdalommal búcsúznak
Som Csilla és családja

Mély fájdalommal búcsúzik
a Lente család

Búcsúzik
Dr. Hevér Tímea

Áldott legyen emléke
Polacsik Gabi

Fájó szívvel búcsúzik
Zsótér Judit

Tiszteletem jeléül
Örökkön örökké köszönettel
Barna József

Emléked örökké megőrzöm
Dr. Czink Irénke és családja

Sit Tibi terra Levis
Gizus és családja

Fájó szívvel búcsúzunk Tanító Mesterünktől,
az egykori Miskolci TDK-sok csapata:
Gregus Erika, Palágyi István, Országh László, Pál Mariann

Búcsúzik
Dr. Szegedi Zoltán és felesége

Tisztelettel búcsúzik
Hájer Gyula és Berbik Ágnes

Búcsúzik. ...
Dr. Lengyel Adrienn és családja

Fájdalommal búcsúzik
a Kiss család

Fájó szívvel búcsúzik
Bitskey István és családja

Fájó szívvel búcsúzik
Dr. Nagy András és családja

Részvétellel elbúcsúzik
a Vásárhelyi család

Drága Barátom! Összetört szívvel búcsúzunk
Lepp István és felesége Ilona

Együttérzéssel búcsúzik
Barátod Kovács László és családja

Fájó szívvel
Irénke gimnáziumi osztálytársai

Szeretettel búcsúznak
volt osztálytársaid

Emléked szeretettel őrizzük
Keresztfiad Dávid feleségével

Mély fájdalommal búcsúzik
a Kaza család

Fájó szívvel búcsúzik
a Palágyi család

Fájó szívvel búcsúzik
a Turay család

Fájó szívvel búcsúzik a
a Gál, a Timkó és a Szabó család

Baráti szeretettel búcsúzunk
a Gyuris, Pataki és a Bordás család

Fájó szívvel búcsúzik
a Vladár család

Fájó szívvel búcsúzunk
Tamás és Juditka családjukkal

Emlékét szeretettel őrzi
Szabó Imre, Erzsike és Gyermekük

Végső búcsúzásul
a régi barát... Facskó Andrea dr.

Kegyelettel
Dr. Kertész Attila és Kertész Béla

Búcsúzunk
Czipa Mihály és családjá

Búcsúzik
Bakó László és családjá

Búcsúzik
Dr. Lampé Zoltán és családjá

Fájó szívvel búcsúzik
Dr. Porkoláb Zoltán és családjá

Őszinte részvétellel búcsúzunk
a Fényes család

Emlékét szeretettel őrizzük szívünkben
a Perecz család

Szeretettel
Fark Renáta

Búcsúzóul ...
Marianna

Őszinte részvétellel búcsúznak
Saci, Erzsike, Marika, Erika és Attila

Őszinte részvétellel búcsúzik
a Berecz család

Őszinte részvétellel búcsúzik
Dr. Bay Péter és Kiss Borbála ...

Nyugodj békében
nincs név

Fájó szívvel búcsúzik
Ibolya és családja

Fájó szívvel búcsúzik
Pogány Béla és családja

Fájó szívvel búcsúzik
a Szécsi család

Szeretettel gondolunk Rád,
Dr. Budai László és családja

Együttérző
postai és elektronikus
levelek Családunk felé

A könyv szerkesztőjének gondolatai a levelekhez

„A levél az emberek közötti kapcsolattartás legrégebbi formáinak egyike. A történelem során a leveleknek számos típusa alakult ki: költői levél, diplomáciai levél, filozofikus levél és még hosszan lehetne sorolni különböző műfajait. Modern korunkban a levelek többsége üzleti jellegű, de éppen ezt az egyoldalúságot ellensúlyozhatja, ha a személyességnek teret adó, egyéni karaktereket felvillantó, hagyományos formájú levelezés fokozott figyelmet kap. Nem szokványos, de annál inkább öröndetes jelenség, ha egy hosszú és tartalmas professzori életpálya tárulkozik fel előttünk levelek révén, hogy ilyen módon is bepillantást engedjen a szakmai tudás mögött rejlő emberi értékrend világába.”

„Szembetűnő továbbá, hogy milyen tágas az a kapcsolatrendszer, amely a professzor élete során kialakult. A nagy többséget jelentő szakmabeliekkel ez természetes is, de azon túl vannak a meghitt barátok és ismerősök között egészen más foglalkozású levélcímezettek, művészek, tanárok, diákok, közéleti és egyházi személyiségek, sőt még egy tábornok is. Ez pedig azt jelenti, hogy nem csupán magára a levélíróra, hanem számos egyéb neves vagy közismert személyiségre vonatkozóan is nyerünk ismereteket, magánéleti vagy szakmai téren egyaránt.”

Ezeket a gondolatokat Bitskey István akadémikus Furka István Professzor Úr „Levelek” című kötetéről írt lektori véleményéből vettük. Úgy érezzük, hogy ezek teljes mértékben igazak a most összegyűjtött levelekre is, hisz élete széleskörű kapcsolatrendszerének hű tükrei.

**Adamecz László és Felesége Anna
Tatabánya**

Drága Irénke!
Kérlek, fogadd őszinte részvétünket fájdalomadban.
Éppen Szoboszlóra indulunk, így szívünkhöz közelebbinek érzünk.

Végtelen szeretettel ölelünk:
Anna, Laci

**Prof. Dr. Altorjay István
Debrecen**

Kedves Irénke,
Mély gyászotokban őszinte részvéttel osztozom!
A. I.

**Dr. Asztalos László és családja
Debrecen**

*„Szeretteink elhagyják a világot.
de szívünkben örökké élnek.
Akit szerettünk,
életünk része marad mindörökre,
része annak, ahogyan a világot látjuk,
ahogyan élünk...”*
Fájdalmatokban őszinte részvéttel osztozunk
Dr. Asztalos László és családja

Prof. Dr. Babinszky László
Debrecen

Tisztelt Gyászoló Család!

Mély megdöbbenéssel értesültem Dr. Furka István professzor úr haláláról.

Mint a Debreceni Egyetem Munkahelyi Állatjóléti Bizottság volt tagjának, engedjék meg, hogy részvétemet és együttérzésemet fejezzem ki a gyászoló család minden tagjának.

Furka professzor úr halálával óriási veszteség érte a magyar orvostudományt.

Emlékét örökre megőrizzük!

Prof. Dr. Babinszky László

Prof. Dr. Barabás Katalin
Szeged, Petri Tanítványok Baráti Köre

Kedves Professzor Asszony!

Nagyon szépen köszönöm az értesítést a szomorú hírről. Megrendülve olvastam, hogy Furka Professzor Úr elment. Vigasztalásul szolgál, hogy gazdag, másokat is gazdagító élete volt. Hálásak lehetünk, hogy ismertük és tudása ajándékaiból részesülhettünk.

Az Úr békéje legyen vele, Jóisten nyugosztalja.

Barabás Katalin

Baráth Barbara
Debrecen

Kedves Professzornő!

Szeretném őszinte részvétemet kifejezni a veszteségért, és mielőbbi vigasztalódást kívánni Önnek, és a gyászoló család minden tagjának.

„Közel van az Úr a megtört szívekhez, és megsegíti a sebhedt lelkeket.” (Zsoltárok 34: 19)

Tisztelettel és szeretettel:

Baráth Barbara

Dr. Bartos Gábor és Dr. Markovics Gabriella
Dunaújváros

Kedves Ilcsi!

Kedves Andi!

Fogadjátok legőszintébb együttérzésünket István elhunytá alkalmából. Nagy tudóssal, nagy tanárral és kiváló emberrel lettünk szegényebbek. Mindezt könyve általatok írt ajánlásából, ill. az azt követő érdeklődésünk során tudtuk meg. Szorgalmas, értékes, inventív munkájával a magyar műtétan klasszikusai közé emelkedett, s most már örök példaképként ragyog a fiatalok és mindnyájunk szeme előtt. A műtétanászok második generációjából seniorokként most már csak Török Béla, s én tudunk visszaemlékezni az úttörő tevékenységére, akik között István mindig kiemelkedő kiválóság volt.

Adjon a jó Isten nektek enyhülést, vigaszt e pótolhatatlan veszteségetek miatt. Gabival együtt részvétünk mellett nagyon köszönjük, hogy megkaphattuk István utolsó önéletrajzi írását, amelyet a történetek után még nagyobb szeretettel és baráti emlékezéssel forgatunk majd.

Sok baráti szeretettel gondolunk Rátok,

Gabi és Gábor

Dr. Bácsi Mariann
Debrecen

Kedves Irénke!

Peti és a magam nevében szeretnénk kifejezni őszinte részvétünket! Elnök Úr mondta, hogy mi történt.

Dr. Bálint Anita
Miskolc

Tisztelt Prof. Dr. Mikó Irén Professzor Nő!

Mélységes megrendüléssel hallottam a szomorú hírt, hogy az igen nagyra becsült Prof. Dr. Furka István Professzor Úr eltávozott közülünk.

A Professzor Úr olyan ember volt, aki az egész Debreceni Egyetemnek hiányozni fog, Ő csupa jószág és szeretet volt.

Fogadja Tisztelt Prof. Dr. Mikó Irén Professzor Nő részvétünket, sok erőt és kitartást kívánunk, e nehéz időszakban.

„Nem törölhetünk ki senkit szívünkől anélkül, hogy a helyen, hol egykor neve állott, egy setét folt ne maradna vissza” (Eötvös József)

Mély fájdalommal búcsúzom:

Bálint Anita

Bátfai Erika
Debrecen

Kedves Ilcsi!

Megrendültem olvastam a veszteségekről, fogadjátok őszinte részvéteimet! Sok erőt kívánok és öllelek benneteket ebben a nehéz időben,

Erika

Behina István és családja

Kedves Ilcsi, Andi és Ádámka!
Sokat gondolunk Rátok, és fájdalmatokban osztozunk.
Professzor Úr kedvességét, és rendkívüli emberi természetét so-
sem feledjük el, és szeretettel gondolunk rá!

Puszilunk benneteket:

Livia

*„Akiket szeretünk, sosem feledjük,
mindig itt lesznek körülöttünk.
Némán, láthatatlanul, de mindig közel,
szívünkben drága emlékekkel.”*

Mély együttérzéssel osztozunk a fájdalmatokban!
a Behina család

Dr. Benyeda Zsófia Mohács

Kedves Ilcsi!

Mély fájdalommal olvastuk édesanyámmal sorait és fogadják
résztvétünket Professzor Úr halála miatt.

Sajnos nekem csak egy ízben volt lehetőségem személyesen ta-
lálkozni vele, de az a találkozás maradandó élmény maradt szá-
momra és meghatódva emlékszem vissza minden kedves szavára.
Édesapám is nagy tisztelője volt férjének, mindig nagy elismerés-
sel nyilatkozott róla.

Köszönöm, ha küldenek egy példányt a könyvéből, kíváncsian
várom, hogy belelapozhassak.

Sok erőt és kitartást kívánok.

Szívélyes üdvözlettel:

Zsófi

Dr. Bereczky Zsuzsa
Debrecen

Kedves Irénke és Andi!

Engedjétek meg, hogy kifejezzem őszinte szívből jövő részvéte-
met Furka István professzor úr halálával kapcsolatban. Nagyon
megviselt a hír, nem is tudtam sokáig hozzátok szólni, egyszerűen
nem tudtam, mit lehet ilyenkor mondani, írni... sok erőt kívánok
Nektek.

Szeretettel:

Zsuzsi

Dr. Berey Attila
Székesfehérvár

Tisztelt Professzor Asszony!

Mély megdöbbenéssel értesültem – általam nagyra becsült, tisztelt és szeretett – Furka Professzor haláláról.

Kérem, gyászában fogadja őszinte együttérzésemet.

Nagy veszteség lesz az Ő hiánya csapatunk számára, de az égi mezőkön bizonyára elnyeri megérdemelt jutalmát.

Kedves egyéniségére mindig szeretettel emlékezem.

Tisztelettel:

Dr. Berey Attila, ÁTET tag

**Professor Marc Basson,
Editor-in-Chief of Journal of Investigative Surgery
University of North Dakota/USA**

Dear Dr. A. Furka:

Please accept my sincere condolences on the loss of your father. Although I never had the opportunity to meet him in person, I always found his reviews thoughtful and useful for the authors as well as for me.

Best wishes.

Marc

/Marc Basson, MD, PhD
Editor, JIS/

**Dr. Bíró Klára
Debrecen**

Kedves Irénke!

Fájdalmatokban őszinte szívvel osztozom. 🙏 Részvétem!

Bíró Klári

**Bodnár Árpád
Budapest**

Kedves Ilcsi!

Végtelenül sajnálom, hogy szeretett osztálytársunk, István közülünk eltávozott. Sok szép emlék fűződik személyéhez és mindig büszke voltam sikereire. Rendszeresen beszélünk telefonon és halála előtt nem sokkal is még beszéltem vele, reméltem, hogy sikerül meggyógyulnia és még többször találkozhatunk.

Hát ennek vége, ma már csak az emléke maradt, de azt nem fogom elfelejteni soha.

Fogadd ezúton is részvétemet.

Kívánok jó egészséget és próbáld tudomásul venni a hiányát, ami nagyon nehéz lesz.

Bodnár Árpád

Dr. Bordán Éva
Debrecen

Drága Irénke!

Most értesültem a szomorú hírről.

Fogadd őszinte részvétem! Vigasztalódást kívánok!

Bordán Éva

Bordásné Gyuris Katalin
Debrecen

Drága Ilcsi!

Fogadd a családom nevében részvétemet. Kívánom, hogy legyen vigasztalásul Pál apostol ígéje:

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”

Együttérző öleléssel:

Gyuris Kati és családja

Dr. Budai László
Gyöngyös

Tisztelt Professzor Asszony! Kedves Irénke!

A közelmúltban, jóval a temetése után értesültem róla és mélyen megrendített Professzor Úr halálhíre! Ezúton engedje meg, hogy őszinte részvétet nyilvánítsak a magam és a családom nevében. Kívánok mielőbbi megnyugvást és jó egészséget.

A Professzor Úr nagy tisztelője:

Budai László

A sírjánál lerójuk kegyeletünket, ha utólag is...

Dr. Burai Gézáné Ági
Veszprém

Kedves Irén!

Nagyon sajnálom, hogy egyedül maradtál. Fogadd részvétem. Nagyon is egyetérzek veled.

Ilcsi! Ugye nem haragszol, hogy írtam?

Szeretettel gondolok Rád.

Ági

Prof. Csernátony Zoltán
Debrecen

Fogadd őszinte részvétem.

Csernátony Zoltán

2021. október 13.

Dr. Csécseiné Dr. Módis Katalin
Debrecen

Drága Irénke!
Szeretett Férjed elvesztése miatt fogadd őszinte részvétemet és együttérzésemet.

Veled érzek! Kívánok sok erőt!

Szeretettel: *Kati*

*„A szép emlékek adjanak erőt,
vigaszt és megbékélést
Ezen a nehéz napon és mindörökre.”*

Dr. Csépany Tünde
Debrecen

Drága Irénke és Andi!

Nagyon szép őszi időjárás aranyozza be ezt a fájdalmas búcsút, melyen személyesen nem tudok részt venni. (Gyógyszervizsgálat és szakrendelés uralja még az Osztályos munkám) Fogadjátok mély együtt érzésemet, gondolatban Veletek vagyok és én is Búcsúzom szeretett Nagy tudású, mindig vidámságot sugárzó Pista Bátyám-tól, a kiváló Professzortól!

Ölöllek Téged és Andit is!

Szeretettel: *Tünde*

2021. november 3.

Csontos Zoltán
Debrecen

Kedves Professzor Asszony!

Fogadja őszinte részvétem kedves férje miatt!

Üdvözlettel:

Csontos Zoltán

Dr. Czeglédi Gyula Polgármester Úr
Hajdúszoboszló

Tisztelt Dr. Furka Istvánné Dr. Mikó Irén!

Őszinte megdöbbenéssel fogadtam tájékoztatását dr. Furka István professzor úr haláláról.

A professzor úr személye és munkássága óriási köztiszteletnek örvendett mind szűkebb, mint tágabb pátriájában.

Kérem engedje meg, hogy ezúton is kifejezzem magam, családom és a város vezetése nevében őszinte részvétemet!

Kérésének megfelelően természetesen a temetés időpontjában megszólaltatjuk a Harangházban Jenei Tibor és Oborzil Edit által létrehozott egyik nagyobb harangot.

A helyi lapban meg fogjuk jelentetni az Ön által küldött nekrológot.

Kívánom az egész családnak a professzor úr elvesztése miatti trauma mielőbbi feldolgozását és eddigi életútjának további ápolását.

Tisztelettel:

Czeglédi Gyula
polgármester

Dr. Daragó Józsefné
Debrecen

Ilcsikém!

Hosszas töprengés után, a részvétnyilvánítás módja talán nem is lényeges ahhoz, amire nincsenek szavak!

Nagyon bíztam benne, hogy a beavatkozás ad még egy kis időt!

Őszinte részvétem a Családnak és vigasztalódást a gyászolóknak! Nagyon szerettem és becsültem!

Debrecen, 2021. október 18.

Prof. Dr. Darvas Katalin
Budapest

Ilcsikém Drága, köszönöm!
Sok szeretettel gondolok Rád! István emléke örökké velünk
marad!

Vigyázz magadra Ilcsikém!
Puszi Andinak is szeretettel:
Kati

Dr. Deák Ádám
Debrecen

Fogadd őszinte részvétünket és együttérzésünket.
Deák Ádám
Deák-Pocsai Krisztina
2021. október 13.

Egeresi László
Debrecen

Szia Andi!
Csak most olvastam a szomorú hírt. Fogadd őszinte részvéte-
met, vigasztalódást a családnak.
Egeresi László

Farkas Ádámné Ági
Debrecen

*„mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk
meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk.”*

(Róm 14,8)

Kedves Irénke!
Gyászotokban fogadjátok őszinte együttérzésünket!
Részvéttel, szeretettel,
Ádám és Réka nevében is,
Farkasné Ági

*„Gyertyát gyújtunk,
emlékezünk.
Igaz, hogy most közös utunk
végéhez értünk,
de tudom, hogy még
találkozni fogunk Vele egyszer...
valahol fenn
a végtelen messzeségben.
Emlékezzünk Rá
és velünk marad örökre!”*

Prof. Fekete Károly Püspök Úr
Debrecen

Kedves Irénke!
Nagyon sajnálom, hogy éppen most tört rám ez a betegség. Éppen most küldtem át Zsigának a feljegyzéseimet, hogy tudjon készülni.

Nagyon köszönöm a megértéseteket!

Szeretettel:

Karcsi

2021. október 27.

Kedves Irénke!

Szeretettel gondolk Rád ezen a nehéz karácsonyon.
Békés, meghitt, áldott Ünnepet kívánva köszöntelek:

Károly

2021. december 25.

Boldog, békességes új esztendő-t kívánunk Nektek!

A Fekete Család

2021. december 31.

Fekete Márta

Budapest

Kedves Irénke!

Igazán nagyon sajnálom!

Fantasztikus ember volt.

Nem tudom, hogy hogy tudnálak most megölelni és szeretett energiát adni ebben a nagyon nehéz időben.

Öllelek:

Fekete Márta

Drága Irénke és Andi!

Sajnos nem tudtam úgy intézni, hogy el tudjak menni a búcsúztatóra. Tudom, hogy milyen nehéz nap lesz ez számotokra. Mindig gondolatok arra, hogy Professzor Úrnak ez a két erős csajszi volt a mindene és bár nem tud átölelni benneteket, de most és mindig vigyázni fog rátok!

Szeretettel:

Márti

2021. november 3.

Prof. Dr. Fekete Sándor György
Budapest

Mélyen Tisztelt Szabó Zoltán professzor Úr!

Szomorú szívvel nyugtázom Furka professzor Úr, a Magyar Laborállat-tudományi Egyesület „Kállai László-díjas” tagjának elhunytáról szóló hivatalos híradást.

Emlékét örökre megőrizzük, s munkásságát megismertetjük tagjainkkal.

Őszinte nagyrabecsüléssel,

Fekete Sándor György

emeritusz professzor, a MLTE elnöke

Kérés Dr. Gyertyán Istvánhoz az ATET Elnökéhez:

Kedves István, kedves Mindannyian!

Én idősebb testvéremként és példaképként tekintettem Istvánra, akinek a 70. éves korában rendezett tartalmas ünnepségre – mintha ma lenne – úgy emlékezem.

Együtt örültünk lánya csodás képeinek és a kaposvári, pécsi, mohácsi kirándulós ÁTET-üléseket együtt élveztük.

Korán fölismerte és támogatta a laborállat-tudomány és az ésszerű állatkímélet jelentőségét, támogatta a MLTE és jogelődje, a LTE munkáját. Munkásságát „Kállai László” Díjjal és Emlékéremmel ismertük el, de igazából nekünk volt megtiszteltetés, hogy elfogadta. Emlékét, tiszteletét tagságunkban örökre megőrizzük.

Legnagyobb sajnálatomra november 3-án hivatalosan részt kell vennem egy konferencián (Mg 4.0 – Eur. Green Deal 2021), így nem tudok, csak lélekben ott lenni a búcsúztatáson.

Kérlek, add át a Családnak legőszintébb együttérzésemet.

Sándor

Dr. Ferencz Andrea
Budapest

Tisztelt Professzor Asszony,
Tisztelt Professzor Úr,
Kedves Kollégák!

Engedje meg, hogy a Semmelweis Egyetem Kísérletes és Sebészeti Műtéttani Tanszék munkatársai nevében is kifejezzem mély megrendelésünket és őszinte részvétünket Prof. Dr. Furka István, a Debreceni Egyetem nagyrabecsült professor emeritusának halála miatt.

Osztozunk a család és a munkatársak fájdalmában.

Tisztelettel és őszinte részvéttel:

Dr. Ferencz Andrea

tanszékvezető egyetemi docens

Kedves Professzor Asszony,
Kedves Andrea,

Furka professzor Úr mai gyászszertartásán sajnálattal nem tudok részt venni.

Tanszékünket Sándor József professzor Úr és Szabó Györgyi adjunktusnő képviseli majd és helyezi el a kegyelet és megemlékezés koszorúját a sírnál.

Kérem, hogy ismételten fogadjátok őszinte együttérzésemet a gyászban.

Üdvözléssel:

Dr. Ferencz Andrea

Prof. Dr. Ferenczy Lídia
Budapest

Mélyen megrendülten és szinte elhihetetlenül kaptam meg az értesítést István elvesztéséről! Számomra Ti, bár személyesen ritkán találkoztunk, de életem örök és nagyrabecsült barátait jelentettétek. Istvánban én nemcsak az elismert szakmai nagyságát, hanem elsősorban az igaz Embert tiszteltem és szerettem.

Örökké hálás szeretettel gondolok Rá, aki mindig derűs volt és hűségesen ragaszkodó (nem felejtettem el soha, hogy annak idején a férjem temetésére is Pestre utazott!), és a tavaly küldött életrajzi könyvét, a vigasztaló, személyes dedikációval.

Tudom (tapasztalatból is), hogy számotokra pótolhatatlan űrt hagyott, és elsősorban Veled szívből együttérzek. Nagyon nehéz örökre egyedül maradni még akkor is, ha az embert szép, nagy család veszi körül.

Lélekben, gondolatban a búcsúztatásán Veled és Andikával leszek!

Fájdalommal és nagy szeretettel gondol Rátok

Lídia

(Ps.: elnézést az e-mail-ért, kézzel akartam írni, de nem tudom a lakáscímedet.)

Filkova, Maria
Bratislava

Kedves Ilcsi,

Valahogy nem tudom, hogy kezdjem levelem. Azt kellene írnom hogy köszönöm hogy irtal, de ennek a hírnek nem orultem. Nem orulhettem. Mikor ratok gondoltam – mindig Istvant tele energia-
val lattam. Nagyon szomoru vagyok, hogy nincs tobbe. Fogadjatok
reszveteletemet.

El tudom kezbelni milyen nehéz lehet nektek.

Most már biztosan én vagyok soron. Valahogy sorba kaszal a Marothy unokákat a halál. Elő volt Bert és most szegény István.

Kedves Ilcsi, ne haragudjál hogy ilyen sok hibával írom ezt a mailt, de én nem tudom a magyar helyesírást és azon kívül ez az én öreg gepemnek nincsenek magyar billentyűik.

Puszillak Andival együtt

Marika

Dr. Fodor Mariann
Debrecen

Drága Professzornő!

Mélységesen letört a hír. Andival képes voltam beszélni, de Téged Drága Professzornő, képtelen vagyok felhívni. Őszintén osztom fájdalmatokban. Óriási erő és szeretet kellett ahhoz, hogy ezt ilyen töretlenül és szépen végig vezessétek... újraélesztéséhez hatalmas lélekjelenlét kellett... de boldogan halhatott meg így, hogy ENNYIRE ott voltak végig Andival. A szeretet adta erő ez mindhármótoknak!

Kedden ott leszek végső útján, tisztelettel és szeretettel gondolva Rád. Andi nagyon erős. Tőletek örökölte. Áldás ez.

Szeretettel gondolok Rád, bocsánatodat kérve gyengeségemért:

Mariann

Debrecen, 2021. október 25.

Drága Professzornő!

Ott leszek Veletek ezen a nehéz holnapi napon, köszönöm szépen a pontosítást.

Szombaton Szombathelyen voltunk Rácz Péter Professzor Úr gyászmiséjén... még gyermekeim keresztszülei is elkísértek... velem együtt Ti is ott voltakotok lélekben, Andreával együtt –, odavit-

tem Debrecen szeretetét... gyönyörű (ha lehet ilyet mondani), és minden szó szintisza igazság volt... Ők már együtt vannak.

Eőt kívánok Nektek holnapra:

Mariann

Drága Professzornő!

Kérlek, ne haragudj rám! Nem feledtelek, csak kerestem a zavartalan telefonálásra az alkalmas időt... – amikor se gyerek/se beteg nincs körülöttem. Eltelt az első Karácsonyotok Nélküle... biztosan sokat voltatok hármában, csendben-szeretetben...

Sokszor puszillak Titeket:

Mariann

Dr. Földi István
Nyíregyháza

Tisztelt Professzornő! Kedves Irénke!

Őszinte részvétünket tolmácsolom Professzor Úr elvesztése miatt. A családnak vigasztalódást kívánunk, neki örök nyugalom adassék.

Földi István és családja

Prof. Dr. Furák József
Szeged

Kedves Professzornő!

Mély fájdalommal értesültem Professzor Úr haláláról. Ugyan nagyon kevés lehetőségem volt Professzor Úrral beszélgetnem, de minden szavából a szeretet áradt. Nagyon sajnálom, és emlékét örökre megőrzöm.

Fogadd részvétemet és sokat gondolok Rád!

Furák Józsi

Furka Bea, Furka Mihály és a család Szentendre

Kedves Ilcsi, Andi és Ádám!

Mélyen lesújtott bennünket Professzor Úr halálhíre.

A nagy szomorúságban annyi vigaszunk van, hogy hallottuk, hogy a kezetek között volt, amikor a halál elérte, veletek volt az utolsó pillanatig, veletek, akiket mindenkinél jobban szeretett.

Halálával pótolhatatlan űr keletkezett, nemcsak a családban, ahol csodálatos férj, apa és nagyapa volt, hanem a tudományos és az egyetemi életben egyaránt.

Hosszú, szép, termékeny élete volt, emlékét örökké megőrizzük. Ezt a videót találtam meg az anyagaim között róla, ideteszem elérhetővé nektek, mert minden átjön benne róla, ami olyan naggyá emelte őt.

Osztozunk fájdalmatokban, a családot én fogom képviselni a temetésen, (sajnos apukám már nem tudna végigcsinálni egy ekkora utat), kérlek értesítsetek majd a részletekről.

Szeretettel:

Bea, Miska bá, Ili néni, Zoli, az öcsém és Orsi, a lányom

Füzesi Róbert Debrecen

Kedves Professzornő!

Megdöbbenve értesültem a szomorú hírről.

Nem tudom, hogy mit lehet ilyenkor mondani, de engem az az érzés fogott el, hogy egy nagyszerű ember mellett egy igaz barátom távozott el.

Fogadd őszinte részvéteimet és sok erőt és kitartást kívánok neked és az egész családnak is ezekben a nehéz percekben...

2021. október 13.

Dr. Garamvölgyi Vilmosné
Budapest

Kedves Ilcsi,

Őszinte részvétem, részvétünk, Neked és az egész Családnak! Együtt érzek Veled, Veletek, mert sajnos én is tudom, milyen nehéz az elválás. Gondolj az eddig eltöltött szép évekre, évtizedekre, és találj vigaszt, Andi lányodékkal, és a családotban. Vigyázz magadra, hogy minél tovább lehessél kedves Családoddal, mert továbbra is nagy szükségük van Rád!

Sok szeretettel:

Paula és családja

Gavallérné Császár Veronika
Debrecen

Kedves Professzornő!

Mit lehet ilyenkor írni? Csak annyit, hogy gondoltam Rád és Isten éltesen névnapodon!

Kívánok békeséget és megnyugvást Neked és az egész Családnak ezekben a nehéz napokban!

Tisztelettel:

Gavallérné Vera

Dr. Gergely Szilárd Szabolcs
Eger

Tisztelt Professzor Asszony!

Kedves Irénke!

Mély megrendüléssel értesültünk szeretett és nagyra becsült Professzor úr haláláról. Szaktudását, bölcs gondolatait, derűs személyiségét nem felejtjük.

Sok erőt, jó egészséget és vigasztalódást kívánunk az egész családnak.

Az egri Markhot Ferenc Kórház Sebészeti és Sebészeti Osztály
Dr. Gergely Szilárd Szabolcs, hálás tanítványa

*„Gyertyát gyújtunk,
emlékezünk.
Igaz, hogy most közös utunk
végéhez értünk,
de tudom, hogy még
találkozni fogunk Vele egyszer...
valahol fenn
a végtelen messzeségben.
Emlékezzünk Rá
és velünk marad örökre!”*

**Prof. Dr. Győry Kálmán és Felesége, Saci
Debrecen**

Tisztelt Professzor Asszony!

Kedves Irénke!

Megrendüléssel, szomorú szívvel értesültünk Furka Professzor
Úr, kedves Barátunk haláláról.

Rendkívüli Embert, Barátot, kiemelkedő Tudóst, Tanárt és Gyógyító Orvost veszítettünk el a személyében.

Fogadd legőszintébb részvétünket, együttérzésünket.

Kérjük a Jóistent, hogy ölelje Őt magához.

Baráti szeretettel:

Győry Kálmán és Saci

Dr. Hallay Judit
Debrecen

Draga Irénke!

Fogadd együttérzésemet. Nem mertelek a temetés napján zavarni, de csak most értesültem a szomorú történekről. Férjed emléke pozitív hősként él bennem tovább.

Nagyon jó ember volt és sok emberrel nagyon jót tett.

Judit

Debrecen, 2021. november 5.

Haranghy Sándor és Hitvese, Nagy Gabi
Debrecen

*Ha Hitvesétől búcsúzik a szív
úgy érzi, metszik gyökereit, ezért
fájdalmát csak gyermeke enyhíti.*

Drága Ilcsi!

Nehéz vigasztaló szavakat találni, amikor egy ember attól vesz földi életében utolsó búcsút, aki a legfontosabb felnőttkori emberi kapcsolata lett Hitvesként.

Hitvesed elindult hát Kharón ladikján a nagy útra, amely a végesből a végtelenbe, az időből az időtlenbe vezet. Mint gyermekkori közeli barátai, iskolai osztálytársa, tisztelői, megrendülten vették a hírt, hogy elérkezett földi létének végállomásához. Átérezzük szerettei fájdalmas döbbenetét, amint élete lángja kialudt, azt, hogy még mindig nem tudtok felocsúdni, mert sokáig nehezen lehető ugyanis, hogy nem látjátok többé oly sajátosan kedves, mosolygós lebilincselő személyét, nem halljátok jókedvű simogató hangját, szeretetet sugárzó szemeit. Végtelenül fájdalmas ez egy

szeretettel telített családi fészekben leélt ennyi év után, amikor egy olyan ember, szeretett hitves és édesapa fejezte be nemcsak Teremtőnkől kapott társadalmi, családi küldetését, önként vállalt szolgálatát annak, ami igazán emberi és nemes, hanem életét is. Akkor értek véget még nem várva, de nem felkészületlenül küzdelmes hétköznapijai, amikor kissé előrehaladott életkora ellenére is még ezernyi terv-, aggodás foglalkoztatta, várt megvalósításra családjá, szerettei, érdekében is. Hiszen mint Hitves és Édesapa mindig arra törekedett, hogy kétszeres fényt szórjon környezetére, s különösen családjára. De itt marad köztünk a küzdelmes és odaadó életének kincses ládájában felhalmozott és szétszórt embersége, szeretete, honfiúi becsülete hűséges kincsei azoknál, akik kapcsolatba kerültek Vele és akiket oly őszintén szeretett. Az Ő barátsága olyan egymásba illesztés volt, melyben elmosódtak még a varratok is, amivel összeöltötték.

Végtelenül fog hiányozni szerettei, barátai, tisztelői közül kedvesen kellemes mosolygós személye, akit mindnyájan nagyon szerettek, akik ismerték, mert őszinte lényé kiérdekelte, mert szükségük/szükségünk volt reá, s Neki is szüksége volt mindazokra akik őszinte barátsággal szerették ebben a taposómalommá lett, küzdelmekkel teli korban. Hiszen ahhoz, hogy a töredékét is kibontakoztassuk mindannak, ami az ember lehetőségéből bennünk szunnyad, szükségünk van a másokra, egymást segítő munkájára és megbecsülésére. Mert az ember önmagát is csak társadalmi munkamegosztás révén valósíthatja meg, s az emberi lét tartalma, hogy a másik ember életének tartalmává legyen. Ő olyan szerencsés alkatú és természetű ember volt, aki nagyon mélyen részesévé tudott válni mindazoknak, akikkel akár munka-, akár baráti, akár keresztény testvéri kapcsolatba került. Ezért olyan fájdalmas közeli és távolabbi szerettei számára, hogy „előrement”.

Vigasztaljon a tudat mindnyájunkat, hogy élete teljes élet volt, melynek irányát – ha szavakban azt nem is hangoztatta – mindenkor a krisztusi SZERETET, az igaz emberség, a lényéből fakadó

jóság és a fenntartás nélküli önfeláldozás határozták meg különösen családjá iránt.

Fél évszázadot jóval meghaladó szakmai munkálkodása során nap mint nap igazi keresztény létevel bizonyította, hogy a keresztény életcél önmegvalósítás, amennyiben nem kiélést, nem is érvényesülni akarást, hanem Isten akarta énünket iparkodunk kialakítani. Amikor is arról van szó, hogy a keresztény ember önmagát iparkodik kihozni abból a nyersanyagból, ami Ő maga ezért elsősorban nem magára figyel, nem önmaga szobrát farigcsálja, hanem a jövőt építő feladatokra készül. Ő is hamar felismerte, hogy feladat minden ember, akivel találkozunk, csak meg kell találunk, milyen feladatunk van vele kapcsolatban. Mert feladat minden munka, melyet el kell végeznünk. Feladat minden helyzet, amibe kerülünk. Feladat minden szenvedés, csalódás, ami ér bennünket. Minden, de minden feladat, mindenben Istenünk mondja: Vállald és ebben mutasd meg mit érsz, ki vagy! Ő vállalta. Vállalta és odaadással gyakorolta legmagasabb szinten, amíg csak tehetette.

Ő gyógyító és oktató/kutató orvosként ilyen volt, aki önként vállalt csodálatos hivatásában nap-mint nap e szerint cselekedett, mert tudta, hogy a legnemesebb anyagnak, az embernek az alakítója, gyógyítója, így fontosnak tartotta arra figyelni, hogy szándékait és cselekedeteit mindig a Teremtőtől kapott SZERETET vezérelje. És hogy milyen nagy ajándék az élet, az emberi szabadság, a Haza szeretete azt az Ő életszolgálat mutatta meg legjobban azoknak, akikhez munkája- keresztényi gondolkodása odarendelte. Élete kincses ládája ezért volt kimeríthetetlen.

A szavak nem fejezik ki azt, amit most mindannyian érzünk. Mert bárhogyan magyarázzuk is, ez bizony búcsú! Búcsú, de nem elszakadás. Emlékeinket, Őt magunkban hordozzuk továbbra is. Egy a fontos: emlékeznünk kell, mert aki nem tud emlékezni, önmagát veszíti el.

Rá mindig fogunk emlékezni, mert összekapcsolt élethossznyi barátság öröme is és mert szerettük, ezért emléke nagyon kedves nekünk. Az összetartozás Vele halála után sem szakad meg, mert

mindig ott lesz emléke közöttünk, mellyel együtt járjuk végig hát-
ralévő kiszabott utunkat.

Mindig nagyon fog hiányozni nekünk is! Nyugodjék békében
abban a Szent Földben, melyet oly nagyon szeretett!

Keresztényi szeretettel és alázattal megélt élete által megszen-
telődött teste most végső nyughelyére az oly hűen szeretett hazája
földjébe tér, hogy onnan várja Jézusát. Emléke azonban itt marad
családja között, s közöttünk, hogy melengesse mindazok lelkét,
akik szeretetre és vigasztalásra vágnak.

Hálát adunk neked Urunk, minden percért, melyet szerettei
mellette tölthettek.

Legyen meg a Te szent Akaratod!

Kedves Ilcsi!

Köszönd meg Teremtőnknek Hitvesed minden érted áldozott
munkáját, könnyét, mosolyát. Köszönd minden, családjáért hozott
áldozatát. Köszönd a csodálatosan szép éveket, amiket együtt tölt-
hettetek. Köszönd a gondokat, amiket egymással megoszthatta-
tok. Köszönd, hogy az Ő társa lehettél, hogy mindhaláláig nem ve-
szítetted el szeretetét, mely a Tiéd, Tietek volt. Különösen köszönd
meg azt, hogy szerető hitveseként életének minden szakaszában
folyamatosan visszaadhattál Neki abból a gondoskodó szeretetből,
melyet mint szerető hitves és gyermeketek édesanyja kaptál/kap-
tatok tőle együttélésetek során.

Szívből kívánjuk, hogy adjon a jó Isten oly hűn szeretett el-
hunytunknak örök békét és boldogságot földi élete jutalmául,
mindazoknak pedig, akik mélyen és szeretettel gyászolják, adja
vigasztaló kegyelmét, hogy mielőbb megtudjanak nyugodni az Ő
szent végzésében. Ezért imádkozunk, mert hisszük, hogy a jó Is-
ten irgalma és szeretete odaát és itt a földön a szerető szívekre
árad az örök béke és a földi megnyugvás ajándékaként.

Gyermekekkel pedig – akivel szerető hitvesként megajándé-
kozott téged – legyetek nagyon erős támaszai egymásnak és adjon
Teremtőnk megnyugtató vigaszt, enyhülést e rövid földi életben a

hiánya okozta fájdalomra, és a közelgő Advent és Jézusunk születésének ünnepe a Krisztusi megváltás és feltámadás örömeivel adjon vigasztalást annak tudatában, hogy drága Hitvesed mennyei születése biztos remény a jövőbeni mennyei találkozásra. „*Apud Dominum Misericordia et copiosa apud Eum redemptio*” („Istennél az irgalom, és bőséghen a megváltás nála”)

Édes gyermeke Andrea!

Te is Köszönd meg Teremtőnknek Édesapád minden érted áldozott munkáját, könnyét, mosolyát, végtelen apai szeretetét. Köszönd minden, érted hozott áldozatát. Köszönd a szép éveket, amiket együtt tölthetél örömteli gyermekeként. Köszönd a gondokat, amiket egymással megoszthatatok. Köszönd, hogy az Ő gyermeke lehettél, hogy mindhaláláig nem veszítetted el édesapai szeretetét, mely a Tied volt. Különösen köszönd meg azt, hogy szerető hitvesét – Édesanyádat - veled ajándékozta meg, s életének nehezebb szakaszában te is visszaadhattál valamennyit Neki abból a gondoskodó szeretetből, melyet mint végtelenül szeretett gyermeke kaptál tőle, s Te gyermeke pedig legyél nagyon erős támasza fájdalomtól sújtott drága Édesanyádnak,

Édesapád üzenete családjának és azoknak, akik gyászolják...

*„Miért sirattok?
ISTEN arca volt,
Mely simogatóan, hívón rám hajolt...
S én mentem...
És most fényözönben élek!
És nem vagyok más, csak tisztult lélek!
Ne féljete! Nincs szörny odaát!
Sziromhullás volt...
Árnyékom lehullt...
A szemetek hát könnybe miért borult?
Keressetek képet magatoknak rólam!
Ha imádkoztok – veletek vagyok.
De fáj, ha látom könnyeteket.*

*Ha rám gondoltok, mosolyogjatok!
Emlékem így áldás lesz rajtatok, mert én már
az ISTENNÉL vagyok!
Ne féljete! Mindig veletek vagyok!”
„A szeretet soha el nem fogy”
(1.Kor. 13.)*

Debrecen, 2021. Magvető hava 12.

Együttérzéssel és mély barátsággal:
*Haranghy Sándor és Hitvesem Nagy Gabi,
valamint családunk minden tagja*

Prof. Dr. Harsányi László
Budapest

Kedves Ilcsi!

Postacímem nem lévén, ebben a formában szeretném együttérzésünket kifejezni Mindnyájatoknak!

István távozása betölthetetlen űrt hagy maga után, s halála nem csak közvetlen szeretteinek, de minden magyar sebésznek óriási veszteség.

Szomorúságunkat, fájdalmunkat csak az a tudat enyhítheti kissé, hogy élete kerek, teljes volt; sok örömben és boldogságban lehetett része, és még több örömet és boldogságot teremtett a körülötte lévők számára.

A magyar sebészet mindennapjaiból egy kivételesen nagy egyéniség már örökre hiányozni fog, de a szakma történetébe legendaként máris örökre bevonult.

Mély szomorúsággal osztozunk gyászotokban!

Lia, Laci

Harcsa Tiborné Hornyák Katalin
Budapest

Kedves Ilcsi!

A Családod e nagy bánatában minden ilyenkor szokásos mondat csak közhely.

Talán ez az Ady vers nyújt némi vigaszt.

Őszinte részvéttel:

Kati

Ady Endre: Köszönöm, köszönöm, köszönöm

*Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, istenem, istenem,
Zavart lelkem tegnap mindent bevallott:
Te voltál mindig mindenben minden
Boldog szimatolásaimban,
Gyöngéd simogatásaimban
S éles, szomorú nézéseimben.
Ma köszönöm, hogy te voltál ott,
Hol éreztem az életemet
S hol dőltek, épültek az oltárok.
Köszönöm az én értem vetett ágyat,
Köszönöm neked az első sírást,
Köszönöm tört szívű édes anyámat,
Fiatalságomat és bűneimet,
Köszönöm a kétséget, a hitet,
A csókot és a betegséget.
Köszönöm, hogy nem tartozok senkinek
Másnak, csupán néked, mindenért néked.*

*Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, istenem, istenem,
Könnyebb a lelkem, hogy most látván vallott,
Hogy te voltál élet, bú, csók, öröm
S hogy te leszel a halál, köszönöm.*

Dr. Hájer Gyula és Dr. Berbik Ágnes
Debrecen

Őszinte részvétem.
Vigasztalódjatok
„aki hisz bennem, annak örök élete van” – Jn 6,47
Isten is szerette Őt
Én is szerettem Őt

Házi Margó
Debrecen

Tisztelt Professzor Asszony! Kedves Irénke!
Nem akarlak telefonon zavarni, ezúton kérem fogadd őszinte
részvétem.
Tisztelettel:
Házi Margó

Hetei Noémi
Alumni Központ

Kedves Andrea!

Reméljük idén is méltó ünnepséget tudtunk tartani az elhunyt egyetemi polgárok emlékére. A meghívót ma reggel elküldtem a Mediposttal édesanyjának címezve.

Őszinte részvétünket szeretnénk kifejezni családjá számára!

Üdvözlettel:

Hetei Noémi

Hudácsik István és Felesége, Ica
Nyíregyháza

Drága Ilcsikém!

Fogadjátok őszinte részvétünket! Nincs az a szó, ami ilyen fájdalmat enyhíteni tudna.

Kívánjuk, hogy legyen erőd a gyászodat átélni.

Millió puzsi!

Pisti, Ica

Jenei Zsuzsa
Debrecen, Professzori Klub

Kedves Professzornő! Tegnap olvastam a hírt, fogadd őszinte részvéteimet, sok-sok erőt kívánok. Értesítettem a klubtagokat is. Gondolok Rád!

Jenei Zsuzsi

Prof. Dr. de Jong, Koert
Groningen/Hollandia

Hi Andi, Ilcsi,

My sincere condolences with this great loss for you and Ilcsi. This is really sad news, and tonight I will burn a candle for him.

I understand that you could stay with him when he passed away. Did he die in his own house or was he in a hospital?

We all know that life will end sometime, but when the time is there it is always emotional and with a lot of sorrow. But I hope and wish for you that the good times with him will support you.

I will remember him as a cosy, generous and remarkable man, with a nice sense of humor (his famous „30 drops” is an example of that).

I wish both of you strength for tomorrow and wish you all the best for the future with nice remembrances of Istvan.

Koert

Juhászné Marosi Edit
Debrecen

Kedves Irénke!

Őszinte részvétem az egész családnak, osztozom nagy fájdalmatokban, szerettem és tiszteltem Professzor Urat. Vigasztalódást és erőt kívánok a veszteség elviseléséhez.

Öllelek:

Edit

Kapitány Hilda
Budapest

Ilcsi – fogadd őszinte részvétem mély fájdalmatokban, Profeszor Úr, István elvesztése miatt.

Szeretettel:

Hilda

Prof. Dr. Kappelmayer János
Debrecen

Kedves Irénke,

Most olvastam a hírt, hogy István bátyám nemrég elhunyt.

Fogadd családunk nevében őszinte részvétemet.

Szívesen emlékszem vissza a Vele töltött időkre, és hogy a családi ismeretség révén engem olyan atyailag kezelt, ami nagyon jólesett.

Nem felejtettem el azon remek hangulatú és nagyon magas gasztronómiai nivójú intézeti ebédeket sem, amin néhány alkalommal volt szerencsém részt venni.

Édesanyám, mint volt évfolyamtársa, Professzor Úrról mindig nagyon jó szívvel mesélt.

Vigasztalódást kívánok mindannyiótoknak.

Szeretettel:

Kappelmayer János

Kerekes Péter
Balmazújváros

Kedves Doktornő, fogadja őszinte részvétem, még most olvastam a szomorú hírt.

Prof. Dr. Kertész Ádám
Budapest

Kedves Andi és Ircsi!

Megdöbbenéssel olvastuk István halálhírét. Istvánról nagyon kellemes emlékeket őrzünk: világosi pecázás, halsütés, hal vacsora, borbizottság stb. Nemcsak nagy tudós és kutató volt, hanem nagyon kellemes, vidám társasági ember is. Az utóbbi időben sajnos már nem láttuk. Én utoljára az Akadémiai Klubban találkoztam vele, de annak is már jó néhány éve.

Szerettünk volna elmenni a temetésre, de sajnos a temetés napján Pécsett vagyunk. Gondolatban Veletek leszünk.

Kérlek, fogadjátok részvétünket!

Kézcsókkal és üdvözlettel

Ádám és Mária

Kertész Zsófia
Budapest

Kedves Ilcsi!

Hallottam Anditól a szomorú hírt.

Fogadd őszinte részvétünket!

Szeretettel,

Zsofi, Johan

Prof. Dr. Komlósi Piroska és Flaskay Gábor
Budapest

Kedves Irénke és Andrea!

Megrendülten hallottuk, hogy Dezső Bácsinkat egy év múlva az utóbbi éveiben testvérként szeretett barátja, István is követte.

Hazataláltak.

Felejthetetlen emlékként őrizzük Furka professzor vidám, szellemes, humoros részvételeit egy-egy ünnepi alkalmon.

Együttérzéssel:

Komlósi Piroska és Flaskay Gábor

Prof. Dr. Kosztolányi György
Pécs

Kedves Ilcsi!

István elmenetele ugyan egy rendkívül tartalmas életet zárt le, de mégis – épp emiatt – űrt hagy maga után. Kérem, fogadja együttérzésemet.

Üdvözlettel:

Kosztolányi György

Kóti Csaba
Berettyóújfalu

Őszinte részvétem.

Kóti Csaba

Dr. Kotsis Lajos
Petri Tanítványok Baráti Köre

Tisztelt Mikó Család!
Gyászukban együtt vagyunk!
István egykori barátja,
Kotsis dr.

Dr. Kovács Márta
Budapest

Kedves Andi!
Most olvastam a hírt.
Fogadd mélységes együttérzésemet, Édesapád kivételesen tehetsé-
ges, rendkívüli ember volt. Mindannyiunk emlékezetében megmarad!
Szeretettel, öleléssel.
Márti

Dr. Kovács Rita
Debrecen

Drága Irénke,
most hallottam, hogy mi történt. Őszinte részvétem.
Sok erőt kívánok.
Rita

Kozák Borbála
Nyíregyháza

Édes Irénke!
Fájdalmatokban őszinte részvétellel osztozok, Kívánom, hogy az
élet hozzon Nektek vigaszt.

Az eltávozottak boldog nyugalmat, és az örök fényesség fé-
nyeskedjen Neki.

Tisztelettel,
Kozák Borbála

Kozempel Zsuzsa
Debrecen

A családot ért fájdalomban őszinte szívvel osztozunk. Nyugod-
jon békében!

Zsuzsa, Emőke

Dr. Kövér József
Debrecen

Kedves Ilcsi!
Őszinte részvétem!
Kövér J.

Dr. Lantos János
Pécs

Kedves Ilcsi!

Mély megrendüléssel olvastam Professzor Úr, István Bátyám halálhírét. Ezekben a szomorú órákban is hálás szívvel gondolok arra a rengeteg segítségre, tanításra, amit Tőle kaptam.

A család gyászában szomorú szívvel osztozom. Fogadd őszinte részvétem.

Szeretettel:

János

Prof. Dr. Lázár György
Szeged

Igen tisztelt Professzor Asszony! Kedves Ilcsi!

Mély megrendüléssel értesültem szeretett Férjed, István haláláról. Ezúton fogadd klinikánk és magam nevében őszinte részvéttünket. Furka professzor úr halálával a debreceni egyetemet és a magyar sebészetet is nagy hírűvé tevő, kiváló sebész kutatót veszítettünk el.

Emlékét Szegeden is megőrizzük.

Örök barátsággal

Dr. Lázár György

Dr. Lengyel Adrienn
Debrecen

Drága Ilcsi!
Fogadd őszinte részvétem, mérhetetlen fájdalmadban osztozom.
Nagyon sok erőt és vigasztalódást kívánok, ha pedig bármiben
segíthetek, akkor számíthatsz rám.

Ölellek,
Adrienn

Lesti Bendegúz
Budapest

Kedves Professzor Asszony!

*„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.”*

Fogadják őszinte részvétemet, együttérzésemet!
Szeretettel üdvözlöm Önt és Andit!
Lesti Bendegúz

Dr. Lukácskó Zsolt és Felesége, Ibike
Nyíregyháza

Tisztelt Professzor Asszony!

Kedves gyászoló Család!

Nehéz megszólalni, nehéz bármit mondani. Az, aki annyi szere-
tetet, szép emléket kapott, most megtörve kéri Istent, adjon erőt
kifejezni fájdalmát, és segítsen vigasztaló szavakat találni!

Akiket magatokhoz emeltetek, ott lehettünk mellettetek jóban, vidámságban, ki érezte egyetlen gyermeke elvesztésekor a töletek jövő vigasztaló szeretetét, most neki kellene szeretettel enyhíteni fájdalmatokat, -de csak a keserűség, a felemelő emlékek, összetört remény zuhanása marad. Nem találkozhatnak többé azzal, aki lelkünknek példája volt. Ajándékait, sorait, baráti mosolyát, velünk maradó emlékét őrizhetjük! Most már az Úr jobbján vigyáz ránk, Rátok, szeretteire. Adjon neki örök békét, nekünk elviselni a fájalmat!

*„a világ pedig elmúlik, és annak kívánságai,
de aki Isten akaratát cselekszi, az
megmarad örökké.” (1.Ján. 2;17)*

Fájó szeretettel ölel:
Zsolt és Ibike

Lugosiné Ági
Debrecen

Fogadjátok őszinte részvételünket.
Lugosiné Ági

Dr. Magyar Zsuzsa
Miskolc

Kedves Professzornő!
Megrendülten értesültem Professzor Úr haláláról. Őszinte részvételem és mély együttérzésemet fejezem ki. Isten nyugsztalja Professzor Urat.

Tisztelettel és szeretettel őrzöm emlékét.
Magyar Zsuzsa

Dr. Matúz Èva
Debrecen

Kedves Irénke!
Most hallottam a szomorú hírt Professzor Úr haláláról!
Fogadd részvétem!
Ha bármiben tudnék segíteni, nyugodtan keress!
Szeretettel öllelek!
Matúz Èva

Mátrai Ádám
Debrecen

Tisztelt Professzornő!
Mély megrendüléssel értesültem, hogy Professzor Úr elhunyt.
Együtt érezve a gyászoló Család fájdalmában, szeretném részvéte-
met kifejezni.
Tisztelettel,
Mátrai Ádám

Dr. Mátyás Lili
Budapest

Drága Professzor Nő!
Nem találok, szavakat...
Őszinte és szívből jövő mély fájdalommal írok Neked, Drága
Professzor Nő! Őszinte részvétem az Egész Kedves Családodnak,
hatalmas veszteség Professzor Úr távozása innen, a Földi létből.
Csodálatos, kiemelkedő, egyedülálló ember volt, aki rengeteg embe-

ren és embernek segített, gyógyított, oktatott, támogatott, felkarolt, vezetett, bátorított, nevelt, köztük Engem is! Hála és köszönet a legkevesebb, amivel tartozunk Neki...

Aki a Sebészetben, a Mikrosebészetben, az Urológiában, az Állatkísérletes dolgokban, törvénykezésben annyit tett, munkálkodott, alkotott, újat hozott, rengeteg dolgot köszönhetünk Neki, az emberiségért, a gyógyításért, az oktatásért munkálkodott, élt! És természetesen a Családjáért!

De Ő már a Mennysországbban van, az Angyalok között...

Nyugodjék békében, Drága Professzor Urunk!!! Furka Profesz-szor Úr!

Nem tudtam elaludni, míg nem írok Neked pár sort, Drága Professzor Nő!

Sok szeretettel gondolok Rátok, és osztozom fájdalmatokban...

Nincsenek szavak...

Sok puszi:

Lilike

Drága Professzor Nő!

Bocsánat, hogy ilyen sokára tudok csak válaszolni, minden nap gondoltam rátok, drága Professzor Nő, csak sűrű napjaim voltak a kisfiammal.

Nagyon meghiúsítottak a soraid, én is nagyon-nagyon Szerettem/ Szeretem a Professzor Urat, és téged is, Professzor Nő! Igen, sajnos elvitt az utam a Tanszékről, Titeket nagyon sajnálalak otthagyni, de Minden tudást, tanítást, gondolkodást, tapasztalatot, amit Tőletek kaptam, tanultam, mindenhova vittem és viszem tovább magammal, azt képviseltem külföldön is, itthon is, és hasznosítom a betegeken való segítség, gyógyítás közben (is)! Így semmiképpen sem veszett el a Professzor Úr munkája bennem!

És valóban szomorú az is, hogy a Tanszéken nem maradtak már a régi tanítványaitokból, de amit kaptunk tőletek, visszük

magunkkal és adjuk is tovább a következő generációnak... Én így teszem!

Én is sok szeretettel puszillak Benneteket, kedves Professzor Nőm, Andival, Ádikával együtt.

Remélem a Szeretet nyújt némi vigaszt ezekben a szomorú napokban, hetekben is...

Szívből sok szeretettel:

Lilike

Drága Professzor Nőm!

Igen, szeretnék elmenni a Professzor Úr temetésére! November 3-án lesz, jól tudom?

És nagyon köszönöm a meghívást, kedves Professzor Nő, ha nem jön közbe semmi a gyermekemmel, akkor mindenképp elmennek a Furka Professzor Úr emlékére rendezett emlékező ebédre is!

Sok Szeretettel gondolok Rátok,

Millió puszi:

Lilike

Dr. Mester Anita
Debrecen

Kedves Professzornő!

Fájdalommal és együttérzéssel őszinte részvételem szeretném kifejezni Furka Professzor Úr elvesztése miatt.

Emlékét, tanításait tisztelettel fogom őrizni.

Erőt és vigasztalódást kívánva:

Mester Anita

Joanne Mikó and Family
Toronto/Canada

Dearest Ilcsi, thank you for sharing these sad moments with us. We wish we could have been there to embrace you and try to make you feel a bit better. I will always be grateful that you were there for me for my Father's funeral. I wish I could've done the same. I will see my Hungarian family in the future. Can't believe it's been 10 years.

Love you and your family so much.

Joanne.

Memorial for Istvan

Dear Ilcsi, Thinking of you in your sorrow and remember you mentioned that there would be a tribute on Nov. 3rd. Can we share any of those moments? Lots of love to you Andie and the other family members. Nov. 5. 2021.

A Miskolci TDK-s hallgatók

Fájó szívvel búcsúzunk Tanító Mesterünktől,

Az egykori Miskolci TDK-sok csapata:

Gregus Erika, Palágyi István, Országh László, Pál Mariann

Dr. Mogyorós László és Felesége, Kati
Budapest

Kedves Irén!

Szomorúan olvastam a mai hírek között a felfoghatatlan hírt. Engedd meg, hogy őszinte együttérzésünket fejezzük ki gyásztokban.

Nyugodjon békében.
A régi barátsággal,
Mogyorós Kati és Laci

Prof. Dr. Molnár Péter és Dr. Trinn Csilla
Debrecen

Kedves Irénke, Andi!

Sok szeretettel gondolunk rátok és emlékezünk Istvánra és segítségetekre.

The Jacquie Lawson Ecard üzenet útján

Prof. Dr. Nagy Béla
Budapest

Mélyen Tisztelt Professzor Asszony,

Kedves férjének és az MTA mind három osztálya által nagyra becsült tudós orvosnak – tanárnak és tudományszervező egyéniségnek, Furka István Professzor Úr elmenetelének hírére az erről szóló telefonhívása óta minduntalan „szívemben forgatom”! Közös szakmai, emberi élményeinket ismételten visszaidézem és nagysága előtt újra és újra meghajolok.

Bár a telefoni beszélgetésünkben, amennyiben ott és akkor tőlem telhetett, részvételem Ön és gyászba borult Családja, különösen Furka Andrea professzor asszony felé kifejeztem, engedje meg, hogy ezen néhány keresetlen sorban, a Professzor Úr és a mi szakterületünkön is kifejtett felelős és határozott irányítói tudósi teljesítménye iránti maximális nagyrabecsülésünknek, s köszönetünknek, az MTA Agrártudományok Osztály elnöke (Prof. Balázs Ervin) nevében is, külön is hangot adjak.

Gyászukban és kereszthordozásukban adjon erőt és vigasztalást annak biztos tudata is, hogy Furka István Professzor Úr a főntről kapott talentumaival, példamutató hűséggel, az orvostudomány és az orvostudomány széles skáláján, valamint az állatkísérleti tudományokkal kiegészített határterületeken is, kiemelkedő eredményességgel „sáfárkodott”, s ennek áldásaiból nagyon sokan részesültünk. Ez úton is hálásan köszönjük, hogy Őt ebben a munkájában is hűségesen és eredményesen támogatták.

Kitüntetés volt számunkra vele együtt munkálkodni és tőle, szakmai, tudományos és emberi vonatkozásban is nagyon sokat tanulni. Mind ebből eredő tiszteletünk, hálánk és az Önök jelenlegi megpróbáltatásai előtti főhajtásunk kifejezéséként szeretnék november 3-án a Professzor úr hamvaitól Osztályunk és magam nevében is személyesen búcsút venni.

Együttérző szívvel és tisztelettel üdvözlí,

Nagy Béla

Prof. Dr. Nagy Sándor Kálmán
Szeged

Kedves Ilcsi!

Nagy szomorúsággal értesültem István eltávozásáról. Vele az én életem egy nagy darabja is véget ért. Nagyon hosszú ideig volt a barátom (55 év), akinek szeretetét, emberségét és sokféle segítségét tapasztalhattam meg. Együtt dolgozhattunk és küzdöttünk sokat. Reá mindig számíthattam.

Átérzem nagy veszteségedet és feleségemmel együtt mélyen együtt érzünk Veled. Gondolja vissza a szép emlékekre és leányotok nagyszerű pályafutása is adjon vigaszt. Gizivel együtt, hívő reformátusokként imádkozunk értetek.

Igaz barátod:

Sanyi

(PS: Életkorom [90. évemben járok] miatt a temetésen sajnos nem tudok részt venni.)

Nagytemplomi Református Egyházközség
Debrecen

IN MEMORIAM

*„Földi porból vett porom
Végre ismét porba tért meg,
De föltámaszt egykoron
Meváltóm, Hogy véle éljek
Végtelen dicsőségben:
Nála leszek mennyégben.”
(357. dicséret, 4. vers)*

Prof. Dr. Furka István elhunyt testvérünk temetésén elhangzott igehirdetés alapigéje:

„Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három: ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.” (1Korinthus 13,13)

Vad Zsigmond temetési szolgálatot végző ny. esperes-lelkipásztor:

Jézus mondta:

*„Én vagyok a feltámadás és az élet,
aki hisz énbenem, ha meghal is él;
és aki él és hisz énbenem,
az nem hal meg soha.*

Hiszed-e ezt?”

(János 11,25)

A gyászoló család minden tagjának Isten vigasztalását, testi-lelki erőt és az örök élet reménységét kívánjuk!

Oláh István

lelkipásztor

Prof. Dr. Németh Norbert
Debrecen

Kedves Professzornő!

Dékán Úr hívott délelőtt. Nagyon szíven ütött a hír, hogy Furka Professzor Úr elhunyt. Őszinte együttérzésem szeretném kifejezni, mély szomorúsággal.

Ha bármiben segítségetekre lehetek, kérlek szólj.

Sok lelki erőt kívánok együttérzéssel, és a régi szeretettel.

Németh Norbi

Dr. Némethné Birkás Márta
Szeged

Kedves Professzor Asszony! Kedves Irénke!
Mély gyászodban fogadd szívből jövő részvétemet.
Professzor Úr halálával nagyszerű pótolhatatlan társat veszítettél.

Munkásságának eredménye, sikerei, írásai azonban itt maradnak velünk vigasztalásul; ezekkel is őrizzuk emlékét.

*„Legszebb emlék a szeretet,
melyet mások szívében
hagytunk magunk után.”*

Cicero

Szeretettel,
Márti

Pál Dánielné Balla Annamária
Kápolnásnyék

Kedves Irénke!
Veszteségedben fogadd őszinte együttérzésemet. Kívánom, hogy a fájdalom múltával csak az eltöltött hosszú boldog és sikeres életek jusson eszedbe.

Szeretettel:
Pálné B. Ani

**Dr. Páles Zsolt és felesége, Hajni
Debrecen**

Kedves Irénke!
Bánatodban mindketten osztozunk.
Furka Professzor Úr élete mindannyiunk számára példaértékű,
barátságát pedig mindig hiányolni fogjuk.
Fogadd őszinte részvétünket:
Hajni és Zsolt

**Dr. Pardavi Gábor
Győr**

Furka István emlékére
Megemlékezés, tisztelet, hála és köszönet.
1976-ban Debrecenben a DOTE-n végeztem.
2021. január 1-én mentem tényleges nyugdíjba, közel 45 éves
aktív hasi sebészeti tevékenység után.
A szikét Furka István adta a kezembe 50 éve. TDK-s diákja voltam.
Az egyik általa inspirált dolgozatom címe: Lépsérülés ellátása
Hystoacryl N Blau szöveti ragasztó segítségével. (Hajdúszoboszló)
Tanítása, intelmei, baráti szavai egész pályafutásom során végigkísértek.
Győrbe hazajöttem, de Furka Istvánt, Mikó Irént és a diákjeimeket
Debrecenben soha nem feledem.
Irénke!
A fentieket a Webdokiban megjelent közlés során írtam, őszinte
együttérzéssel.
Dr. Pardavi Gábor sebész
Győr, 2021. 10. 20.

Dr. Papp László Polgármester Úr Debrecen

Tisztelt Professor Asszony!

Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata nevében szeretném ezúton kifejezni mély megrendülésemet és őszinte részvéteimet Dr. Furka István nemzetközi rangú, Debrecen Város Hatvani-díjával is kitüntetett sebész professzor halála miatt!

Ön, Tisztelt Professor Asszony, munkatársként és alkotótársként végigkísérte kollégája pályafutását, így igazán tudja, milyen kivételes embertől kell most búcsút vennünk, és milyen óriási veszteség érte a hozzátartozóit, barátokat, pályatársakat, tanítványokat, betegeket és magát az orvostudományt.

Sokakkal együtt hiszem azonban, hogy Dr. Furka István professzor úr „mélyseges empátiája, humanista szelleme, szelídsege és szerénysége, a tudomány iránti alázata, betegcentrikussága, a hallgatók szeretete, innovatív gondolkodása” a családban, az általa oktatott generációkban és az őt ismerőkben tovább él.

Az emlékezéshez hatalmas segítséget nyújt a csodálatosan összeállított *Mit tettem? Egy kutató sebész professzor tevékenységének tükrre válogatott írásai alapján* címet viselő könyv, amely átvezeti az olvasót egy termékeny, hihetetlenül gazdag életúton, és bepillantást enged a hazai orvostársadalom történetébe, emellett mindvégig megnyerő, példaértékű őszinteséggel vall szerzőjéről.

Ezúton is köszönöm, hogy Professor Asszony nagy hozzáállással, gyakorlattal gondozta a kéziratot, válogatta és szerkesztette a – sajnos végső állomást jelentő – kötetet, melynek kiadásához megtiszteltetés volt hozzájárulni.

Bánatunkban s gyászunkban erősítsen bennünket az a tudat, hogy az oktatásról, kutatásról, tanítványokról, kollégákról szóló, finom humorral átszőtt történetek olvasásakor felidézhetjük és kegyelettel őrizhetjük Professor Úr emlékét. Nyugodjék békében!

Debrecen, 2021. X. 26.

Tisztelettel:

Dr. Papp László polgármester

**Dr. Papp László Polgármester Úr
Debrecen**

Debreceni Egyetem
Professzori Klub Elnöksége

Tisztelt Elnökség! Tisztelt Klub tagok!

Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata nevében szeretném ezúton kifejezni mély megrendülésemet és őszinte részvéte-
met Dr. Furka István nemzetközi rangú, Debrecen Város Hatva-
ni-díjával is kitüntetett sebész professzor halála miatt!

Dr. Mikó Irén professzor asszonynak hálás köszönetemet fejez-
tem ki, hogy az általa nagy hozzáértéssel gondozott, válogatott és
szerkesztett *Mit tettem? Egy kutatók sebész professzor tevékenysé-
gének tükré válogatott írásai alapján* címet viselő – sajnos végső
állomást jelentő – könyv tisztelet példányával megajándékozott,
amit a mű szerzőjének, Professzor Úrnak, már nem volt lehetősége
dedikálni.

A kötetből is kiderül, hogy kivételes embertől kell most búcsút
vennünk, és óriási a veszteség, ugyanakkor sokakkal együtt hi-
szem, hogy Dr. Furka István professzor úr „mélységes empátiája,
humanista szelleme, szelídsége és szerénysége, a tudomány iránti
alázata, betegcentrikussága, a hallgatók szeretete, innovatív gon-
dolkodása” a családban, az általa oktatott generációkban és az őt
ismerőkben tovább él.

A családjá, a Professzori Klub, valamennyi őt szerető, tisztelő
vagy neki köszönhetően meggyógyult embertársunk mély gyászá-
ban együttérzéssel osztozunk, és emléket kegyelettel őrizzük.
Nyugodjék békében!

Debrecen, 2021. X. 26.

Tisztelettel:

Dr. Papp László
polgármester

Perecz Istvánné Lőrincz Rozika
Debrecen

Szia Drága Ilcsikém!

Mi haza jöttünk a tömegből. Inkább itthol ültem le, és emlékeztem. Van bőven mire. Annyi szép, érdekes, izgalmas dolgok történtek ennyi sok év alatt, és én részese lehettem egy picit az életeteknek.

Hálás vagyok a sorsomnak, hogy ismerlek Benneteket. Csodálatos az, ha elveszít az ember Valakit, Rá gondol, és elmosolyodik. Jó, hogy ismerhettem Istvánt. És ezt Neked köszönöm.

Dr. Pető Csilla és Dóra
Debrecen

Kedves Ilcsi!

Őszinte részvétünk Neked és a családodoknak!

Nyugodjék békében! Őrizzétek meleg szeretettel, békés megnyugvással az emlékét. Sok erőt Neked a legnehezebb napokban!

Köszönjük az értesítést!

Szeretettel:

Csilla, Dóri

Dr. Pető Katalin
Debrecen

Kedves Professzornő! Megdöbbenéssel és fájdalommal hallottuk a tragikus hírt, amiről azt reméltük, hogy még nagyon messze van. Mély együttérzéssel osztozunk fájdalmatokban.

Kati és Sutyi

**Prof. Dr. Petri Istvánné
Szentés**

Nem a búcsú fája a legjobban, hanem az űr, ami velünk marad utána.

Kedves Ilcsi és családot, fogadjátok őszinte részvétünket,
Petri család

**Petri Tanítványok Baráti Köre
Szeged**

A Petri Tanítványok Baráti Körétől Prof. Dr. Furka István emlékére:

*Prof. Dr. Kovács Gábor
Petri Gábor Alapítvány elnöke*

*Dr. Gervain Mihály
Petri Gábor Alapítvány titkára*

**Dr. Pettyán Ilona
Hévíz**

Kedves Irénke!
Fogadd őszinte részvéteimet.
Ilfi

Porkoláb Gyöngyi
Debrecen

Kedves Irénke!
Őszinte részvétem az egész családnak. Édesapám is részvétét
küldi, jól ismerték egymást Istvánnal. Sok erőt kívánok Nektek!
Szeretettel:
Porkoláb Gyöngyi

Dr. Praefort László

Nyugodjon békében, az örök világosság fényeskedjék neki!
Praefort László dr.

Puhl Róbert
Majosháza

Őszinte részvétünk az egész családnak.
Puhl Róbert és családja

Puhl család
Alsózsolca

*„Az igaz ember eltávozik,
De a fénye megmarad.” (Dosztojevszkij)*

Fogadjátok őszinte részvétünket Alsózsolcáról,
a Puhl család

Prof. Dr. Rácz Péterné Magda
Szombathely

Kedves Irén és Andrea!

Gyászotokban osztozunk, vigasztalásul küldjük ezt a verset,
amit Péter hagyott Rám. Küldök pár képet a Péter búcsúztatásáról.
Ölelünk Benneteket: *Magda és Gergely*

*Szent Ágoston: Ne sírj azért, mert szeretsz
A halál nem jelent semmit.
Csupán átmentem a másik oldalra.
Az maradtam, aki vagyok
És te is önmagad vagy.
Aki egymásnak voltunk,
Azok vagyunk mindörökre.
Úgy szólíts, azon a néven,
Ahogy mindig hívtál.
Beszélj velem, ahogy mindig szoktál,
Ne keress új szavakat.
Ne fordulj felém ünnepélyes, szomorú arccal,
Folytasd kacagásod, nevéssünk együtt
Mint mindig tettük.
Gondolj rám, kérj, mosolyogj rám, szólíts.
Hangozzék a nevem házunkban, ahogy mindig is
Hallható volt, ne árnyékolja be távolságtartó pátosz.
Az élet ma is olyan, mint volt, ma sem más.
A fonalat nem vágta el semmi,
Miért lennék a gondolataidon kívül...
Csak mert a szemed nem lát...
Nem vagyok messze, ne gondold.
Az út másik oldalán vagyok, lásd, jól van minden.
Meg fogod találni a lelkemet és benne
Egész letisztult szép gyöngéd szeretetemet.
Kérlek, légy szíves... ha lehet, töröld le könnyeidet,
És ne sírj azért, mert annyira szeretsz engem...*

Radics Erzsébet
Hajdúnánás

Kedves Irénke!
Őszinte részvétem a Családnak!
Üdvözlettel,
Erzsébet

Rádiné Ari Ilike
Debrecen

Kedves Irénke!
Most olvastam a szomorú hírt. Fogadjatok Őszinte részvétünket, együttérzésünket, vigyázzatok egymásra
Rádiné Ari Ilike

Dr. Román Judit
Debrecen

Hallottam a szomorú hírt.
Együttérzek Veletek.
Bármiben, ha tudok, számíthattok rám.
Judit és Feri
2021. október 13.

Prof. Dr. Rosivall László
Budapest

Tisztelt Professzor Asszony, Kedves Irén!

Szomorúan és fájó szívvel vettem a hírt, hogy István, az ember, a barát, a professzor, a Sebészeti Műtéttant és a MTA Állatkísérleti Bizottságot megszemélyesítő vezető itt hagyott bennünket, és többé nem halljuk bölcs intelmeit, nem fordulhatunk hozzá tanácsért. Ismeretségünk hosszú évtizedei nyomán mennyi emlék köt engem is hozzá!

Minden elmúlás fájdalmas, de ha újra és újra érezzük hiányát, gondoljunk arra, hogy csak az az érték, ami űrt hagy. Érezzük és tudjuk, hogy a gyász nem csak fájdalmas, de egyben felemelő is, ha van mit gyászolnunk, ha van mit hiányolnunk, mert akkor van értéke az életnek és ez erőt ad a legnehezebbhez is!

Emlékezzünk és vigasztalódjunk Arany János gondolataival:

*„Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élte kincsét, ámbár napja múlt;
Hanem lerázván, ami benne földi,
Egy éltető eszmévé finomul,”*

Tisztában vagyunk azzal, amit Weöres Sándor mond:

*„Mind elmegyünk, a ringatózó fák alól mind elmegyünk,
a párás ég alatt mind indulunk a pusztaságon át
a száraz ég alá,...”*

De tudjuk, mi az itt maradottak, hogy ez nem a vég!

Mi hisszük és valljuk, hogy mindnyájan az emberiség része vagyunk és feladatot teljesítünk mindannyiunkért, a jövőért, és miközben hamuvá és porrá válunk, nyomunk marad és abból új élet fakad; ez vigasztaló.

*„Mert ami egyszer végbement,
azon nem másít semmi rend,
se Isten, se az ördögök:
múlónak látszik és örök.”*

Kedves Irén!

Fájdalmában osztozva kívánom, hogy a gazdag közös életük
értéke, következménye és üzenete adjon erőt és kitartást!

Szeretettel és kézcsókkal,

Prof. Dr. Rosivall László

Prof. Dr. Rurik Imre
Debrecen

Kedves Irén!

Csak most értesültem a szomorú hírről. Fogadd őszinte részvé-
temet.

Szeretettel:

Rurik Imre

2021. december 3.

Sándor Andrea
Debrecen

Őszinte részvétem kívánom az egész családnak!

Sándor Andrea

Dr. Serfőző József és családja
Debrecen

István itt van közöttünk. Akire szeretettel emlékezünk az örök-ké velünk marad! („Csak az megy el, akit elfelejtenek.”)

Prof. Dr. Sipka Sándor és családja
Debrecen

Drága Irén és Andi!

A friss influenzám miatt nem tudok személyesen búcsúzni Istvántól!

Az életem része volt Ő mint felejthetetlen oktatóm, kutató tár-sam, kollégám, Családi Barátom!

Nagy úrt hagy a lelkemben! Hiányában, az eredeti, színes egyé-nisége nélkül, egy új korszak kezdődik az Egyetemen többünk szá-mára.

Mélyen átérzem a fájdalmatokat és a gyászotokat!

Enyhítheti a szomorúságot és vigasztalást adhat, hogy nem vagytok egyedül ebben az érzésben, továbbá, hogy a Pista élete, a Ti segítségetekkel is, kivételesen szép és gazdag Élet volt!

Fájdalommal búcsúzik Tőle, Jó Emlékét őrzi:

Sipka Sándor és Családja

Dr. Sógor Viktória
Debrecen

Kedves Professzornő!

Most értesültünk a szomorú hírről. Őszinte részvétünk az Egész Családnak!

Viki és Attila

Dr. Somfai Zsuzsa
Budapest

Tisztelt Elnök Úr, kedves Kollégák!

A múltkori zoom-ülésünkön megijesztett Furka professzor úr hirtelen megváltozott megjelenése. Bejelentése és gyors visszavonulása rosszat sejtetett. De ilyet mégse.

22 éve áteteztünk együtt, nagyon fog hiányozni. Biztos alapja, bölcs egyensúlyban-tartója, sokoldalú szakmai háttere volt a csapatnak. Ravaszka mosollyal kísért furkás humora pedig helyretette a hangulatot. (Egészen kitűnő a fénykép, amit emlékül kaptunk.) A hortobágyi tanulmányi kirándulások pedig kitörölhetetlen emlékek, mostanábanra tervezte-szervezte a következőt, ahova tartalmas botjára támaszkodva mutatta az irányt.

Távozásával korelnökséget örökölt Tőle. Talán megbocsátja, hogy csak így búcsúszom, nem Debrecenben, személyesen. Két éve nem utazunk sehová, Pécsre se, a gyerekeinkhez se.

Kérem, akik ott lesznek, adják át Irénnek szeretetteljes részvéte-
met.

Zsuzsa

Prof. Dr. Sótonyi Péter
Budapest, Semmelweis Egyetem

Tisztelt Professzor Asszony, Kedves Irén!

Mélységes szomorúsággal értesültem arról, hogy Prof. Dr. Furka István földi léte befejeződött és ha van túlvilág, akkor az ő szeretete, szakmai tudása és jósága elnyeri méltó jutalmát.

Természetesen a társ elvesztése mindig nagy fájdalom, azt teljeskörűen átérzem, hiszen néhány éve én is elveszítettem drága társamat.

István személyiségét nem lehet elfelejteni, kiemelkedő szakmai tudása példa értékű volt és emberként is tiszteletet érdemlő. Nagy

vesztesége nemcsak a Debreceni Egyetemnek, hanem a magyar egyetemi orvostudománynak is.

Drága Irén, engedje meg, hogy ezúton is kifejezzem legőszintebb együttérzésemet és részvétemet.

2021. november 3-án a Ferenciek templomában imádkozom lelki üdvéért.

Budapest, 2021. október 21.

Kézcsókkal, szeretettel:

Sótonyi Péter

Prof. Dr. ifj. Sótonyi Péter
Budapest, Semmelweis Egyetem

Drága Professzor Asszony! Kedves Ilcsi!

Most értesültem arról, hogy Professzor úr átadta lelkét a Teremtőjének. Sokat gondolunk rá.

Atyám tegnap hosszan mesélt nekem a régi közös élményeiről. Több olyan történet van, melyet már gyermekkorom óta ismerek, és mindig nagy örömmel hallok újra.

Professzor úr hihetetlen munkabírása, humora, csapatépítő képessége legendás volt. A mai napig hatással van az egyetemre és a tudományos közéletre is. Biztos vagyok abban, hogy ő már tényleg a legjobb helyről figyel mindannyiunkat.

Az itt maradottaknak a nehéz. Kívánok az egész családnak, barátoknak, munkatársaknak, tanítványoknak lelki megnyugvást, sok hitet és erőt ebben a nehéz időszakban!

„Az örök világosság fényeskedjék neki!”

Nagy szeretettel és barátsággal:

Péter

Dr. Souleiman Ghanem
Németország

Dear Prof. Miko,
I was heartbroken by this sad news.
Please accept my sincere condolences.
He was the father of all of us in the department. May his soul
rest in peace and may God grant you the strength to endure this
great pain.

Sincerely
Souleiman

Dr. Sugár István
Budapest

Kedves Professzor Asszony!
Kedves Irénke!
Megrendülve olvastam Professzor Úr gyászjelentését!
Karizmatikus egyéniséget veszítettünk el!
Hazai és nemzetközi szakmai elismertségén kívül pótolhatatlan, varázslatos embersége, segítőkészsége, felejthetetlen humora követheetlen példaképemmé vált.

Engedd meg, hogy fájdalmodban őszinte szívvel osztozhassak!
Kézcsókkal, öleléssel:
S. István

Szántó József Nagytiszteletű Úr
Tornyospálca

Kedves Irénke!

Fogadja őszinte részvéteimet, Isten adjon vigaszt és élő reménységet!

Szántó József

Tornyospálcai református lelkipásztor

Dr. Szabó Józsefné
Debrecen

Kedves Irénke!

Csodálatos temetése volt a Férjednek! Rengeteg ember kíserte a koporsóját az utolsó nyughelyére. Annyi sok virág volt, hogy még a lépcsőre is raktak koszorúkat, csokrokat. Látszott, hogy sokan értékelték a Férjed munkásságát és emberi kedvességét, jóságát.

Munkásságával nagyon sokat adott az embereknek. Úgy tudott tanítani, hogy abban nemcsak a hallgatóinak, de saját magának is öröme telt. Szép álmokat kívánok Neki.

Nagyon sokra tartom a Kedves Családokat összetartását és szeretetét is! Elsősorban Te fogadd az én tiszteletemet a szeretetteljes gondoskodásért, a körültekintő magas szintű szervezésért. Csodálom azt, hogy ilyen nehéz helyzetben a szereteted, a mélységes fájdalom mellett erőt adott Neked, hogy minden dologról ennyire alaposan tudtál gondoskodni! Minden tiszteletem a Kedves Családodé is, akik segítettek Neked ebben a munkádban.

Szeretném megköszönni, hogy még ránk is gondoltál! Köszönöm szépen a nekem küldött kis csomagot! Nagyon jól esett.

Szeretettel üdvözöllek,

Szabóné Saci

**Dr. Szegedi Zoltán és Felesége, Ibi
Debrecen**

Kedves Irénke!
Boldog Karácsonyt, örömteli újesztendőt és lelki megnyugvást
kívánunk szeretettel!
Ibi, Zoli

**Prof. Dr. Szekanecz Zoltán
Debrecen**

Most értesültem. Nagyon sajnálom és őszinte részvétem Professzor úr halála miatt. Nyugodjék békében.
Szekanecz Zoli

**Dr. Szentléleki Károly
Dunakeszi**

Kedves Ilcsi, Andi!
Ha múlhatatlan a veszteség, nehezzé válnak a szavak... Az a fontos, hogy belül hogyan érzünk...
Nagy tisztelettel és Atyai barátsággal kötődtem István Bátyámhoz, amit köszönök a Sorsnak.

Vigaszul:
*„Szent Ágoston: Ne sírj azért mert szeretsz
A halál nem jelent semmit.
Csupán átmentem a másik oldalra.”*

Áldott, békés Karácsonyt és lelki békét kívánunk Nektek sok szeretettel:
Karcsi, Zsuzsa

Dr. Szentmiklósi József
Debrecen

Kedves Irénke!

Most egy órája került a kezembe a DEMÁB által küldött levél, amely értesít István bátyám sajnálatos eltávozásáról és temetéséről. Valahogyan elkeveredhetett a postaládák között és csak most dobhatta be valaki a mi postaládánkba.

Megdöbbenve értesültem a szomorú tényről és őszintén együttérzek Veled. Most látom, hogy időközben a temetése is meg volt, ahol éppen ezért nem vehettem részt, hiszen nem tudtam róla.

István bátyámat nagyon szerettem, jóságos, örökké vidám természetű, kedves mosolyát és mindig öröm volt vele találkozni, bár ez mostanában ritkábban fordult elő. Nem csoda, hogy a hallgatók nagyon szerették és előadásai alatt tömve voltak a termek és amint hallottam, még a lépcsőn is ültek. Csodálatos ember és nagyszerű professzorunk volt, akinek távozásával mindnyájan nagyon sokat veszítettünk.

Kedves Irénke!

Még egyszer hangsúlyozom, hogy őszintén osztozom fájdalomban és azt teljesen megértem. Nagyon sokat gondolok Rád és István bátyámra. Ő most már nagyon szép helyen van és onnan fentről tekint le ránk.

Vigasztalódj kedves Irénke. István bátyámnak nagyon szép, hosszú és rendkívül gazdag, termékeny élete volt és megmarad mindnyájunk jó emlékezetében.

Őszinte együttérzéssel és sok szeretettel:

Bócsi

Dr. Szentpétery Péter
Debrecen

Kedves Professzor Asszony, Kedves Irénke!
Szeretném gyászában együttérzésemet kifejezni.

Szerencsém volt a Professzor Urat az egyetemen személyesen is megismerni. Humorával, emberségével egyedülállónak tette az előadásokat. Nem beszélve a szakma trükkjeiről, amit tőle tanultunk meg.

Üdvözlettel:
Szentpétery Péter

Dr. Szepesi András
Budapest

Köszönöm szépen! Már a weborvosnak továbbítottam.
Sok szeretettel öllelek mindkettőtöket! Már ég a gyertya Pistáért. ♥

Dr. Szeráfin Tamás
Debrecen

Igen Tisztelt Professzor Asszony!
Kedves Irénke!

Kedves Férjed – Egyetemünk nagy tiszteletnek örvendő professzora – elhunytja miatt érzett mély fájdalomdiban őszinte együttérzéssel osztozom. Mielőbbi vigasztalódást kívánok Mindnyájatoknak!

Őszinte részvéttel:
Dr. Szeráfin Tamás

Szilágyiné Császár Ildikó
Debrecen

Tisztelt Professzornő!

Szomorúan értesültünk a hírről, hogy Professor Úr elhunyt. Együttérzésemet és őszinte részvétemet szeretném kifejezni az egész családnak!

Tisztelettel:

Szilágyiné Császár Ildikó

Szilágyiné Kajtácsi Szilvia
Debrecen

Tisztelt Professzornő!

Nincsenek szavak... Ezek voltak az első gondolatok, amiket ki-
mondtam, miután azon a borús október 13-i reggelen közölted ve-
lem, hogy Professor Úr „elment a Mindenélők Útján”. Hihetetlen
és felfoghatatlan, hogy Ő már nincs többé. Az ember az agyával
felfogja, de szívével képtelen rá, bár tudom, hogy ami egyszer el-
kezdődött, az be is fejeződik.

Mélységes részvét tölt el, amikor arra a mérhetetlen fájdalomra
gondolok, amelyet Ti (Andi, Ádi és a többi családtag), a Számára
legszeretettebbek, ezekben a pillanatokban átéltek.

Vannak emberek, akik valami megfogalmazhatatlan okból kitö-
rölhetetlen emléket hagynak mások életében. Professor Úr is ilyen
volt. Olyan volt, aki vállalja tetteit, szavait, kiáll a szerettei, elvei
mellett. Aki ismerte, gazdagabb lett Általa, hiszen különleges em-
ber volt.

Nagyon büszke voltam arra, hogy Mellette dolgozhattam és ré-
szese lehettem szakmai élete egy részének. Mindig útmutatást

nyújtott számomra nemcsak a munkában, de az Élet rögös útján is. Bölcsességével kivételes élettapasztalatait megosztotta velem, egyben segítve egy-egy élethelyzetben, megmutatva a helyes utat, amiért mindig hálás leszek Neki. Az Általa átadott tudás, tapasztalat és bölcsesség nagy segítség és támogatás volt számomra.

Professzor Úr nemcsak főnök volt, de inspiráló támogatása és tanácsai hozzájárultak ahhoz, hogy az Életet más szemszögből is szemléljem. Az együtt eltöltött rengeteg munka folyamán, a sok év alatt már félszavakból, vagy akár a hallgatásból is értettük egymást, tudva hogy mire gondol a másik. Sokat köszönhetek Neki. Sok éves munkakapcsolatunk alatt éreztem Atyai Támogatását. Mindig hálás leszek azért, hogy sokszor osztotta meg velem gondolatait és élményeit, melyek gyakran eszembe jutnak. Sosem felejtsem el lelkesedését, amit az új DEMÁB iroda és helyiségei kialakításával kapcsolatos szervezése közben mutatott, illetve azt, hogy milyen határtalan büszkeséggel mutatta be mindenkinek az Általa megálmodott és megvalósított DEMÁB-ot.

Tisztelt Professzornő! Nehéz elveszíteni azt, aki TÁRS volt mind az Életben, mind szakmailag, aki mindig a Családja mellett állt, háttérként erőt adott minden időben. Sok-sok emlék van Vele, Róla. Ezeket őrizni kell. A Professzor Úrral való mindennapi kötődés és iránta érzett szeretet segítsen elfogadnotok a hiányát, mert tudom, hogy Számotokra Ő továbbra is jelen lesz az életetekben.

Gyászotokban idézzétek fel, hogy hányszor tudhattátok Őt magatok mellett biztos pontként. Gondoljatok arra, hogy mennyien osztoznak Veletek a pótolhatatlan veszteség fájdalmában.

Tudom, hogy sokan, akik ismerték és szerették már most érzik hiányát, de tudják, hogy Ő Bennetek: Andiban, Ádiban és Benned is tovább él.

Kívánom, hogy nyújtson vigaszt annak tudata, hogy *„Akiket igazán szeretünk, azok a haláluk után sem hagynak magunkra minket. Ők az elsők, akik segítségünkre sietnek életünk nehéz pilla-*

nataiban.” Merítsetek erőt a rengeteg felétek áradó szeretetből, és
Professzor Úr emlékéből.

Kérem, fogadjátok őszinte részvétem:

Szilvi

Juhász Gyula: Consolatio

*Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.
Ők itt maradnak bennünk csendesen még,
Hiszen hazánk nekünk a végtelenség.*

*Emlékük, mint a lámpafény az estben,
Kitündököl és ragyog egyre szebben
És melegít, mint kandalló a télen,
Derűs szelíden és örök fehéren.*

*Szemünkben tükrözik tekintetük még
S a boldog órák drága, tiszta üdvét
Fölissza lelkünk, mint virág a napfényt
És élnek ők tovább, szűz gondolatként.*

Szmolenszky Tamás és családja Pécs

Édes Andika!

Mivel családirag nem tudtunk ott lenni édesapád búcsúztatá-
sán, ezért ebben a formában is szeretnénk kifejezésre juttatni,
hogy gyászotokban őszintén és megrendülten osztozunk!

*„Az igaz ember eltávozik,
de a fénye megmarad.” (Dosztojevszkij)*

Emléke bennünk örökké él!
Szmolenszky család

Prof. Dr. Szokoly Miklós
Budapest

Drága Ilcsikém!

Pótolhatatlan veszteség számunkra is!

Este a Magdival együtt gyertya mellett emlékeztünk Professzor Úrra, aki mindvégig megtisztelt barátságával és támogatott az első perctől kezdve.

Fájdalmatokban osztozva Magdival együtt, szeretettel ölelünk!

A tegnapi ÁOÁB ülésen Boros Misi nagyon szép beszédet mondott (én is ekkor tudtam meg!), és néma felállással emlékeztünk Professzor Úrra!

Kézcsókkal:

Magdi, Miklós

Prof. Dr. Szőkefalvi-Nagy Zoltán
Szeged

Kedves Ilcsi!

Szomorúan értesültünk a Magyar Nemzet olvasásakor István haláláról. Bár tudtuk, hogy beteg, nyári üdvözlete bizakodással töltött el bennünket. Mindenkit magával ragadó derűs lényének, a társaságot finom kedvességgel irányító, vidám hangulatot teremtő egyéniségének emlékét szeretettel megőrizzük szívünkben.

Isten kegyelmét és áldását kérve búcsúzunk Tőle.

Részvétellel és együttérzéssel,

a Szőkefalvi-Nagy Család

Dr. Takács Erzsébet Ildikó
Debrecen

Kedves Irénke!

Végtelenül megrendített a hír, szavakat nehéz találni, mert anyyira szíven ütött, hogy egy szeretett, tisztelt nagyrabecsült orvosprofesszor, kolléga, EMBER csupa nagybetűvel, a Te szerető társad, számomra váratlanul távozott el a földi életből, végtelen űrt hagyva maga után.

Fogadjátok őszinte együttérzésemet, a Jóisten adjon vigasztalást Neked, Andinak, Ádinak és a Család minden tagjának!

Ildikó

Tánczos Bence
Miskolc

Kedves Professzor Nő!

Kedves Főorvos Nő!

A napokban értesültem Professzor Úr haláláról.

Kérem fogadják őszinte részvétemet.

Tisztelettel,

Tánczos Bence

Dr. Tóth Dezső
Debrecen

Tisztelt Professzor Asszony!

Kérem engedje meg, hogy Őszinte részvétemet fejezzem ki Ön és családjá részére, jómagam és a Sebészeti Intézet minden dolgozója nevében!

Üdvözléssel:

Dr. Tóth Dezső

Dr. Tóth Enikő
Debrecen

Drága Professzornő!

Mély megrendüléssel vettem hírért az általunk oly nagyrabecsült és szeretett Furka Professzor Úr halálának. Őszinte részvétemet kívánom az egész Család felé mind magam, mind családom nevében!

Örök tisztelettel és örök hálával:

Tóth Enikő

Drága Professzornő!

Köszönöm szépen a kedves szavakat, még ebben a nehéz helyzetben is gondol rám Professzornő. Ott leszek. Sok erőt kívánok a mai napra is!

2021. november 3.

Tóth Enci

Dr. Tóthmartinez Adrienn
Debrecen

Drága Ircsi! Hozzon az új év megbékélést, csendes örömet családod körében!
BUÉK 2022

Prof. Dr. Tóth Zoltán
Debrecen

Kedves Irén!
A temetésén sajnos személyesen nem tudtam jelen lenni, ezért ezúton fogadjátok őszinte részvétemet, István elvesztése miatti fájdalmatokban veletek osztozom.
Együttérzéssel:
Zoli

Dr. Trestyánszky Zoltán
Debrecen

Kedves Irénke!
István emlékét megőrizve, magam és családom nevében őszinte részvétemet fejezem ki!
Trestyánszky Zoli

Trömböczky Péter és Felesége, Zsuzsa Szolnok

Drága Csulikám!

Most kaptuk meg kedves Férjed gyászjelentését.

A legőszintébb részvétünk Neked és az egész Családnak!

Vigasztaló legyen, hogy gyönyörű, tartalmas életet élt, s az is, hogy egész életében azt csinálhatta, amihez értett, s amit nagyon szeretett. Nagy, keveseknek kijutó, mindenképpen felemelő lehetőséggel élhetett, s – tudom a könyvéből (és az évkönyvekből) – meg is tett mindent, hogy kiválóan teljesítsen.

Hívtalak volna, de az a telefonszámod, ami nekem megvan, már nem él. Megköszönöm, ha megírod azt a számot, amin beszélhetünk.

Mi megvagyunk mindketten, Zsuzsa ugyan már csak fényeket lát, ezt leszámítva egészséges. Jobbára én is – és hát, márciusban elérem a nyolcvanadik évemet.

Még egyszer: hidd el együttérzünk Veletek!

Ölelünk és csókolunk Téged, Benneteket!

Zsuzsa és Péter

Vachter Judit Debrecen

Drága Irénke!

Ma jutott el hozzám a szomorú hír.

Fogadd szívből jövő őszinte részvétem.

Kívánom, hogy az a hatalmas szeretet, ami Andika és Ádám által körülvesz, vigyázzon rád nagyon!

Adjon erőt ebben a nehéz időben.

Szerető öleléssel

Jutka

Vad Zsigmond Esperes Úr
Debrecen

Kedves Ilcsi!

Elegendő testi-lelki erőt kívánok a mai naphoz Neked, Nektek, hogy hittel, reménységgel, szeretetben búcsúzzatok. Így tudjátok hálával a szívetekben visszatekinteni, emlékezni és előre is tekinteni.

2021. november 3.

Szeretettel:

Zsiga

Különösen ezen a mai napon együttérző szeretettel gondolunk Rátok.

Zsiga és Judit

2022. május 15.

Dr. Valóczki József
Debrecen

Nemrég olvastam a hírt. Őszinte részvétem
Professzor asszony, nyugodjon békében Professzor úr.
Valóczki Joci

Dr. Ványolos Erzsébet
Debrecen

Tisztelt Professzornő!
Egy életút méltatása sosem egyszerű. Nagyon megható, igaz és kedves sorok.

Nagyon hiányzik!
Emléke örökre a szívünkbe égett!
Tisztelettel:
Zsike

Varga Ádám
Debrecen

Tisztelt Professzor Nő!
Mélységesen megdöbbentem, mikor értesültem Professzor Úr elvesztéséről. Kérem fogadja őszinte részvétem!

Tisztelettel,
Varga Ádám

Dr. Varga Gábor
Debrecen

Kedves Professzornő!
Fogadd őszinte részvétemet!
Furka Professzor Úr távozása nagyon nagy veszteség, szakmailag is, de méginkább emberileg. Hálás vagyok, hogy ismerhettem, tanított és megosztotta velem a gondolatait PhD-m kezdésekor.

Kívánok Professzornőnek sok erőt és kitartást!
Gábor

Dr. Varga József
Debrecen

Kedves Irénke, Andi!
Gyászotokban együtt érzünk veletek, és vigasztalódást kívánunk a család körében!
Ani, Jóska

Veres Katalin és családja
Gyula

*„Elvitted a derűt, a fényt, a meleget.
Csak egy sugarat hagytál, az emlékedet.”*

Tisztelt Kedves Irénke!

Először is őszinte részvétem Istvánért, én nagyon büszke voltam Rá, hogy bírta orvosként, majd professzorként gyógyítani a betegeket műteni, helytállni a családjáért, kitaníttatni, igaz, hogy Ő igen sokra vitte Veled Irénkém.

Nehéz elfogadni a hűséges férjet elveszíteni.

Én nagyon büszke vagyok minden testvérré és rokonságra, sajnos nem sokan vagyunk a Furka leszármazottak...

Nagyon-nagyon sajnálom Istvánt. Neked megnyugvást kívánok. Őszinte részvétem, nyugodj meg, a családot is. Édesapám azt mondta: egyszer születünk, és egyszer meghalunk.

Üdvözetem, puszillak Benneteket, mindenkit

Veres Kata és családjai: Kata, János és a gyerekek

Dr. Villányi Kinga
Pécs

Kedves Irénke és Andi!

Bár ez nem a legmegfelelőbb forma, de ezúton is szeretném kifejezni szívemből jövő együttérzésemet.

Az Elnöki Hivataltól is megkaptam a Nekrológot, fáj a szívem, hogy ezt kell közölnünk a lapban a következő születésnap megemlékezés helyett. Büszke vagyok rá, hogy a tanítványai és talán egy kicsit a barátai közé is sorolhatom magam.

Sok szeretettel:

Kinga

Dr. Weinhover Judit
Hévíz

Tisztelt Professzor Asszony! Kedves Ilcsi!
Fogadd őszinte részvétemet!

Rögtön az jutott eszembe, hogy milyen jókat beszélgettünk még tavasszal. Milyen kedvesen anekdotázott a férjed a telefonbeszélgetésekben. Fáj, hogy ez már nem lesz többé. Nagyon kedves, nagyon okos, csupa szív, szuperintelligens ember volt.

Örülök, hogy még találkozhattam vele.

Nagyon sajnálom, részvétem!

Judit

Tisztelt Professzor Asszony! Kedves Ilcsi!

Őszintén tiszteltem és becsültem a férjedet, ezért ott voltam ma a temetésén. Lehet láttál is, egy pillanatra összenéztünk. Nem akartam külön odamenni hozzátok, nem akartam betolakodni a család gyászába, másrészt a járványhelyzet miatt sem akartam közelebb menni. A temetés végén pedig már nagyon sietnem is kel-

lett a vonatra. De szeretném ha tudnád, hogy ott voltam, Veled éreztem.

Nagyon meghatottak a búcsúztatások. Igen szépen köszöntek el Tőle. Az egész búcsúztatás méltó volt hozzá. Azt éreztem végig a szertartás alatt, ami a telefonbeszélgetéseinkből is átjött, hogy Ő egy sokoldalú, életszerető, igazi reneszánsz ember volt; manapság már nagyon ritka értékes emberek egyike. Örülök, hogy ismerhettem.

Fogadd még egyszer őszinte részvéteimet!

Szeretettel,

Judit

Prof. Dr. Wéber György
Budapest

Drága Ilcsi!

Mélyen lesújtva értesültünk István bátyám haláláról. Pótolhatatlan veszteségben őszintén osztozunk, fájdalmadban melletted állunk.

Részvétell és baráti öleléssel,

Gyuri és Kati

Zara Ivett
Debrecen

Drága Professzor Asszony!

Fogadja őszinte részvéteimet, Vigasztalódást kívánok az egész családnak

Dr. Zöllei István
Szeged/Szekszárd

Tisztelt Professzornő!
Szeretném részvétemet nyilvánítani Professor Úr elhunytá alkalmából.

Tisztelettel:
Zöllei István

Zsótér Judit
Mindszent

Drága Professzornő!
Nehéz most szavakat találni, amikor egy ilyen nagyszerű embertől kell végleg búcsút venni.

Bár a munkakapcsolatunk csak rövid ideig tartott, azt a töredést, szeretetet, segítséget, bátorítást, elismerést, mit első vezetőmtől kaptam Professzornővel karöltve soha nem feledem.

Szívembe zártam a nagyszerű Professor Urat és emlékét örökké őrizni fogom.

Örülök, hogy együtt dolgozhattam Vele és tanulhattam Tőle. Szeretetét mindig éreztem, ezért is fájó elvesztése.

Kedves szavait „Keblemre!” „De szépen felöltöztél!”, viccelődéseit, az előadásait, a gyakorlati óráit, a vizsgáztatásait jó szívvel elevenítem fel.

Az angyalok őrizzék álmát!
Isten legyen Önnel, Drága Professor Úr!
Fájdalmában osztozom, Drága Professzornő!
Könnyeimmel küzdve zárom soraimat:
Juditka

Nagyon sok Barátunk telefonon hívott bennünket és fejezte ki részvétnyilvánítását. Emiatt e könyv lapjaiban nem szerepelhetnek.

Egyúttal is megköszönjük Nekik, hogy mérhetetlen fájdalmunkban és mély gyászunkban velünk együtt voltak.

Tisztelettel:

Furka Istvánné Mikó Irén
Furka Andrea

Reflexiók
a Mit tettem? kötetre
∞ ∞

Furka István **Mit tettem?**

EGY KUTATÓ SEBÉSZ PROFESSZOR
TEVÉKENYSÉGÉNEK TÜKRE
VÁLOGATOTT ÍRÁSAI ALAPJÁN

Történetek oktatásról – kutatásról –
tanítványokról – kollégákról

Gondolatok a „Mit tettem?” könyv reflexiói kapcsán

Furka István Professzor Úr elképzelése az volt, hogy 2021 Karácsonyán ezzel a kötettel lepi meg barátait, kollégáit, pályatársait, tanítványait.

A névsor elkészült, kiket szeretne megajándékozni ezzel a válogatott írásait tartalmazó – szakmai pályafutását, életét összefoglaló – könyvvvel és gondolataiban már meg is fogalmazódtak lassacskán az ajánlások szövegei. Együtt terveztük ezt megvalósítani.

Sajnos ez már nem történhetett meg. Még az első – csak számára elkészített – példányt kezébe vehette. Végtelen örömet szerzett számára a könyv megjelenése. Még érzékelte, hogy a megrendelt 500 példány megérkezett.

De az elgondolásait már nem tudta valóra váltani. A Sors közbeszólt 2021. október 12-én 22 óra 5 perckor...

Így, mintegy végakarataként, együtt valósítottuk meg elképzeléseit, és egyenkénti, kézzel írt ajánlással juttattuk el a kötetet, akiknek Ő is szánta volna... Most már csak emlékezésképpen. Hisz ebben a könyvben benne van az Élete, és a mi életünk is.

A könyvre érkezett reflexiókat kívánjuk a továbbiakban megosztani a Kedves Olvasókkal. Fogadják ezt a részt is szeretettel.

Debrecen, 2022 februárjában

Dr. Furka Istvánné Dr. Mikó Irén

Dr. Furka Andrea

Prof. Dr. Altorjay Áron
Székesfehérvár

Tisztelt Professzor Asszony!

Kedves Irénke!

Nagyon hálásan és megihatottsággal vettem kezembe a könyvet. Külön köszönöm Neked a dedikálást.

Ha valakire, akkor Furka professzorra igaz, hogy csak az hal meg, akit elfelejtenek és ez az Ő esetében biztos nem fog bekövetkezni.

Remélem jól vagy és Andrea élete is szépen alakul.

Őszinte szeretettel kívánok én is jó egészséget és sok apró örömet hozó új évet Mindannyiótoknak.

Szeretettel puszillak:

Áron

Prof. Dr. Altorjay István
Debrecen

Irénke,

Nagyon szépen köszönöm ezt a remek, szellemes könyvet, örömmel és tisztelettel olvastam!!

Szeretettel

Altorjay István

Prof. Dr. Ádám András
Budapest

Tisztelt Professzor Asszony, Kedves Irén!

Kedves Andrea Doktornő!

A Mit tettem? kötetet mint egy öt héttel ezelőtt kaptam kézhez.

Borús sejtelmekkel bontottam fel a küldeményt, és a gyanúm – sajnos – valónak bizonyult. Pista barátomnak, fiatal éveim jó társának már nem adatott meg, hogy a kötetbe, szándékához híven, ő maga írjon be ajánlást.

Felidéződtek bennem a szoboszlói gimnázium 1950 nyarán szervezett nagymarosi kirándulásának turisztikai eseményei, és még inkább az a néhány hét, amikor a csonttörése miatt otthoni pihenésre kényszerült Pistát sűrűn látogattam a Jókai sori lakásban, ezzel is oldva a magányát.

A későbbi ritka találkozások közül arra emlékezem elevenen, amikor már a Simonyi úton kerestem fel a családot, és Pista ott saját sütésű, gazdagon ízesített hússzeletekkel örvendeztetett meg.

Ennyit a múltról. Szívesen fogadnám, ha további sorsukról – így a két unoka életének alakulásáról – egyszer-egyszer hírt kaphatnék.

Fájdalmukban szívből osztozva, együttérző köszöntéssel búcsúzom.

Ádám András

**Prof. Dr. Bánfalvi Gáspár és Felesége Judit
Debrecen**

Drága Irénke! Hálásan köszönjük, hogy elküldted István utolsó kötetét. Szeretettel emlékszünk Rá. Téged ölelünk.

Bánfalviék

Öröm olvasni Férjed írásait. Csak azt sajnálom, hogy nem ismertem Őt korábban. Kellemes szép nyarat és pihenést kívánok Mindkettőtöknek.

Baráth Barbara
Debrecen

Kedves Professzornő!
Nagyon szépen köszönöm a kötetet, igazán megtisztelő, hogy
gondoltak rám!
Tisztelettel és szeretettel:
Baráth Barbara

Dr. Batár István és Felesége, Ildikó
Debrecen

Kedves Ilcsi és Andi!
Ezúton is megköszönve a nagyszerű könyvet (amit szomorú
karácsonyi ajándékként majd a fa alá is el fogok helyezni) a mellé-
kelt lappal is kívánjuk a legjobbakat a közelgő ünnepek alkalmából.
Sok szeretettel:
Ildikó és Pista

Béres Zsuzsa
Debrecen

Kedves Professzor Asszony!
Megkaptam az értékes ajándékot, nagyon köszönöm.
Sajnálattal értesültem veszteségedről, amit én 7 éve éltem át.
Nem mondhatom, hogy a fájdalom elmúlik, talán csak enyhül idő-
vel. Remélem, van elég erőd elviselni, amit rád mért a sors!
Kívánom, hogy így legyen.
Szeretettel üdvözlöl:
Béres Zsuzsa

**Prof. Dr. Bíró Sándor és Felesége, Évi
Debrecen**

Kedves Irénke, Kedves Andi!

Nagyon szépen köszönöm az István „Mit tettem” c. kötetét. Természetesen semmi rosszat nem tett, élte az életet, életét a kor biztosította keretekben belül. Sok minden visszaköszön az írásaiból!

Feleségem Évi és én is nagy élvezettel olvastuk a rövid, de érdekes történeteket, ahogy egyeseket ő nevezett, szösszenéseket.

Közelebb hozza az ilyen olvasmányt, akit ha nem is nagyon jól, de régóta ismerünk, tisztelünk. A mi ismeretségünk ugyanis több mint negyven éves, többször voltunk együtt bezárva a módszertani bölcsődébe, (8 órákor, aki benn volt bennmaradt, aki kinn, az nem adhatta be a gyerekét... rend volt) s aztán gyalogoltunk a villamoshoz... közben jókat beszélgettünk.

Úgy gondolom, szép, tartalmas élete volt. A veszteség természetesen nagy és nem pótolható, de ebbe bele kell nyugodni.

Szeretettel,

Évi és Sanyi

**Bistey Leventéné
Debrecen**

Drága Irénke!

Megkaptam a szép ajándékot. Egy kicsit elkezdtem olvasni és a kedves szavak és saját magáról írt mondatok a szívemig jutottak. Kár az ilyen jó és okos emberek távozása, még annál is jobban mint bármely embertársaink.

Még egyszer köszönöm.

Boldog vagyok, hogy ilyen emberek szeretnek engem. Vigasztalódhatok, de feledni sosem lehet.

Sok meleg ölelés:

Bisteyné Judit

Prof. Dr. Bogár Lajos

Pécs

Tisztelt Professzor Asszony! Kedves Ilcsi!

Nagyon köszönöm, hogy elküldted nekem Furka professzor válogatott írásait tartalmazó új kötetét. Azonnal olvasni kezdtem és másnapra már be is fejeztem, mert lebilincselő István stílusa, a mondatfűzése kristálytisza, teljesen életszerű.

A kötet mondanivalója, valamennyi írásának üzenete mély emberségre, sőt, szerető humánusra utalnak.

A könyv gyönyörűvé tette a karácsonyi napjaimat.

Köszönet érte.

Boldog, egészséges 2022-t kívánok Neked és Andreának is.

Szeretettel:

Lajos

Dr. Clemens Dóra

Cegléd

Kedves Ilcsi!

Végre jutott időm Professzor Úr könyvére, nem csak úgy állva, bele-belelapozva, hanem kényelmesen elhelyezkedve a kedvenc olvasósarkomban, időt szakítva rá.

Ha egy ismeretlen szerzőnek olvasom a művét, az lehet érdekes, szórakoztató, bizonyos fokig akár ismerősnek is tűnhetnek az emberek, a helyzetek.

Professzor Úr könyvét olvasva azonban a szavak az Ő hangján szólnak meg, ismerős az artikuláció, a hanglejtés – mintha Őt hallanám anekdotázni egy pohár bor mellett.

A komoly témák közt is mindig felcsillanó humor, a nehézségek közt is a szükségszerű tervezés, reménykedés, célba érés, az élet szeretete, tisztelete és jobbá tétele – a hitvallása ez a könyv.

Köszönöm Ilcsikém ezt az ajándékot Tőletek, hogy ismét „ott tölthettem” egy kis időt az Intézetben Köztetek – ha csak egy könyvolvasás idejére is.

Sok szeretettel ölel:

Dóri

Dr. Csató Gábor
Budapest

Prof. Dr. Mikó Irén úrhölgy és Dr. Furka Andrea úrhölgy részére

Tisztelt Tanárnő!

Kedves Andrea!

Mély megrendüléssel olvastam Furka professzor úr halálhírét októberben. Nyugodjon békében. Kérem, fogadják ezúton is őszinte részvételmet!

Hálásan köszönöm Önöknek a megküldött könyvet, melyet szívesen és szép emlékekkel olvastam!

Sohasem fogom elfelejteni, amikor medikusként az első előadást tartották nekünk Műtétanból, vagy amikor a vena jugularis kanülálását gyakorolhattuk Intézetükben. És még sorolhatnám azt a rengeteg emléket, ami akkor az „igazi orvoslást” jelentett számunkra, hiszen az egyetem első éveiben a műtétan volt a „világítótorony” a gyógyítás felé vezető úton. A sok megpróbáltatás, elméleti tárgy mellett „életszagú” reményt adott mindönknek.

Néhány hete jártam a megújult intézetben, öröm volt látni, hogy milyen világ színvonalú most már az infrastruktúra is, nem „csak”

az oktatás. Magam is fontosnak tartom, hogy Professzor úr iskolatemető munkásságát az utánunk jövő generáció is megismerhesse.

Biztos vagyok benne, hogy Professzor úr és Professzor asszony is hozzájárult ahhoz, hogy ma az Országos Mentőszolgálat ilyen főigazgatója lehetek, hogy így vezetem ezt az idén 74 éves szervezetet.

Debreceniként, az egyetemen eltöltött éveim olyan szemléletet adtak, ami végigkísér az életemben, nemcsak a szakmai utamon.

Kívánok Önöknek jó egészséget és egy jobb, szebb és sikeresebb új évet 2022-re.

Budapest, 2022. január 3.

Tisztelettel:

Dr. Csató Gábor
főigazgató

Prof. Dr. Csiba László
Debrecen

Kedves Irénke!

A könyvet megkaptam. Köszönöm.

A sorok közül egy végtelenül szimpatikus ember arca kandikál ki. Egy ilyen nagyszerű emberrel együtt élni több, mint társa lenni, Lényed része lesz.

Amikor elmegy, belőled is kiszakítottak egy óriási darabot, ami sose heged be.

Csak a kis sebek gyógyulnak maguktól, az óriásiak nem. Emlékek milliói enyhítenek talán, meg a gyermek, az unoka.

Legyen Veled, Veletek az, akinél István már örök vendégségben van.

Szeretettel:

Laci

Prof. Dr. Csíkos Mihály
Szeged

Kedves Ircsi,
Nagyon köszönjük István Bátyám könyvében írt sorait – mint-
ha közöttünk lenne!

Eredményekben gazdag, nagyon boldog új évet kívánunk sok
szeretettel:

Marcsi és Miska

Szeged, 2021.12. 28

Csontos Zoltán
Debrecen

Tisztelt Professzor Asszony!
Nagy megtiszteltetés, hogy a kezemben tarthatom tisztelt Pro-
fesszor Úr könyvét!

A kísérő személyes írást külön köszönöm szépen, nagyon meg-
tisztelő!

Üdvözlettel:

Csontos Zoltán

Prof. Dr. Darvas Katalin
Budapest

Ilcsikém Drága!

Hálás köszönet a Tőletek legszebb Karácsonyi ajándékért! Kitű-
nő, élvezetes a könyv, István örökké velünk van, köszönöm!

Kívánok Neked, Andiéknek, az egész Családnak, békés, meghitt
Karácsonyt és Új Esztendőt!

Sok szeretettel és köszönettel

Kati

Prof. Dr. Dobozy Attila
Szeged

Kedves Irénke és Andrea!

Nagyon szépen köszönöm István kötetét, amely újra bizonyítja, hogy milyen jó és bölcs ember volt.

Nagy öröm és élvezet ezt a kötetet olvasgatni.

Nagyon sok szeretettel gondolkodom Magukra és boldog, egészséges új esztendőt kívánok.

Szeretettel:

D. Attila

Prof. Dr. Dombrádi Viktor
Debrecen

Kedves Irénke,

Nagyon szépen köszönöm a Mit tettem? című könyvet. Valóban nagyon szomorú, hogy a szerző ezt már nem tudta személyesen dedikálni, mint a korábbi műveit.

Minden esetre a fejezeteket olvasva újra megjelenik előttem István kedves alakja és barátságos személyisége.

Ez a csodálatos Karácsonyi ajándék, ami alkalmat ad a megemlékezésre.

Áldott Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánok Neked és Andreának!

Barátsággal

Viktor

Prof. Dr. Duda Ernő
Szeged, Petri Tanítványok Baráti Köre

Tisztelt Professzor Asszony!
Köszönöm a könyvet! Most sajnálom igazán, hogy nem ismer-
hettem Istvánt
Tisztelettel,
Duda Ernő

Dr. Ender Ferenc
Budapest

Kedves Irén!
A könyvet megkaptam, az ajánlás is nagyon megható. Sok sze-
retettel gondolok rátok!
Feri

Prof. Dr. Facskó Andrea
Szeged

Drága Ilcsi! Ma lettem COVID negatív, így azonnal megkaptam
Furka prof. úr könyvét! Hol könnyezve, hol mosolyogva olvasom a
sorait! HÁLÁSAN KÖSZÖNÖM!! Csak gratulálni tudok!
F. Andi (a másik), nekem is nagyon hiányzik

**Prof. Dr. Farkas Gyula és Felesége, Yvette,
Szeged**

Tisztelt Professzornő, Kedves Ilcsike!

Tegnap kaptam kézhez egy csodálatos könyvet, melynek minden szava István Bátyámra emlékeztet és fog emlékeztetni. Hogy eltávozott közülünk, ez óriási hiányt fog jelenteni.

Így utólag szeretnénk kifejezni szomorúságunkat és együttérzésünket.

Szeretettel küldjük üdvözetünket és
sikeres új esztendőöt kívánunk

Yvette és Gyula

**Dr. Fazekas László
Debrecen**

Kedves Professzor Nő!

Köszönöm szépen a könyvecskét! Sajnos tanulmányaim alatt már nem találkozhattam Professzor Úrral, de ezt olvasva kicsit jobban megismerhetem az életét, tevékenységét.

Kellemes, békés ünnepeket és boldog új évet kívánok Önnek és Családjának!

Üdvözlettel,

Fazekas László

Fekete Márta
Budapest

Drága Professzor Asszony,
Köszönöm a könyvet, nagyon mehatódtam a kedves szavain.
Bízom benne, hogy Irénke a körülményekhez képest jó egészségben van, és mindjárt tavasz lesz és lesz lehetőségünk személyes találkozásra is.

Hatalmas ölelés!

Üdvözlettel:

Fekete Márta

Prof. Dr. Fekete Sándor
Budapest

Drága Irénke!

Hálásan köszönöm az értékes könyvet, az előző is kézről kézre járt a családban.

A következő félévben tervezek egy Bertók-Furka Emlékülést a MLTE-nek. Ha lehet, élőben, ha nem, zoomon. Mit tanácsolsz ezzel kapcsolatban?

Nektek kitartást, lelkierőt és jó egészséget kívánunk
sok szeretettel,

Marika és Sándor

Dr. Ferencz Andrea
Budapest

Tisztelt Professzor Asszony,

Kedves Ilcsi,

Köszönettel megkaptam Furka professzor válogatott írásainak kötetét, amit örömmel tanulmányozok majd, olvasok el, emlékezve a „rég, szép időkre”.

Kívánok Neked jó egészséget, kitartást a nehézségekben, sok örömet a családban és boldog ünnepeket.

Üdvözlettel:

Andrea

Prof. Dr. Ferenczy Lília
Budapest

Drága Ilcsi és Andi!

Nagyon-nagyon köszönöm, hogy ezekben a nehéz napokban is gondoltatok rám, és István kötetét – a Ti megható dedikációtokkal – úgy érzem, mintha ő Maga küldte volna! A tavalyi és az ez évi kötet így együtt felvillantja szinte az egész életét, a felejthetetlen kedvességét és humorát.

Tudom, hogy nagyon nehéz karácsonyotok lesz idén, Nélküle maradva, ehhez őszinte vigaszt kívánok! És, ha lehet, valamilyen elviselhető új esztendő, az egész családnak, egymást erősítve.

Nagy szeretettel, együttérezve gondolok Rátok:

F. Lília

Dr. Gál Sándor
Salgótarján

Kedves Irénke, Andrea!
Őszinte részvétemet szeretném kifejezni az egész családnak.
A Professzor úr kedves személyiségét, humorát megőrzöm magamban.

Segítségemre lesz ebben könyve is, melyet nagyon szépen köszönök.

Baráti üdvözlettel:

Gál Sándor

Salgótarján, 2022. január 3.

Dr. Garamvölgyi Vilmosné
Budapest

Kedves Ilcsi és Andrea!

Köszönettel kézhez kaptam férjed Furka István „Mit tettem” című könyvét. Nagy örömet szereztek vele, Nagyon kedves, humorral is megtűzdelt visszaemlékezés, amivel bepillantást nyerhetek gondolatvilágába, emlékeibe.

Ilcsi!

Neked köszönhetem, hogy személyesen is találkozhattam és megismerhettem drága férjedet.

Neked is gratulálok a könyv megjelenéséhez és működésedhez. Gondolom szívesen tetted.

Nagyon sokat gondolok Rátok, nagyon nehéz lehet elfogadni, hogy elment. Nagy úrt hagyott maga mögött. Fogadjátok együttérzésünket.

Gondoljatok az eddig szeretetben eltöltött szép évekre, évtizedekre, közös munkákra. Mindig annak nehezebb, aki itt maradt.

Kívánok jó egészséget, további szép hosszú, eredményes életet,
Szeretteid körében!

Sok szeretettel:

Paula és családja

Prof. Dr. Gergely Pál és Felesége, Anikó
Debrecen

Kedves Irénke! Kedves Andi!

Nagy örömmel bontottam ki István könyvét. Jó emlékezni a ki-
tűnő barátira és kiemelkedő professzorra.

Kívánunk Nektek Áldott Karácsonyt és reményekben gazdag új
esztendő!

Szeretettel:

Anikó és Pali

Prof. Dr. Gergely Lajos
Debrecen

Tisztelt Professzor Nő!

Nagyon köszönöm a Furka István könyvét.

Pistát közel 60 éve ismerem, és munkásságát mindig nagyra
becsültem. Úgy gondolom, egy nagy professzori nemzedék egyik
utolsó színes egyénisége távozott el.

Az ilyen jellegű visszaemlékezéseket mindig nagy élvezettel ol-
vasom.

Még egyszer nagyon köszönöm.

Áldott Karácsonyt és békés Új évet kívánok sok szeretettel!

Debrecen, 2021. december 16.

Gergely Lajos

Dr. Gervain Mihály
Szeged

Kedves Ilcsi és Andi!

Nagyon szépen köszönjük és én külön is, hogy István és Te is gondoltatok ránk, rám és megtiszteltetek dedikált példány megküldésével.

Elolvastam és nagyon-nagyon tetszett, Istvánra jellemzően könnyed stílusa és humoros történetei nagyon jól illettek hozzá.

Kevés ehhez hasonló könyv van a magyar orvos-társadalom életéről, mindennapjainak apró, de sokszor fontos vagy akár döntő pillanatairól.

István ezeket ragyogóan és élvezetesen írta le és senki érzékenységét/személyiségét meg nem bántva.

Vírusmentes további jó egészséget kívánva Mindkettőtöknek, változatlan szeretettel és nagyrabecsüléssel:

Csöpi és M.

(Most lehet, hogy tavaszra tesszük a konferenciát, május 14-e a megcélzott dátum – persze minden a járvány függvényében – amint valami változás van, azonnal írok, Andit természetesen örömmel várjuk és látjuk körünkben.)

Prof. Dr. Gődény Mária
Budapest

Drága Irénke, Andrea!

Nagy szeretettel emlékezem Furka István Professzor Úrra, a közös ünnepségre, megtisztelő kedvességekre!

Mélyen megrendített Professzor Úr távozása. Az alig több mint két évvel ezelőtti ünnepségen a közös öröm azt a csalfa érzetet keltette, hogy az élet határtalan és 5, vagy 10 év múlva újra találkozunk. Én próbálok hívő emberként élni, mégis elszomorodok a

haláltól. Nehezen tudom érzelmileg kezelni, pedig keresztény hívőként próbálom elfogadni és megélni, hogy a földi eltávozás csak egy rövid állomás és egy jó embernek az égi születésnapja.

Aranyos Ircsi, biztos nagyon hiányzik a férjed, és Neked Andrea az édesapád, az emléke intenzíven él Bennetek és talán csökkenti, de lehet, hogy növeli Professzor Úr hiányát, ha olvassátok az utolsó könyvében leírt történeteket, mintha Ő mesélne.

Nagyon köszönöm a könyvet, érdekes, olvasmányos, a régi időket, történelmet, szereplőket, manapság már szinte hihetetlen eseményeket idéz. „Nagyszerű is, meg szörnyű is az emlékezés. Igen az... Hálát adok az Istennek, hogy tiszta az agyam.” Ezek Professzor Úr örök mondatai.

Adjon a Jóisten Nektek megbékélést a történetekben, megerősödést a hitben és az örök szeretetben!

Nagy tisztelettel gondolok Furka István Professzor Úrra és sok szeretettel gondolok Rátok!

Gődény Mária

**Prof. Dr. Győry Kálmán és Felesége, Saci
Debrecen**

Kedves Irénke és Andrea!

Nagyon szépen köszönjük kedves soraitokat és Pista Bátyánk Mit tettem? című könyvét.

Őszintén tiszteltük és nagyra becsültük, szerettük Öt, a kiváló Gyógyító Orvost, Tanárt, Tudóst és Barátot. Élveztük a társaságát, a társaságotokat, kedvességeket, most, nem sokkal halála után különösen megható volt kézbe venni a szokásos élvezetes stílusban írt utolsó könyvét, olvasni példamutató, sikerekben gazdag életútját. Őrizzük Öt szívünkben, emlékezetünkben.

Nagyon sajnálom, hogy a temetésre végül nem tudtam elmenni. Egy nagy késéssel kezdődött PhD védést az ott betöltött szerepem miatt nem hagyhattam ott, Saci pedig Pesten volt aznap.

Mély együttérzéssel és szeretettel köszöntünk mindkettőtöket.

Saci és Kálmán

Dr. Gyurkó György
Somoskőújfalu

Kedves Irénke is Andrea!

Nagyon szépen köszönöm a könyvet, amit elolvasás után meg-
őrzök!

Nagyon megdöbbsentett a hír és váratlanul ért. Őszinte együttér-
zésem!

Nektek kívánok Kellemes Karácsonyi ünnepeket és Boldogabb
Új esztendőt

Gyuri

Dr. Hanyik János
Miskolc

Tisztelt Professzor Asszony!

Kedves Irénke és Andrea!

Nagyon örültem, amikor eljutott hozzám Furka professzor Úr
könyve. A sok-sok apró szösszenet és gondolat között ismét elol-
vashattam a régi történetet. Ma is előttem van Fedor adjunktus úr
és az adhesisos ileusok kialakulásának kísérleti vizsgálata, ami a
híres keféls történeté alakult át az idők folyamán.

A többi rövid, de velős történetek háttérében megjelent előttem
Professzor úr jellegzetes, az idők folyamán szinte semmit nem vál-

tozó személyisége, örök humora. Örülök, hogy az egyetem után még többször is élvezhettem társaságát.

Lassan én is a nyugdíj felé közelítek. A könyv csak most jutott el hozzám, mert már nem a megyei kórházban dolgozom. De a régi munkatársaim révén azért eljutott hozzám.

Még egyszer köszönöm, hogy én is megkaphattam.

Mindkettőtöknek kívánok jó egészséget.

Üdvözzettel:

Hanyik János

**Harcza Tiborné
Budapest**

Kedves Ilcsi, Andika!

Ma érkezett meg az ajándékkönyv. Köszönöm.

Csodálatos, hogy élete után még egy ajándéka érkezik általatok.

István hiányával ugyan, de az Úrral együtt boldog Karácsonyt kíván

Köszönettel,

Kati

2021. december 10.

**Prof. Dr. Harsányi László
Budapest**

Kedves Ilcsi, Andrea!

Egyetemünk irodai útvesztőjéből csak e hét elején keveredett ki és jutott el hozzám kedves küldeményetek: hálásan köszönöm a könyvet, benne a dedikációt, és főként azt, hogy az idej, számotokra a korábbiaknál sokkal nehezebb Advent idején is gondoltatok barátaitokra!

A késedelmes köszönet mellett viszont legalább azt is meg tudom írni, hogy már túl is vagyok az olvasás élményén: István színes egyénisége minden sorából átüt, olvasás közben szinte hallható, ahogyan szóban meséli a leírtakat!

A sebészetnek nem csak tudósa, de életszeretettel tekintve igazi Falstaff-ja volt: megismételhetetlen, utánozhatatlan, egyszeri!

Emlékét őrzöm.

Minthogy az élet megy tovább, a csatolt – vidámító hangú, de mély – gondolatokat ajánlom Nektek a jövő évre!

Sok szeretettel

Laci

Dr. Hájer Gyula és Dr. Berbik Ágnes
Debrecen

Áldott, békés karácsonyt Boldog új esztendő kívánunk szeretettel:

Gyula, Ágnes

Hálás szívvel köszönjük a kedves könyvet és szerető szavakat (már belevetettem magam).

Hegymegi Fanni
Debrecen/Budapest

Drága Ilcsi!

Amikor megláttam az asztalon a levelet, amit küldtél, libabőrös lettem. Rögtön tudtam, hogy mi van benne. Egy KINCS.

A KINCS.

A *Visszanézek félutamról* c. könyvben azt írta nekem Furka Prof., hogy:

„Bár személyesen szeretted volna megkapni a könyvet, a vírus beleszólt! Lesz még alkalom pótolni!!

Meg sikerüljön ez az év, ahogy szeretnéd!

Ezt kívánom szeretettel!”

Értéket kaptam Tőled, Tőle, hiszen csodálatos példát mutattatok nekünk az életetekkel. Köszönöm szépen, hálás vagyok érte.

És még egy fontos mondat. Amikor a TV-ben dolgoztam, nagyon izgultam. Mindig csak azt mondta, hogy „ADD ÁT NEKEM AZ IZGALMADAT. MAJD ÉN VIGYÁZOK RÁ, AMÍG BEMÉSZ.”

Ezen mindig olyan jókat nevettem. Rögtön elmúlt a félelmem. Ezt mai napig alkalmazom. Ha izgulok, rátok gondolok és odaadom nektek, hogy vigyázzatok egy picit a félelmeimre. Köszönök mindent.

Sok puszit küldök!

Hegymegi Fanni

Dr. Horányi János
Budapest

Kedves Ilcsi és Andi!

Nagyon hálás vagyok, hogy engem is megajándékoztatok Pista könyvével.

Nem vagyok nagy könyvolvasó, inkább a képernyőt bámulom, de ezt alig tudtam letenni. Rengeteg rég elfeledett emléket idézett fel bennem.

Pista sokat segített nekem a kandidátusi értekezésem körüli adminisztráció buktatói elkerülésében, ezért külön is mindig hálás leszek Neki.

A lehetőségekhez képes Kellemes Ünnepeket!

János

Dr. Hornok Katalin
Budapest

Kedves Ilcsi!

Nagyon örültem a találkozásunknak, még ha szomorú események láncolatát követően is került erre sor.

Megható volt a megemlékezés. A határtalan szeretet és mélységes megbecsülés ihlette.

Meg voltam hatva a dedikált „történetektől”, melyek humorral átszőve példázzák az elmúlt évtizedek kutatását, oktatását, szellemesen elevenítik fel a pályatársakkal való együttműködést és az orvoslás csínját-bínját, mind e közben bepillantást engedve a minden napok világába. Igazi irodalmi gyöngyszem.

Kívánom, hogy az elmúlás gyásza lassan-lassan, de enyhüljön és hogy eljöjjön egyszer az a nap amikor mosolyogva ébredsz a napsugarakkal.

A megjelölt napon lélekben ott leszek veled, veletek. Csak a földi valójától búcsúztunk, de emlékeinkben továbbra is ott él s ott fog élni páratlan személyisége, szakmai nagysága.

Nagyon szépen köszönöm szívélyes invitálásodat, ha alkalmadtán Debrecenbe látogatok, akkor én is örülnék a személyes találkozásnak.

Sok szeretettel:

HKati

Prof. Dr. Horváth-Örs Péter
Pécs

Kedves Irén!

Nagyon köszönöm Pista Bátyám könyvét. Nagyon szellemes írás egy nagy embertől, akit nagyon szerettem és tiszteltem.

Nagyon boldog Újévet kívánok.

Szeretettel

Péter

Dr. Hunyadiné Dr. Forgó Klára
Hajdúsámson

Tisztelt Professzor Asszony! Drága Irénke!

Éppen fogalmaztam a levelet, hogy tudd, mennyire örülök, hogy találkoztunk, hogy megismeresz ennyi idő után is és végre elmondhatom, hogy milyen őszintén osztozom a fájdalmadban.

Olyan érdekes ez, hiszen én Szegeden jártam, nem találkozhatunk az egyetemen, de mindig úgy éreztem, mintha nagyon régen ismernélek és valahogy erősebb, nyugodtabb vagyok amikor néhány szót válthatok Veled és Professzor Úrral.

Erre megérkezik a Könyv, máris, mert kétszer ad, ki gyorsan ad.

Hálásan köszönöm, hogy megtiszteltél. Boldogan forgatom! Bennünk él.

Öleléssel:

Hunyadiné Forgó Klári

Tisztelt Professzor Asszony! Drága Ilcsi!

Először is névnapod alkalmából köszöntelek!

A Könyvért nagyon hálás vagyok! Nehéz napjaimon segített bölcsességével, humorával. Nem az volt a nehéz, hogy a napokban

hetven éves lettem, minden születésnapomat csak szerényen ünneplünk, mert hat évvel ezelőtt még utoljára ezen a napon beszéltem a szép, tehetséges fiammal, aki a legjobb barátom is volt, de három nap múlva nem élt.

Azóta is olvasmányok és a munka teszi lehetővé, hogy ne mindig Rá gondoljak.

Most Professzor úr segített. Ritka nagysága, embersége, humora megismételhetetlenül örök. Remélem a 100 éves Sebészeti Intézet ünnepségén megemlékeztek Róla, hogy hány generáció nőtt ki a keze alól. Szinte mindannyiuk.

A Könyvet most a férjem olvassa, majd engedelmeddel, ha megyek Szegedre, kölcsön adom egyik legjobb barátunknak, Jancsó Gábornak. Az élettan professzoraként ment nyugdíjba, idegtudományokkal, patkányokkal foglalkozott, majd, az édesapjától, Jancsó Miklóstól megörökölt témával, a capsaicinnal. Gábor, az érettségije előtt elvesztette az édesapját.

Mindannyiunk nevében köszönöm, hogy megtiszteltél érdemtelenül is ezzel a könyvvel!

Remélem ősszel újra találkozunk!

Szeretettel ölellek:

Forgó Klári

Ignáth Tamás

Komádi

Áldott húsvéti ünnepeket kívánok.

Nagyon szépen köszönöm a könyvet, ami megtiszteltetés számomra.

Üdvözléttel:

Ignáth Tamás

Dr. Imre Sándorné Dr. Adorján Erzsébet
Debrecen

Kedves Irénke és Andi!

Nagyon kedves tőletek, hogy férjed könyvét ajándékoztátok Sándornak, az én férjemnek, aki nagy tisztelője volt Istvánnak, mindig nagy szeretettel beszélt Róla. Sajnos a könyv olvasását már nem tudja élvezni, ugyanis ... kórban szenved, és igen előrehaladott állapotban van, csak imádkozni tudunk érte.

Még egyszer nagyon köszönöm a „Rágondolást” és természetesen a könyvet.

Szeretettel kívánok áldott karácsonyt és békés boldog új évet az egész családnak Sándor nevében is.

Szeretettel:

Erzsi

Jakab Attila és Felesége, Irénke
Debrecen

Kedves Irénke és Andrea!

Köszönettel megkaptam Pista barátom újabb írásait, melyeket nagy élvezettel már olvasok is. Olvasás közben pedig sok-sok régi emlék jön elő a régmúltból, hiszen a mi kapcsolatunk bizony már több mint 60 éves!

Már együtt ünnepeltük – az akkori időkben lehetséges laboratóriumi alkohollal hígított – vörösborral első leánya születését. Hogy hogyan kerültünk le a 10. emeletről a Nagy Lajos téren, azóta sem tudom.

Kívánok Nektek további meghitt nyugodt ünnepeket, jó egészséget és szép emlékezőt.

Jakab Attila és felesége Irénke

Dr. Jankovich Mihály
Esztergom

Kedves Irénke!

Először is, szilveszterkor megkaptam István bátyám életművét kedvesen összefoglaló könyvet! Több részletet korábban már olvastam, de így az igazi!

Nagyon köszönöm! Büszke vagyok, hogy részesülhettem hosszú éveken keresztül a barátságokban, ami kb. 1966 vagy 67-ben kezdődött, egy Pécsen rendezett Országos Tudományos Diákköri Konferencián, ahol István vezette a debreceni küldöttséget. (óriási élmény volt)

Azóta távolabb sodort az élet, de a ma már sajnos ritkább kongresszusokon azért találkoztunk, jókat beszélgettünk és örültünk egymásnak!

Most ennek vége, nagyon hiányzol! Nyugodj békében!

Irénkém! Amennyire lehetséges, békés, nyugodt, sikeres új évet is elsősorban jó egészséget kívánok Nektek!

Köszönettel és baráti szeretettel:

Jankovich Misi

Prof. Dr. Kelemen Dezső
Pécs

Kedves Irén!

Nagyon kedves vagy, hogy gondoltál rám és elküldted Furka professzor kiadványát.

Ha eszembe jutnak debreceni egyetemi éveim, akkor mindig eszembe jut Ő is. Egy „Király” volt, amilyen csak ritkán születik.

Isten nyugosztalja!

Szeretettel:

Dezső

Dr. Kin Ágnes
Berettyóújfalu

Kedves Andrea!

Nagyon szépen köszönöm a könyvet és a kísérő kedves szavakat...

A Tacsí megszólítást azóta sem hallottam, amióta nem találkoztam apukáddal. Az pedig már nagyon régen volt. Igazán szép emlékek fűznek az Intézethez és az ott töltött néhány hónapoz. Most a könyv kapcsán visszatérnek a régi emlékek.

Még egyszer köszönök mindent. Anyukádat puszilom.

Üdvözlettel:

Dr. Kin Ágnes „Tacsi”

Dr. Kiss Csaba
Szolnok

Tisztelt Professor Asszony, Kedves Irénke!

Nagy megtiszteltetésben éreztem magam, amikor megkaptam Professor Úr *Mit tettem?* című nagyszerű kötetét, melyet szép szavakkal ajánlottál!

Természetesen rögtön elolvastam, mint ahogyan a korábban kapott kiadványokat is. Nagyszerű olvasmány mind.

Valahogy amint telnek az évek fölöttem is, egyre nagyobb hatással vannak rám az ilyen élmények, és sajnos egyre inkább gyapodik azok száma akik személyesen nem lehetnek velünk, de emléküik fontos és maradandó. Ilyen nekem Professor Úr is. Tudása, szakmai elismertsége mellett közvetlen stílusa, humora örökké emlékezetes marad. Gyakran emlegetjük itt Szolnokon is. Több alkalommal volt szerencsém Veletek itt Szolnokon találkozni, legutóbb a regionális sebész kongresszuson. Nagyszerű volt, szívesen emlékszem rá vissza.

Nem is tartalak fel tovább, de jó egészséget kívánok és minden szépet és jót! Professzor Úr emlékéét pedig őrizzük itt Szolnokon is!
Baráti üdvözléttel:

Kiss Csaba

**Prof. Dr. Kolozsvári Lajos
Szeged**

Kedves Irénke!

Köszönöm az újabb könyvet, hogy az írója megint szólt hozzám. Rengeteg emlék: DOTE, Ti, a Simonyi út, a házunk (sajnos már nem a miénk és nincs hova hazamenni Debrecenbe), az ismerős személyek vagy csak sejtettek a könyvből. Örömmel láttam Uzvölgyi Feri nevét is. Vele nagyon jó kapcsolatunk lett ismét, ahogy Szegedre kerültem és Vanda szinte a kedvence is lett, ahogy az unokáival bánt. ...

...Köszönöm, hogy gondoltatok rám. Az nagyon rossz, hogy egyre kevesebb embertől tudom megkérdezni, hogy emlékszik-e, ez vagy az hogy is volt? No de... Ma ébredés előtt könnyedén futottam és a hajam lobogott, álmomban...

Csókolom a kezed, kicsit-nagyot üdvözlök és csók István Bátyámnak:

Lajos

**Dr. Kósa Csabáné Dr. Medgyessy Ildikó
Debrecen**

Kedves Ilcsi!

Nem könnyű szívvel, de mégis várakozással vettem kezembe Furka István Professzor Úr: Mit tettem? – címmel – válogatott írásai alapján összeállított könyvét.

Egy gazdag szakmai életpálya, egy tudós orvos, sok tekintetben tiszteletre és követésre méltó oktató, nagyszerű emberi tulajdonságokkal megáldott, a szép magyar nyelvhasználatról az összeállításban is meggyőzve – szerezhettem újra ismereteket a nagyra tisztelt szerzőről.

Köszönöm és örülök, hogy olvashattam!

Külön is megható volt nekem a férjeinkkel közös életeinkben fellelhető több „összezsengő” történeti hasonlóság...

Szerető üdv:

Ildi

Dr. Kovács Judit
Debrecen/Miskolc

Kedves Irénke!

Mélységes együttérzésemet fejezem ki Professzor úr halála miatt. Sajnos későn jutott el hozzám a hír, így a temetésre sem tudtam elmenni. Telefonszámod nincs meg az új telefonomban, így személyesen sem tudtam kondoleálni.

A könyvet megkaptam, nagyon köszönöm, szép emlékezés. Szeretettel gondolok vissza az együtt végzett munkákra és a közös utazásokra is, ahol Professzor úr is ott volt.

Vigasztalódást kívánunk, lányod és unokád biztosan segít túljutni szomorúságodon.

Szeretettel:

Judit és Géza

Dr. Lantos János
Pécs

Kedves Ilcsi!

A számos megpróbáltatással járó és fájdalmas veszteséget hozó idei év közeli zárultával békés karácsonyt, örömteli napokat hozó új esztendőt és jó egészséget kívánok sok szeretettel Neked és Szeretteidnek:

János

Kedves Irénke!

Az intézetből sajnos nem vették a fáradságot, hogy szóljanak, hogy levelem érkezett, így csak tegnap tudtam meg, hogy január 3-án hozták el a postázóból a levelet István Bátyám könyvével, amit az ajánlásotokkal együtt hálásan köszönök Neked és Andinak is.

Professzor úr emlékét
szeretettel és hálával őrzöm!

Köszönöm Professzor úr Orvosi Hetilapban megjelent méltatását.

Andival együtt sok szeretettel üdvözöllek:

János

Prof. Dr. Lázár György
Szeged

Kedves Professzor Asszony! Kedves Irénke!

Nagyon szépen köszönöm a szép kiadványt, méltó emlék István szerteágazó, gazdag életének.

Tisztelettel:

Lázár Gyuri

Dr. Lengyel Adrienn
Debrecen

Kedves Ilcsi,

Hálásan köszönöm István bácsi könyvét. ♥

Minden karácsonykor vártam az írását, de bevallom most nagyon nehezen olvastam. Az egyik szemem sírt, de a másik meg nevetett, mert láttam magam előtt István bácsit és szinte hallottam a hangját, mintha ő mesélt volna.

El sem tudom képzelni, hogy hogyan lehet a mérhetetlen hiányával élni, nagyon sok erőt kívánok Nektek.

Legyen békés és áldott a Karácsonyotok, biztos vagyok abban, hogy az emlékeiteken keresztül Ő is jelen lesz veletek.

Öllelek,

Adrienn

Lente Mónika
Debrecen

Kedves Andrea!

Nagyon köszönöm Professzor úr könyvét, már bele is lapoztam, mindenképpen el fogom olvasni, tetszenek a benne lévő grafikák.

Nagyon kedveltem Professzor urat, a vidám természetét, sokszor megnevettetett. Szeretettel gondolok rá és természetesen rátok is.

Az alábbi kis képpel azért kívánok Nektek kellemes karácsonyi ünnepeket, minden jót, kitartást, erőt és egészséget. És mindenképpen fogadjátok őszinte részvéteket utólag is.

Üdvözlettel:

Lente Mónika

**Lesti Bendegúz és a Convention Budapest Kft.
Budapest**

Kedves Professzor Asszony!

Nagyon szépen köszönjük az odafigyelést, a szép kötetet. Kívá-
nunk Professzor Asszonynak és Andinak egészségben, békében
gazdag boldog új esztendőt! Reméljük, mielőbb személyesen is ta-
lálkozunk!

Üdvözlettel,

Convention Budapest Kft. munkatársai

**Dr. Mátyás Lili
Budapest**

Drága Professzor Nő!

Nagyon szépen köszönöm, valóban ez a legszebb, Számomra is
a legkedvesebb megemlékezés Drága Furka Professzor Urunkról! ♥
A képeket is megnéztem, nagyon szép volt Professzor Úr temetése,
meghatódttam a képek láttán is!!

Békés, Boldog Új Évet kívánok Én is, Családom nevében is Ne-
ked, Drága Professzor Nő és kedves Andreának és nagyfiának is!

Nagyon sok Szeretettel puszipunk Benneteket!

Lilike

**Dr. Mezey Károly
Érd**

Kedves Irénke és Andrea!

Két ünnep között spirituális időben és lelkiállapotban kaptam
ezt a könyvet, ami úgy hatott rám, mint Furka Pista üzenete on-
nan Fentről, ahol hitem szerint él.

Ezt az üzenetet sugározta akkor is, amit köztünk volt: bölcsességet, derűt, humort és szeretetet. Sok színű lelki világából kiűnt még – a manapság már el-el tűnedező – mély és őszinte kollegialitás.

Számomra – aki a magyar sebészet küzdelmes évtizedeiben a legkeletibb végvárbán csatáztam – rendkívül sokat jelentett hivatásunk sikeres elismert professzorának barátsága.

Hálásan köszönöm ezt a szép karácsonyi üzenetet, Furka Pista felejthetetlen egyéniségének szép emlékét szeretettel őrzöm.

Professzor Asszonynak kívánom, hogy továbbra is sikeresen teljesítse ki Pista hivatásbeli akaratát és fájdalmasan félbeszakadt álmait, Andreának pedig sok örömet és sikert abban a csodálatos hivatásban, aminek útját járva naponta szembesülhet azzal a nagyszerű érzéssel, hogy, amit tesz az emberekért, annak tudományos alapjaihoz Édesapja jelentősen hozzá járult.

Őszinte nagyrabecsüléssel szívélyes üdvözlétemet és kézcsókjaimat küldöm:

Mezey Károly

2022. január 3.

Dr. Mihály Györgyné Dr. Czehelnik Rózsa
Tapolca

Kedves Irénke is Andrea!

Szomorúan értesültem a rossz hírről. Úgy látszik, akire az ember jó szívvel emlékezik, azt gondolja róla, hogy örökké fog élni. Őszintén sajnálom, hogy nem így történt, Vigasztaljon az, hogy hihetetlenül tartalmas, színes, sikeres élete volt.

A könyvnek nagyon örültem, elolvasva szinte újra éltem az intézetben töltött időszakot. Bár nem volt hosszú idő, de kellemes emlékeket idézett fel. Azon meglepődtem és nagyon jólesett, hogy még valaki emlékezett rám, hiszen közel 50 éve jöttem el Debrecenből.

Nagyon köszönöm a könyvet és a néhány kedves sort is.
Szeretettel kívánok Nektek minden jót:
Rózsa

Miklósi Ferenc
Budapest

Kedves Ilcsi és Andi,
Ma vettem ki a postaládámból az ajándékokat, Professor Úr
könyvét.

Nagyon-nagyon örülök neki, nagyon jó érzés, hogy gondoltatok
rám és Professzor Úr, István Bátyám „még egyszer szól hozzám”.

Megvárom a csendes, méltó időszakot, amikor nem kapkodva
tudom majd elolvasni – ez várhatóan az ünnepek alatt lesz.

Sok szeretettel gondolok Rátok és természetesen István Bátyám-
ra is.

Feri

Dr. Mogyorós László és Felesége, Kati
Budapest

Kedves Irén!

Köszönettel megkaptam és azonnal kétszer is elolvastam a kül-
dött könyvet, amihez ezúton is gratulálok.

Sajnálom, hogy személyesen már nem tudom Pistának elmon-
dani, hogy mennyi kedves emléket ébresztett bennem is.

Szeretettel puszilunk,

Kati, Laci

Molnár László
Debrecen, Lycium Hotel

Kedves Professzor Asszony!
Kedves Ircsi!
Megkaptam a könyvet, köszönöm szépen! Nagyon szép emlék
lesz ez nekem Professzor Úrról!
Köszönöm!
Laci

Prof. Dr. Nagy Béla
Budapest

Mélyen Tisztelt Professzor Asszonyok, Rendkívül megtisztelő és
kedves megszólításokat viszonzva: Drága Ilcsi és Drága Andi.

Hálásan köszönöm Furka István Professzor emlékének megőr-
zésére, szívembe zárására rásegítő, ajánló soraitokkal dedikált
„Mit tettem” c. könyvet!!

A sziporkázó, anekdotikus és sok tanulsággal szolgáló, körze-
ti- és mentős orvosi szolgálatától a kutató sebész tanárságig terjedő
emlékeket taglaló írásokat, mint debreceni indíttatású és „A Vi-
dékhez” ma is kötődő állatorvos, majd az „épülő szocializmus”
bürokratikus útvesztőin, hozzá hasonlóan átvergődni próbáló ku-
tató, különös élvezettel és átérzéssel olvastam.

Furka István professzori egyéniségének, példamutató embersé-
gének ezen könyvön is átsugárzó melegét könyvespolcom értékeit
képező tudós portrék között, Selye János, Szent-Györgyi Albert és
a „fiatal Yorkshire-i állatorvos” James Herriot társaságában, jóleső
érzéssel és tisztelettel őrzöm.

Ismételt hálás köszönettel és a közelgő Karácsonyi Ünnepekre
valamint az „ajtón túl ránk várakozó” Új Esztendőre vonatkozó
szívbéli legjobb kívánságokkal, és tiszteletteljes kézcsókkal,

Béla

Prof. Dr. Nagy Endre
Debrecen

Tisztelt Professzornő, Kedves Irénke!
Kedves Andi!
Nagyon köszönöm a szép és megható összeállítást.
Barátsággal
Nagy Endre

Prof. Dr. Nagy János és Felesége Judit
Debrecen

Kedves Professzor Nő, kedves Irénke!
Most hozta haza a férjem a férjed által feltett kérdést könyv formájában.
Már olvasom.
Szeretettel emlékezve professzor Úrra, a Te kedvességed őrizve szeretettel Öllelek!
Köszönettel:
Judit és János

Prof. Dr. Nagy Sándor
Szeged

Kedves Ilcsi!
Hálásan köszönöm, hogy elküldted kedves barátom életét bemutató könyvet. Ez igazán szép ajándék az újesztendőre.
Ez utóbbihoz sok erőt kívánok, szerencsére van mire támaszkodnod. Gizi csatlakozik hozzám ezekben a kívánságokban. Mindketten Isten áldását kérjük rád.
Szeretettel:
Sanyi

Prof. Dr. Németh Norbert
Debrecen

Kedves Professzornő!

Köszönöm szépen a szép, színvonalas, igazán jó érzékkel összeállított könyvet Furka Professor Úr válogatott írásaiból!

Üdvözlettel:

Németh Norbert

Kedves Németh Professor Úr!

Köszönöm, hogy elnyerte tetszésed az összeállítás a Furka István Professor Úr válogatott írásaiból. Az egész Élete/Életünk benne van!

Szívből tettem. Vagy, ahogy Furka professor úr mondta volna „Tettem, amit tettem, de azt jó szívvel tettem!”

Üdvözlettel,

Mikó Irén

Némethné Birkás Márta
Szeged

Kedves Professor Asszony!

Kedves Irénke!

Nagyon szépen köszönöm Furka professor úr kötetét, nagyon megtisztelő, hogy gondoltál rám és küldtél nekem.

Ahogy kinyitottam, mindjárt elkezdtem olvasni, és egyik történet után jött a másik, alig bírtam letenni, annyira kedvesek, magával ragadóak az írások. Bizonyára neked is sok munkád volt vele, de megérte, mert ez a nagyon szép kötet is Furka professor úr emlékét őrzi, vagy inkább azt mondhatjuk, hogy olvasva őt, még mindig velünk van.

Kedves Irénke!

Kívánok lelki erőt a hiánya elviseléséhez, különösen most, az ünnepek közeledtével.

Áldott karácsonyt neked és kedves családnak, és békés új évet, jó egészséget.

Szeretettel üdvözlö:

Márti

Palánki Ferenc Püspök Úr
Debrecen

Tisztelt Főorvosnő, Kedves Furka Andrea!

Hálásan köszönöm kedves névnapi köszöntését! Számomra volt megtisztelő István bátyám atyai barátsága.

Már az első találkozásunkkor, amikor Fekete Károly Püspök Úr bemutatott minket egymásnak, kölcsönös volt a szimpátia.

Nagyon sajnálom, hogy többé már nem beszélgethetünk közvetlenül egymással, csak a könyvein keresztül szólhat már hozzám, hozzánk.

Nagyon köszönöm, hogy Professzor asszony elküldte a legutóbb megjelent könyvét is, melyet nagy örömmel olvasok.

Szívesen találkozom Önnel, amikor közös alkalmas időpontot találunk

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm:

Palánki Ferenc püspök

Prof. Dr. Páles Zsolt
Debrecen

Kedves Irénke!

Nehéz, sokszor szomorú, de mégis eredményes évet tudhatunk magunk mögött.

Nagyon köszönöm Pista könyvét, mit eljuttattál hozzám élvezettel olvasgatom.

Áldott karácsonyt és boldog új évet kívánok.

Szíves üdvözlettel,

Zsolt

Prof. Dr. Papp Gyula
Szeged

Igen Tisztelt Professzor Asszony, Kedves Irén!

Kedves Andrea!

Az első bekezdés a megemlékezésé. Nemrég megdöbbenéssel értesültünk arról, hogy Furka István professzor úr, sok éve a hazai és nemzetközi orvostudomány kiemelkedő képviselője, nagyra-becsült és nagyon tisztelt kedves Barátunk örökre eltávozott. – Kérjük, fogadják a magam és munkatársaim nevében legőszintébb részvételünket.

Másrészt különleges köszönetet mondok Irénnek és Andreának, hogy Furka professzor úr szándékát követve, nagyon eredeti, kellemes emberi hangvételű, komoly és humoros, értékes utolsó könyvét (Mit tettem?) elküldték számomra, amely könyvtáram egyik ékessége lesz, méltó kiegészítése professzor úr korábbi, általam már mintegy 20 éve gyűjtött szépirodalmi munkáinak.

Kikristályosodott mély gondolatai, bölcsessége értékes tanulságokkal szolgál a hasonló életvezetésű orvosok, orvoskutatók, egyetemi oktatók, előadók számára.

Az utolsó kötetből is kitűnik, hogy professzor úr nemcsak kiváló, széles látókörű vezető egyéniség, hanem otthon- és család-szerető, a mindennapi élet alapos ismerője, a tennivalók aktív részese is volt.

Ismételten kérem, fogadják együttérzésünket és a „Mit tettem?” kötetért hálás köszönetemet.

Szeretettel:

Papp Gyula

2022 január havában

Dr. Papp László
London

Kedves Irénke, Andi,

Nagyon köszönöm ezeket a cikkeket. Még értékesebbé váltak, sajnós, a Professzor Úr eltávozásával.

A filmre meg nem volt időm, de meg fogom nézni a hétvégén.

A másik emailt is megkaptam, szép megemlékezést írtak, valóban, az Érbetegségek és az Orvosi Hetilap verziója talán közvetlenebb, személyesebb és ember közelebb, de a többi is nagyon szép.

Isten nyugosztalja! Sokat köszönhetünk Neki, és nem kevesen vagyunk!

Még egyszer köszönöm. Pihentető, kellemes hétvégét kívánok, szeretettel:

Laci

Kedves Professzornő, Irénke, tegnap kaptam meg a Professzor Úr kis könyvét, a „Mit tettem?” címűt. Nagyon köszönöm! Telefonon jelentkezem a hétvégén.

Papp László

Dr. Pap Zoltán
Debrecen

Emlékezés Prof. Dr. Furka Istvánra

Felesége, Mikó Irén professzornő megtisztelt azzal, hogy elküldte nekem István bátyám három könyvét: *Mit tettem?*, *Visszanézek félutamból* és *50 éves a Tudományos Diákköri Munka a Debreceni Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrum Sebészeti Műtéttani Tanszékén 1957–2007*.

A *Mit tettem?* című könyv elé írt ajánlás meghatóan szép. Hadd idézzem szó szerint:

„Dr. Pap Zoltán Főorvos Úrnak, hajdani diákkörös hallgatójának baráti szeretettel ajánlotta volna a kötetet Furka István Professzor Úr, ha az élet másként nem rendeli... Fogadja el tőlünk szeretettel, őrizze meg emlékét.

Dr. Furka Istvánné és Dr. Furka Andrea.”

Örömmel, élvezettel olvastam őket. Számomra ez egy időutazás volt. Visszarepített ötöd-hatodéves koromba, amikor 1965-ben és 1966-ban szakköröse voltam a Műtéttani Intézetben.

Meglepve fedeztem fel az egyik könyvben a közölt dokumentumok között a vezetésével készült első pályamunkák felsorolásában a „Gardó Sándor, Hajdú Zoltán és Pap Zoltán: Kísérletes vesesérülések összehasonlító vizsgálata c. pályamunkánk képét. Utólag is köszönöm neki ezt.

A Magyar Urológus Társaság 1966-os országos kongresszusára Pécsre Trabantjával elvitt minket Gardó Sanyi barátommal. Ez nagy megtiszteltetés volt számunkra, két hatodéves medikusnak. Volt alkalmunk beszélgetni a hosszú úton. Már ekkor hitvallása volt a teljességre való törekvés. „Ha valaki valamit csinál, teljes odaadással, szívvel-lélekkel csinálja. Ha tudományos munkát végez, csak azt végezze. Ha fát vág, csak fát vágjon. Ha az ágybéli örömöknek hódol (finomított szóhasználat) akkor csak azt.”

S valóban nemcsak elmondta, hogyan kell élni, hanem úgy is élt, életével bizonyította.

Rengeteget tanultunk tőle, a sterilitást, a műtőben való mozgást, a bemosakodást az akkori szinte kimondhatatlan Spaszokukockij-Kocsergin-féle módszer szerint. Amikor munkahelyemen, a Kenézy, akkor Megyei Kórházban munkába álltam, az első bemosakodást már rutinosan végeztem. A jóindulatú műtősnő igyekezett segíteni, de nem nagyon volt rá szükség.

Egész orvosi létemben meghatározók voltak az ő gondolatai. Emlékét kis könyveimben is igyekeztem megörökíteni, ezt a címet adtam egyik tanításának.

Tanítás kezdő orvosoknak

Furka István professzor mondta hatodéves korunkban a beteggel való találkozásra példaként.

„Jó napot Józsi bácsi! – mondom neki kezet nyújtván. Majd másik kezemmel a pulzusát tapintva feltéve egy semleges kérdést: Hogy vannak otthon? – folytatom. Ez alatt a pár másodperc alatt megállapítom, hogy milyen a kézfogása. Erős, gyenge, a keze nyirkos, hideg vagy éppen forró? Milyen a pulzusa? S így, mielőtt ő panaszkodni kezdene, már képet alkotok magamban róla.”

Helyettesítő körzeti orvos koromban sokszor hasznát vettem ennek a tanításnak. Magam is gyakran tettem ezt.

Volt benne valamiféle jó értelemben vett akarnokság. Az egyik tudományos diákköri konferenciára az egyetem nem tudott anyagiakat biztosítani, így veszélybe került a megrendezése. Ő elment az Egészségügyi Minisztériumba bizonyos Fehér elvtárshoz, akihez a gazdasági ügyek tartoztak, – mint leírja – nem volt jó híre. Beszélgetésük végén: „Ne nyugtalankodjék az elvtárs!” – válasszal bocsátotta el. Így közbenjárása nyomán a minisztérium külön kezet biztosított a Tudományos Diákköri Konferencia megrendezésére.

Leírja, hogy milyen izgalommal készült az első tudományos diákköri előadására. A vezetője többször biztatta, hogy ne csügged-

jen el. Végül az előadás olyan sikeres volt, hogy az országos kongresszuson is előadta.

Ezt az ismerős érzést éltem át magam is, amikor az első előadásomon a kórházi tudományos gyűlésre készülvén, az előadás reggelén teljesen berekedtem, csak suttogva tudtam beszélni. Ijedten szaladtam a fül-orr-gégészetre, ahol megállapították, hogy nincs semmi bajom. Aztán mikor az előadásba belekezdtem, a szokásos Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Tudományos Ülész! kezdettel és meghallottam a négy hangszóró által felerősített hangomat, minden idegességem megszűnt. Sikeres előadást tartottam.

Baráti beszélgetésekben évtizedek múlva is ő volt az, akit legtöbbet emlegettünk tanáraink közül.

Uzonka húgom említette, hogy amikor Istvánt megbízták a TDK vezetésével, mondta neki, milyen felelősséget jelent ez.

Szegény húgom temetésekor hosszan szorongatta kezemet vizsgálva, s mondta, milyen nagyra értékelte őt. Szomorúságomban ezek a szavak melegítették lelkemet.

Mély istenhit lakozott benne. Élete nehéz perceiben ez adott neki erőt elviselni a szenvedéseket.

Idős korában is fiatalos tudott maradni, tudott örülni kis dolgoknak. Leírja, hogy a finoman gőzölgő reggeli kávé milyen jól esett. Szeretett otthon lenni, szeretett főzni.

Most 80 évesen ebben is példa számomra. Magam is így vagyok, én mindennap tudok örülni annak, hogy van egy hely a világban, ami az én otthonom, és ahol vár rám valaki.

Hadd zárjam visszaemlékezésemet az ő szavaival. Amikor a debreceni Orvosi Kamarától kitüntetést kapott, azt megköszönvén ezekkel a szavakkal fejezte be: „*Tettem, amit tettem, de azt jó szívvel tettem.*”

Debrecen 2022. február 25.

Dr. Pap Zoltán

kórházi szemész főorvos

Prof. Dr. Papp Zoltán
Budapest

Kedves Irénke és Andi!
Megérkezett a tetszetős kis könyvecske a kedves ajánlással. Nagyon köszönöm, érdeklődéssel fogom olvasni.
Köszönettel,
Zoltán

Prof. Dr. Petri Istvánné Dr. Monoki Erzsébet
Szentes

Kedves Ilcsi és Andi!
Nagyon szépen köszönöm a könyvet, a kedves és megtisztelő dedikálást.
Sajnos már csak így, emlékezéssel tudjuk Őket magunk mellett tartani.
Szeretettel gondolok Rátok, legyen erő és egészség az emlékek minél további megőrzéséhez.
Békés karácsonyt és új évet kívánok,
Erzsi

Petrovics Alica és Férje, Zoli
Budapest

Kedves Irénke!
Nagyon szépen köszönöm, hogy gondoltál rám, és számomra is küldtél egy tiszteletpéldányt Furka professzor úr könyvéből, melyet örömmel vettem át.

S egyúttal szomorú is vagyok, mert Professzor úr halálával a magyar sebész társadalom szegényebb lett. Kérlek, fogadd őszinte részvétünket.

Üdvözlettel:

Zoli és Alica

Dr. Pfliegler György
Debrecen

Kedves Irénke, Andi!

Nagy örömet és meglepetést szereztek a könyvvvel. Karácsonykor ki is olvastam és megjelent előttem Pista Bátyám joviális és jószágos, kedves alakja.

Eszembe jutott a Professzori Klub, meg a további könyvek is, mind.

Áldott ünnepeket, boldog Új esztendőt köszönettel és szeretettel kívánok,

Gyuri

Debrecen, 2021. XII. 26.

Radics Erzsébet
Hajdúnánás

Kedves Irénke!

Békés Karácsonyi Ünnepeket kívánok a Családnak!

Nagyon szépen köszönöm, hogy kaptam és elolvashatom a Professzor úr könyvét.

Üdvözlettel

Erzsébet

Prof. Dr. Rák Kálmánné
Debrecen

Nagyon köszönöm a könyvet és a kedves sorokat.
István emlékét őrzi és adja mindenkori.
Csókollak benneteket,
Anikó

Prof. Romics Imre
Budapest

Kedves Irénke,
Nagyon köszönöm a könyvet. Már ki is olvastam, nagyszerű.
A szomorú eseményt a Magyar Nemzetben olvastam, de nem
volt semmilyen cím, mail nem volt megadva.
Így csendben, magamban búcsúztam Pistától.
Még ezekben a percekben is nevetését, humorát hallottam fü-
lemben. Maga volt az ÉLET!
Jót mulattam a könyv barcelonai eseményein, ezeket mindnyá-
jan átéltük. Körzeti orvost én is helyettesítettem. Én még tudom mi
volt a piros útleveél, kék útleveél, rózsaszín betétlap, 60 dollár...
Sok szeretettel emlékezek Irénkére is.

Imre
2021. Advent

Prof. Dr. Rosivall László
Budapest

Kedves Irén és Andrea!

Köszönöm a professzor úr könyvének megküldését, melyet for-
gatva is szeretettel emlékezem meg a kiváló vezetőről, a bizottsági
elnökről és a barátról.

Szeretettel kézcsókkal,
László

Dr. Rozsos István
Pécs

Drága Ilcsi (néni)! – Mert, hogy ez egy rögzült bennem
Drága Andi!

Nagyon nagyon szépen köszönöm, hogy ilyen kedvességgel
Gondoltok rám! És külön köszönöm, hogy Pista bátyám gondola-
taival nemesíthetem a magam kis életét.

A Mit Tettem? Különösen érdekes számomra mert ezt a gondo-
latot már én is forgatom a fejemben – és gyermekeimnek készül. Ez
további inspirációt ad most nekem.

Elgondolkodtam az élet csalafinta kanyarjain, hogy ezek a
nagyszerű művek most a kedvesem közvetítésével kerültek hoz-
zám és Andi is munkakapcsolatba került velünk – valójában még-
is van ciklicitás!

Öleléssel köszönöm Mindkettőtöknek a Mindhármostól ka-
pott figyelmességet!

Sutyi

Prof. Dr. Rurik Imre
Budapest/Debrecen

Kedves Irénke,
nagyon köszönöm a könyvet. Még csak belelapoztam, de biztos
olvasmányos is lesz.

Szeretettel gondolok Rátok.

Imre

Dr. Sajtos Erika
Budapest

Kedves Professzor asszony!

Megkaptam a kiadványokat, köszönöm! Csodálatos munkák,
mint amilyen a Professzor Úr egész élete is volt. A történetek fel-
idézték bennem a közös munkával eltöltött éveket, amikor még
élőszóban hallgathattuk Professzor Úr történeteit és szakmai be-
számolóit.

Köszönöm, hogy egy kis időre én is csatlakozhattam a Tanszék-
hez és Professzor Úr életvonalához.

Hálás köszönettel:

Sajtos Erika

Prof. Dr. Sándor József
Budapest

Kedves Ilcsi és Andi!

Hálás szívvel köszönöm István bátyám válogatott írásait - ben-
ne a nekem szóló ajánlást.

Élmény volt számomra, hogy ismerhettem és nemcsak kollégája, hanem egyben barátja is lehettem. Életműve, tisztessége, embersége példakép volt és marad továbbra is mindnyájunk számára, köszönöm!

Kellemes, áldott Húsvétot kívánok Mindnyájatoknak, tisztelettel, szeretettel

Sándor Jóska

Dr. Sefcsik István
Debrecen

Kedves Ilcsi és Andrea!

Fogadjátok részvétem a szeretett férj, apa, kedves barátom István elvesztésével, halálával kialakult nehéz napokban, bánatotokban.

Nagyon köszönöm az István írásait tartalmazó gyűjteményt, könyvet amellyel megtiszteltetek. Ez számomra a megtörténtek emléksokra, a jövőben eleveníti meg az elmúltat: ŐT!

Az élet megy tovább; – szeretetteljes, békés karácsonyt; – jó eredményeket megtartó, azokat gazdagító Új Esztendőt hozzon az Élet!

Kitartó lelkiezőt, jó egészséget és minden jót kívánok – Családom nevében is – szeretettel.

Sefcsik István

Dr. Serfőző József
Debrecen

Kedves Ilcsi!

Áldott Karácsonyt és békés boldog Egy Esztendőt kívánunk Neked és Kedves Családodnak, szeretettel:

Serfőző Józsefék

Ui.: István itt van közöttünk. Akire szeretettel emlékezünk, az örök az örökké velünk marad! („Csak az megy el, akit elfelejtene”)

Dr. Siposné Prof. Dr. Kecskeméthy Klára
Budapest

Kedves Ilcsi,

Kívánom, hogy továbbra is olyan sikeresen vedd az akadályokat, mint eddig. Kísérje utadat szeretet és szerencse, magad, családod és barátaid öröme, akik közé én is tartozom. Meghitt ünnepeket és sikerekben gazdag, eredményes új esztendőt kívánok!

Megkaptam a könyvet, nagyon köszönöm, méltó, szép emlék.

Klári

Dr. Sógor Viktória
Debrecen

Kedves Professzornő! Kedves Tanárnő!

Nagyon szépen köszönöm a könyvet és a kedves sorokat!

Egészségben gazdag, szeretetteljes Boldog Új Évet Kívánunk az egész családnak.

Szeretettel:

Viki, Attila, Atesz

Dr. Sohajda László
Debrecen

Tisztelt Professzor Asszony, Kedves Irénke és Andrea!
Igazán szíves és lelket melengető meglepetés volt, amikor ma a kezembe vehettem a Furka Professzor Úr emlékét megidéző könyvet.

Megtiszteltetés számomra, hogy én is azok közé tartozhatok, akiket méltónak találtak arra, hogy egy ilyen emlékekkel gazdagabbá válhassak. E kis könyv olvasása bepillantást nyerhet Professzor Úr életének emblematikus emlékeibe.

Debrecen, 2022. január 4.

Őszinte tisztelettel és köszönettel:

Sohajda Zoltán

Som Csilla
Debrecen

Tisztelt Professzornő!

Köszönöm szépen a karácsonyi üdvözlőlevelet és hálásan köszönöm a nekem szánt könyvet is.

Áldott Békés Ünnepeket Kívánok az egész Családnak!

Tisztelt Professzornő!

Örömmel tudatom, hogy a keddi nap folyamán sikeres záróvizsgát tettem a DE Egészségügyi Karán, az egészségügyi szervező alapképzésen tanulmányaimat befejeztem.

Köszönettel tartozom Professzornőnek, hiszen 2009 szeptemberében kaptam egy esélyt, hogy betekintést nyerhessek egy számomra új világba. Lehetőséget kaphattam, hogy megismerhessek, megtanulhassak számtalan hasznos, fontos dolgot az egészségügy területéről.

Sosem fogom elfelejteni, amikor Furka Professzor Úr a kezembe adta a Műtétan jegyzetet és azt mondta, hogy olvassam. Zsike

megsúgta, hogy úgy olvassam, hogy Professzor Úr felkérdezi. Én szorgalmasan olvastam és olyan jó érzés volt, hogy tudtam válaszolni a kérdésekre.

Előttem van az első műtői élményem is, amikor Furka Profesz-szor Úr operált és arra kért, álljak a háta mögé, hogy azt lássam, amit Ő lát.

Sok-sok ilyen pillanatot, emléket tudnék felsorolni. Sok olyan dolgot, amit azóta már tudok, hogy sosem ellenem volt, hanem értem.

Hálásan köszönöm az iránymutatást, a biztató szavakat, a sok-sok tanítást.

Tisztelettel:

Csilla

Prof. Dr. Sótonyi Péter
Budapest Állatorvostudományi Egyetem

Tisztelt Főorvos Asszony!

Ma reggel megkaptam Furka professzor úr „Mit tettem?” című könyvét, és külön köszönöm a névre szóló ajánlást. Biztos vagyok benne, hogy tanulságos és izgalmas olvasnivaló rejlik a borító mögött.

Nagyon sajnálom, hogy édesapja már nem dedikálhatta nekem, mindig jó szívvel emlékszem rá, mint tanárra, kollégára, barátára, hiszen sokat tanulhattam tőle szakmailag és emberségből egyaránt.

Köszönöm, hogy ebben a fájdalmas időszakban gondolt rám és küldött egy példányt részemre!

Budapest, 2021. december 20.

Áldott karácsonyi ünnepeket és egy sokkal boldogabb új esztendő kívánva,

Szeretettel üdvözl:

Sótonyi Péter

Dr. Sugár István
Budapest

Tisztelt Professzor Asszony!

Kedves Irénke!

Nagy öröm és határtalan megtiszteltetés részese voltam a mai posta bontáskor.

Feledhetetlen, kedves, mélyen tisztelt – sajnos már néhai – példaképem utolsó munkáját vehettem kézbe.

Professzor Úr könyvei rendkívül olvasmányosak, és egy sebész számára mindig tanulságosak is egyúttal. Egy gazdag élet, kiváló szakmai múlt emlékei, briliáns stílusban papírra vetve....

Hálásan köszönöm a könyvet!!

A héten – egy esti online konferencián – „találkoztam” Andrea lányoddal, aki ugyan pályafutásáról nagyon szerényen mesélt, de abból is kicsengett egy szép szakmai karrier. Nem esik messze az alma a fájától...

Nagy öröm volt látnom a „Furka-orvosdinasztia” legifjabb, rendkívül sikeres képviselőjét.

Az Adventi ünnepekre áldást, békességet remélve küldöm kézcsókjaim:

István

Prof. Dr. Svéd László Altábornagy Úr
Budapest

Tisztelt Professzor Asszony!

Kedves Ilcsi!

Meghatódva bontottam a borítékot, melyben István utolsó könyvét megindító szavak kíséretében megküldted.

Ez egy megfoghatatlan dolog, hogy még halála után is szeretetet és örömet okoz embertársainak.

Büszke vagyok, hogy a Barátságába fogadott. Az utolsó nagy polichisztorok egyik utolsó képviselőjét vesztítettük el személyében.

Már most tudom, hogy többször is el fogom olvasni, hisz annyi bölcsességet tartalmaznak írásai, hogy azok bármilyen szorult időszakban segítenek.

Sok szeretettel gondolok Rátok és a gyász feldolgozásában lelileg minden pillanatban Veletek vagyok!

Tisztelettel és nagyrabecsüléssel és köszönettel

Svéd László

2021. december 5.

Kedves Ilcsi!

Azt hiszem, minden, amit küldtél, méltó a Professzor úrhoz, Istvánhoz. Elismerés az egyetemnek, hogy nem feledkezett el arról, akinek az Egyetem rengeteget köszönhet.

Millió puszi

Svéd Laci

Tisztelt Professzor Asszony!

Kedves Irénkém! Drága Ilcsi!

Nem tudok még mindig megbirkózni azzal, hogy ez a remek, nagytudású ember, az egyik utolsó – az én szememben egy igazi – Professzor, már nem lehet köztünk.

Gondolkodtam, hogy a közelgő ünnepek alkalmából ilyenkor mit lehet írni. István biztos tudná, hisz olyan bölcs volt. Most, hogy elolvastam az utolsó írását, rájöttem, hogy micsoda érték veszett el. Erre nagyon nehéz szavakat találni.

Reménykedem, hogy gyászod valamit enyhült és családotodra gondolva a jövőben kell reménykedni és megbarátkozni a sors akaratával.

Minden jót az elkövetkezendőkre.

Millió puszi,

Laci

2021. december 21.

Prof. Dr. Szabó Gábor
Debrecen

Kedves Irénke!

Talán kézírással írt levélben illene válaszolnom nagyon kedves és megtisztelő gesztusotokra – de akkor lehet, hogy nem tudnád kibetűzni, amit írtam...

Szóval most tudtam elolvasni – nagy érdeklődéssel és egyben szomorúsággal – a gyönyörű kis kötetet.

Tökéletesen visszaadja Professzor Úr egyéniségét, és egy olyan élettörténetet mutat be, aminek a végén Ő nyugodtan érezhette, hogy ez „jó mulatság, férfimunka volt”.

Kordokumentum is, a szocializmusnak nevezett korszak elmaradottságáról és egyben emberi arcáról, arról a működésmódról, ahogy éltünk benne. (53-ban születtem, mikor Professzor Úr beiratkozott a DOTE-ra, vagyis egy generáció elválasztott tőle, de a Zeiss mikroszkópos élmények, a kempingező kongresszusi részvétel, az „utánanézés” az irodalomban akkoriban még nem mindenkre jellemző ambíciója, a katonai sorkötelezettség, a körzeti orvosi helyettesítés félelmetes és jópofa élményei mind annyira ismerősek számomra.)

Jó érzéssel töltött el, hogy ilyen kiegyensúlyozott időskora lehetett (az öreg szót nem érzem találónak, annyira aktív volt érzékelhetően utolsó élő pillanatáig), családi melegben, széles körben megbecsülve, szép emlékekkel eltelve.

Sok szeretettel gondolok Rá, mindig nagyon kedves, odafigyelő, barátságos volt velem (nagyobb rendszerességgel az állatkísérleti MTA bizottságban dolgozhattam vele együtt egy ideig), melegen emlékszem arra is, ahogy egy professzori vacsorán pertut ajánlott.

Kedves Irénke és Andi, azt tudom kívánni, amit nekem édesapám takarítónője kívánt, mikor ő meghalt (róla, Jucika néniről mondta apám mindig, hogy olyan értelmes, hogy „elvezetné az

egész intézetet”), ekkor hallottam először ezt a szívemnek kedves részvétnyilvánítást: „vigasztalódást kívánok”.

Szeretettel és tisztelettel:

Gábor, családja és felmenői nevében is.

Dr. Szabó Józsefné
Debrecen

Kedves Irénke!

Köszönöm szépen a küldeményeket! Kicsit mindenbe beleolvastam. Sok képet megnéztem. Megtaláltam a temetési menetről készült felvételeket és a sírról készült fényképeket is.

Még sok idő kell minden átnézéséhez, de így is látom, hogy méltó befejezése volt ez egy nagyívű tudományos pályának. Furka István professzor előtt nagyon sok ember hajtott fejet.

Méltó volt ez a búcsú egy nagy tudós emlékéhez!

Szeretettel üdvözöllek:

Saci

Dr. Szabó Zoltánné
Debrecen

Kedves Ircsi!

Köszönöm szépen a könyvet, amit nekem küldtél, nagy örömmel fogom elolvasni, biztosan sok szép emléket fog felidézni, amelyekre szívesen gondolok.

Minden szépet és jót és reményteljes, békés Új Évet kívánok:

Kati

Szabó Zoltánné

Dr. Szegedi Zoltán
Debrecen

Kedves Professzornő! Kedves Irénke!

Amikor értesültünk Furka professzor úr haláláról, közeli ismerősként, jóbarátként azonnal felhívtalak. Hosszasan és szomorúan beszélgettünk. Nekem már egyik szülőm sem él, de csak úgy tudtam elengedni Őket örökre, hogy idővel eljött a lelki megnyugvás ideje, miszerint megtettem mindent értük.

Mivel tudom, hogy Te is Andival megtettél minden tőled telhetőt, azt kértem és kívánom most is, ha sok hónapba is telik, jöjjön el ez az idő a Te életében is.

Időben érkezünk feleségemmel együtt a temetésre, hiszen mindketten közelről ismertük Professzor Urat – ahogy életében még kérte, hogy szólítsam –, István Bátyámat.

A ravatal előtt mosolygós kép fogadott, de a jobb felső sarkában a fekete szalag jelezte az utolsó utat, a végső búcsút. Gyönyörű csokorral a kezünkben, miközben István Bátyámra gondoltunk elcsendesedve, összeakadt a tekintetünk Vele Irénke és lányoddal Andival is, csak intettünk egymásnak. Letettük fehér virágokkal ékesített csokrunkat, majd félreálltunk helyet adva az utánunk következőknek. Mire elkezdődött a szertartás, rengeteg szebbnél szebb koszorú és csokor gyűlt össze.

Érkeztek a gyászolók, közöttük nobilitások is, sokan az ország minden szegletéből, hiszen a sebészi szakma jeles képviselőjét búcsúztattuk.

Vad Zsigmond református esperes úr mondta a szertartás szövegét és a gyászbeszédet.

Miközben hallgattuk a gyönyörűen megfogalmazott mondatokat, emlékképek jutottak eszembe Furka Professzor Úr, István bátyám nagyívű tevékenységéről, velem kapcsolatos élményekről.

Másfél évtizeden keresztül részt vettem a Kísérletes Sebészeti Intézet – későbbi nevén Sebészeti Műtéttani Tanszék – rezidens

képzésében – laparoscopia témában – előadás és gyakorlati foglalkozások tartásában.

Furka professzor úr felajánlotta, hogy használjam az Ő szobáját az előadásra készülve, a kabátom levétele, a laptopom kicsomagolása, a gyakorlatra történő áttöltözés céljából.

Egy alkalommal még Ő is benn volt a szobában. Kedvesen fogadott, elkezdtünk beszélgetni, közben beültek a rezidensek és ideje volt elkezdenem az előadásomat. A 2 órás előadás után mindig megvárt és tovább folytattuk az eszmecsserénket sok mindenről és órákon keresztül.

Az volt a szokás, hogy az előadások kezdetén mindig bemutatnak minden előadót. Évekkel ezelőtt egy alkalommal úgy adódott, hogy István Bátyám mutatott be röviden, de annál tartalmasabban. Azt mondta:

„Bemutatom Dr. Szegedi Zoltánt, a Kenézy Kórház Általános Sebészetének főorvosát és felkérem előadásának megtartására. Ő az az ember, akinek – ha úgy adódna – magam is a kezei alá feküdnék.”

Annyira meglepődtem, hogy alig tudtam elkezdeni az előadásomat, pedig az első 5 mondat az mindig készen áll bennem.

Szeretve Tisztelt Professzor Úr!

Kedves István Bátyám!

Céltudatos életet éltél. Sok mindent véghez vittél a 65 éves intézeti munkád alatt. Mindent elértél egészen az Intézet vezetésig, ami a szakmai, tudományos és oktatói tevékenységedet illeti. Családi életed is példamutató volt. Azonban nem szabad elfelejteni a közvetlen stílusodat, remek humorodat sem. Nagybetűvel írott EMBER voltál! Maradandót alkottál!

Emlékedet megőrizzük és az felnövekvő nemzedéknek tovább adjuk.

Nyugodjál békében! Requiescat in pace!

Dr. Szegedi Zoltán

Kedves Irénke!
Köszönettel megkaptam az Orvosi Hetilap szép nekrológját.
Gyönyörű mondatokat fogalmaztak meg Szabó Zoltán és Mátyus László professzorok.

Sokadszor is köszönjük irántunk érzett kedvességedet és figyelmességedet!

Kézcsók, puszi:

Zoli

Prof. Dr. Szekanecz Zoltán
Debrecen

Megkaptam a könyvet. Nagyon szépen köszönöm.

Zoli

Prof. Dr. Szendrő Péter
Budapest

Dr. Furka Istvánné Dr. Mikó Irén asszonynak
Dr. Furka Andrea asszonynak

Tisztelt Professzor Asszony!

Tisztelt Főorvos Asszony!

Nagy örömmel vettem kézbe Furka István professzor úr gondolatait, tapasztalatait és élményeit összefoglaló kiadványt. Köszönöm, hogy megismerhetem e kiemelkedő orvos professzor írásait, amelyek Professzor Úr színes egyéniségének tanúbizonyságai. Gratulálok Önnek, Professzor Asszony, a kötet szerkesztőjének a szépen, gondosan összeállított kiadványhoz, amelyben a lányával közösen írt kedves sorokat is olvashatom.

Tisztelettel adózom Professzor Úr emléke előtt, aki a Debreceni Egyetemen kifejtett sokrétű tevékenysége során meghatározó alakja volt a tehetséggondozásnak is. Hálával gondolok vissza arra, hogy mindig szívügye volt a tudományos diákköri tevékenység alakítása, szervezése, amelynek érdekében hosszú éveken át végezte áldozatos munkáját.

Ismételten kifejezem köszönetemet a dedikált kiadványért, amely Professzor Úr értékes, tartalmas írásait teszi közzé.

Jó egészséget kívánok Önöknek!

Budapest, 2022. január 24.

Üdvözlettel:

Prof. Dr. Szendrő Péter

*Az Országos Tudományos Diákköri Tanács
örökös elnöke*

Prof. Dr. Szendrő Zsolt Kaposvár

Tisztelt Asszonyom!

Nagyon szépen köszönöm a könyvet. Örömmel olvastam el ezt az emlékgyűjteményt.

Életem szerencséjének tartom, hogy megismerhettem Professzor Urat. Nagy szeretettel fogta össze a bizottságot, példamutatóan végezte munkáját. Nem volt már fiatal (csak most tudtam meg életkorát), nehezen mozgott, de mindenütt időben ott volt. Érdekelte mind az, ami manapság a tudomány világában történik. Természetesen az orvostudomány állt hozzá legközelebb.

Egy debreceni bizottsági ülés után a Hortobágyon töltöttünk el néhány nagyon kellemes órát. A jó hangulat keltésének is mestere volt.

Sajnos mindenkit elvesztünk, de én mindig arra emlékszem, hogy milyen sok jót, szép emléket, követendő példát kaptam ezek-

től az emberektől. Professzor Úr is egy ilyen ajándéka volt az életemnek.

Szeretettel,
Szendró Zsolt

Dr. Szentmiklósi József
Debrecen

Kedves Irénke!

Nagyon köszönöm kedves ajándékomat, hogy István bátyám könyvét elküldted nekem. Szenzációs írások vannak benne. Csak csodáltam a stílusát, aranyos humorát és emberségét, ami ezekből az írásokból árad.

En egész héten minden nap vizsgáztattam, de a hallgatók felkészülési ideje alatt kiolvastam az egészet. Olyan lebilincselő volt, hogy le se tudtam tenni.

Még egyszer nagyon köszönöm és egy élmény volt olvasni.
Sok szeretettel, hálával és kézcsókkal:
Bózsí

Dr. Szepesi András
Budapest

Drága Irénke és Andi!

Pénteken meghozta a posta István könyvét.

Szombat este tudtam kinyitni, és 10 perce fejeztem be...

Nevettem, könnyeztem, meditáltam, emlékeztem – számomra hihetetlen mennyiségű emléket hozott a felszínre.

Annyi ponton találkozott az életünk, hogy azt oldalakon át tudnám leírni.

Kövér András, Hadházy Csaba gyakorlatvezetőm volt, Krompecherről is számos élményem van.

Én Mádon a református pappal voltam jó ismeretségben, mint TDK-s tőle hoztuk a bort a Biológiai Intézet bulijaira.

Csécsey Gyuri zenekarában még játszottam is (fuvolán) és meglátogattam őt Giessenben, mert egy időben voltam az Ulmi Egyetemen.

Mentőztem is már gimnazista korom végén (engedéllyel) és háziorvost is helyettesítettem...

Köszönöm, hogy megküldtétek, és külön köszönöm a kedves ajánló sorokat!

Sok szeretettel gondolok Rátok!

Szepi

Szilágyi Ilona
Debrecen

Kedves Irénke!

Nagyon köszönöm, hogy gondoltál rám, amikor Professzor Úr utolsó kötetéből küldtél nekem egy példányt.

Ígérem, hogy nagyon gyorsan el fogom olvasni, mert az előző – Szösszenet – is nagyon tetszett.

Biztosan mosolyogva fogok rá emlékezni mindig.

Még egyszer köszönöm!!!

Üdvözlettel:

Szilágyi Ilona

Szilágyiné Császár Ildikó
Debrecen

Tisztelt Professzornő!
Szeretném megköszönni a könyvet Professzornőnek! Megtiszteltetés, hogy én is kaphattam belőle.
Boldog Új Évet és jó egészséget kívánok!
Tisztelettel:
Szilágyiné Császár Ildikó

Prof. Dr. Szokoly Miklós
Budapest

Drága Irénkém!
Hálásan köszönöm a nagyszerű könyvet, amivel Professor úr megörvendeztetett minket!

Végtelen fájdalommal értesültünk a haláláról!

Sosem felejttem el első találkozásunkat, amikor a Mentőszolgálat szakmai intendánsa volt a minisztérium részéről. Megkérdezte, hogy van-e valakinek tudományos minősítése? Meglepve tapasztalta, hogy – bár komoly szakmai munkát végeztünk, volt saját folyóiratunk is – de minősítése a kollégium tagjai közül senkinek sem volt.

Akkor én már 4 szakvizsgával bírtam és a Mentőkórház fiatal adjunktusaként vettem részt a testület munkájában. Ő nyitotta fel a szemem, hogy jó-jó a négy szakvizsga, de minősítés nélkül ez nem sokat vet a latba.

Felajánlotta, hogy vegyek részt a debreceni egyetem kísérletes sebészeti tanszékének munkájában és találjunk ki „valami jó” témát.

Akkoriban nagyon sok végtagot operáltunk. Jó néhány revascularizációs és replantációs műtéten voltam túl. Sok volt a bizonyta-

lanság az ischaemiás idővel, amely jelentősen befolyásolta egy végtag túlélését. Nemsokára egy debreceni baráti beszélgetés alapozta meg a jövőt és elkötelezettségem az ischaemia revascularizációs-reperfúziós témakörben.

Számtalan kísérletet végeztünk. Az Ő hatalmas elmélet és gyakorlati tudása segített át sokszor a holtpontra. Emlékezetes külföldi kongresszusok sorozata következett.

Bölcsen hangoztatta, hogy „a sok-sok tehénből áll össze a csorda” – értve a tudományos tevékenységre.

Valóban így volt, hiszen nem csak a hazai folyóiratokban - melyek impact faktor száma akkoriban a zero felé tendált- hanem külföldi kongresszusokon és folyóiratokban is szerepelni kellett ahhoz, hogy a megfelelő pontszámot elérve, megugorjuk a PhD-hoz szükséges idézettséget is.

Természetesen nagy hálával tartozom Mikó Irén Professzor Asszonynak és a Sebészeti Műtéttani Tanszék minden Munkatársának és szép emlékekkel gondolok ezekre az évekre.

Professzor Urat mindvégig atyai jóbarátomnak tekintettem, aki szemléletével, barátságával sokat tett azért, hogy egy felnövekvő generáció megismerje azt az erkölcsi, szakmai bázist, amely a kutató orvoslásba bevezette azokat, akik részt vettek ebben a szép munkában.

A kapcsolatunk mindvégig fennmaradt, sokszor ebédeltünk együtt Budapesten és beszélgettünk az élet dolgairól.

Bölcs megjegyzéseit sokszor emlegettem Kollégáimnak. Utoljára az MTA ÁOÁB gyűlésein találkoztunk, ahol szakmai tekintélye kiemelkedő státuszt biztosított számára.

Pótolhatatlan az a veszteség és űr, amely halála után bennem maradt.

Szerettem, tiszteltem, felnéztem rá! A Jóisten adjon neki és a családjának is békét és szeretetet.

Prof. Dr. Szokoló Miklós Ph.D

Dr. Szűcs Géza
Miskolc

Tisztelt Professzor Asszony, kedves Irénke!

Kedves Andrea!

Meghatottan vettem kezembe Professzor Úr írásainak legutóbb megjelent, általatok hozzám eljuttatott kötetét. Mit tettem? – egy kérdés a könyv címe. Ezzel nyilván kíváncsivá akar tenni, olvasásra hív fel a szerző.

Pár hónappal korábban biztosan csak így értelmeztem volna. De időközben Professzor Úr – valami olyat tett, amiről szeretünk úgy gondolkodni, hogy valamikor a beláthatatlanul távoli jövőben, vagy talán soha sem fog bekövetkezni, pedig tudjuk, hogy közös emberi sorsunk – meghalt.

Kedves Professzor Úr! Mit tettél?

Bár maradtál volna még szerető családot körében, és közöttünk! Erre a lépésedre sajnos már nem adhatsz magyarázatot egy rövid, velős „szösszenet”-ben.

A borítót fellapozva, meglepetten láttam, hogy síron túlról érkezett számomra, kezed írásával, „István Bátyám” kedves, baráti ajánlása. Hálásan köszönöm.

Sebészi kifejezéssel élve, „két ülésben” végigolvastam a könyv minden sorát. Mivel megadatott, hogy több mint ötvenéves ismeretség köt a szerzőhöz – hiszen alma materünk és munkahelyünk is (DOTE) azonos volt két évtizeden keresztül – a könyvben felbukkanó, név szerint meg nem nevezett szereplőket is azonnal felismertem, a szándékosan megszakított gondolat sorokat is nehézség nélkül végig tudom futtatni. Egyes történetek helyszínei, a szereplők személyes életemnek is egykori helyszínei és szereplői. Nagyon sok Debrecenben végzett kolléga érezheti ezt ugyanígy.

Hallgatóként ismertem meg a Sebészeti Anatómiai és Műtéttani Intézet fiatal, magas, karcsú adjunktusát, később idős főnöke munkájának nagy részét is átvállaló docenst, aki végül az intézet igazgató professzora lett.

Később lehetőségem volt találkozni vele, nem csak oktatóként és tudós kutatóként, hanem a beteget legtöbbször már pontos diagnózissal átadó mentőorvosként is.

Az évek múltával, sokoldalú tehetségének, szorgalmának, kitartó munkájának köszönhetően, egyre magasabbra ívelt pályája. Ez az Ő önértékelését egyáltalán nem változtatta meg, megőrizte közvetlenségét, segítőkészségét. Nemcsak a ranglétra azonos fokán állókat tekintette partnernek, hanem a legfiatalabb munkatársait és a hallgatókat is. Ez abban az időben egyáltalán nem volt természetes, sőt még ma sem feltétlenül az.

Ha csak tehetette, jelen volt a Sebész Társaság minden rendezvényén, kongresszusán. Sok – klinikai kérdésekben kialakult – vitának tudott helyes irányt adni a tudós kutató szemléletével. A szünetekben és a bankettekben jó volt a közelében lenni, élveztük anekdotáit, bölcs gondolatait. Ma már pótolhatatlan veszteség, hogy ezekről az eseményekről nem írt egy-két kötetnyi „összszöveget”.

Néhány klinikus, aki nem ismerte teljes mélységében vagy talán irigységből nem akarta elismerni szakmai munkáját, hajlamos volt Őt „életművésznek” látni. Ahogy a legutóbbi kötetben összegyűjtött írásai is igazolják, valóban az volt, de nem pejoratív értelemben, hanem szó szerint: az ÉLET MŰVÉSZE. Tudós kutató és oktató, szakmai munkájában, családi életében, baráti körében, és az élet minden más területén a jót, az élet szépségét kereső és meg is találó, mélyen érző, bölcs EMBER.

Bár a Tiétekkel bizonyára nem összemérhető, de számomra is fájdalom az Ő távozása.

Kívánom, hogy találjatok vigaszt abban a tudatban, hogy nagyon értékes, hosszú, boldog életet élt.

Emlékét szívemben őrzöm.

Szeretettel:

Szűcs Géza

Dr. Takács Erzsébet Ildikó
Debrecen

Kedves Irénke és Andi!

Ma kaptam meg a kedves küldeményeteket, nagyon szépen köszönöm. Nem tudom meghatottság nélkül kezembe venni, fella-
pozni a kötetet! Szépen szerkesztett, remekül összeállított könyv
így első benyomásra is. Jó lesz felidézni a kedves, szellemes, más-
kor elgondolkoztató történeteket, a példaértékű életrajzi vonatko-
zásokat. Emlékekkel emlékezés, amit ígértünk a búcsúztatónk-
ban! Irénke, még egyszer köszönöm!

Áldott Adventet és vigasztalódást kívánok!

Ildikó

Kedves Irénke!

Lelki békét hozó, meghitt, áldott karácsonyi ünnepeket kívánok
Neked és kedves Családodnak.

Nekem is ez az első Karácsony, amit a gyerekekkel töltök ugyan,
de mégis egyedül, ezért át tudom érezni, hogy milyen nehéz szív-
vel telhetnek az ünnepnapok, vagy az István névnap is nélküle.

Nekem a visszaemlékezés segít, Gyurka megőrzött leveleit olva-
som újra, amivel a lelki jelenlétét érzem, valamint az írás, ha ki
tudom magamból írni a gondolataimat.

A búcsú, a kondoleáló levelek összeállítása is ilyen lehet szá-
modra, bár fájdalmas ezeket olvasni, de mindegyik egy kiváló em-
ber maradandó szellemiségének az elismerését tartalmazza, ami
nemcsak a mostnak, hanem a jövőnek is szól.

Kicsit hosszúra sikerült a karácsonyi üdvözetem, ezért a meg-
szokott rövid formában is írok.

*Csodás éj – csillag
gyúl, zsoltár zeng: áldott Ki
értünk született.*

*.....
Fenyő, méz, fahéj
s szeretet jó illata
árad – Karácsony.*

Szeretettel kívánok ismét áldott Karácsonyt!
Ildikó

Kedves Irénke!
Szomorú, hogy emlékké vált a mai nap, nem küldhetem a szokásos köszöntést kedves Földimnek, Férfjednek, Professzor Úrnak! Magamról tudom, hogy az ilyen napok a legnehezebbek, átérzem szomorúságodat és szeretettel kívánok sok erőt!

2022. május 15.
Ildikó

Dr. Takács Ildikó
Pécs

Kedves Professzor Asszony!
Elnézést, hogy csak ma írok, de valószínű a postázóból csak a héten lett az Ajándék Könyv elhozva, így ma jutottam hozzá.

Csak futólag (szerintem 40 percet olvastam) lapoztam még bele, alig várom, hogy legyen alkalmam végig olvasni, és őszintén szeretném kifejezni hálámat, hogy dedikálva, nekem címezted ezt a példányt!

Remélem mihamarabb akár személyesen is megköszönhetem:
Ildi

Tánczos Bence
Miskolc

Kedves Professzor Nő, Kedves Főorvos Nő!

A mai nap kaptam meg Professzor Úr frissen megjelent könyvét, amelyet nagyon szépen köszönök.

Hálával tartozom az ajánlásban írt kedves mondatokért, melyek mélyen érintettek.

Köszönettel és Tisztelettel

a Professzor Úr emlékét örökké őrizve,

Tánczos Bence

Tergács Zsuzsanna
Eger

Drága Irén! Andrea!

Békés meghitt karácsonyi ünnepeket kívánok!

Furka professzor Úrra szeretettel emlékezve osztozom mély fájdalomatokban!

Megnyugvást és sok sikert, örömet hozzon a 2022-es év.

Tergács Zsuzsa

Kedves Irén, Professzor Asszony!

Köszönöm szépen a Furka Professzor Úr által írt könyveket!

Nagyon érdekes, élvezetesek a történetek! Olvasáskor szinte végig hallottam Professzor Úr hangját, szavait, ahogy elmondja a leírt történeteket.

Örökké őrizni fogom Furka Professzor Úr emlékét!

Köszönettel:

Tergács Zsuzsa

Prof. Dr. Tósaki Árpád
Debrecen

Kedves Irénke!

Köszönöm szépen a „*Mit tettem*” című kiadványt. Mindig is nagyon sok szép könyv, kiadvány és írás jelent meg Tőletek. Örömmel olvastam jelenleg is a megjelent sok szép visszaemlékezést.

Sajnos ebbe is, mint mindenbe, beleszólt most az „ÉLET”. Így már Rajtad és Andreán a sor, hogy tovább őrizzétek István sokszínű és értékes hagyatékát.

Nem tudom azt, hogy jelenleg lehet-e egyáltalán Kellemes Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánni. Hiszen ez most nem illő, de aktuális, és úgy sem lesz kellemes, de azért egyúttal megteszem. Csak úgy megszokásból, bár tudom azt, hogy nagyon szomorúak a napok és az ünnepek István nélkül.

Nagyon hosszú idő kell sajnos ahhoz, hogy ez az űr és fájdalom, amit István maga mögött hagyott, enyhüljön.

Nagy szomorúsággal osztozom mély fájdalmatokban.

T. Árpád

Prof. Dr. Tóth Csaba
Debrecen

Kedves Irénke, Kedves Andika!

Ezúton köszönöm meg a számomra megküldött könyvet.

Szívélyes baráti üdvözléssel:

TCsaba

Dr. Tóth Katalin
Miskolc

Drága Ilcsi!

A Jóisten segítsen elviselni és elfogadni ezt a veszteséget. Sok év boldogsága után csak az emlékek maradnak és a fájdalom.

Köszönöm, hogy gondoltatok rám és megajándékoztatok a Pis-ta emlékeivel. Szeretettel gondolok Rád, Rátok.

Sokszor öllelek és áldott ünnepeket, Covid-mentes új esztendő-t kívánok, Andinak sok sikert.

Kati

Dr. Vad Zsigmond Esperes Úr és Felesége, Judit
Debrecen

Kedves Ilcsi!

Tudom, hogy ez a karácsony számotokra más lesz, mint amilyenek az előzőek voltak. Érzitek és tapasztaljátok az Ő hiányát.

Hálásan gondolok vissza a közös alkalmakra, amikor együtt lehettünk. Köszönet és hála van a szívünkben a barátságotokért!

Mindig nagy örömmel olvasom István Bátyám tartalmas írásait, gondolatait, amelyek annyira egyediek, és nagyon őszinték. Köszönöm, hogy én is abban a kiváltságban részesülhetek, hogy írásai, a Vele való személyes találkozások által gazdagodhattam. Adja meg az Örökkévaló Neked/Nektek, hogy Ti is sokakat gazdagíthassatok az általa megfogalmazott, és örökségül hagyott értékekkel. Az új esztendőben is legyen ehhez elegendő testi-lelki erő-tök, és élő hitetek, reménységetek!

Áldott, békés, a Lélek csendjében elmélyedő és kiteljesedő karácsonyt, és áldásokban gazdag, boldog új esztendőt kívánunk a Család minden tagjának.

Szeretettel:

Judit és Zsiga

Dr. Varga Gábor
Debrecen

Kedves Professzornő!

Köszönöm a köteteket! Ma vettem fel a munkahelyemen és mikor belelapozva elolvastam az első oldalakat bevallom megkönyveztem Professzor Úr emlékét! Hamarosan el is fogom tudni olvasni remélem, bár biztos vagyok benne, hogy meg-meg kell majd állnom, hogy ne áztassam el.

Remélem Professzornő is megnyugvást talál lassan a karácsonyi ünnep családi szeretetében, a kellemes, szép emlékekben!

Hálás köszönettel!

Dr. Varga László
Szeged

Drága Irénke!

Igazi karácsonyi ajándékként kaptam meg a kedves szavaiddal dedikált kiadványt, mely valóban méltó Furka Professzor Úr emlékéhez. Megtisztelve érzem magam, hogy gondoltál rám.

A kötetet forgatva Professzor Úr gondolatait, történeteit olvasva még elevenebben jönnek elő a régi emlékek, találkozások.

Mindig szeretettel és tisztelettel gondolok Professzor Úrra és Rád.

Emlékét megőrzöm!

Legmélyebb együttérzéssel és kézcsókkal:

Laci

Dr. Varga Zsuzsa
Budapest

Kedves Irénke!

Nagyon szépen köszönöm Furka István Professzor Úr könyvét! Már olvastam, nagyon emberi, szívhez szóló írások, köszönöm, hogy megajándékozta velem.

Köszönöm kedvességed is, amit Professzor Úrral közös utolsó munkánk során mutattál. A bánatban öröm, hogy segítségeddel befejeztük, már el is fogadtuk az ÁTET állatvédelmi tanfolyamának akkreditációját.

Szívből köszönök mindent, szerető emlékezést és vigasztaló-
dást kívánok!

Varga Zsuzsa

Dr. Ványolos Erzsébet
Debrecen

Tisztelt Professzornő!

Tisztelt Centrumvezető Főorvosnő, Kedves Andrea!

Örömteli izgatottsággal vettem kezembe Furka Professzor Úr „*Mit tettem*” című válogatott írásait. Nagy megtiszteltetésnek és kitüntetésnek éreztem mindig új remekműveinek személyre szóló dedikált példányait. Izgatottan olvastam betűről betűre gondolatait, Furkás megfogalmazásait, melyben érezhető volt számomra nem csak a szakma iránt érzett mérhetetlen tisztelete és szeretete, hanem a családjához és a kollégáihoz fűződő bensőséges kapcsolata is. A történeteiben benne van Professzor Úr humora, életszeretete, írásai mindig lebilincselőek számomra. Ha beszélgettünk Professzor Úrral, voltak egyedi bölcsességei, melyek a mai napig meghatározzák gondolkodásomat, sokat használok jó magam is Professzori elszólásait, mint például mikor valamire nemes egy-

szerűséggel reagálva csak ennyit mondott „ha így van, így van...” Ebben minden benne volt és nagyon igaz a mai napig sok minden-
nel kapcsolatban.

Mindenekelőtt és elsősorban köszönetemet szeretném kifejezni azért tisztelt Professzornő, kedves Andrea, hogy megtiszteltetek ezzel a válogatott, nagyon szépen szerkesztett dedikált kötettel. Hálásan köszönve benne kedves gondolataitokat. Professzor Urat mentoromnak tekintem, mivel megálmodta és végig kísérte utamat a Sebészeti Műtéttani Tanszéken, aki a kezdetektől fogva biztató szavaival támogatta és segítette kutató munkámat, valamint oktatói tevékenységemet. Több mint huszonhét évet számíthattam szakmai segítségére, jó tanácsaira. Nagyon fontos helyet foglal el az életemben.

Ígérem, hogy emlékéit, tanításait a szívemben örökké őrizni fogom!

Tisztelettel és őszinte szeretettel:

Zsike

Dr. Villányi Kinga

Pécs

Kedves Ilcsi és Andi!

Megjött a könyv – Professzor Úr talán utolsó könyve. Hálásan köszönöm.

Amikor kézbe vettem, immár sokadszor elsírtam magam. S aztán nevetnem kellett a szellemes, humoros történeteink, sokat élőkben is hallhattunk tőle, akkor is, most is nagyon élvezetes volt. A könyv utolsó része pedig annyi élettapasztalatot, bölcsességet tartalmaz, hogy nem elég egyszer elolvasni, újra és újra elő kell venni. El kell gondolkodni rajta. Meg kell hozzá „érni”, hogy minden sorát értsük.

Az Urológia 4. száma már a nyomdában van, még karácsony előtt megjelenik szomorú tartalmával együtt. Amint megkapom, küldöm a példányokat.

Kedves Ilcsi és Andi!

Szeretnék békés, szeretetteljes Karácsonyt és új évet kívánni, de tudom, hogy nem lehet most boldogan ünnepelni. Talán csak azzal a tudattal, hogy István Bátyám és mindenki, aki valaha fontos volt nekünk, fentről vigyáz ránk és velünk van.

Sok-sok szeretettel:

Kinga

Prof. Dr. Vörös Attila
Budapest

Drága Ilcsi,
nagyon-nagyon köszönöm
puszi szeretettel
Attila

Dr. Weinhoff Judit
Hévíz

Tisztelt Professzor Asszony! Kedves Ilcsi!

Megkaptam a könyvet, két héttel ezelőtt, amikor haza tudtam menni hétvégére. Nagyon köszönöm! Elhoztam magammal Pestre, és ugyan még nem olvastam végig, de gyakran beleolvastam.

Nagyon mehatott az ajánlás! Annyira kedvesek vagytok!

A könyv kivitelezése, külső formája igen színvonalas, a tartalma a megszokott magas minőségű. A régi beszélgetéseink hangját hallom vissza belőle.

Szeretnék áldott Karácsonyt, sikeres, boldog új évet kívánni az egész családnak!

Köszönöm a karácsonyi ajándékot!

Judit

Dr. Zöllei István
Szekszárd

Tisztelt Professzornő!

Megérkezett Szekszárdra a kedves ajándék. Nagyon szépen köszönöm.

Jó egészséget kívánok!

Tisztelettel:

Zöllei István

Zsótér Judit
Mindszent

Drága Professzornő!

Remélem, hogy jó egészségben telnek napjai.

Most jutottam oda, hogy elolvassam Professzor Úr *Mit tettem?* című könyvét. Nagyon jó volt újra „hallani” őt. Tudtam, hogy milyen nagyszerű ember (volt – ezt olyan nehéz leírni), igazán életménygazdag életről olvashattam. Mielőtt elolvastam, a szüleimnek is felajánlottam olvasásra. Örömmel vették és így a történeteink keresztül is látták, amit addig csak tőlem hallottak róla, hogy milyen szeretetreméltó, emberi, jóságos, intelligens és hatalmas szaktekintély volt. Csak Pista bácsinak emlegetik, mindenféle tiszteletlenség nélkül és megértették, hogy miért is szerettem Debrecenben Önökkel, Önöknél dolgozni.

Jó érzés és büszkeséggel tölt el, hogy ilyen nagyszerű emberekkel ismerkedtem meg és őszintén örülök, hogy ilyen jó kapcsolatot ápolunk.

Szívem minden szeretetével gondolok Önökre, mint első munkaadóimra és azóta sem találkoztam ilyen két igazi vezetővel, akik beosztottaival ilyen szeretettel, de határozottan, soha nem lekezelően bántak. Tanulhatnának Önöktől ezen a területen is, mert a jó munkahelyhez a jó vezető jelenti a kulcsot.

Vigyázzon magára, a legjobbakat kívánom!

Nagy-nagy ölelést és sok puszit küldök:

Juditka

A Mit tettem? című könyvébe írt utolsó üzeneteink

A kötetet a koporsóba helyeztük be Szerettünk mellé.

Édes Istvánom!

Köszönök Neked mindent.

Ebben a könyvben minden benne van Rólad, Rólunk, Családunkról.

Boldog vagyok, hogy még kezédbe foghattad és örülhettél az első, tiszteletbeli példánynak.

Örökké szeretni foglak.

Ilcsid 5~~~~~

Debrecen, 2021. október 12. 22 óra 5 perc

Hiányzol Apa, drága Apa!

Andi

Köszönöm, hogy az unokád lehettem és ilyen nagyszerű Nagyapám volt!

Ádi

IN MEMORIAM

Szakmai folyóiratokban,
egyéb lapokban megjelent
emlékező írások

Dr. Furka István (1935–2021)

Életének 87. évében elhunyt Furka István professzor, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karának professor emeritusa, aki egykor közel 15 éven át vezette a Sebészeti Intézet Sebészeti Műtéttani Tanszékét.

Személyében a magyar és a nemzetközi kutatósebészet többszörösen elismert képviselője ment el közülünk, akinak a Debreceni Egyetemhez fűződő kötődése példa nélküli: egyetemi munkahelyén, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karának Sebészeti Műtéttani Intézetében – egyetemi éveit is beleszámítva – több mint 65 évet dolgozott. Ez idő alatt komoly szakmai eredményeket ért el, s kitartó kutatómunkájával, szakmai tevékenységével végigjárta az egyetemi ranglétrát az intézetigazgató egyetemi tanárságig.

Megkérdőjelezhetetlenül nagy tekintélyének kialakításához hozzájárult a 24, belföldi-külföldi tudományos és oktatói díja. Ezek közül nemzetközi szinten is kiemelkedő a II. Sebészeti Világkongresszus Milánóban a lépkutatásáért odaítélt Ambrogino Aranyérem, a Mikrosebészeti Kutató Világörvöszgető Sun Lee Díja, a belföldi szakmai díjak közül pedig többek között a Batthyány-Strattmann László-díj, a Debrecen város által adományozott Hatvani-díj, valamint a Magyar Érdemrend lovagkeresztje, majd tisztikeresztje kitüntetés. Nagy elismerést vívott ki a minimálisan invazív sebészeti beavatkozások, így a laparoszkópos és mikrosebészeti technikák oktatási módszerének megvalósításával (mely országhatáron kívülről is vonzotta az érdeklődőket) és a hallgatókkal való lelkiismeretes, odaadó foglalkozásával. Büszke volt az első között kapott Petri Gábor-díjra, az Egnapos Sebészeti és a Magyar Sebészeti Emlékérem kitüntésekre.

Tudományos sikerein, szakmai munkáján túl Furka István professzor a művészetek iránt is elkötelezett volt. 1992-ben a Sebészeti Műtéttani Tanszéken megalapította az Extra Képzőművészeti Galériát, s öt éven át szervezte a Művészetek a Műtéttanon elnevezésű hangversenysorozatot. A kellemes estéket vidámsággal töltötte meg az érdeklődők körében, sokszor pedig még a tantermi férőhelyek száma is kevésnek bizonyult az ilyen alkalomkor. A művészet iránti vonzalma egész életét végig kísérte. Hét orvostörténeti, szépirodalmi könyv szerzője, utolsó kötete a halála előtti napon jelent meg Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzatának támogatásával.

Mozgalmas életútja Gyulán indult 1935. május 15-én. Egyetemi tanulmányait a Debreceni Orvostudományi Egyetemen (DOTE) végezte 1953 és 1959 között, s 1958-ban gyakornoki kinevezést nyert a Kísérletes Sebészeti Intézet jogelődjébe. Intézetigazgatói megbízását 1986-ban nyerte el, amelyet 2000. június 30-ig töltött be. Ezt követően egyetemi tanárként végzett oktatói, kutatói és szakmai munkát, nemcsak intézményünkben, hanem a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) és különböző minisztériumok (ÁTET) megbízásai alapján is. 2003-tól a Mikrosebészeti Oktató és Gyakorló Központ szakmai igazgatója volt, 2005-től professor emeritus.

Urológiai szakvizsgája mellett laboratóriumi szakvizsgával is rendelkezett. Szakterülete volt az urogenitalis apparatus, a hasi parenchymás szervek, így különösen a lép sebészeti kutatása, emellett vizsgálta a különböző sebési varranyagok, szövetragasztó anyagok és a szervezet kölcsönhatásait is. Kiemelt szakterülete volt ezenfelül a mikrosebészet. „A véletlen is közrejátszott abban, hogy a mikrosebészet különleges, szép világa is magával ragadott” – mondta egyszer. A 60-as években az intézménybe érkezett első operáló mikroszkóp látványa lenyűgözte – innen már nem volt visszaút. Saját megfogalmazása szerint is kiemelten azok a területek vonzottak leginkább, melyek a betegágytól kiinduló klinikai vonatkozású kérdésekre igyekeztek választ adni. „A holnap gyakorlatának kutatása”, ahogyan mondta, végigkísérte munkásságát. A sebészet, urológia és a mikrosebészeti tudományterületén elért eredményei szakemberek generációinak mutattak és mutatnak példát arra, hogy a kitartó, tisztességes munka végül számos kiemelkedő eredményben és elismerésben teljesedik ki.

1988-ban megvédte akadémiai doktori disszertációját a „Segédanyagok felhasználásának lehetőségei az urogenitalis apparatus egyes sebési beavatkozásainál” címen. Munkásságát 397 közlemény, illetve könyvrészlet és

mintegy 450 előadás jellemzi a magyar és angol nyelvű jegyzetek, illetve tankönyv mellett. Számos hazai és nemzetközi tudományos társaság (többek között a Magyar Sebész Társaság, a Magyar Urológus Társaság, illetve az Európai, az Osztrák Kísérletes Sebész Társaság, a Nemzetközi Kísérletes Mikrosebész Társaság) tagja volt, több nemzetközi folyóiratban végzett fontos szerkesztőbizottsági munkát vezető lektorként. Nagymértékben hozzájárult az egyetemen folytatott állatkísérletek feltételrendszerének európai normák alapján történő megvalósításához, ezen a téren három ciklusban is elnöki szerepet töltött be az MTA Állatkísérleti Osztályközi Állandó Bizottságában is.

Mindig fontos feladatának tekintette a tudományos diákkörös hallgatókkal való foglalkozást, s mindenkinek önzetlenül segített, a diákok sikereinek velük együtt örült. Témavezetésével csaknem 40 pályamunka készült, s majdnem 10 éven keresztül volt a DOTE Tudományos Diákköri Tanácsának titkára. Diákköri tevékenységét 2009-ben Mestertanár Aranyéremmel ismerték el. Soha senkit nem hallottunk nála nagyobb szeretettel beszélni kutatásairól, kísérleteiről, diákjaival kapcsolatos anekdotáiról. Született oktató és klinikus volt, akinek jövedve 21 év mentőszolgálati munka és a magával szemben támasztott magas elvárásoknak megfelelés mellett is törtélennek mutatkozott.

Kutatói és klinikai tevékenysége mellett szeretett a hétköznapi örömeknek élni: családjá köreiben finom ételeket főzni, gyermekeivel, unokáival tréfolni. Hivatásának és családjának élt. Kikapcsolódásként otthonában szívesen főzött barátainak magyaros ételeket, vidám természetével környezetében jó kedvet teremtett. Ez a szeretetteljes légkör jellemezte munkán kívüli életét, melyre olykor munkatársai is betekintést nyerhettek – s őszinte megiszteltetés számunkra, hogy részesei lehettünk annak az idilli környezetnek, amelyet maga körül teremtett.

Halálával pótolhatatlan űr keletkezett, nemcsak a családban, ahol csodálatos férj, apa és nagypapa volt, hanem

a tudományos és az egyetemi életben egyaránt. Mélyéges empátiája, humanista szelleme, szelidsége és szerénysége, a tudomány iránti alázata, betegcentrikussága, a hallgatók szeretete, innovatív gondolkodása a családban és az általa oktatott generációkban él tovább. Hosszú, szép, termékeny élete volt. Amikor egy ilyen kiemelkedően sikeres tudóstól, embertől búcsúzunk, óhatatlanul erőt vesz rajtunk az érzés, hogy jó lenne utána csinálni. Vajon mi a titka, ha van egyáltalán? Mi lehetett az, ami végig vitte páratlan pályáján? Talán az emberi nyitottság, a befogadás képessége, legyen szó egy új gondolatról vagy új emberekről.

Furka István professzort a Debreceni Egyetem, az Általános Orvostudományi Kar és a Klinikai Központ saját halottjaként búcsúztattuk. Temetése 2021. november 3-án volt a debreceni Köztemetőben, ahol egyetemünk emblematisz professzorától vettünk búcsút. Ismét szegényebbek lettünk, hiányzik egy igaz, hiteles ember, egy tudóstól, a kollégáit és hallgatóit tisztelő, megbecsülő pedagógus. Most a végső búcsú pillanatában gyászunk mélységét enyhítse az a tudat, hogy egyénisége, életének gazdag tanulása örökre él bennünk, tisztelőink szívében, emlékezetében.

Emlékét, tanításait intézményünk nagy odaadással őrzi meg, s tisztelettel adja tovább a jövő sebészszakembereinek a Maimonidész imájában szereplő gondolattal, amelyet akadémiai doktori disszertációjának mottojául választott: *„Terjedelmes a tudomány s az emberi ész mindig tovább hatol benne. Abban, amit tegnap tudni véltem, ma a legnagyobb tévedést lelhetem, s holnap megcáfoltathatik az, amit ma állítok.”*

Szabó Zoltán dr.

Debreceni Egyetem Klinikai Központ elnöke,

Mátys László dr.

a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar dékánja

„Sat magna usura est pro beneficio memoria.”
(A jószág fejében megfelelő kamat az emlékezet.)

Prof. Dr. Furka István (1935-2021)

Ez év október 12-én, 86 éves korában a Debreceni Egyetem Orvostudományi Kar emeritus professzora és a Sebészeti Műtéttani Tanszék nyugdíjas vezetője távozott el örökre körünkől. Személyében nagy tudással, kiváló tanárral, s egy igaz emberrel lettünk szegényebbek.

Sok évtizedes, sikeres pályafutása eredményeként mind hazai, mind nemzetközi vonatkozásban a sebészeti műtéttan kivételesen kiemelkedő képviselője volt. Sokirányú tevékenysége több tekintetben érintette, sőt fejlesztette a magyar érsebészetet is. Meltán megérdemli, hogy a hazai sebészeti műtéttan művelői és az egyetemes orvostudomány képviselői mellett, az érsebészek külön is leróják kegyelétüket személye és életműve előtt.

Gyulán született 1935. május 15-én. Édesapja megbecsült hentes és mészáros mester volt, így már kis gyermekkorától kezdve, önkéntelenül megismerte az élő szövetek világát és az alapvető anatómiai struktúrákat. Az államosítás után édesapja mentőápoló lett, így a kis Istvánt már korán megcsapta az egészségügy, az orvoslás szele. Ugyancsak családjából hozta remek kulináris készségeit, amelyekkel szívesen megörvendeztette barátait is.

Furka István három lánya pályáját kísérte apai figyelemmel: Zsuzsa festőművészként Londonban él, Krisztina 24 évig a Vakok Baththyányi Intézetének vezető munkatársa volt, jelenleg a Közép-Budai Tankerületben a sajátos nevelési igényű gyermekek gyógypedagógiai fejlesztésével foglalkozik. Andi a sebészet, a sugárterápia és a klinikai onkológia szakorvosa, Miskolcon a Klinikai Onkológia és Sugárterápiás Centrum centrumvezető főorvosa. Két unokája, Máté és Ádi vidámtöltötte életét.

Prof. Dr. Mikó Irén nemcsak felesége, de aktiv, eredményes munkatársa is, aki követte őt a tanszékvezetői katedrán. Ez a körülmény, ahhoz az egyedülállóan szerencsés konstellációhoz vezetett, hogy az intézet működtetése és fejlesztése két professzori időszakon át azonos szellemű volt. Ez is egyik oka a debreceni intézet kiugró fejlődésének, a hazai és a nemzetközi mezőnyben.

Furka István a debreceni Református Kollégiumban kezdte középiskolai tanulmányait, és Hajdúszoboszlón kitüntetéssel érettségizett, ezért felvételi vizsga nélkül került be az egyetemre. Érettségi után, 1953-ban, a Debreceni Orvostudományi Egyetem hallgatója lett. Már egyetemi tanulmányai idején, diákkori tagként csatlakozott az alig néhány éve alakult, Magyarországon addig nem létező, tájantatómat és sebészeti műtéttant oktató, új, kísérletes sebészeti kutató intézethez, akkori nevén, Sebészeti Anatómiai és Műtéttani Intézethez. Ennek az új intézetnek hosszú útkeresésére ugyanis jellemző, hogy 1951 és 2020

között hét neve volt. Fogékony, fiatal szellemre nagy hatással volt az elméleti medicina és a klinikum határán mozgó, akkoriban még helyét kereső, fiatal intézet légköre. Ma már tudjuk, hogy erre a fejlődésre, sőt az egész stúdium kialakulására Furka Istvánnak döntő befolyása lett. De akkoriban még csak az történt, hogy szorgalmas munkája eredményeként,

már szigorló orvos korában, gyakornokká nevezték ki. Orvosi diplomáját, 1959-ben „summa cum laude” minősítéssel kapta meg. Magától értetődő volt, hogy a Prof. Dr. Bomemisza György vezetése alatt álló intézményben helyezkedett el. Ez volt az első és egész pályafutása alatt az egyetlen munkahelye, 65 évig dolgozott itt. Az idő folyamán végigjárta az összes lépcsőfokot, a tanszékvezető egyetemi tanári kinevezésig bezárólag. Ezt a megbízást 1986-ban kapta meg, közben két szakvizsgát tett, urológiából és laboratóriumi orvoslásból, továbbá megvédte kandidátusi értekezését 1969-ben. Működése során 397 közlemény, számos könyvrészlet, magyar és angol nyelvű egyetemi jegyzetek, illetve tankönyv és 450 előadás, szerzője volt. 1988-ban az MTA orvostudomány doktora lett. Tanszékvezetői pályáját 2000-ben fejezte be, 2005 óta emeritus professzor.

Prof. Dr. Furka István életműve olyan hatalmas, hogy teljes egészében e megemlékezés keretében nem férhet bele, ezért, csak a legfontosabbnak vélt adatokat soroljuk fel. Három területen alkotott kimagaslót: az intézet-szervezés, az oktatás és a kutatás. Teljesen megújította az intézetet, mind az épületadottságok, mind a felszereltség, ill. a működési rend tekintetében. Túlzás nélkül elmondható, hogy aktív tevékenysége idején, de utána is, az intézet nemzetközi mértékkel mérve is, olyan kiemelkedő oktató-kutató intézménnyé vált, amely bel- és külföldön egyaránt ismert, látogatott lett. Az intézetben belül megszervezte a Mikrosebészeti Oktató és Gyakorló Központot, amelyet most róla neveztek el. Itt van a Sebészeti Varróanyagok és a Sebészeti Varrógépek Múzeuma is, ahol pl. a Záborszky-féle, világelső, magyar félautomata érsebészi káposzberakó is látható. Ezen kívül az Extra Képzőművészeti Galéria, amely példa nélkül álló.

Rendszerek voltak az intézetben az általa kezdeményezett „Művészetek a műtétanon” elnevezésű estek is, neves és kezdő művészek fellépésével. Megemlítendő még a Sun Lee Mikrosebészeti Múzeum állandó kiállítása és a Veres János Emlékéhy.

A hivatalos oktatási tanrend mellett kialakított Furka-féle graduális és postgraduális speciális kurzusokat az egész országból, sőt külföldről is látogatták. Kiemelkedik a nevét viselő, mikrosebészeti alapokat oktató módszerén belül is a microvascularis varrattechnika elsajátításának speciális módszere. A mikrosebészeti alapismeretek kurzusa talán az intézet legfőbb oktatási nevezetessége. Ezzel nagymértékben hozzájárult a magyar érsebészet fejlődéséhez is. E munka elismerését tükrözi, hogy 2004-ben ők rendezhették a Kutató Mikrosebész Világkongresszust. Nem véletlen, hogy oktató tevékenységéért, 2009-ben elnyerte a Mester Tanár Aranyérmét.

Fiatal kutatóként részt vett Bornemisza professzor és Gyurkó György, korukban prioritást élvező auto-alloplastikus érpótlási kísérleteiben, ezzel is hozzájárulva a hazai érsebészet fejlesztéséhez. Fő érdeklődési területe az urogenitális traktus, azon belül is az ureter sebészete volt. Kiemelkedő jelentőségű volt ezen túlmenően a hasüregben lévő szervek károsodásai sebészeti jellegű orvoslásának kutatása, az elért eredményeknek a klinikai gyakorlat részére történő rendelkezésre bocsátása. Talán legismertebb a lép autotranszplantációs módszere, amelynek nagy jelentősége mellett egyszerűsége is jól jellemzi Furka professzor invenciózus szellemét. Mindezekben kívül számos további kutatási témával foglalkozott.

Nagy szerepe volt az egyetemen folytatott állatkísérletek feltételrendszerének európai normák alapján történő megvalósításában. Ezen a téren három ciklusban is elnöki szerepet töltött be az MTA Állatkísérleti Osztályközi Állandó Bizottságában. Mindig szerepet vállalt a tudományos társasági életben is. Már hallgató korától kezdve, 10 éven át az Egyetemi Tudományos Diákkör titkára volt. Ugyancsak titkára volt az MST Tiszántúli Csoportjának. Mindezekon kívül az MST Kísérletes Sebészeti Szekció, az Egnapos Sebészeti Társaság, az MST Endoszkópos Sebészeti Szekció, a Magyar Laborállat-tudományi Egyesület, az European Society for Surgical Research (ESSR), az International Society for Experimental Microsurgery (ISEM) munkájában vett részt. Kétszer választották be az MTA Közgylési Doktor küldötti közé és több társaság tiszteletbeli tagja vagy kitüntetettje volt.

Feladatot vállalt tudományos folyóiratok szerkesztő-bizottságában, amelyek közül a legjelentősebbek: a Magyar Urológiai és Nephrológiai Szemle, a Polymers in Medicine, az Acta Chirurgica Hungarica, a Magyar Sebészet, Sebkezelés-Sebgyógyulás, az Endoscopia és Minimálisan Invazív Terápia, a Journal of Investigative Surgery és a Microsurgery.

Tevékenysége során 24 magas szakmai-tudományos kitüntetésben, elismerésben részesült, amelyek közül a legjelentősebbek a nemzetközi szinten is kiemelkedő, a II. Sebészeti Világhétén Milánóban lépkutatásáért odaítélt Ambrogino aranyérem, a Mikrosebészeti Kutató Világ-szövetség Sun Lee Díja, a belföldi szakmai díjak közül pedig többek között a Magyar Sebészetért Emlékérem, a Petri Gábor Emlékérem, a Baththyány-Strattmann László-díj, az Egnapos Sebészetért Emlékérem, a Debrecen város által adományozott Hatvani-díj, valamint a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, majd Tisztkeresztje kitüntetés.

Egészen eredeti elgondolása volt, hogy az intézet működéséről, rendszeresen kiadott, tudományos értékű kiadványokban számolt be. Ezek a munkák a publikáció mellett saját tevékenységének önkontrollját is szolgálták. Az első ilyen könyvecske 1996-ban jelent meg intézetigazgatói működésének tízéves összefoglalásaként, majd Mikó professzornóvel együttesen összeállítva 2013-mal bezárólag „Tények és Képek” címmel tanári működésének szinte minden évében.

Furka István szívvel-lélekkel tanítómester volt. Szenvedélyesen szerette az oktatást és a hallgatókat. Előadásai mindig teltházak voltak. Csoportos foglalkozásaiban való részvételi lehetőségért tolongtak a tanítványok. Tiszta szívé, derűs egyénisége vonzotta a kollégákat. Ha megjelent egy tudományos ülésen, a hangulat azonnal oldottabb, derűsebb lett, ami nagyban hozzájárult az adott disputa eredményességéhez. Tartalmas felszólalásai, nemesak magasak és szellemesek voltak, de az egész üléstermet kellemes, vidám hangulat járta át. Ugyanez vonatkozik privát társasági életére is. Megkoronázta mindert, hogy szerencsés vendégeit nem egyszer saját készítésű, remek ételekkel is traktálta.

Prof. dr. Furka István elvesztése, nemesak a tudomány és az orvoslás vesztesége, de nehezen betölthető űrt hagyott mindazokban, aki tisztelték és szerették őt. Emléke nemesak a kortársak szívében él tovább, hanem azt követően, a távolabbi jövőben is.

Dr. Bartos Gábor

Prof. dr. Furka István (1935–2021)

Prof. dr. Furka István (1935–2021)

Fájdalommal megtört szívvel tudatjuk, hogy életének 87. évében elhunyt Furka István professzor, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar professor emeritusa, a Sebészeti Intézet Sebészeti Műtéttani Tanszék közel 15 éven át volt egykori vezetője.

A kutató sebész professor távozásával a magyar és a nemzetközi kutató sebészet többszörösen elismert képviselője ment el közülünk, akinek a Debreceni Egyetemhez fűződő kötődése példa nélküli: egyetlen munkahelyén, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karának Sebészeti Műtéttani Intézetében – egyetemi éveit is beleszámítva – több mint 65 évet dolgozott. Professzor Úr ez idő alatt komoly szakmai eredményeket mutatott fel, kitartó kutatómunkájával, szakmai tevékenységével végigjárta az egyetemi ranglétrát az intézetigazgató egyetemi tanárságig. Megkérdőjelezhetetlenül nagy tekintélyének kialakításához hozzájárult a 24 belföldi-külföldi tudományos és oktatói díj adományozása: ezek közül nemzetközi szinten is kiemelkedő a 11. Sebészeti Világhétben Milánóban lépkutatásaiért odaítélt Ambrogioni aranyérem, a Mikrosebészeti Kutató Világösztörség Sun Lee Díja, a belföldi szakmai díjak közül pedig többek között a Baththyány-Strattmann László-díj, a Debrecen város által adományozott Hatvani-díj, valamint a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, majd Tisztikeresztje kitüntetés. Nagy elismerést váltott ki a minimálisan invazív

sebészeti beavatkozások, így a laparoszkópos és mikrosebészeti technikák oktatási módszerének megvalósítása (melyek országhatáron kívülről is vonzották az érdeklődőket), s a hallgatókkal való lelkiismeretes, odaadó foglalkozása. Büszke volt az első között kapott Petri Gábor-díjra, az Egynapos Sebészetért és a Magyar Sebészetért Emlékrem kítüntető címekre.

Furka professzor urat tudományos sikerein, szakmai munkáján túlmenően a művészetek iránti elkötelezettség is jellemezte. 1992-ben alapította a Sebészeti Műtéttani Tanszéken az Extra Képzőművészeti Galériát, s öt éven át szervezte a Művészetek a Műtéttan elnevezésű művészeti hangversenysorozatot. 7 orvostörténeti, szépirodalmi könyv szerzője. Utolsó kötete a halála előtti napon jelent meg városunk önkormányzatának támogatásával.

Szeretett otthonában időt tölteni számára oly kedves családtagjaival, szívesen főzött barátainak magyaros ételeket, vidám természetével környezetében jó kedvet teremtett. Hivatásának és családjának élt.

Mozgalmas életútja Gyulán kezdődött, 1935. május 15. napján. Egyetemi tanulmányait a Debreceni Orvostudományi Egyetemen végezte 1953–1959 között. 1958-ban gyakornoki kinevezést nyert a Kísérletes Sebészeti Intézet jogelődjébe, s végigjárta a ranglétrát, intézetigazgatói megbízását 1986-ban nyerte el, amelyet 2000. június 30-ig töltött be. Ezt követően egyetemi tanárként végzett oktató-, kutató- és szakmai munkát, nemcsak intézményünkben, hanem az OTSZ és különböző minisztériumok (ATET) megbízásai alapján is. 2003-tól a Mikrosebészeti Oktató és Gyakorló Központ szakmai igazgatója volt, 2005-től emeritus professor.

Urológiai szakvizsgája mellett laboratóriumi szakvizsgával is rendelkezett. Szakterülete volt az urogenitális apparátus, a hasi parenchymás szervek, így különösen a lép sebészetének kutatása, emellett vizsgálta a különböző sebészi varróanyagok, szövetragasztó anyagok és a szervezett kölcsönhatásait is. Kiemelt szakterülete volt ezen felül a mikrosebészet is. 1988-ban megvédte akadémiai doktori disszertációját a „Segédanyagok felhasználásának lehetőségei az urogenitális apparátus egyes sebési beavatkozásainál” címen. Munkásságát 397 közlemény, illetve könyvrészlet, és mintegy 450 előadás jellemzi a magyar és angol nyelvű jegyzetek, illetve tankönyv mellett. Számos hazai és nemzetközi tudományos társaság tagja volt (többek között a Magyar Sebész Társaság, a Magyar Urológus Társaság, illetve az Európai, az Osztrák Kísérletes Sebész Társaság, Nemzetközi Kísérletes Mikrosebész Társaság), több nemzetközi folyóiratban végzett fontos szerkesztői tevékenységet, munkát vezető lektorként. Nagy szerepe volt az egyetemen

folytatott állatkísérletek feltételrendszerének európai normák alapján történő megvalósításában, ezen a téren három ciklusban is elnöki szerepet töltött be az MTA Állatkísérleti Osztályközi Állandó Bizottságában is.

Mindig fontos feladatának tekintette a tudományos diákkörös hallgatókkal való foglalkozást. Témavezetéssel csaknem 40 pályamunka készült, majdnem 10 éven keresztül volt a DOTE Tudományos Diákköri Tanács titkára. Diákköri tevékenységét 2009-ben Mestertanár Aranyéremmel ismerték el. Mindenkinél mindig önzetlenül segített, sikereikben velük együtt örült.

Halálával pótolhatatlan űr keletkezett, nemcsak a családban, ahol csodálatos férj, apa és nagyapa volt, hanem a

tudományos és az egyetemi életben egyaránt. Mélyszégyes empátiája, humanista szelleme, szelidsége és szerénysége, a tudomány iránti alázata, betegcentrikussága, a hallgatók szeretete, innovatív gondolkodása a családban és az általa oktatott generációkban él tovább.

Hosszú, szép, termékeny élete volt. Emlékét, tanításait intézményünk nagy odaadással őrzi meg, s tisztelettel adja tovább a jövő sebész nemzedékeinek.

Furka István professzor urat a Debreceni Egyetem, az Általános Orvostudományi Kar és a Klinikai Központ saját halottjának tekintti.

Prof. dr. Furka István (1935–2021)

Életének 87. évében elhunyt *Furka István* professzor, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar Professor Emeritusa, a Sebészeti Intézet Sebészeti Műtéttani Tanszék közel 15 éven át volt egykori vezetője.

A kutatósebész-professzor távozásával a magyar és a nemzetközi kutatósebészet többszöri elismert képviselője ment el közülünk, akinek a Debreceni Egyetemhez fűződő kötődése példa nélkül egyetlen munkahelyén, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karának Sebészeti Műtéttani Intézetében – egyetemi éveit is beleszámítva – több mint 65 évet dolgozott. *Professzor Úr* ez idő alatt komoly szakmai eredményeket mutatott fel, kitartó kutatómunkájával, szakmai tevékenységével végigjárta az egyetemi ranglétrát az intézetigazgató egyetemi tanárságig. Megkérdőjelezhetetlenül nagy tekintélyének kialakításához hozzájárult a 24 belföldi-külföldi tudományos és oktatói díj adományozása: ezek közül nemzetközi szinten is kiemelkedő a 11. Sebészeti Világhétben Milánóban lépkutatásaiért odaítélt Ambrogioni-aranyérem, a Mikrosebészeti Kutató Világszövetség Sun Lee díja, a belföldi szakmai díjak közül pedig többek között a Batthyány-Strattmann László-díj, a Debrecen város által adományozott Hatvani díj, valamint a Magyar Érdemrend lovagkeresztje, majd Tisztekeresztje kitüntetés. Nagy elismerést váltott ki a minimálisan invazív sebészeti beavatkozások, így a laparoszkópos és mikrosebészeti technikák oktatási módszerek megvalósítása (amelyek országhatáron kívülül is vonzóztak az érdeklődőket), s a hallgatókkal való lelkeserű, oadaó foglalkozása. Büszke volt az első között kapott Petri Gábor-díja, az Egy napos Sebészeti és a Magyar Sebészeti Emlékérem kitüntető címekre. *Furka* professzor urat tudományos sikerein, szakmai munkáján túlmenően a művészetek iránti elkötelezettség is jellemezte. 1992-ben alapította a Sebészeti Műtéttani Tanszéken az Extra Képzőművészeti Galériát, s öt éven át szervezte a Művészetek a Műtéttanor elnevezésű művészeti hangversenysorozatot. 7 orvostörténeti, szépirodalmi könyv szerzője. Utolsó kötete a halála előtti napon jelent meg városunk Önkormányzatának támogatásával.

Szeretett otthonában időt tölteni számára oly kedves családjával, szívesen főzött barátainak magyaros ételeket, vidám természetével környezetében jó kedvet teremtett. Hivatásának és családjának élt.

Mozgalmas életútja Gyulán kezdődött, 1935. május 15. napján. Egyetemi tanulmányait a Debreceni Orvostudományi Egyetemen végezte 1953–1959 között. 1958-ban gyakornoki kinevezést nyert a Kísérletes Sebészeti Intézet jogelődjébe, s végigjárta a ranglétrát, intézetigazgató megbízást 1986-ban nyerte el, amelyet 2000. június 30-ig töltött be. Ezt követően egyetemi tanárként végzett oktató-, kutató- és szakmai munkát, nemcsak intézményünkben, hanem az MTA és különböző minisztériumok (ATET) megbízásai alapján is. 2003-tól a Mikrosebészeti Oktató és Gyakorló Központ szakmai igazgatója volt, 2005-től Emeritus Professor.

Urológiai szakvizsgája mellett laboratóriumi szakvizsgával is rendelkezett. Szakterülete volt az urogenitális apparátus – a hasi parenchymás szervek –, így különösen a lép sebészeti kutatása, emellett vizsgálta a különböző sebészeti varranyagok, szövetragasztó anyagok és a szervezet kölcsönhatásait. Kiemelt szakterülete volt ezen felül a mikrosebészeti is. 1988-ban megvédte akadémiai doktori disszertációját a „Segédanyagok felhasználásának lehetőségei az urogenitális apparátus egyes sebészeti beavatkozásainál” címen. Munkásságát 397 közlemény, illetve könyvrészlet, és mintegy 450 előadás jellemzi a magyar és angol nyelvű jegyzetek, illetve tankönyv mellett. Számos hazai és nemzetközi tudományos társaság tagja volt (többek

között a Magyar Sebész Társaság, a Magyar Urológus Társaság, illetve az Európai- az Osztrák Kísérletes Sebész Társaság, Nemzetközi Kísérletes Mikrosebész Társaság), több nemzetközi folyóiratban végzett fontos szerkesztői munkát vezető lektorként. Nagy szerepe volt az egyetemen folytatott állatkísérletek feltételezések európai normák alapján történő megvalósításában, ezen a téren három oklusban is elnöki szerepet töltött be az MTA Állatkísérleti Osztályközi Állandó Bizottságában is.

Mindig fontos feladatának tekintette a tudományos diákkörös hallgatókkal való foglalkozást. Témavezetésével csupán 40 pályamunka készült, majdnem 10 éven keresztül volt a DOTE Tudományos Diákköri Tanács titkára. Diákköri tevékenységét 2009-ben Mestertanár Aranyéremmel ismerték el. Mindenki mindig önzetlenül segített, sikereiben velük együtt örült. Halálával pótolhatatlan új keletkezett, nemcsak a családban, ahol csodálatos férj, apa és nagypapa volt, hanem a tudományos és az egyetemi életben egyaránt. Mélyszéges empátiája, humanista szelleme, szelídége és szerénysége, a tudomány iránti alázata, betegcentrikussága, a hallgatók szeretete, innovatív gondolkodása a családban és az általa oktatott generációkban él tovább. Hosszú, szép, termékeny élete volt. Emléket, tanításait a Debreceni Egyetem nagy odaadással őriz meg, s tisztelettel adja tovább a jövő sebészszakembereinek. *Furka István* professzor urat a Debreceni Egyetem, az Általános Orvostudományi Kar és a Klinikai Központ saját halottjának tekinti.

Tiszteletük és szeretetük Öt, mesterünk, atyai jóbarátunk volt. Sokan, akik a Debreceni Egyetemen tanultunk, először az Öt útmutatásai által ismerkedtünk a sebészeti tevékenységekkel, amely később életünk meghatározójává lett. Azoknak is, akik pályájuk során később találkoztak vele, önzetlen segítséget nyújtott. *Albert Einstein* mondja: „A mester minden kritikán felül áll, és mindenki annyit nyer a vele való találkozásból, amilyen mértékben föl tudja adni énjét”.

A gyász órája van, *Furka István* professzor örökre eltávozott. Emlékét akkor őrzük méltóan, ha továbbvisszük tanításait. Nyugodj békében.

Villányi Kinga dr.

Prof. Dr. Furka István (1935-2021)

Fájdalommal megtört szívvel tudatjuk, hogy életének 87. évében, elhunyt Furka István professzor, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar Professor Emeritusa, a Sebészeti Intézet Sebészeti Műtéti Tanszék 13 éves át volt egykori vezetője.

A kutató sebész professzor távozásával a magyar és a nemzetközi kutató sebzészet többszörösen elismert képviselője ment el közülünk, akiknek a Debreceni Egyetemhez fűződő kötődése példa nélküli: egyetlen munkahelyén, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karának Sebészeti Műtéti Intézetében – egyetemi éveit is beleszámítva – több mint 65 évet dolgozott. Professzor úr ez idő alatt komoly szakmai eredményeket mutatott fel, kitartó kutatómunkájával, szakmai tevékenységével végigjárta az egyetemi ranglétrát az intézetigazgató egyetemi tanárságig. Megkérdőjelezhetetlenül nagy tekintélynek kialakításához hozzájárult a 24 belföldi-külföldi tudományos és oktatói díj adományozása: ezek közül nemzetközi szinten is kiemelkedő a 11. Sebészeti Világhétben Milánóban lépkutatásaiért odaítélt Ambrogioni aranyérem, a Mikrosebészeti Kutató Világszövetség Sun Lee Díja, a belföldi szakmai díjak közül pedig többek között a Batthyány-Strattmann László-díj, a Debrecen város által adományozott Hatvani-díj, valamint a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, majd Tisztkeresztje kitüntetés. Nagy elismerést váltott ki a minimálisan invazív sebészeti beavatkozások, így a laparoszkópos és mikrosebészeti technikák oktatási módszerének megvalósítása (melyek országhatáron kívülről is vonzóak az érdeklődőket), s a hallgatókkal való lelkiismeretes, odaadó foglalkozása. Búcsú volt az első között kapott Petri Gábor-díja, az Egnapos Sebészeti és a Magyar Sebészeti Émlékérem kitüntető címekre. Furka professzor urat tudományos sikerein, szakmai munkáján túlmenően a művészetek iránti elkötelezettség is jellemezte. 1992-ben alapította a Sebészeti Műtéti Tanszéken az Extra Képzőművészeti Galériát, s öt éven át szervezte a Művészetek a Műtétben elnevezésű művészeti hangversenysorozatot. 7 orvostörténeti, szépirodalmi könyv szerzője. Utolsó kötete a halála

előtti napon jelent meg városunk önkormányzatának támogatásával.

Szeretett otthonában időt töltött számára oly kedves családjaival, szívesen főzött barátainak magyaros ételeket, vidám természetével környezetében jó kedvet teremtett. Hivatásának és családjának élt.

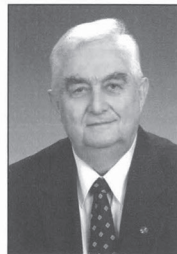
Mozgalmas életútja Gyulán kezdődött, 1935. május 15. napján. Egyetemi tanulmányait a Debreceni Orvostudományi Egyetemen végezte 1953-1959 között. 1958-ban gyakornoki kinevezést nyert a Kísérletes Sebészeti Intézet jogelődjébe, s végüljárva a ranglétrát, intézetigazgatói megbízását 1986-ban nyerte el, amelyet 2000. június 30-ig töltött be. Ezt követően egyetemi tanárként végzett oktató-, kutató- és szakmai munkát, nemcsak intézményünkben, hanem a különböző minisztériumok (ATE) megbízásai alapján is. 2003-tól a Mikrosebészeti Oktató és Gyakorló Központ szakmai igazgatója volt, 2005-től Emeritus Professor.

Urológiai szakisvizsgája mellett laboratóriumi szakisvizsgájával is rendelkezett. Szakterülete volt az urogenitális apparátus-, a hasi parenchymás szervek-, így különösen a lép sebészetiének kutatása, emellett vizsgálta a különböző sebési varranyagok, szövetrágasztóanyagok és a szervezet kölcsönhatásait is. Kiemelt szakterülete volt ezen felül a mikrosebészet is. 1988-ban megvédte akadémiai doktori disszertációját a „Segédanyagok felhasználásának lehetőségei az urogenitális apparátus egyes sebési beavatkozásainál” címen. Munkásságát 397 közlemény, illetve könyvrészlet, és mintegy 450 előadás jellemzi a magyar és angol nyelvű jegyzetek, illetve tankönyv mellett. Számos hazai és nemzetközi tudományos társaság tagja volt (többek között a Magyar Sebészeti Társaság, a Magyar Urológus Társaság, illetve az Európai-az Osztrák Kísérletes Sebész Társaság, Nemzetközi Kísérletes Mikrosebész Társaság), több nemzetközi folyóiratban végzett fontos szerkesztőbizottsági munkát vezető lektorként. Nagy szerepe volt az egyetemen folytatott állatkísérletek feltételrendszerének európai normák alapján történő megvalósításában, ezen a téren három klubban is elnöki szerepet töltött be az MTA Állatkísérleti Ösztályközi Állandó Bizottságában is.

Mindig fontos feladatának tekintette a tudományos diákkörös hallgatókkal való foglalkozást. Témavezetéssel csaknem 40 pályamunka készült, majdnem 10 éven keresztül volt a DOTE Tudományos Diákköri Tanács titkára. Diákköri tevékenységét 2009-ben Mestertanár Aranyéremmel ismerték el. Mindenkinél mindig önzetlenül segített, sikereikben velük együtt örült.

Halálával pótolhatatlan űr keletkezett, nemcsak a családban, ahol csodálós férj, apa és nagypapa volt, hanem a tudományos és az egyetemi életben egyaránt. Mélységes empátia, humanista szelleme, szelídsege és szerénysége, a tudomány iránti alázata, betegcentrikussága, a hallgatók szeretete, innovatív gondolkodása a családban és az általa oktatott generációban él tovább.

Hosszú, szép, termékeny élete volt. Emlékét, tanításait intézménye nagy odaadással őrzi meg, s tisztelettel adja tovább a jövő sebzés nemzedékének.

A professzor urat a Debreceni Egyetem, az Általános Orvostudományi Kar és a Klinikai Központ saját halottjaként tekintve november 3-án a Debreceni Kerttemetőben helyezték örök nyugalomra.

Furka István 1938-tól kötődött Hajdúszoboszlóhoz, amikor szülei Gyuláról ideköltöztek. Itt végzett általános iskolai, és részben középiskolai tanulmányait. A „szoboszlói szálak” végigkísérték életútját.

Anyakönyvi hírek

2021. OKTÓBER

ESKÜVÖK:

Onodi Beatrix & Janitor Sándor
Holló Antónia Barbara & Kovács Tamás
Vattai Dóra & Vandlik Attila
Sárosi Anita & Kosztoly Zoltán János
Kiss Rella & Czirják Zoltán
Szekrényes Berta & Péter Attila
Simon Orsolya & Laurincz Zoltán
Józsa Vivien & Péter Antal
Sóvágyó Nikolett & Oláh Attila
Papp Orsolya & Veres Áron
Pálfi Éva & Kollós Miklós

ÜJSZÜLÖTTÉK:

Piczli Ferenc Bendegúz, Szöllősi Attila, Hajdu Ákos, Kálmán Zoltán, Jancsó Boglárka, Dusznoki Rebeka, Szabó Lara, Répásy Regő, Nagy Bella Auróra, Örvendi Panna, Hegedűs Botond, Kusza Zoltán, Balogh Flóra, Rembeczki Nándor, Molnár Nina, Onadi Panni, Karácsony Blanka Gabriella, Csapó Hanna Zsó, Fehér Kevin, Szabó Martin, Katona Dóra.

AKIKET GYÁSZOLUNK: Hüse János 86, Bodor Béláné 73, Petőfi Sándor 69, Horváth Mária 91, Kunlik János 86, Fazekas Lajos 86, Milovánovics István 76, Cseke Tibor Gábor 85, Pápai Lászlóné 91, Lugosi Jánosné 94, Peto Sándor 74, Balogh Zoltán 68, Csombordi Ernő 62, Sarkadi Zoltánné 62, Szökőcs Sándor 47, Nagy Zoltán Imréné 72, Szénási Imréné 81, Torók Lajosné 67, Meszesné Erdős Eszter 53, Örmöshygyiné Dr. Nagy Ida 80, Madarasiné Kovács Katalin 82, Horváth Árpád 66, Varga Mihály 63, Bujdosó László 55, Bérés Istvánné 86 éves.

Ajánlások a kötethez

Emlékezet és tanulság, bölcsesség és humor, élet és elmúlás, köszönet és búcsú: mindezek a motívumok jelen vannak, fel-fel-villannak a Professzor posztumusz kötetében, amely valóban *Ráadás* a korábbi könyveihez képest. A hűséges munkatárs, a szerető feleség rendezte össze a hátrahagyott írásokat, az emlékeket, a leveleket, a visszhangokat, a baráti üzeneteket, a temetési szertartásnak és a fájdalmas búcsúnak a dokumentumait.

A kötet találó címe kifejezi, hogy egy tartalmas életmű még a múlandóságon is úrrá tud lenni, hatni tud, érzelmeket mozgat meg, emlékeket idéz, újabb és újabb gondolatokat sarjaszt. Részei ennek mindazok, akik ismerték, tisztelték és szerették az elhunyt Professzort, a közvetlen barátot, a mindig segítőkész tudós szakembert. Ékes bizonyítékai ennek a részvétet nyilvánító levelek, a gyászszalagok szavai, a temetési beszédek, a szakmai megemlékezések és a nekrológok.

Egyedi és éppen ezért értékes vállalkozás ez a mostani kiadvány, amely egyrészt mikrotörténelem, bepillantás az orvostársadalom világába, de jóval több is ennél: egy közkedvelt és szeretetre méltó egyéniség gondolkodásának, érzelmeinek, őszintén megvalóított hitének, töprengéseinek és dilemmáinak, sokszínű emberi kapcsolatainak bemutatása, hű tükre egy rangos életmű példázatoságának, kisugárzásának, értékteremtő erejének.

Debrecen, 2022. július 12.

Prof. Dr. Bitskey István
akadémikus, egyetemi tanár

Nagy élvezettel olvastam Dr. Furka István írását felesége, Dr. Mikó Irén szerkesztésében. Az írások rendkívül olvasmányosak, mint a korábbi „Szösszenetek” is.

Az idős korral megfogalmazott gondolatai nagyon életszerűek, visszaemlékezései filozofikus jelleget is tartalmaznak és a rá jellemző „huncut”-sággal fűszerezi a történeteket.

A könyv végén levelezési gyűjtemény található, amely levelek végső búcsút és köszöntéseket tartalmaznak és kiolvashatók belőlük az elmúlással kapcsolatos gondolatai.

A könyv másik része „Végső búcsúzás” címmel Dr. Mikó Irén szerkesztésében Furka István professzor temetési szertartását és az azt követő részvétnyilvánításokat tartalmazza. Ezekből egyértelműen kitűnik az elhunyt emberi, kutatói nagysága, szeretetre méltó személyisége, családja számára pótolhatatlan hiánya.

Az összeállítás méltó emléket állít István Barátom sikeres pályafutásának, nagy népszerűségének.

Dr. Mikó Irén szerkesztésében „Reflexiók a »Mit tettem« kötetre” címmel Dr. Furka István írására történt reakciókat foglalja össze. A karácsonyi ünnepekre megérkezett kötetek mély érzelmi megnyilvánulásokat váltottak ki az olvasókban. A levelekből jól látható Furka professzor széleskörű ismertsége, elismertsége és az irányában megnyilvánuló szeretet, a Családdal való őszinte részvét és együttérzés.

A könyv végső búcsú Dr. Furka István Professzortól.

Debrecen, 2022. május 15.

Prof. Dr. Sápy Péter
egyetemi tanár

Tartalomjegyzék

RÁADÁS

Ráadás (Bevezető gondolatok)	9
A lepedő	11
A telefon.....	15
Egy csésze fekete mellett.....	19
Köszöntés.....	21
Hajnali jó éjt.....	22
Öregkori ébredés	27
Te kis huncut!	30
Levél Dr. Veres János fiának, Veres Miklósnak	34
Lovak után kutyabaja	35
Felhők	39
Születésnapra.....	45
Levél Dr. Szmolenszky Tamásné Prof. Dr. Róth Erzsébetnek	46
Levél Dr. Szabóné Dr. Benyeda Zsófiának	47
Dezső bátyám születésnapjára	48
Levél Prof. Dr. Kappelmayer Jánosnak.....	49
Gránitdiploma ürügyén	50
Kő Pál	51
Születésnap köszöntésre válasz	55
Sorok a gránitdiplomához	58
Vélemény Dr. Takács E. Ildikó „Lélek-Camino” című könyvéről	59
Gratulálólevél Vad Zsigmond Esperes Úrnak.....	60
Köszönőlevél Bényi Ildikó műsorvezetőnőnek (MTVA Duna Televízió)	61

Gratulálólevél Prof. Dr. Fekete Károly Püspök Úrnak.....	62
Köszönőlevél Dr. Szabó Józsefné tanárnőnek.....	63
Levél Bereczné Gazdag Mária tanárnőnek	64
Levél Prof. Dr. Záborszky Zoltánné Professzorné Asszonynak.....	65
Levél Dr. Rátonyi Györgyné Dr. Takács Erzsébet Ildikó tanárnőnek.....	66
Gratulálólevél Dr. Vad Zsigmond Lovagkereszttel kitüntetett Esperes Úrnak	67
Legyen szép napod!	68
Furka István gondolata az elmúlásról.....	70
Töredékek... ..	71

VÉGSŐ BÚCSÚZÁS

Gondolatok a „Végső búcsúzás” összeállításához	75
Nekrológ – unideb.hu honlapján megjelent hír.....	77
Interneten elérhető honlapok, melyeken a megemlékezés megjelent	81
Temetési gyászszertartás.....	82
Temetési gyászbeszédek.....	84
Vad Zsigmond Esperes-lelkipásztor igehirdetése	84
Palánki Ferenc Megyéspüspök Úr imáját elmondta Krakomperger Zoltán.....	94
Prof. Dr. Mátyus László, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar Dékánjának búcsúbeszéde.....	96
Prof. Dr. Szabó Zoltán, a Debreceni Egyetem Klinikai Központ Elnökének búcsúbeszéde	98
Dr. Gyertyán István, az ÁTET Elnöke gyászbeszéde.....	102
Dr. Lesznyák Tamás és Dr. Takács Erzsébet Ildikó búcsúja a régi műtéttanos munkatársak nevében	104

BÚCSÚSZAVAK A GYÁSZSZALAGOKON

Családunk utolsó üzenetei	109
MTA Tudományos Bizottságok utolsó üzenetei.....	110
Debreceni Egyetem, DE ÁOK, DE KK Klinikák, Intézetek, Tanszékek, Intézmények utolsó üzenetei.....	110
Munkatársak, Tanítványok, Kollégák, Osztálytársak, Barátok, Tisztelők, Jószo mszédok utolsó üzenetei	112

EGYÜTTÉRZŐ POSTAI ÉS ELEKTRONIKUS LEVELEK CSALÁDUNK FELÉ

A könyv szerkesztőjének gondolatai a levelekhez	121
Adamecz László és Felesége Anna, Tatabánya	122
Prof. Dr. Altorjay István, Debrecen	122
Dr. Asztalos László és családja, Debrecen	122
Prof. Dr. Babinszky László, Debrecen	123
Prof. Dr. Barabás Katalin, Szeged, Petri Tanítványok Baráti Köre	123
Baráth Barbara, Debrecen	123
Dr. Bartos Gábor és Dr. Markovics Gabriella, Dunaújváros.....	124
Dr. Bácsi Mariann, Debrecen	125
Dr. Bálint Anita, Miskolc.....	125
Bátfai Erika, Debrecen.....	125
Behina István és családja.....	126
Dr. Benyeda Zsófia, Mohács	126
Dr. Bereczky Zsuzsa, Debrecen.....	127
Dr. Berey Attila, Székesfehérvár	127
Professor Marc Basson, Editor-in-Chief of Journal of Investigative Surgery University of North Dakota/USA.....	128
Dr. Bíró Klára, Debrecen	128
Dr. Bodnár Árpád, Budapest.....	128
Dr. Bordán Éva, Debrecen.....	129

Bordásné Gyuris Katalin, Debrecen.....	129
Dr. Budai László, Gyöngyös.....	130
Dr. Burai Gézané Ági, Veszprém	130
Prof. Dr. Csernátory Zoltán, Debrecen	130
Dr. Csécseiné Dr. Módos Katalin, Debrecen	131
Dr. Csépany Tünde, Debrecen	131
Csontos Zoltán, Debrecen	131
Dr. Czeglédi Gyula Polgármester Úr, Hajdúszoboszló	132
Dr. Daragó Józsefné, Debrecen.....	132
Prof. Dr. Darvas Katalin, Budapest.....	133
Dr. Deák Ádám, Debrecen.....	133
Egeresi László, Debrecen	133
Farkas Ádámné Ági, Debrecen.....	134
Prof. Dr. Fekete Károly Püspök Úr, Debrecen	134
Fekete Márta, Budapest.....	135
Prof. Dr. Fekete Sándor György, Budapest	136
Dr. Ferencz Andrea, Budapest.....	137
Prof. Dr. Ferenczy Lídia, Budapest.....	138
Filkova, Maria, Bratislava	138
Dr. Fodor Mariann, Debrecen.....	139
Dr. Földi István, Nyíregyháza.....	140
Prof. Dr. Furák József, Szeged.....	140
Furka Bea, Furka Mihály és a család, Szentendre	141
Füzesi Róbert, Debrecen.....	141
Dr. Garamvölgyi Vilmosné, Budapest	142
Gavallérné Császár Veronika, Debrecen.....	142
Dr. Gergely Szilárd Szabolcs, Eger	142
Prof. Dr. Győry Kálmán és Felesége, Saci, Debrecen	143
Dr. Hallay Judit, Debrecen	144
Haranghy Sándor és Hitvese Nagy Gabi, Debrecen.....	144
Prof. Dr. Harsányi László, Budapest	149
Harcza Tiborné Hornyák Katalin, Budapest	150

Dr. Hájer Gyula és Dr. Berbik Ágnes, Debrecen.....	151
Házi Margó, Debrecen	151
Hetei Noémi, Alumni Központ, Debrecen	152
Hudácsik István és Felesége Ica, Nyíregyháza	152
Jenei Zsuzsa, Debrecen, Professzori Klub	152
Prof. Dr. de Jong, Koert, Groningen/Hollandia	153
Juhászné Marosi Edit, Debrecen	153
Kapitány Hilda, Budapest	154
Prof. Dr. Kappelmayer János, Debrecen.....	154
Kerekes Péter, Balmazújváros	155
Prof. Dr. Kertész Ádám, Budapest.....	155
Kertész Zsófia, Budapest.....	155
Prof. Dr. Komlósi Piroska és Flaskay Gábor, Budapest	156
Prof. Dr. Kosztolányi György, Pécs.....	156
Kóti Csaba, Berettyóújfalu.....	156
Dr. Kotsis Lajos, Petri Tanítványok Baráti Köre.....	157
Dr. Kovács Márta, Budapest	157
Dr. Kovács Rita, Debrecen	157
Kozák Borbála, Nyíregyháza.....	158
Kozempel Zsuzsa, Debrecen	158
Dr. Kövér József, Debrecen.....	158
Dr. Lantos János, Pécs	159
Prof. Dr. Lázár György, Szeged	159
Dr. Lengyel Adrienn, Debrecen	160
Lesti Bendegúz, Budapest	160
Dr. Lukácskó Zsolt és Felesége, Ibike, Nyíregyháza	160
Lugosiné Ági, Debrecen	161
Dr. Magyar Zsuzsa, Miskolc.....	161
Dr. Matúz Éva, Debrecen	162
Mátrai Ádám, Debrecen	162
Dr. Mátyás Lili, Budapest.....	162
Dr. Mester Anita, Debrecen.....	164

Joanne Mikó and Family, Toronto/Canada	165
A Miskolci TDK-s hallgatók	165
Dr. Mogyorós László és Felesége, Kati, Budapest	166
Prof. Dr. Molnár Péter és Dr. Trinn Csilla, Debrecen.....	166
Prof. Dr. Nagy Béla, Budapest	166
Prof. Dr. Nagy Sándor Kálmán, Szeged	168
Nagytemplomi Református Egyházközség, Debrecen.....	168
Prof. Dr. Németh Norbert, Debrecen.....	169
Dr. Némethné Birkás Márta, Szeged.....	170
Pál Dánielné Balla Annamária, Kápolnásnyék.....	170
Dr. Páles Zsolt és felesége, Hajni, Debrecen	171
Dr. Pardavi Gábor, Győr	171
Dr. Papp László Polgármester Úr, Debrecen	172
Dr. Papp László Polgármester Úr, Debrecen	173
Percz Istvánné Lőrincz Rozika, Debrecen	174
Dr. Pető Csilla és Dóra, Debrecen	174
Dr. Pető Katalin, Debrecen.....	174
Prof. Dr. Petri Istvánné, Szentes	175
Petri Tanítványok Baráti Köre, Szeged	175
Dr. Pettyán Ilona, Hévíz	175
Porkoláb Gyöngyi, Debrecen.....	176
Dr. Praefort László	176
Puhl Róber, Majosháza	176
Puhl Család, Alsózsolca	176
Prof. Dr. Rácz Péterné Magda, Szombathely	177
Radics Erzsébet, Hajdúnánás	178
Rádiné Ari Ilike, Debrecen.....	178
Dr. Román Judit, Debrecen	178
Prof. Dr. Rosivall László, Budapest.....	179
Prof. Dr. Rurik Imre, Debrecen.....	180
Sándor Andrea, Debrecen	180
Dr. Serfőző József és családja, Debrecen	181

Prof. Dr. Sipka Sándor és családja, Debrecen	181
Dr. Sógor Viktória, Debrecen	181
Dr. Somfai Zsuzsa, Budapest	182
Prof. Dr. Sótónyi Péter, Budapest Semmelweis Egyetem	182
Prof. Dr. ifj. Sótónyi Péter, Budapest Semmelweis Egyetem	183
Dr. Souleiman Ghanem, Németország	184
Dr. Sugár István, Budapest	184
Szántó József Nagytiszteletű Úr, Tornyospálca	185
Dr. Szabó Józsefné, Debrecen	185
Dr. Szegedi Zoltán és Felesége, Ibi, Debrecen	186
Prof. Dr. Szekanecz Zoltán, Debrecen	186
Dr. Szentléleki Károly, Dunakeszi	186
Dr. Szentmiklósi József, Debrecen	187
Dr. Szentpétery Péter, Debrecen	188
Dr. Szepesi András, Budapest	188
Dr. Szerafin Tamás, Debrecen	188
Szilágyiné Császár Ildikó, Debrecen	189
Szilágyiné Kajtácsi Szilvia, Debrecen	189
Szmolenszky Tamás és családja, Pécs	191
Prof. Dr. Szokoly Miklós, Budapest	192
Prof. Dr. Szőkefalvi-Nagy Zoltán, Szeged	192
Dr. Takács Erzsébet Ildikó, Debrecen	193
Tánczos Bence, Miskolc	193
Dr. Tóth Dezső, Debrecen	194
Dr. Tóth Enikő, Debrecen	194
Dr. Tóthmartinez Adrienn, Debrecen	195
Prof. Dr. Tóth Zoltán, Debrecen	195
Dr. Trestyánszky Zoltán, Debrecen	195
Trömböczky Péter és Felesége, Zsuzsa, Szolnok	196
Vachter Judit, Debrecen	196
Vad Zsigmond Esperes Úr, Debrecen	197
Dr. Valóczky József, Debrecen	197

Dr. Ványolos Erzsébet, Debrecen	198
Varga Ádám, Debrecen	198
Dr. Varga Gábor, Debrecen.....	198
Dr. Varga József, Debrecen.....	199
Veres Katalin és családja, Gyula.....	199
Dr. Villányi Kinga, Pécs.....	200
Dr. Weinhoffer Judit, Hévíz.....	200
Prof. Dr. Wéber György, Budapest.....	201
Zara Ivett, Debrecen	201
Dr. Zöllei István, Szeged/Szekszárd.....	202
Zsótér Judit, Mindszent	202

REFLEXIÓK A „MIT TETTEM?” CÍMŰ KÖTETRE

Gondolatok a „Mit tettem” könyv reflexiói kapcsán	207
Prof. Dr. Altorjay Áron, Székesfehérvár	208
Prof. Dr. Altorjay István, Debrecen	208
Prof. Dr. Ádám András, Budapest.....	208
Prof. Dr. Bánfalvi Gáspár és Felesége, Judit	209
Baráth Barbara, Debrecen	210
Dr. Batár István és Felesége, Ildikó, Debrecen	210
Béres Zsuzsa, Debrecen.....	210
Prof. Dr. Bíró Sándor és Felesége, Évi, Debrecen.....	211
Bistey Leventéné, Debrecen	211
Prof. Dr. Bogár Lajos, Pécs.....	212
Dr. Clemens Dóra, Cegléd.....	212
Dr. Csató Gábor, Budapest.....	213
Prof. Dr. Csiba László, Debrecen	214
Prof. Dr. Csíkos Mihály, Szeged	215
Csontos Zoltán, Debrecen.....	215
Prof. Dr. Darvas Katalin, Budapest.....	215
Prof. Dr. Dobozy Attila, Szeged.....	216
Prof. Dr. Dombrádi Viktor, Debrecen.....	216

Dr. Duda Ernő, Szeged, Petri Tanítványok Baráti Köre	217
Dr. Ender Ferenc, Budapest	217
Prof. Dr. Facskó Andrea, Szeged	217
Prof. Dr. Farkas Gyula és Felesége, Yvette, Szeged	218
Dr. Fazekas László, Debrecen	218
Fekete Márta, Budapest.....	219
Prof. Dr. Fekete Sándor, Budapest	219
Dr. Ferencz Andrea, Budapest.....	220
Prof. Dr. Ferenczy Lídia, Budapest.....	220
Dr. Gál Sándor, Salgótarján.....	221
Dr. Garamvölgyi Vilmosné, Budapest.....	221
Prof. Dr. Gergely Pál és Felesége, Anikó, Debrecen.....	222
Prof. Dr. Gergely Lajos, Debrecen	222
Dr. Gervain Mihály, Szeged	223
Prof. Dr. Gődény Mária, Budapest	223
Prof. Dr. Győry Kálmán és Felesége, Saci, Debrecen	224
Dr. Gyurkó György, Somoskőújfalu	225
Dr. Hanyik János, Miskolc	225
Harcza Tiborné, Budapest	226
Prof. Dr. Harsányi László, Budapest	226
Dr. Hájer Gyula és Dr. Berbik Ágnes, Debrecen.....	227
Hegymegi Fanni, Debrecen/Budapest.....	227
Dr. Horányi János, Budapest	228
Dr. Hornok Katalin, Budapest	229
Prof. Dr. Horváth-Örs Péter, Pécs	230
Dr. Hunyadiné Dr. Forgó Klára, Hajdúsámson.....	230
Ignáth Tamás, Komádi	231
Dr. Imre Sándorné Dr. Adorján Erzsébet, Debrecen.....	232
Jakab Attila és Felesége, Irénke, Debrecen.....	232
Dr. Jankovich Mihály, Esztergom.....	233
Prof. Dr. Kelemen Dezső, Pécs.....	233
Dr. Kin Ágnes, Berettyóújfalu	234

Dr. Kiss Csaba, Szolnok.....	234
Prof. Dr. Kolozsvári Lajos, Szeged	235
Dr. Kósa Csabáné Dr. Medgyessy Ildikó, Debrecen.....	235
Dr. Kovács Judit, Debrecen/Miskolc	236
Dr. Lantos János, Pécs	237
Prof. Dr. Lázár György, Szeged	237
Dr. Lengyel Adrienn, Debrecen	238
Lente Mónika, Debrecen.....	238
Lesti Bendegúz és a Convention Budapest Kft., Budapest	239
Dr. Mátyás Lili, Budapest.....	239
Dr. Mezey Károly, Érd	239
Dr. Mihály Györgyné Dr. Czehelnik Rózsa, Tapolca	240
Miklósi Ferenc, Budapest	241
Dr. Mogyorós László és Felesége, Kati	241
Molnár László, Debrecen, Lycium Hotel.....	242
Prof. Dr. Nagy Béla, Budapest	242
Prof. Dr. Nagy Endre, Debrecen	243
Prof. Dr. Nagy János és Felesége, Judit, Debrecen	243
Prof. Dr. Nagy Sándor, Szeged.....	243
Prof. Dr. Németh Norbert, Debrecen	244
Némethné Birkás Márta, Szeged	244
Palánki Ferenc Püspök Úr, Debrecen	245
Prof. Dr. Páles Zsolt, Debrecen.....	246
Prof. Dr. Papp Gyula, Szeged	246
Dr. Papp László, London.....	247
Dr. Pap Zoltán, Debrecen	248
Prof. Dr. Papp Zoltán, Budapest.....	251
Prof. Dr. Petri Istvánné Dr. Monoki Erzsébet, Szentes	251
Petrovics Alica és Férje, Zoli, Budapest	251
Dr. Pfliegler György, Debrecen	252
Radics Erzsébet, Hajdúnánás.....	252
Prof. Dr. Rák Kálmánné, Debrecen	253
Prof. Dr. Romics Imre, Budapest.....	253

Prof. Dr. Rosivall László, Budapest.....	254
Dr. Rozsos István, Pécs	254
Prof. Dr. Rurik Imre, Budapest/Debrecen	255
Dr. Sajtos Erika, Budapest.....	255
Prof. Dr. Sándor József, Budapest	255
Dr. Sefcsik István, Debrecen	256
Dr. Serfőző József, Debrecen	257
Dr. Siposné Prof. Dr. Kecskeméthy Klára, Budapest.....	257
Dr. Sógor Viktória, Debrecen	257
Dr. Sohajda László, Debrecen	258
Som Csilla, Debrecen	258
Prof. Dr. Sótanyi Péter, Budapest, Állatorvostudományi Egyetem	259
Dr. Sugár István, Budapest.....	260
Prof. Dr. Svéd László Altábornagy Úr, Budapest.....	260
Prof. Dr. Szabó Gábor, Debrecen	262
Dr. Szabó Józsefné, Debrecen.....	263
Dr. Szabó Zoltánné, Debrecen	263
Dr. Szegedi Zoltán, Debrecen.....	264
Prof. Dr. Szekanecz Zoltán, Debrecen	266
Prof. Dr. Szendrő Péter, Budapest	266
Prof. Dr. Szendrő Zsolt, Kaposvár.....	267
Dr. Szentmiklósi József, Debrecen.....	268
Dr. Szepesi András, Budapest.....	268
Szilágyi Ilona, Debrecen.....	269
Szilágyiné Császár Ildikó, Debrecen	270
Prof. Dr. Szokoly Miklós, Budapest.....	270
Dr. Szűcs Géza, Miskolc	272
Dr. Takács Erzsébet Ildikó, Debrecen.....	274
Dr. Takács Ildikó, Pécs	275
Tánczos Bence, Miskolc.....	276
Tergács Zsuzsanna, Eger.....	276
Prof. Dr. Tósaki Árpád, Debrecen.....	277

Prof. Dr. Tóth Csaba, Debrecen	277
Dr. Tóth Katalin, Miskolc	278
Dr. Vad Zsigmond Esperes Úr és Felesége, Judit, Debrecen	278
Dr. Varga Gábor, Debrecen	279
Dr. Varga László, Szeged	279
Dr. Varga Zsuzsa, Budapest	280
Dr. Ványolos Erzsébet, Debrecen	280
Dr. Villányi Kinga, Pécs	281
Prof. Dr. Vörös Attila, Budapest	282
Dr. Weinhoff Judit, Hévíz	282
Dr. Zöllei István, Szekszárd	283
Zsótér Judit, Mindszent	283
<i>A Mit tettem?</i> című könyvébe írt utolsó üzeneteink	285

IN MEMORIAM

Szakmai folyóiratokban, egyéb lapokban megjelent
emlékező írások

In Memoriam az Orvosi Hetilap folyóiratban	289
Nekrológ az Érbetegségek folyóiratban	291
In Memoriam a Magyar Sebészet folyóiratban	293
In Memoriam a Magyar Urológia folyóiratban	295
Megemlékezés Hajdúszoboszló Városi Lapjában	296

AJÁNLÁSOK A KÖTETHEZ

Prof. Dr. Bitskey István akadémikus, egyetemi tanár	297
Prof. Dr. Sápy Péter egyetemi tanár	298

„[...] Hogyan lehet eredményt elérni?

A semmiből is lehet, tudni kell teremteni valamit, s ennek a valaminek hasznosnak kell lennie, szolgálni kell a megismerést, így a gyógyítást. Meg kell értenünk a másikat –, hogy bennünket is megértsenek. A szép szó hosszabb távon talán hasznosabb, mint a pillanatnyi dörgedelem. [...] Add meg – ha teheted – másoknak mindazt, ami megilleti.”
2003. december 5.

Furka István: Utószó – Részlet az 50 éves intézettörténeti kötetből (1953–2003)